

FINO PECIVO

ŠE BOLJŠE Z DODANIM MASLOM

KER ŽELIMO RAZVAJATI MERCATORJEVE KUPCE, LISTNATO KVAŠENO TESTO SPET PRIPRAVLJAMO Z DODATKOM MASLA. FINO PECIVO S ČOKOLADNIM, KREMNIM IN SADNIM NADEVOM SE ZDAJ KAR STOPI V USTIH.

Za praznične in vsakdanje užitke: fino pecivo, pripravljeno z dodatkom masla

Oglašeno sporočilo

DELOVNI ČAS
HIŠE KRUHA

Od ponedeljka do petka
od 6.00 do 19.00

Ob sobotah
od 7.00 do 13.00

Mojstrice in mojstri okusov iz Pekarne Grosuplje, Mercatorjeve domače pekarnice, so poskrbeli, da pri najboljšem sosedu dobite tudi fino pecivo polnega okusa in prijetnega vonja po maslu. Francoski rogljički s polnilom ali brez, polnozrnati francoski rogljički običajni ali z medenim polnilom, vanilijeve blazinice, višnjevi in borovničevi zavitki ter čokoladni žepki so zdaj mehkejši in se kar stopijo v ustih. Seveda pa že snujejo nova presenečenja.

Novosti najprej ponudijo obiskovalcem Hiše kruha v Grosupljem, zato se prav lahko zgodi, da boste med obiskom prodajalne spoznali in ocenili kakšno novost.

Naj so tudi letošnji prazniki slastni in se raztopijo v ustih! Srečno!

Mercator

**Pekarna
Grosuplje**

Spoštovani bralke in bralci Grosupeljskih odmevov!

Dnevi so se spet skrajšali na najmanj ur, kar nam jih vsako leto na tej geografski širini, kjer bivamo, ponudi naš Svet. In če k temu dodamo še vsakodnevne slabe medijske novice, pa še koga, ki nam občasno ali pa stalno teži, lahko dokaj hitro zaidemo v temačna razmišljanja, ki pa se kaj rada začnejo spiralno širiti in poglabljati.

Pa mislite, da je iz dnevnih problemčkov in prej navedenih razlogov res vredno zgubljeni osnovne niti smisla življenja in se predolgo zadrževati v mrakobnih razmišljanjih? Ne! Čas se bo premaknil naprej, kot se je premikal že milijone let, pa če bomo šli mi z njim ali pa ne. Tudi večina drugih ljudi bo šla naprej. In zakaj bi ostali in se ozirali ne vem za kom ali kam – v preteklost, v neuresničene sanjarije, v izgubljene priložnosti? Ni vredno! Pokončno gremo naprej, ker nismo sami! Ker smo ljudje. Ker ima vsak nekoga. Tudi tisti, ki nima nikogar, ima Nekoga.

In ta Nekdo, ki je vedno z nami, spet prihaja s prazniki med nas, da nas prerodi. Prinaša nam novo Luč, Upanje, Mir, Vero, Ljubezen – pravzaprav vse, kar potrebujemo za življenje. Prihaja zato, da bomo že danes postali še boljši ljudje. Sicer pa – saj ni slabih ljudi, le nekatere je tako strah. Strah samote, strah prihodnosti. Strah sočloveka. Strah sobivanja. In ker vemo, da je On z nami, zakaj ne bi razmišljali nekoliko drugače? Bolj pozitivno! Mar mislite, da so oni, ki živijo v velikem bogastvu, srečni? Ali pa tisti, ki ob vsaki priložnosti iščejo samo napake drugih in mislijo, da so zares nad vsemi, skratka superiorni? Tudi oni imajo vrsto šibkih točk. Pravzaprav je to izkazovanje njihove superiornosti samo zid za zakrivanje njihovih notranjih razdejanj.

»SEZIDANO HIŠO LAHKO VSAKDO KRITIZIRA, NE MORE PA JE VSAK SEZIDATI,« pravi tamilski pregovor.

Osebo sem bil že zdavnaj prepričan, da nam zares pravo bogastvo in zatočišče podari le On, če se bomo morda zamislili ob spodnjih vrsticah. Nikjer pa ni rečeno, da se tudi te vrstice ne bi mogle brati nekoliko drugače – še boljše, še lepše ... In če veste, kakšne bi bile lahko, jih posredujte med ljudi – morda kar na štiri oči! Ali pa jih zapišite in če boste z njimi našli kaj spodbudnega za ljudi, jih bomo poizkusili objaviti. Prepričan sem, da bi že zaradi teh misli in razmišljanj jutri svet (ki ga lahko pišemo tudi z veliko začetnico) bil vsaj malo lepši.

Torej! Za lepši in boljši Svet, za boljše prihodnje leto:

- Govorite o svojih občutjih s tistimi, ki jim zaupate! Zaupajte v ljudi, kajti ljudje, ki

nimajo zaupanja, nimajo zaupanja vase in vere v druge ljudi! Le-ti pa običajno nimajo niti pravih prijateljev. Človek brez prijateljev je siromak.

- V pogovorih ni nujno, da imate vedno samo vi prav! Dopustite, da tudi drugi povedo svoj del zgodbe! Morda boste na koncu ugotovili, da je zgodba, osvetljena z obeh strani, še plemenitejša?

- Občudujte svet, v katerem živite in vas obkroža! Ste le nezaten del le-tega. Ko ga zaužijete, ste del njega in šele takrat začutite Njegovo pravo veličino.

- Živite z navdušenjem in sočutjem! Življenje je prekratko, da bi živeli v sovraštvu in zamerah.

- Več sanjajte tudi podnevi! Sanje ustvarjajo in osvobajajo. Smo to, kar mislimo in kar sanjamo. Pozitivne misli in sanje gradijo, negativne podirajo, a vseeno živite resnično (in ne navidezno) življenje!

- Živeti stalno s svojimi bolečinami vas bo pripeljalo do zdravnika. Le-ta vas morda niti dobro ne pozna in velikokrat se boste morali srečati z njim, da vas bo razumel, zdravila pa se bosta skupaj.

- Biti eno sam s seboj, pomeni živeti trdno ukoreninjen. Nasprotje od tega vas bo privedlo do neloyalne tekmovalnosti in ljubosumnega oponašanja, razdiraštva in zavisti.

- Več se smejte in poizkusite nasmejati vsaj enega človeka na dan v svojem okolju. Smeh prižiga iskrice v očeh. V očeh pa je ogledalo (vaše) duše.

- Sprejmite, kar vam ponujajo (tudi kritike), da boste sprejeti!

- S čenčami in ostalimi slabimi mislimi iz preteklosti ter z informacijami iz okolij, na katere ne morete vplivati, se ne obremenjujte! Raje živite trdno v sedanosti!

- V življenju se morate tudi odločati! Če boste predolgo stali pred odločitvijo, se vam bo cilj odpeljal pred nosom, ker ste predolgo cincali, saj bi morali za dosego cilja verjetno nekaj tudi žrtvovati. Morda je to čas, denar ... Vsaka pot k cilju pa zahteva svoje napore in odrekovanja.

- Če veste, kako bi stvar bolje rešili, ponudite svoj predlog pravočasno. Samo odločni, z vero vase in z zaupanjem v ljudi, ponudijo prave rešitve. Ko boste zamudili priložnost, ne kličite nezadovoljstva. Nezadovoljstvo povečuje probleme – vam in drugim.

- Srečen človek ima dar, da izboljšuje svet okoli sebe.

Da bi bilo v grosupeljski občini ČIM VEČ SREČNIH LJUDI ! želi odgovorni urednik Jože Miklič

Štiri sveče so počasi izgorevale.

Prva je bila MIR:

»Ampak ljudje me ne znajo ceniti!«
... in sveča ugasne.

Druga je bila VERA:

»Ljudje nočejo verovati.«
...in sveča že ob manjšem vetriču ugasne.

Tretja je bila LJUBEZEN:

»Ljudje svoje drage bolj sovražijo kot ljubijo.«
... in sveča ugasne.

Nato v sobo stopi otrok in vidi ugasnjene sveče.

Prestraši se teme.

»Ampak, morale bi ostati prižgane, strah me je!«

... in glasno zajoka.

Potem se z zadnjimi močmi v temnem kotu oglasi četrta sveča:

»Jaz sem UPANJE. Dokler bom jaz gorela, lahko prižgeva še vse ostale tri.«

Da UPANJE v naših srcih ne bi nikdar ugasnilo!

Vam želi uredniški odbor Grosupeljskih odmevov

Spoštovane občanke in spoštovani občani!

Za nami so lokalne volitve. Državljeni smo lahko ponovno premislili in izkazali svoje zaupanje tistim, za katere menimo, da nas bodo prihodnja štiri leta na lokalnem nivoju najbolje zastopali. Volilci bomo še kar nekajkrat pred preizkušnjo, saj se očitno obeta referendumsko obdobje. O zakonu o RTV, pa o malem delu, o pokojninski reformi in še bi lahko naštevali. Verjamem, da marsikoga moti, da je kar naprej pozivan, da se udeleži volitev ali referendumov, saj naj bi vse to bilo predrago, je brez smisla in itak se nič ne spremeni.

Malodušje, ki se nas loteva, je prav gotovo odraz aktualne politike Pahorjeve vlade. Drastičnega zadolževanja države, ki v tem trenutku servisira primanjkljaj državnega proračuna v višini dveh milijard evrov, Pahorjeva vlada ni izkoristila za preboj med najboljše članice Evropske unije. Ni novih delovnih mest, ni zaposlovanja, ni okrevanja gospodarstva, ni vlaganji v ceste in železnice, bruto domači proizvod, ki je kazalec gospodarskega okrevanja, se ne krepi, brezposelnost narašča, vedno več podjetij ima blokirane račune in mnogi zaradi tega trepetajo za svoj vsakdanji kruh. Predsednik vlade Pahor pa namesto oživitve gospodarstva izvaja reforme, ki se jih je sicer potrebno lotiti, vendar ne v času krize, kot jo imamo sedaj. »V krizi rešuj gospodarstvo, rešuj delovna mesta, spoštovani predsednik vlade,« je moje sporočilo predsedniku vlade Borutu Pahorju, kajti le z oživitvijo gospodarstva se bodo polnile pokojninska in zdravstvena blagajna. Ihtavo reformsko hitenje

vlade v zvezi s prenovo pokojninskega in zdravstvenega sistema pa napoveduje zgolj slabo voljo upokojencev ter ostalih državljanov in sproža zadnjo ustavno varovalko, ki jo ima v Republiki Sloveniji na voljo ljudstvo: referendum. Če vlada ne zna in ne zmore, potem je bolje, da o njenih odločitvah odločimo državljani. Več kot nas bo izkoristilo to možnost, boljša bo končna odločitev.

Ne glede na vse, kar se nam dogaja v politiki in tudi siceršnjem življenju v naši Sloveniji, pa obeležujemo letos dvajsetletnico odločitve za samostojno Slovenijo. Pred malo več kot dvajsetimi leti smo bili Slovenci pred težko odločitvijo. Ni bila lahka. Ubirali smo pot v samostojnost, ki nam je nihče ni hotel priznati. Ne velike sile, ne Evropska unija, ne Rusija in ne nazadnje tedanja skupna država Jugoslavija. Bili smo pred velikimi pritiski. Toda naša enotnost, ki se je pokazala na referendumu pred dvajsetimi leti, je odstranila vse dvome. Slovenci znamo in zmoremo biti enotni, ko gre za nas, za našo samostojnost, za našo prihodnost. Toliko pozitivne energije, kot je je bilo tedaj v nas samih, nisem zasedel nikoli več kasneje. Žal pa smo morali svojo odločitev, da gremo v prihodnost po svoje, ubraniti in jo plačati z življenji. Če ne bi bilo tedaj odločnih fantov, ki niso razmišljali, ali prijeti za orožje ali ne, bi se lahko zgodovina pisala tudi drugače. Zelo dobro se še spominjam groženj generala Adžića nekega večera preko televizijskih zaslonov, ko je v imenu t.i. ljudske armade grozil naši komaj rojeni državi Sloveniji in nas zastraševal z uničenjem.

Ko se danes ozremo nazaj, smo kljub vsem skrbem in težavam, ki nas ta hip tarejo, lahko zadovoljni. Slovenija se je izognila balkanskemu krvavemu kotlu in v dvajsetih letih postala polnopravna članica Združenih narodov in leta 2004 še polnopravna članica Evropske unije. Danes lahko brez prestopanja mej potujemo po vsej Evropi in imamo skupno valuto. Kot prva država članica iz paketa t.i. vzhodnih držav smo predsedovali Evropski uniji.

Zaradi svetovne gospodarske krize je tudi pri nas nismo odnesli brez posledic. Pestijo nas težave in skrb za jutri. A ne pozabimo. Imamo svoj dom, imamo svojo deželo, imamo svojo Slovenijo. Enotno smo se Slovenke in Slovenci odločili zanjo pred dvajsetimi leti in jo zaščitili in

ubranili s pogumom mnogih naših ljudi. Zgodovinski spomin teh dogodkov ne sme zbledeti tudi zaradi sporočila, ki ga s tem dajemo mladim. Naj se podajo v svet prihodnosti pogumno, odločno, s svojimi glavami in svojim razmišljanjem, neobremenjeni s takšnimi in drugačnimi delitvami, a vendar podkrepjeni z resnico o zgodovini. Predajmo košček tega zgodovinskega spomina naslednji in naslednjim generacijam, da bodo še daleč v prihodnost lahko kjerkoli v svetu ponosno dejali »Slovenec sem!«

Na občini pa je primopredaja med obema županoma potekala kar na terenu. S prejšnjim županom sva si vzela čas in na terenu prečesala občino po dolgem in počez ter ocenila stanje projektov, ki jih je snovala še prejšnja občinska oblast. Časa za t.i. sto dni mirovanja, v katerem ima običajno vsaka nova garnitura možnost za privajanje, ni, saj je skladno s poslovníkom občinskega sveta potrebno v prvih dneh januarja prihodnjega leta predložiti občinski proračun za prihodnji dve leti. Občinski upravi je bilo tako že kmalu po prevzemu naloženo, da pripravi izhodišča za sestavo dvoletnega proračuna. Kmalu po nastopu županske funkcije sta bila imenovana tudi oba podžupana. To sta postala Dušan Hočevnar, ki bo kot podžupan v pomoč pri zadevah s področja komunalne infrastrukture, prometa in prostora, ter Iztok Vrhovec, ki bo kot podžupan pomočnik županu na področju družbenih dejavnosti. Skupaj z vodji občinskih uradov smo pričeli tudi s kolegiji, ki kot posvetovalni organ daje usmeritve za delo in življenje občinske uprave. Skladno s poslovníkom so potekale tudi konstitutive seje svetov krajevnih skupnosti, ki nikoli niso minile brez prisotnosti župana ali podžupanov, kar je signal, da bodo v naslednjem mandatu krajevnih skupnosti pri oblikovanju občinske politike imele ustrezno težo.

V začetku decembra smo v Grosupljem praznovali pomembno obletnico, petdeseti rojstni dan Rokometnega kluba Grosuplje, ki je bila v brinjski športni dvorani obeležena z jubileju primerno slavnostno akademijo. Čeprav sam nisem bil nikoli aktivni športnik in sem rokometno žogo v rokah držal samo pri šolski telovadbi, mi je bilo na proslavi lepo poslušati vse tiste športne zanesenjake, ki so v Grosupljem držali rokomet pokonci vseh teh petdeset let. Zato tudi obljuba vsem, ki imamo radi šport in rekreacijo, da bomo pričeli z aktivnostmi za ureditev novega športnega

Skavti prinesli Luč miru iz Betlehema tudi županu in občinskim svetnikom

Grosupeljski skavti so tudi letos tradicionalno za nekaj minut prekinili delo svetnikov, ko so prinesli županu in svetnikom Luč miru iz Betlehema. Vsako leto ob tej luči prinašajo tudi poslanico, s katero posebej nagovorijo vse, ki jih obiščejo. Letos je naslov poslanice Zate imam luč, luč za ta svet, ki s seboj prinaša ljubezen in mir. V nagovoru pa so še dodali, naj bi bile tudi odločitve v korist ljudi vedno dobre. V svojem imenu, v imenu svetnikov in vseh

občank in občanov je Luč miru prevzel župan dr. Peter Verlič in se skavtom zahvalil »za drobno luč«, za katero pa je prepričan, da bo gorela s svojim sporočilom med ljudmi še tudi potem, ko bo sveča sama dogorela, saj moramo verjeti drug v drugega in v dobre rešitve ter da se bodo v tej dvorani trudili za dobrobit občanov tudi v prihodnjem letu.

Jože Miklič

parka v Grosupljem v korist športa in rekreacije naših občank in občanov.

Žal pa se je v tem času zgodila v naši občini na dolenski avtocesti zaradi goste megle tudi ena izmed največjih nesreč. Prišlo je do verižnega trčenja velikega števila vozil, ugasnila so tudi življenja. Strašna nesreča bi lahko bila še strašnejša, so mi v razgovoru na občini povedali domači šmarski in grosupeljski gasilci, če bi prišlo do vžiga razlitih vnetljivih tekočin. K sreči se je vse kljub tragičnim posledicam izteklo bolje, kot smo se sprva bali. Tudi zaradi hitre akcije domačih gasilcev iz Šmarja – Sapa in Grosupljega, izkazali so se grosupeljski policisti, osebje Zdravstvenega doma iz Grosupljega, Javnega komunalnega podjetja Grosuplje ter bližnjega hotela Kongo. Vsem iskrena hvala in hvaležnost, saj so bile bolečine, šok in strah ljudi, udeleženih v tej nesreči, veliko manjše.

Zaradi birokratskih ovir pa je grozilo tudi zaprtje našega odlagališča odpadkov v Špaji dolini. Človek ne more verjeti, da je inšpekcijska služba Ministrstva za okolje in prostor želela zapreti deponijo odpadkov, ki je bila odprta pred komaj desetimi leti, saj naj ne bi izpolnjevala vseh meril, kot

so bila postavljena za koncept regijskih odlagališč odpadkov v Republiki Sloveniji, in ki jih mimogrede ta hip ne izpolnjuje skoraj nobeno odlagališče odpadkov v Sloveniji, saj regijske deponije odpadkov sploh še niso začele. Pa to ne po krivdi županov, ampak zaradi počasnega napredka Ministrstva za okolje in prostor na tem področju. Na Odboru za okolje in prostor Državnega zbora, kjer sem kot poslanec njegov član, smo prišli do bolj obetavnih sklepov. Ministrstvo za okolje in prostor pripravlja spremembe uredb in po zagotovilih odgovornih na Ministrstvu, danih na tej seji, bodo odlagališča v prehodnem obdobju lahko delovala. Upam, da bo ministru za okolje in prostor tokrat uspelo.

Ne izteče se vedno tako, kot si želimo, a vendar so v življenju poleg slabih tudi lepi trenutki. Težave nas izostrijo in so življenjska šola izkušenj, prijetni dogodki pa nam vlivajo srečo, zadovoljstvo in kar je najpomembnejše, dajo nam upanje.

V tem novem upanju za prihodnost Vam voščim lepe božične praznike, čestitam k dnevu samostojnosti in enotnosti ter želim vse dobro v prihajajočem novem letu!

Vaš dr. Peter Verlič, župan

Elku Hudorovcu svetniki niso potrdili mandata

Svetniki so pod 2. točko dnevnega reda tega sklica prejeli pripravljen sklep o potrditvi mandata člana Občinskega sveta Občine Grosuplje – predstavnika romske skupnosti. Na posebnih volitvah, ki so bile 5. 12. 2010, je edinega kandidata Elka Hudorovca volilo 22 Romov od 48, ki so imeli pravico glasovati, oziroma so bili vpisani v volilni imenik. 1 glasovnica je bila neveljavna.

Svetnikom je na kratko podal poročilo o volitvah in rezultatih direktor občinske uprave **Marko Podvršnik** po pooblastilu državne volilne komisije.

Svetniki so brez razprave prešli na glasovanje, ki je pokazalo, da jih je 8 ZA, 12 pa PROTI. Tako je Elku Hudorovcu ostala le možnost pritožbe na upravno sodišče, ki ima pristojnost, da lahko tak sklep tudi razveljavi.

Jože Miklič

Dr. Peter Verlič bo župansko funkcijo opravljal nepoklicno

V gradivu za samo sejo občinskega sveta je dr. Peter Verlič pisno sporočil, da bo v skladu z zakonodajo in odločbo Ustavnega sodišča ter Statutom občine Grosuplje funkcijo župana opravljal nepoklicno.

Prav tako bosta svoji funkciji nepoklicno opravljala tudi podžupana Dušan Hočevar in Iztok Vrhovec.

Jože Miklič

Vrata občanom pri županu »odprta«

Župan občine Grosuplje dr. Peter Verlič sporoča občanom, da se pri njem lahko osebno zglasite

ob ponedeljkih, od 7.30 do 10.00 in ob sredah, od 14.00 do 16.30.

Lahko pa mu pišete na e-pošto peter.verlic@ob.grosuplje.si.

Imenovanje občinskih komisij in odborov

Občinski svet je na svoji 2. seji v sredo, 15. decembra, imenoval vse odbore in komisije, ki so potrebni za redno delovanje Občine. Pred glasovanjem je bilo v razpravi nekaj pripomb na sestavo odborov. Predstavniki političnih sredin, ki so na volitvah dobili manj glasov, bi radi uveljavili sorazmerno število volilnemu rezultatu, kar so še posebej izpostavili Sašo Jalšovec - LDS, Pavle Štrubelj - SLS, Nevenka Zaviršek - SD in Brigita Jakopin - POG. Naloge, pravice in obveznosti ter način dela odborov so določene s poslovniki posameznih odborov, Poslovníkom Občinskega sveta Občine Grosuplje ter s Statutom občine Grosuplje. - **Jože Miklič**

Nadzorni odbor:

mag. **Andrej Šircelj**, Brezje pri Grosupljem 90, Grosuplje
Ksenija Štibernik, Velika Loka 47, Grosuplje,
Violeta Trontelj, Ljubljanska cesta 4f, Grosuplje
Milan Vehovec, Lobček 2, Grosuplje,
Tatjana Bavdek, Spodnja Slivnica 107, Grosuplje.

Odbor za družbene dejavnosti:

Janez Pintar, Adamičeva cesta 6, Šmarje - Sap
 – predsednik,
Iztok Vrhovec, Jakhlova cesta 13, Grosuplje
 – podpredsednik,
Mojca Globokar Anžlovar, Luče 38b, Grosuplje,
Branka Mijatovič, Obrtniška cesta 4a, Grosuplje,
Sašo Jalšovec, Kovačičeva cesta 10, Grosuplje,
Matjaž Trontelj, Gregorčičeva cesta 12a, Šmarje - Sap,
Lojze Verbajs, Čušperk 3a, Grosuplje,
Maja Zadel, Brvace 17, Grosuplje,
Janez Dolinšek, Peč 6, Grosuplje.

Odbor za prostor, komunalno infrastrukturo in ekologijo:

Patricija Šašek, Perovo 13, Grosuplje – predsednica,
Dušan Hočevar, Tlake 66, Šmarje - Sap – podpredsednik,
 mag. **Božo Predalič**, Prečna pot 2, Grosuplje,
Petra Zakrajšek, Veliki Vrh pri Šmarju 23, Šmarje - Sap,
Franc Štibernik, Pod gozdom cesta IV/17, Grosuplje,
Marjan Kastelic, Rožna dolina 5, Grosuplje,
Peter Strajnar, Tlake 14, Šmarje - Sap,
Andraž Zrnec, Obrtniška cesta 4a, Grosuplje,
Matjaž Furlan, Levstikova cesta 8, Grosuplje.

Odbor za kmetijstvo:

Marjan Kastelic, Rožna dolina 5, Grosuplje – predsednik,
Valentina Vehovec, Lobček 2, Grosuplje – podpredsednica,
Urša Leah Predalič, Prečna pot 2, Grosuplje,
Alojz Kovšca, Velika Račna 48, Grosuplje,
Ivan Bučar, Veliko Mlačevo 42, Grosuplje,

Sonja Boh, Zgornja Slivnica 17, Šmarje - Sap,
Bernarda Valentinčič, Bičje 15, Grosuplje.

Odbor za gospodarstvo in turizem:

Pavle Štrubelj, Paradišče 9, Šmarje - Sap – predsednik,
Alojz Kovšca, Velika Račna 48, Grosuplje
 – podpredsednik,
Tomaž Škrjanec, Brinje cesta 1/44, Grosuplje,
Mihael Hočevar, Brezje pri Grosupljem 76, Grosuplje,
Renato Bedene, Jurčičeva pot 3, Grosuplje,
Marjan Trobec, Rodetova cesta 1, Grosuplje,
Brigita Jakopin, Taborska cesta 2a, Grosuplje,
Peter Vito Gril, Pece 29, Grosuplje,
Ivo Gajič, Kozakova cesta 7, Grosuplje.

Odbor za mednarodne odnose:

Matjaž Trontelj, Gregorčičeva cesta 12a, Šmarje - Sap
 – predsednik,
Petra Zakrajšek, Veliki Vrh pri Šmarju 23, Šmarje - Sap
 – podpredsednica,
Zdenka Cerar, Stritarjeva cesta 5, Grosuplje,
Jana Roštan, Velika Loka 31/b, Grosuplje,
Mirjana Jarc, Spodnja Slivnica 27, Grosuplje.

Statutarno - pravna komisija:

Zdenka Cerar, Stritarjeva cesta 5, Grosuplje
 – predsednica,
 mag. **Božo Predalič**, Prečna pot 2, Grosuplje – podpredsednik,
Iztok Vrhovec, Jakhlova cesta 13, Grosuplje,
Nevenka Zaviršek, Trdinova cesta 13, Šmarje - Sap,
Andrejka Grlič, Ljubljanska cesta 67, Grosuplje,
Tamara Kek, Perovo 5a, Grosuplje,
Maria Ana Slak Trontelj, Gregorčičeva cesta 12a, Šmarje - Sap.

Komisija za vloge, pritožbe in poravnave

Jasmina Zupančič, Pod hribom cesta II/30, Grosuplje,
 – predsednica,
Iztok Vrhovec, Jakhlova cesta 13, Grosuplje,
Sonja Boh, Zgornja Slivnica 17, Šmarje - Sap.

Revalorizacija nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča

Na podlagi Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča mora Občinski svet s sklepom določiti vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. Zadnja sprememba točke je bila objavljena v Ur. l. RS št. 98/09, uporabljala pa se je od 1. 1. 2010 dalje in je znašala za poslovne prostore 0,002017 €/m², za stanovanjske prostore 0,002784 €/m². Ista cena pa je veljala tudi za nepozidana stavbna zemljišča znotraj sprejetih prostorsko izvedbenih načrtov oziroma občinskih podrobnih prostorskih načrtov. Predvidena mesečna rast inflacije v mesecu decembru se ne bo spremenila. Letna stopnja

je tako 1,90 %. Zato so v občinskih strokovnih službah predlagali, da se vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča poveča skladno z rastjo inflacije v letu 2010. Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Grosuplje za leto 2010 znaša za poslovne prostore 0,002055 €/m², za stanovanjske prostore 0,002837 €/m² in za nezazidana stavbna zemljišča znotraj sprejetih prostorsko izvedbenih načrtov oziroma občinskih podrobnih prostorskih načrtov 0,002837 €/m².

Večina svetnikov je menila, da gre res zgolj za uskladitev z inflacijo in nima še nobene zveze z aktualnim (in dokaj razvpitim) vrednotenjem nepremičnin. Le-ta naj bi se po predvidevanjih začel pobirati naslednje leto. Ali pa tudi ne? Nevenka Zavirškova - SD pa je v razpravi menila, da ni nujno dosedanje vrednosti točke revalorizirati. 19 svetnikov je nato glasovalo ZA revalorizacijo in 0 PROTI. Mimogrede: Davčna uprava za pobiranje teh »davkov« za Občino le-tej zaračuna 36.000€. Zato bomo v nadaljevanju razmislili o njenih brezplačnih objavah v občinskem časopisu. **Jože Miklič**

Informacije, pobude in vprašanja svetnikov

Kdaj ustrežna obvoznica mimo Škofljice?

Svetniki so z gradivom prejeli tudi informacije v zvezi s peticijo »za čimprejšnjo izgradnjo ustrezne obvoznice mimo Škofljice«. Peticijo so podpisali župani občin Bloke - Jože Doles, Ig - Janez Cimperman, Grosuplje - dr. Peter Verlič, Dobropolje - Janez Pavlin, Kočevje - mag. Vladimir Prebilič, Kostel - Valentin Južnič, Loški Potok - Janez Novak, Osilnica - Anton Volf, Ribnica - Jože Levstek, Sodražica - Blaž Milavec, Škofljica - Ivan Jordan in Velike Lašče - Anton Zakrajšek. Peticija je bila poslana ministru za okolje in prostor prof. dr. Roku Žarniču, ministru za promet dr. Patriku Vlačiču, ministru za kmetijstvo mag. Dejanu Židanu in ministrici za kulturo Majdi Širca. O vsebini problematike je svetnike seznanil župan dr. Verlič, s katerim pa smo o tej problematiki spregovorili že v prejšnji številki Grosupeljskih odmevov in smo objavili tudi celotno vsebino peticije občanov Škofljice.

Občinski svet je soglasno sprejel dva sklepa: 1. Občinski svet podpira peticijo županov. 2. Občinske strokovne službe morajo do naslednje seje pripraviti akt, s katerim se bo zaščitilo območje v širšem obsegu za različico Lisičje, ki poteka (tudi) čez območje občine Grosuplje zaradi zaščite narave in krajine ter zaradi zaščite življenja in zdravja ljudi.

Prehod za pešce pri stari osnovni šoli na Adamičevi

Mag. **Božo Predalič** - SDS je že v preteklem mandatu dal pobudo za sodobnejšo prometno

ureditev tega prehoda za pešce, a se naloga ni izvedla. Zato je ponovno dal pobudo. Prehod za pešce pretežno uporabljajo otroci za šolo in bi po njegovem moral biti postavljen vsaj semafor s tipko, če ne celo z radarsko napravo.

Krožišče Pod gozdom

Franc Štibernik - LDS je (prav tako ponovno) spomnil na nerešeno krožišče Pod gozdom, v katerega se steka vedno več prometa in se dogajajo vedno pogostejše razna izsiljevanja, pa tudi nesreče.

Začasno krožišče pri Logotu?

Branka Mijatovič - RIG pa je spomnila na že zaključen razpis izvedbe začasnega krožišča pri Logotu, ki pa še vedno ni narejeno. Kako je s tem? Kdaj bo? Ali sploh bo? Ali bo morda kako drugače rešeno?

Župan je na vse »prometne« pobude odgovoril, da je že dogovorjen v začetku januarja, ko pride na občino eden od »prvih cestarjev«, mag. Ficko, s katerim bodo pregledali potrebe in možnosti izvedbe v naši občini na tem področju. Uredil naj bi se tudi prehod za pešce pri šmarnski šoli.

»Šola« v Škocjanu?

Matjaža Trontlja - N.Si je zanimalo, kaj se dogaja v osnovni šoli Škocjan. Ali so dela že zaključena? Kaj je s predvidenimi socialnimi stanovanji? - Podvršnik: Že kar nekaj časa potekajo ta dela, ki pa še niso čisto končana. Program, kaj naj bi bilo v prostorih, pa ni še dokončno dorečen.

Plan dela občinskega sveta

Pavle Štrubelj - SLS je predlagal, da se že na naslednji seji oblikuje plan dela občinskega sveta. - Župan: Plan bo pripravljen.

Jože Miklič

Soglasje k imenovanju direktorice Doma starejših občanov

Svet zavoda Dom starejših občanov je že pripravil razpis za imenovanje nove(ga) direktorice/ja zavoda, v katerem ima Občina Grosuplje tudi svojega predstavnika. Ker pa občina ni ustanovitelj, je s postopki samo seznanjena, o direktorici/ju pa daje samo soglasje. Komisija za volitve in imenovanje (predsednik mag. **Božo Predalič**) je pojasnil pomislek, kako naj bi o tem sploh glasovali, če niso sklepi za nikogar zavezujoči, a so vseeno predlagali, naj svetniki dajo soglasje k imenovanju. Poleg tega pa je bilo nekaj razprave tudi o delu dosedanje direktorice mag. Marte Gašparovič, za katerega pravijo, da se je že v preteklem mandatu izkazalo, da je zelo dobro vodila to ustanovo. Še posebej sta bila izpostavljena kot napredek dnevno varstvo in pomoč na domu, v Domu pa imajo celo svojo telovadnico.

Jože Miklič

V Grosupljem kar 85,61 % PROTI Zakonu o RTV Slovenija

V nedeljo, 12. decembra zvečer, se je tudi na voliščih v občini Grosuplje izkazalo, da so občani občine Grosuplje še bolj prepričljivo zavrnili Zakon o RTV Slovenija kot povprečno v Sloveniji. Ob 18,72 % udeležbi jih je bilo kar 85,61 % PROTI. V enoti Grosuplje pa je bila tudi udeležba za dobre 4 % boljša kot po Sloveniji.

V Sloveniji je od 1.707.236 volilnih upravičencev glasovalo 250.079 volivcev ali 14,65 %. V volilnem okraju Ljubljana - Bežigrad

(kamor spada volilna enota Grosuplje za območje celotne nekdanje občine Grosuplje) jih je od 213.325 glasovalo 34.510 volilnih upravičencev, oziroma 16,18 %.

V sami volilni enoti Grosuplje (Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje) pa se je referendumu udeležilo 5.476 oziroma 18,72% upravičencev. V tej enoti jih je med 5476 oddanimi glasovi 783 glasovalo ZA Zakon ali 14.39 %, 4685 pa jih je bilo PROTI oziroma 85,61 %.

Največ : najmanj

Naj se sprehodimo še po nekaterih voliščih neposredno v občini Grosuplje!

Največ volivcev je glasove oddalo na volišču Osnova šola Louisa Adamiča na Tovarniški

- 301, najmanj pa na Ilovi Gori - 31. Po deležu je največ glasov bilo oddanih na volišču Velika Loka - 29,71 %, najmanj pa na volišču Velika Stara vas - 11,11 %.

Po številu glasov je največ glasov ZA bilo oddanih na volišču Osnova šola Louisa Adamiča na Tovarniški 69, največ PROTI pa jih je bilo prav tako na istem volišču - 232. Po številu je bilo najmanj glasov ZA oddanih na volišču v Zagradcu - 0, najmanj PROTI pa v Veliki Stari vasi - 35, kjer je bila tudi najnižja udeležba.

Po deležu jih je ZA zakon največ glasovalo na volišču Spodnja Slivnica - 27,72 %, najmanj pa na volišču Zagradec - 0 %.

Jože Miklič

Hudorovac naj bi postal romski svetnik

Intervju z romskim svetnikom Elkom Hudorovcem

»Mi smo ljudje, tako kot vsi drugi«

Elko Hudorovac je bil znova izvoljen za romskega svetnika v občini Grosuplje. Od 48 volilnih upravičencev je glas zanj oddalo 22 Romov. Spomnimo, Hudorovac je bil za romskega svetnika izvoljen že na naknadnih volitvah januarja, a mu grosupeljski svetniki niso potrdili mandata. Zato se je pritožil na upravno sodišče, ki je njegovi tožbi ugodilo in odpravilo izpodbijani sklep svetnikov.

Funkcijo svetnika bi morali začeti opravljati že pred časom, a so se zadeve reševale na sodišču. Kako komentirate vse zaplete?

Da, svetnik bi moral biti že kar nekaj časa. Že osem let bi moralo biti to urejeno, pa ni bilo. Pred enim letom sem bil spet izvoljen, pa zdaj sem spet kandidiral. Ampak ne vem, ali bo kaj drugače. Romskega svetnika občina ne »porajta«.

Zakaj tako mislite?

Jaz sem že stokrat povedal, kako mi tukaj živimo, pa od tega ni nobenih sprememb. Poglejte, kakšne barake imamo in kako živimo. Res je, da smo dobili elektriko, da imamo pralne stroje, ampak to vse teče kar

Utrinek na volišču 7. 12. 2010 ob volitvah romskega svetnika.

Občina Grosuplje je decembra dobila romskega svetnika. To je postal 53-letni Elko Hudorovac, ki je bil tudi edini kandidat. Zanj je glas oddalo 22 od 48 volilnih upravičencev (ena glasovnica sicer ni bila veljavna). Naknadne ponovne volitve je Državna volilna komisija (DVK) razpisala, ker kandidatura za volitve enega člana občinskega sveta ni bila vložena v določenem roku.

»Veliko je bilo nagajanja«

Kot je znano, bi pri odločitvah občinske politike že dlje časa moral prisostvovati predstavnik Romov. Ker pa Občina ni imela usklajenega statuta z zakonom o lokalni samoupravi - v njem je bilo določenih 24 občinskih svetnikov namesto 25 - Romi svojega svetnika niso dobili neposredno po jesenskih lokalnih volitvah. »Prej je bilo veliko nagajanja z neizvrševanjem zakona in odločitve sodišča. Mislim, da je s temi volitvami DVK zdaj poskrbela, da letos teh problemov ne bo.« je optimističen Jože Horvat Muc, predsednik Zveze Romov Slovenije. Grosuplje je bilo sicer že leta 2002 zakonsko določeno kot ena izmed 20 občin, ki so dolžne romski skupnosti zagotoviti pravico do predstavnika v občinskem svetu. Občina se je tej odločitvi upirala vrsto let, a celo ustavno sodišče je njihove argumente zavrnilo.

notri v naselje, ker nimamo greznice. Bom kar naravnost povedal - živimo brez stranišč, brez kopalnic, brez vsega. To je res katastrofa.

Mislite, da bo kaj drugače zdaj, ko je nov župan postal dr. Peter Verlič?

Upam, ker bi moral to urediti. Mi smo ljudje, tako kot vsi drugi. Če ne bo župan tega upošteval, bo treba odpreti druga vrata.

Se vam zdi, da je to problem Grosupljega ali se tudi ostali Romi soočajo s podobnimi težavami?

Tudi ostali imajo težave, ampak v Grosupljem je še najhuje. Povsod drugje se vsaj malo brigajo za Rome.

Kaj mislite, da lahko realno dosežete v občinskem svetu?

Jaz bom vztrajal do konca za te stvari, ki sem jih omenil, toliko časa, da se bo bivanje Romov drugače uredilo.

Se boste sami aktivno vključevali v občinske zadeve, pregledovali gradivo na sejah in ostalo?

Seveda.

Po prejšnjih volitvah ste rekli, da se boste zavzemali za elektrifikacijo naselja in ureditev dovozne poti do barak. Elektriko ste že dobili. Kakšni so vaši sedanji načrti?

Najprej se mora urediti pot, da lahko vsak pride

Od njega je odvisna prihodnost romske skupnosti

V začetku leta je tudi upravno sodišče potrdilo mandat Hudorovca za romskega svetnika. Sodišče je namreč aprila odločilo, da bi morali grosupeljski svetniki potrditi Hudorovca za romskega svetnika, a ker tega niso storili, je namesto njih odločilo sodišče. Hudorovac je že takrat zagotovil, da se bo zavzemal za elektrifikacijo treh romskih naselij in ureditev dovozne poti do njegovega naselja. »Tukaj ne gre samo za Grosuplje. Mi si prizadevamo, da bi Romi poskrbeli, da zaživi komisija za romska vprašanja, da se zagotovijo proračunska sredstva za romsko skupnost in načrtujejo določeni projekti. Upam, da je Hudorovac do zdaj pridobil izkušnje in bo lahko dobro delal,« nam je dejal Horvat Muc in priznal, da vsi romski svetniki ne izkoriščajo dovolj dobro svoje moči. »Poznamo primere, ko romski svetniki v svojem mandatu niti enkrat ne spregovorijo v občinskem svetu in to ni dobro. Predstavnik Romov se mora zelo dobro znajti, ker je od njegovega nastopa odvisno, kako bo poskrbljeno za romsko skupnost. Na žalost se veliko romskih svetnikov tega ne zaveda.«

Tamara Barič

k nam. Nato moramo urediti še kanalizacijo.

Kako je videti življenje v vašem naselju v teh decembrskih dneh, ko so se temperature spustile krepko pod ničlo?

To ni za povedati. To je tako življenje, da ga nikomur ne privoščim, še psom ne. Bolj so zaščitene živali kot pa mi, Romi, tukaj. Ko je bila toča, nam je vse uničilo. To smo javili na Občino, a tudi pogledati niso prišli. Marsikdo ima vodo v baraki. Zdaj je pa mraz in vlaga. Otroci morajo pa vseeno hoditi v šolo.

Ste razmišljali, da bi šli živeti drugam?

Kam drugam? Nas nobeden ne mara.

Čemu tako sklepate? Ali ocenjujete, da ste sami naredili dovolj za vključitev v družbo?

Kamor koli prideš, nas ne upoštevajo. Če gremo k zdravniku, čakamo tako dolgo, da smo čisto zadnji na vrsti. Pa tudi, če prvi prideš. Tu ni pravice. Jaz sem vsakič razočaran. Čisto nič nam niso pomagali. Prej smo živeli na Velikem Mlačevem, pa so tam podrli barake in nas preselili sem. Rekli so, da bomo dobili elektriko in vodo takoj, ko se bomo preselili na občinsko zemljišče.

Tamara Barič

P.S. Pogovor je bil opravljen pred 2. sejo občinskega sveta, na kateri svetniki Hudorovcu niso potrdili mandata. Zato se bo Elko Hudorovac pritožil na upravno sodišče.
odgovorni urednik Jože Miklič

Ob konstituiranju svetov KS

1. del - Hkrati z lokalnimi volitvami občinskega sveta in župana so letos potekale tudi volitve v svete krajevnih skupnosti. V preteklem mesecu se je večina svetov že sestala in se konstituirala. Večino sej so se udeležili župan dr. Peter Verlič ter podžupana Dušan Hočevar in Iztok Vrhovec, ki so čestitali izvoljenim članom svetov krajevnih skupnosti in jim ponudili dejavno sodelovanje z občino tudi na ta način, da se že na samem začetku mandata seznanijo z ljudmi in strateškim pogledom krajevnih svetov na nadaljnje delo.

Pri nekaterih konstitutivnih sejah smo bili prisotni tudi Grosupeljski odmevi, z nekaterimi pa smo se naknadno dogovorili, da nam strnjena poročila o preteklem mandatu ter strateških načrtih za prihodnjega povedo novo izvoljena vodstva. Že ob obisku šestih od desetih krajevnih skupnosti ugotavljamo, da je paleta dela in problematike v posameznih krajevnih skupnostih dokaj pestra.

Ostale krajevne skupnosti: Ilovo Goro, Spodnje Slivnico, Škocjan in Žalno, katerih konstitutivnih sej se nismo mogli udeležiti, naprošamo, da nas vodstva pokličejo kmalu po novoletnih praznikih, da njihovo delo predstavimo v prvi naslednji številki časopisa Grosupeljski odmevi.

Vse komunikacijske številke in naslove, ki bi jih vodstva krajevnih skupnosti želela javno objaviti, naj prav tako posredujejo naknadno na naslov Grosupeljskih odmevov! - Jože Miklič

Krajevna skupnost Grosuplje

Svet Krajevne skupnosti Grosuplje je v novi sestavi zasedal 23. novembra v (skoraj) novih prostorih krajevne skupnosti v novi zgradbi upravne enote. Za predsednika so izmed izvoljenih na tajnih volitvah ob dveh kandidatih med seboj izvolili Marjana Jakopina, staremu predsedniku Antonu Žitniku pa je zmanjkalo en glas. V svetu KS odslej sodelujejo še Marjan Jože Kralj, Jakob Müller, Danica Novak, Andrej Omahen Matjaž Pirc, Franc Potokar, Marija Rački, Andrej Selan, Jure Zadel, Alojz Zajc, Andraž Zrnc in Anton Žitnik. Za podpredsednika je novoizvoljeni predsednik predlagal Andreja Selana, katerega so prisotni tudi z večino glasov potrdili.

»Stari predsednik« Anton Žitnik je uvodoma povedal, da so se lani uspeli vseliti v nove prostore, dvorano pa uporablja trenutno še Univerza za tretje življenjsko obdobje. Na naše vprašanje, katera so bila poglobljena dela in kam je bila glavna sredstva namenjena, je pojasnil, da so zaključili sanacijo ene izmed ulic Pod gozdom (nova

kanalizacija, hišni priključki, robniki, sanacija spodnjega ustroja ulice in nove asfaltne prevleke ter javne razsvetljave). Pred kratkim so naredili tudi »prvo vejo« javne razsvetljave na Gatini.

Širitve javne razsvetljave v Grosupljem so bile do zdaj sorazmerno enostavne, saj so se širile na stara prižigališča. Po novem pa bo treba narediti nova prižigališča, ob tem pa je treba poudariti, da so za vsa ta dela potrebna soglasja lastnikov, ki jih je treba notarsko overiti in celo vpisati služnosti v zemljiško knjigo ter pridobiti gradbeno dovoljenje. Prav slednje bo marsikje precej upočasnilo možnosti širitve javnih razsvetljav, s tem da je treba upoštevati evropska priporočila glede svetlobnega onesnaževanja, ki jih bo treba realizirati do leta 2014. Maksimalno pa bo treba zmanjšati tudi porabo energije. Zato že postopno zamenjujejo svetilna telesa glede na standarde oziroma kategorizacijo ulic.

Naj ob tem še zapišemo, da eno svetilno telo s svetilko stane cca 300 €, zamenjali pa so jih do zdaj že približno 70. Vseh svetilnih mest v Grosupljem in neposredni okolici, ki spada v KS Grosuplje, je okoli 1000. Na dodatno vprašanje, kateri znesek v »proračunu« KS Grosuplje je največji, pojasni, da gre približno 60 % vseh sredstev za tokovino in vzdrževanje javne razsvetljave (cel proračun je bil nekaj več kot 300.000 € na leto). Približno 30 % je investicijskih sredstev. Nekaj porabijo za administracijo, ostalo pa za donacije društvom znotraj KS. Napajajo se iz 30 % deleža komunalnih prispevkov, ki jih občina pobere pri gradnjah na območju KS Grosuplje.

K temu pa bi bilo treba prišteti tudi cca 800.000 € občinskih sredstev, katera se za potrebe »centralnega naselja« koristijo neposredno iz občinskega proračuna na primer za vzdrževanje cest, pločnikov, zelenic in podobno.

V KS so zadolženi tudi za čiščenje in posipanje cest (tudi pri gasilskem centru in v romskih naseljih) ter za vzdrževanje nekaj krajših makadamskih cest.

Krajevna skupnost Račna

Svet Krajevne skupnosti Račna je v novi sestavi zasedal prav tako 23. novembra v skupni sobi prostorov Kulturnega doma Račna. Za predsednika so z javnim glasovanjem z veliko večino glasov izvolili Rajka Palčarja, za podpredsednika pa dosedanjšega predsednika Aleša Kastelica. V svet so bili na volitvah izvoljeni še Jože Berdajs, Dušan Erjavec, Franci Fink, Aleš Kastelic, Milan Perko, Milena Pestotnik, Janez Starec in Jožef Valentinčič. Za tajnico so imenovali dosedanjo tajnico Mileno Pestotnik.

Konstitutivne seje se je udeležil tudi občinski (in državni svetnik) svetnik Alojz Kovšca. Nekdanji predsednik Aleš Kastelic je o preteklem mandatu povedal, da so sicer imeli tudi nekoliko sreče, da se

je skozi KS Račna napeljevala optična telekomunikacijska povezava. Hkrati so se z izvajalci dogovorili, da so v iste kanale položili tudi kable in zaščitne cevi za javno razsvetljavo, pri čemer so privarčevali pri stroških izkopa. Tako so za približno 30.000 € skoraj v celoti dobili manjkajočo javno razsvetljavo v vseh vaseh. So pa tudi pri tem projektu maksimalno varčevali, saj so svetilna mesta določali glede na terensko-naselbinske potrebe.

Velik del dela in tudi sredstev iz samoprispevka so porabili za nakup zemljišča za gradnjo šole neposredno pri Kulturnem domu Račna, čeprav urbanisti vztrajajo, da bi se morala šola na kopianjskem griču ohraniti oziroma jo adaptirati. Krajevna skupnost je to zemljišče za gradnjo šole v primeru, da se bo Občina odločila za gradnjo, pripravljena podariti Občini. Glede na možnosti občinskega proračuna pa bo najbrž najprej treba izvesti začasno adaptacijo sedanje šole, pozneje pa se lotiti nove šole s telovadnico (ali morda najprej telovadnice in nato šole šole).

Krajevna skupnost Mlačevo

Svet Krajevne skupnosti Mlačevo v novi sestavi se je zbral 24. novembra v gostilni Lunca. Za predsednika so soglasno podprli dosedanjega podpredsednika Janeza Svetka, za podpredsednico pa so izglasovali dosedanjo predsednico Valentino Vehovec. V svet so bili izvoljeni še Jure Janežič, Matej Kocjančič, Franc Skubič, Benjamin Steklačič, Valentina Vehovec, Branko Marjan Zorenč in Gregor Žnidaršič. Na seji pa sta bila prisotna tudi Franc Hotko kot vodja krajevne »pokopališke službe« in tajnica Mateja Duša. V soglasju z dosedanjim vzdrževalcem javne razsvetljave Antonom Novljanom so bili slednji trije potrjeni, da še naprej opravljajo svoje delo v okviru zadolžitvev.

Dosedanja predsednica Valentina Vehovec je uvodoma ob pozdravih nanizala tudi nekaj glavnih del, ki so jih opravili v okviru KS Mlačevo. Na začetku je poudarila, da je

bil glede na predhodna njena dva mandata po finančni plati precej skromnejši in ugotavlja, da je najbrž težava v tem, ker iz območja KS ni bilo nobenega svetnika v občinskem svetu, ki bi se potegoval za občinska sredstva. Kljub temu je bilo opravljenega kar precej dela. Skupaj s KS Žalna so se trudili po svojih močeh za novo šolo v Žalni. Glavnino denarja so vložili v ureditev mrliške vežice ter ureditev starega in novega dela pokopališča Boštanj. Druga največja postavka je bila namenjena vzdrževanju in izboljševanju javnih poti. Ker so ponekod asfaltne prevleke že dokaj stare in preobremenjene s tovornim prometom, je tudi poškodb in s tem vzdrževanja vedno več. Večja dela pri tem so bila izvršena na Malem Mlačevem zaradi gradnje kanalizacije. Precej je bilo tudi težav z lastniškimi zadevami ob poteh. Kar nekaj dela in sredstev so namenili javni razsvetljavi po vseh štirih vaseh. Tudi v KS Mlačevo načrtujejo, da bodo morali zamenjati svetila, ki bodo skladna z novo evropsko uredbo. Urejali so vaška jedra ter okolico vaških igrišč.

V zadnjih dveh letih se močneje ukvarjajo tudi z zatiranjem komarjev, problem pa bo treba v prihodnje po besedah Vehovčeve reševati na ravni celotne občine. Po svojih zmožnostih pomagajo tudi trem gasilskim in drugim društvom v KS. Vsako leto z gasilskimi društvi organizirajo spomladansko čistilno akcijo, ki je vsako leto bolj obiskana.

Krajevna skupnost Št. Jurij

Svet Krajevne skupnosti Št. Jurij je zasedal v novi sestavi prav tako 24. novembra v prostorih KS Št. Jurij - v poslopu nove šole Št. Jurij. Na volitvah so bili v svet KS izvoljeni Darja Devetak, Jernej Goršič, Slavko Jeršin, Maja Kastelic, Irena Koritnik, Anton Korošec, Milan Kumše, Janez Kozlevčar, Niko Mihičinac, Milan Rojc in Dušan Štrus. Za predsednika so med dvema kandidatoma (stari predsednik in novi kandidat) z javnim glasovanjem izvolili Milana Kumšeta. Za podpredsednico je bila izglasovana Darja Devetak, za tajnika pa ponovno Dušan Štrus. Poleg omenjenih so bili v svet KS izvoljeni še Jernej Goršič, Slavko Jeršin, Maja Kastelic, Janez Kozlevčar, Irena Koritnik, Anton Korošec, Niko Mihičinac in Milan Rojc.

Dosedanji predsednik KS Št. Jurij Janez Kozlevčar je uvodoma predstavil nekaj težav iz preteklega obdobja, med njimi je omenil še posebej projekte, ki bi jih morali hitreje načrtovati skupaj z Občino, pa so se morali nenormalno dolgo pogovarjati, da so sploh obrazložili, za kaj gre. Večkrat je imel občutek, da so namerno zadrževali določene projekte in upa, da bo v prihodnjem mandatu bolje. Tak je bil na primer projekt kanalizacijskega omrežja v Ponovi vasi, ob katerem je dajal, če bi mu nekdo rekel, da se ta projekt do konca njegovega mandata ne bo uresničil, ne bi prevzel predsedniške funkcije. Vse to pa je bilo pogojeno tudi z rekonstrukcijo ceste, za katero so morali zbirati namesto občinskih služb soglasja z vsemi veljavnimi podpisi, na koncu pa je to soglasje kot sedmi soudeleženec podpisal tudi župan. Prav nasprotno in neverjetno hitro pa so po njegovem postopali pri nedavno skoraj rekonstruiranem delu ceste skozi Malo vas.

KS Št. Jurij išče vzdrževalca – hišnika za opravljanje del na objektih Zadrugi dom v Mali vasi pri Grosupljem, mrliška vežica in pokopališče v Št. Juriju. Prednost imajo kandidati z območja KS Št. Jurij.

Pisne prijave sprejemamo do 7.1.2011 na naslov KS Št. Jurij, Mala vas 3/c, 1290 Grosuplje. Informacije na številki 041/631-971.

Poleg tega so predsednika KS krajski povprašali, kaj se dogaja s fontano na Adamičevi cesti na začetku Grosupljega v bližini Mercatorjevega hipermarketa, saj naj bi stala preko 100.000 €. Zanima jih, iz katerih sredstev se gradi, saj na postavki Grosuplje – mesto kipov ni nikoli bilo predvideno toliko denarja. Poleg tega pravijo, da na obrobje mesta ne sodi fontana, pač pa bi morda v neko središče mesta, ki pa ga najbrž Grosuplje niti nima še izoblikovanega. Bojijo pa se, da so bila sredstva morda nakazana iz postavke kanalizacije za Ponovo vas. (Župan dr. Verlič je pojasnil, da je ta »projekt« podedovana zadeva.)

Ker je bilo v času sklica seje že napovedano obilnejše sneženje, je bila precej aktualna tudi tema pluzenja snega, za kar je staro vodstvo z nekaj manjšimi operativnimi spremembami v glavnem že poskrbelo, le pogodbe je bilo potrebno še podpisati. Poti na območju krajevne skupnosti so precej razvejane, saj vanj spada kar 12 vasi, ki ga obkrožajo: Ponova vas, Cerovo, Medvedica, Vino in zaselki pri cerkvi v Smrjenah), zato je tudi nekaj več problemov v zvezi s tem.

Med uspehe KS pa je dosedanji predsednik Kozlevčar ocenil napeljavo telefonije in interneta. Kljub temu da se je projekt napeljave optičnega omrežja začel že pred tremi leti, se je v lanskem letu popolnoma ustavil. Rešitev pa se je našla v brezžičnem omrežju. Trenutno je čez 100 gospodinjstev že priklopljenih.

V KS organizirajo v sodelovanju z drugimi društvi in šolo tradicionalno različne prireditve, med njimi tudi Miklavžev obisk po vaseh in nato skupno krajevno prireditev v dvorani v Mali vasi.

Krajevna skupnost Šmarje – Sap

Svet Krajevne skupnosti v novi sestavi Sonja Boh, Jože Kikelj, Alojz Mehle, Jožef Muhič, Aleš Strežek, Andrej Struna, Peter Šlajpah, Darinka Štibernik, Marjan Štrubelj, Anica Zobec je ponovno potrdil »starega« predsednika Janeza Tomažina tudi za mandat 2010-2014. Za podpredsednika pa je bil izvoljen Andrej Struna. S predsednikom sem se srečal 3. decembra.

Za začetek je predsednik Tomažin pojasnil, da je bila na volitvah izvoljena približno polovica starih članov, polovica pa je novih, a je večina tudi le-teh že dejavna v kakšnem drugem društvu ali v dejavnostih, ki krajevni skupnosti še kako prav pridejo. V preteklem mandatu so se na začetku srečali s krajski, ki so dali nekaj usmeritev za delo. Nekaj so jih rešili, nekaj pa jih je še vedno ostalo. Med njimi so kanalizacije iz naselij, ki morajo prečkati avtocesto proti glavnemu zbirnemu kanalu.

Tudi tu ugotavlja, da na Občini ni bilo prave volje, Podgorica in Paradišče pa sta »morali čakati« zaradi nerešene cene zemljišč na območju bencinskega servisa ob avtocesti pri priključku Cikava, kar je vse skupaj »zašlo« celo tako daleč, da so bili občani razočarani, ker so jim hoteli plačati zemljo po ceni kmetijskih zemljišč, čeprav naj bi bile parcele zazidljive, zato se je z njimi moralo ukvarjati evropsko sodišče. Žal, se tudi tukaj Občina menda ni postavila na stran oškodovanih krajanov. Zaradi nedorečenih potekov tras kanalizacij pa čaka na obnovo cela vrsta cest na Malem Vrhu, v Tlakah in Gajničah.

Precej časa se je vlekla tudi gradnja mrliške vežice, ki so jo dokončali v zadnjem mandatu. Le-to pa so skupaj s celotno pokopališko dejavnostjo predali Javnemu komunalnemu podjetju Grosuplje, za katero v KS menijo, da bo dober gospodar. Žal, so imeli veliko kraj bakrenih svetil na posameznih grobovih. Zato menijo, da bo treba čim prej napraviti tudi alarmne naprave.

Precej so se ukvarjali tudi z javno razsvetljavo, pri kateri prav tako postopno zamenjujejo svetila. Ostaja pa velik projekt Ljubljanske ceste, saj morajo tu svetilna mesta ustrezati kategorizaciji ceste.

Dokončali so nekaj rekonstrukcij cest (pri železniški postaji, Kračmanova, Jurčičeva in Aškerčeva cesta, parkirišče pri Magdalenski gori, središče vasi Zgornja Slivnica in stransko cesto, Tlake-

Gajniče so nekoliko pokrpali in uredili odvodnjavanje, na Velikem Vrhju, na Selih in delno so sofinancirali pločnik na Cikavi).

Poizkusili so tudi reševati avtobusne nadstrešnice – pri šoli jim ni uspelo. Označili so že kar nekaj ulic, z delom pa bodo nadaljevali. V tem mandatu so začeli z izobešanjem zastav (občina je dala zastave, KS pa je naredila nosilce na drogovih javne razsvetljave). Sodelovali so pri obnovi in vzdrževanju naravne in kulturne dediščine.

Prav tako sofinancirajo tudi razna društva ob različnih priložnostih. KS Šmarje – Sapu ima na leto na razpolago približno 150.000 €. Največji strošek so vzdrževanje cest, potem javna razsvetljava, čeprav pri slednji sredi noči prek elektronskih ur kar za več ur ugašajo luči. V tem mandatu želijo ob osnovni trasi urediti pločnike od Malega Vrhja do Cikave. Kapacitete vrtca v Šmarju – Sapu so absolutno premajhne in bi jih morali že zdavnaj povečati, saj se na tem področju od leta 1976 ni naredilo nič. Predsednik Tomažin meni, da bi se z nakupom zemlje v Šmarju – Sapu za ta namen nedvomno lahko privarčevalo nekaj sredstev, poleg tega bi se sprostile kapacitete v Grosupljem. Prav tako bo treba začeti čim prej reševati problem prostorske stiske v šoli.

Nedvomno pa se bo v Šmarju – Sapu moralo dokončno doreči, kam katere dejavnosti umestiti v prostor. Območje neposredno ob cesti od gasilskega doma do trgovine pri starem pokopališču je delno že do zdaj bilo namenjeno centralnim in poslovnim dejavnostim (morda pošta, zdravstvena postaja, banka ...), samo območje pokopališča pa bo slej ali prej postalo (spominski) park. Je pa še vedno nekaj krajanov iz šmarske in škofljiške krajevne skupnosti, ki še nimajo svojega groba na novih pokopališčih. Zemljišče na območju starega pokopališča je last Cerkve.

Pri umeščanju dejavnosti v prostor bi morali doreči tudi možnost nove lokacije betonarne Zobec in bližnjih obrtnikov, ki se na tem prostoru ne morejo več širiti. Je pa očitno, da v nekdanjem peskokopu London še ne bodo zaključili s svojo dejavnostjo in tam ne bo možno seliti industrijskih dejavnosti, s tem da je novi lastnik poizkušal na to območje postaviti celo asfaltno tovarno, čemur so se krajanji uprli.

Še posebej predsednik poudarja, da nikoli na svetu KS niso govorili o rušitvi partizanskega spomenika – grobišča, temveč le o njegovih preselitvi na uradno pokopališče. Poleg tega pa KS za to območje nič več ne pobira najemnine in zato nima več pristojnosti vzdrževanja. Predsednik meni, da bi se krajane pozvalo, da kdor želi, se preklopje posmrtno ostanke in se jih preseli v nove grobove na novo pokopališče, kdor pa tega ne želi, bi se lahko naredilo skupno kostnico.

Urediti bo treba tudi lastništvo Družbenega doma Šmarje – Sap.

Krajevna skupnost Polica

V svet Krajevne skupnosti Polica so bili izvoljeni Andrej Ferjan, Mitja Gioahin, Branko Kamnikar, Marjan Kastelic, Uroš Meden, Jernej Strojinc, Matevž Vidic, Igor Žitnik, za predsednika pa so med seboj izvolili Gregorja Steklačiča. Z njim in s tajnikom (v stari zasedbi) ter novim članom sveta KS Matevžem Vidicem sem se pogovarjal prav tako 3. decembra v gostišču turistične kmetije Gioahin. Iz stare sestave sveta KS so ostali samo trije člani sveta.

V zadnjem mandatu so se precej ukvarjali z mrliškimi vežicami, nekaj pa tudi s štirimi pokopališči v KS. Ukvarjali so se tudi z rekonstrukcijami oziroma širitvijo cestnega omrežja, saj se je vas Polica kar precej razširila. Precej časa so namenili določanju lokacije za novo šolo, čeprav se zadeva ni bistveno premaknila. Odločili so se za lokacijo severovzhodno od poliške cerkve, alternativna lokacija pa je pri križišču za vas Peč. Poizkušali so še, da bi s Telekomom izvedli širokopasovni dostop do interneta, a je Telekom odstopil od investicije. Ta naloga ostane za naprej. Trenutno je tudi precej aktualno pluzenje snega. Letos je prvi zapadli sneg povzročil nekaj slabe volje v delu naselja Dole, kjer je gospod, ki je bil zadolžen za pluzenje, nedavno umrl. Del zaselka prav tako v Dolah, »ob zanki« cest, ki vodi na Pance, pa bo treba reševati skupaj s sosednjo krajevno skupnostjo.

V »proračunu« KS so imeli na voljo okoli 130.000 €. Od tega je bilo investicijskega denarja dobra polovica. Ostali so bili stroški vzdrževanja, tokovine za javno razsvetlavo in stroški delovanja KS ter pomoči društvom v KS.

Za naprej načrtujejo, da bi čim prej prek občine prišli do sredstev za odkup zemljišča za šolo. V naslednjih dveh letih bi morali uspeti pridobiti tudi načrte za novo šolo in nato sledi sam začetek gradnje. Potrebno bi bilo rešiti tudi nekdanji zadržni dom, ki je zdaj last občine, z njim pa upravlja KS, in morda bi del prostorov lahko namenili s primerno adaptacijo tudi za vrtec.

Kar se tiče vodovoda, pa o njem odloča Društvo Bistrina in se KS ne vtika v njihove pristojnosti. Razen Peči, Velike in Male Stare vasi ter Zgornjih Duplic imajo vse vasi svoje privatne vodovode, čeprav je v Dolah, na območju vikend naselja, ki je pretežno že

postalo mnogim tudi stalno prebivališče, velik interes za izgradnjo vodovoda. V KS nameravajo nadaljevati tudi z gradnjami javne razsvetljave, saj je dve vasi še nimata. Nekaj bo treba narediti tudi novih cest.

V svetu KS bi tudi radi čim prej dobili kakšno idejno rešitev v zvezi s kanalizacijami in čistilnimi napravami, saj je od tega odvisna cela vrsta drugih del v KS.

Ker novoizvoljeni predsednik spada med generacijo mlajših, ki so bolj večji računalnikov, si želi, da bi v KS prišli v nekem doglednem času do spletnega portala, kjer bi lahko krajanji neposredno komunicirali z vodstvom KS. Pri realizaciji te ideje bi zaprosili tudi Občino za sofinanciranje.

O zadrževalniku Veliki potok pa menijo, da je načrtovan na območju, ki ni tako pomembno za kmetijstvo, edino cesto bi morali vsaj na določenih delih dvigniti pred poplavami. Je pa res, da se o tem na občini in drugod pogovarjajo že tako dolgo, da so ljudje nanj že malo pozabili.

NIKO MIHICINAC K.D.

NEPREMIČNINE

KOLODVORSKA 3, 1290 GROSUPLJE

TEL.: 01-786 56 60, FAX: 01-786 56 65

GSM: 041-405 258

E-MAIL: NIKO@MIHICINAC-NEPREMICNINE.SI

URL: WWW.MIHICINAC-NEPREMICNINE.SI

**Če želite svojo nepremičnino VARNO prodati,
podariti, izročiti ali jo pridobiti, vam priporočamo,
da se o svoji nameri prej POSVETUJETE PRI NAS!**

Študentski klub Groš

V Sloveniji deluje kar 50 študentskih klubov, ki so povezani v Zvezo študentskih klubov Slovenije – Zvezo ŠKIS, najbolj odmevna projekta, ki ju vsako leto organizira Zveza ŠKIS, pa sta ŠKISova tržnica, ki je največja enodnevna prireditev za mlade v Sloveniji in Študentska arena, največja sejemsko-izobraževalna prireditev za mlade v Sloveniji. Eden izmed študentskih klubov, ki delujejo v Sloveniji, pa je tudi ŠTUDENTSKI KLUB GROŠ. Študentski klub Groš deluje na območju upravne enote Grosuplje in tako povezuje DIJAKE in ŠTUDENTE kar treh občin, občine Grosuplje, Dobropolje in Ivančna Gorica. Obstoj vsakega študentskega kluba je pogojen s članstvom določenega deleža študentov na območju Slovenije, kjer študentski klub deluje. Na podlagi določenega števila članov tako posamezen študentski klub pridobi določeno količino sredstev. Na podlagi teh sredstev pa lahko posamezen študentski klub za svoje člane organizira najrazličnejše projekte, ki so za člane kluba zelo ugodni ali pa celo brezplačni ter jim nudi druge najrazličnejše ugodnosti.

Kako torej postati član Študentskega kluba Groš?

Čisto preprosto! Vse kar potrebujemo je tvoje ORIGINALNO POTRDILO O VPISU, ki nam ga moraš skupaj s PRISTOPNO IZJAVO poslati na naš naslov, Študentski klub Groš, Industrijska cesta 1g, 1290 Grosuplje ali pa nam svoje potrdilo skupaj s pristopno izjavo preprosto pušiš kar v našem poštnem nabiralniku. Pristopno izjavo dobiš na spletni strani Študentskega kluba Groš: www.klub-gros.com.

Prav tako pa tudi za vse stare člane, ki jim v šolskem letu še ni uspelo podaljšati svojega članstva za šolsko leto 2010/2011 velja, da nam lahko svoje originalno potrdilo o vpisu preprosto pošljete po pošti ali pa nam ga pustite v našem poštnem nabiralniku. Tako novim kot starim članom ob pristopu oz. podaljšanju svojega članstva v zahvalo pošljemo BON ZABREZPLAČNO ČLANARINO V MESTNI KNJIŽNICI GROSUPLJE in BON ZA BREZPLAČNO PICO v piceriji Kovačija (Grosuplje) ali piceriji Kegeljček (Radohova vas).

Seveda pa ste kot člani Študentskega kluba Groš hkrati vabljeni, da se nam pridružite na raznih projektih, ki jih organiziramo prav za vas ter kot člani koristite tudi vse druge ugodnosti, ki vam jih članstvo v Študentskem klubu Groš ponuja. Na tem mestu pa je pomembno vedeti tudi to, da je članstvo v klubu BREZPLAČNO in popolnoma NEOBVEZUJOČE.

Kdo sestavlja novo vodstvo Študentskega kluba Groš?

Redni občni zbor Študentskega kluba groš se je zgodil v soboto, 27. 11. 2010 v prostorih Kluba Groš na Industrijski cesti 1g v Grosupljem.

V upravni odbor in druge organe študentskega kluba ima možnost kandidirati vsak član, ki ima status študenta (razen za dijaško sekcijo) za študijsko leto 2010/11 in stalno prebivališče v Upravni enoti Grosuplje. Organe Študentskega kluba Groš torej sestavljajo:

- upravni odbor: Simon Virant (predsednik), Jana Roštan, Darja Koščak, Andraž Zupančič,

Uroš Vodopivec in Lucija Pažin;
- nadzorni odbor: Petra Lukavečki, Ambrož Volek in Sabina Dremelj;
- disciplinska komisija: Anže Habjan, Petra Šeme in Tomaž Kuplenk.

Kakšna je vizija novega upravnega odbora Študentskega kluba Groš za šolsko leto 2010/2011? Katere projekte za vas pripravljamo?

Dragi Groševci in Groševke oz. vsi zdajšnji in bodoči člani Študentskega kluba Groš!

Upravci Študentskega kluba Groš se bomo tudi v šolskem letu 2010/2011 trudili, da za vas organiziramo najboljše in najugodnejše projekte, ki bodo popestrili dogajanje predvsem na območju naše upravne enote. Naj vas najprej spomnimo na BRUCOVANJE Z NINO PUŠLAR, ki se je zgodilo 27. 11. 2010 v lokalu Pupa pub v Grosupljem ali na 1. december ko smo mimoidoče informiranli o nevarnosti okužbe z virusom HIV in smo delili rdeče pentljice ter kondome. Tokrat pa za vas pripravljamo SMUČANJE, ki mu bo kmalu sledilo tudi NOČNO SANKANJE. Prepričani smo, da se bo vsak izmed vas našel vsaj v enem, če že ne v obeh naših zimskih projektih in skupaj z nami doživel nepozabno zimsko doživetje.

Nedvomno bomo poskrbeli tudi za najbolj noro pustovanje, mesec kasneje za zmenkarije, obiskali bomo adrenalinski/zabavišni park, obeta pa se nam tudi nastop še enega priljubljenega pevca / pevke / skupine. Podrobnosti o teh projektih in pa o tistih, za katere vam še nismo povedali, naj zaenkrat ostanejo PRESENEČENJE.

O vseh ugodnostih in projektih vas bomo sproti obveščali na naši že omenjeni spletni strani, še bolj na tekočem pa boste, če nas najdete na FACEBOOKU in si tako profil Študentskega kluba Groš dodate kar za svojega prijatelja.

Sicer pa bomo veseli tudi vseh vaših idej, predlogov, komentarjev, ki nam jih lahko posredujete na naš mail info@klub-gros.com ali pa nas kontaktirate kar preko Facebooka. Pridružite se nam, veseli vas bomo.

Saj veš, če bi bil Chuck Norris študent, bi bil 100% član Študentskega kluba Groš! Bodi tudi ti!

Lep študentski pozdravček, vaš Študentski klub Groš

Vodstvo in ostali organi Študentskega kluba Groš.

Utrinek z brucovanja z Nino Pušlar (Nina in Simon - predsednik ŠK Groš).

Načrt odvoza komunalnih in nevarnih odpadkov za leto 2011 v občini Grosuplje

1. Odvoz mešanih komunalnih odpadkov:

Mešane komunalne odpadke bomo odvažali vsak dan od ponedeljka do petka ne glede na praznike.

Ponedeljek	Pod gozdom, Brvace, vse Stranske poti I., II., III., Bevkova ulica, Dvori, ter vse šole, vrtci in bloki v Grosupljem, Zdravstveni dom, Sončni Dvori, Velika Račna, Predole in Malo Mlačevo;
Torek	Trubarjeva in Levstikova c., Taborska c., Industrijska c., vse Veselove ter Jurčičeve ceste, Zupančičeva c., Jakhlova c., Kovačičeva c., Pod hribom c., Hribska pot, Prečna pot, Obrtniška c., Partizanska c., Cesta na Krko, KS Ilova Gora, Gaberje, Čušperk, Mala Račna in Žalna;
Sreda	Brinje I., II., Ljubljanska c., Pod Jelšami, Prešernova, Šuligojeva, Kozakova, Rodetova, Vodnikova c., Slomškova, Ob Grosupeljščici, Jerova vas, Za gasilskim domom, Ane Galetove, Adamičeva c., (od križišča z Ljubljansko c. proti vasi Spodnje Blato), Seliškarjeva, Kozinova in Cesta Cankarjeve brigade, Pri Mostu, Gasilska c., Rožna dolina, Hrastje, Perovo, Dobje, KS Šmarje Sap, KS Spodnja Slivnica;
Četrtek	Brezje pri Grosupljem, Spodnje Blato, Gatina, Praproče, vse šole, vrtci in bloki v Grosupljem ter Zdravstveni dom, KS Št. Jurij, KS Škocijan;
Petek	KS Žalna, KS Polica, Veliko Mlačevo, Lobček, Zagradec, Plešivica, Luče ter Spodnje Duplice.

2. Odvoz organskih odpadkov (zeleni zabojniki):

Organske odpadke bomo, ne glede na praznike, v poletnem času odvažali enkrat na teden, v zimskem času pa enkrat na 14 dni.

Torek	naselje Grosuplje - severno od Adamičeve c., Zagradec, Veliko in Malo Mlačevo ; (prvi odvoz 11. 1. 2011)
Četrtek	naselje Grosuplje - južno od Adamičeve c., Marles naselje, Jerova vas in Perovo, naselje Šmarje Sap (brez Jurčičeve in Lahove c.), Spodnja Slivnica;
Petek	naselje Brezje pri Grosupljem, Praproče, Spodnje Blato, Gatina ter Cikava, Sela pri Šmarju, Veliki in Mali Vrh, Jurčičeva in Lahova cesta v Šmarju, Ponova vas.

3. Odvoz ločeno zbranih odpadkov (ekološki otoki):

Ponedeljek	papir (tedenski odvoz)
Torek	embalaža (tedenski odvoz)
Četrtek	steklo (odvoz na 14 dni, s pričetkom 13. 1. 2011)

4. Odvoz kosovnih odpadkov iz gospodinjstev

Dopisnico iz leta 2010 lahko koristite še do 31.12.2010 (do tega datuma mora biti oddana v nabiralnik ali na pošto oz. jo dostavite na sedež JKP), po tem datumu ne bo več veljavna. V mesecu januarju 2011 boste po

pošti prejeli novo dopisnico v enaki obliki in bo veljavna za leto 2011. Opozarjamo vas, da dopisnico shranite. Način odvoza kosovnih odpadkov ostaja enaka kot smo jo izvajali v letu 2010.

5. Prevzem odpadne električne in elektronske opreme (OEEO)

Se bo izvajalo v soboto dne 24.09.2011 po naslednjem vrstnem redu:

1. skupina

ŠMARJE SAP - Ljubljanska cesta nad predorom	8,00 - 8,30 uro
ŠMARJE SAP - na parkirišču pri gasil. domu	8,45 - 9,15 uro
CIKAVA - pri podjetju Rofix	9,30 - 10,00 uro
POLICA - pri gasilskem domu	10,15 - 10,45 uro
GROSUPLJE - pri strelišču	11,00 - 11,30 uro
GROSUPLJE - parkirišče pri sodišču	11,45 - 12,30 uro
GROSUPLJE - Sončni dvori - pred mob.kotlarno	12,45 - 13,15 uro
SPODNJA SLIVNICA - pred družbenim domom	13,30 - 14,00 uro

2. skupina

ŠKOCJAN - pri šoli	8,00 - 8,15 uro
MALA VAS - za družbenim domom	8,30 - 9,00 uro
VELIKA RAČNA - pred družbenim domom	9,30 - 10,00 uro
MALA ILOVA GORA - pred gasilskim domom	10,15 - 10,30 uro
VELIKO MLAČEVO - pri gasilskem domu	11,00 - 11,30 uro
VELIKA LOKA - pri gasilskem domu	11,45 - 12,15 uro
VELIKA ŽALNA - pred trgovino	12,30 - 12,45 uro
GROSUPLJE - pri gasilskem domu	13,00 - 13,30 uro

Med odpadno električno in elektronsko opremo sodijo:

- Veliki gospodinjski aparati: pomivalni stroji, pralni stroji, štedilniki na elektriko, ipd.
- Hladilniki, zamrzovalne omare, klime, ipd.
- Monitorji, televizorji.
- Mali aparati: sesalniki, likalniki, mlinčki za kavo, naprave za striženje las, osebni računalniki z vso opremo (miška, tipkovnica, procesor, tiskalnik,...), telefoni, radijski sprejemniki, ipd.
- Plinske sijalke: varčne žarnice, ipd.

6 Prevzem nevarnih odpadkov iz gospodinjstev

Pomladni prevzem

torek	5. 4.	Polica	- parkirišče pri družbenem domu	14,00 - 15,00 h
torek	5. 4.	Škocijan	-parkirišče pri gasilskem domu	15,30 - 16,00 h
torek	5. 4.	Mala vas pri Gros.	- parkirišče za družbenim domom	16,15 - 17,15 h
torek	5. 4.	Račna	-parkirišče za kulturnim domom	17,45 - 18,15 h
torek	5. 4.	Veliko Mlačevo	- parkirišče pri družbenem domu	18,30 - 19,30 h
sreda	6. 4.	Žalna	-parkirišče pred trgovino	14,00 - 14,30 h
sreda	6. 4.	Šmarje-Sap	- parkirišče pred družbenim domom	15,00 - 16,00 h
sreda	6. 4.	Grosuplje	- parkirišče pri sodišču	16,30 - 18,00 h

Jesenski prevzem

torek	4. 10.	Polica	- parkirišče pri družbenem domu	14,00 - 15,00 h
torek	4. 10.	Škocijan	- parkirišče pri gasilskem domu	15,30 - 16,00 h
torek	4. 10.	Mala vas pri Gros.	- parkirišče za družbenim domom	16,15 - 17,15 h
torek	4. 10.	Račna	- parkirišče za kulturnim domom	17,45 - 18,15 h
torek	4. 10.	Veliko Mlačevo	- parkirišče pri družbenem domu	18,30 - 19,30 h
sreda	5. 10.	Žalna	- parkirišče pred trgovino	14,00 - 14,30 h
sreda	5. 10.	Šmarje-Sap	- parkirišče pred družbenim domom	15,00 - 16,00 h
sreda	5. 10.	Grosuplje	- parkirišče pri sodišču	16,30 - 18,00 h

VII. Center za ravnanje z odpadki Špaja dolina

Center za ravnanje z odpadki v Špaji dolini obratuje v poletnem času (16.03. do 14.11.) od ponedeljka do petka od 7. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 15. ure, v zimskem času (15.11. do 15.03.) od ponedeljka do petka od 7. do 16. ure, ob sobotah pa od 8. do 13. ure. Ob nedeljah in praznikih je Center zaprt.

Občani lahko kot fizične osebe v obratovalnem času CERO Špaja dolina v zbirni center brezplačno oddajo v naslednje ločene odpadke:

- **mešana embalaža** (plastenke, pločevinke, tetrapak, razne folije, kovinska embalaža, embalaža iz plastike, ipd.),
- **papir in kartonasta embalaža** (zvezki, knjige, revije, časopisni papir, kartonasta embalaža, ipd.),
- **steklena embalaža** (steklenice, kozarci od vlaganja, ipd.),
- **ravno steklo** (okenska stekla, ipd.),
- **odpadne avtomobilске gume** (dovoljeno 50 kg/gospodinjstvo/leto to je cca 4-5 kom avtomobilskih gum),
- **kovine** (drobne kovine), večji kosi kot so radiatorji, peči ipd., se

odložijo na za to primerno ploščad,

- **odpadni les** (kosi lesa ali pohištva kot so; omare, mize, leseni stoli, ipd.),
- **odpadna električna in elektronska oprema** (veliki gospodinjski aparati, hladilniki in zamrzovalne skrinje, televizorji, monitorji, mali gospodinjski aparati ipd.),
- **nevarni odpadki** (akumulatorji, baterije, odpadna zdravila, pesticidi, odpadna olja, ipd.),
- **kosovni odpadki** (jogiji in druge vzmetnice, oblažinjene sedežne garniture, športni rekviziti, večje igrače, ipd.),
- **organski odpadki**, ki se odložijo na ploščad za kompostiranje (večja količina vej, leseno pohištvo in drugi izdelki iz lesa - večjega obsega)

Proti plačilu pa se v zbirni center lahko oddajajo tudi:

- **mešani komunalni odpadki**, ki se odložijo na deponijo (nesortirani),
- **gradbeni odpadki** in sicer do 350 kg/dan, vendar ne več kot 5000 kg/leto/gospodinjstvo.

Vse fizične in pravne osebe, **ki se ukvarjajo s poslovno dejavnostjo**, morajo odlaganje vseh zgoraj navedenih pripeljanih odpadkov v center plačati. Za njih velja prepoved odlaganja gradbenih odpadkov.

O vseh morebitnih spremembah načrta odvoza mešanih ali ločeno zbranih komunalnih odpadkov in o drugih novostih vas bomo obveščali preko lokalnega časopisa in lokalnega radia Zeleni val.

VIII. Prikaz odloženih in ločeno zbranih odpadkov v CERO Špaja dolina

(Glej tabelo spodaj!)

Želimo si, da bi tudi v bodoče skupaj z vami zagotavljali čisto in zdravo okolje.

VSEM OBČANOM IN POSLOVNIM PARTNERJEM VOŠČIMO VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2011.

JAVNO KOMUNALNO PODJETJE GROSUPLJE

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010*
1. Odpadki odloženi v deponijo	13.174.542	12.352.330	12.877.975	14.050.845	12.622.464	10.838.246	12.412.980
2. Ločeno zbrani odpadki:							
a) kosovni odpadki: - kovine	156.280	171.860	98.600	79.790	165.030	208.780	195.430
- les	0	0	0	0	109.640	207.610	292.550
b) nevarni odpadki	12.347	8.292	13.619	16.575	17.903	22.539	11.931
c) OEEO (odpadna el. oprema)	0	0	0	12.940	75.560	153.054	144.349
d) odpadne avtomobilске gume	0	0	0	0	50.410	71.440	90.190
e) ekološki otoki:							
- papir	184.630	386.480	545.440	639.040	730.540	751.010	906.550
- steklo	61.180	142.600	183.380	217.180	285.540	330.950	364.500
- embalaža	23.920	81.620	89.460	114.690	170.640	221.220	324.291
f) organski odpadki :	972.660	1.429.940	1.642.800	1.704.870	1.852.610	2.794.250	3.142.230
g) Odpadne nagrobne sveče	0	0	0	0	0	0	66.950
Skupaj zbrani odpadki:	14.595.179	14.573.122	15.451.274	16.835.930	16.062.697	15.599.099	17.959.091
Ločeno zbrani odpadki skupaj:	1.420.637	2.220.792	2.573.299	2.785.085	3.440.233	4.760.853	5.546.111
% ločeno zbranih frakcij:	9,73	15,24	16,65	16,54	21,42	30,57	30,88

* Za mesec december 2010 smo upoštevali enako količino odpadkov kot lansko leto za isti mesec.

S strojnim krožkom po Pomurju

V začetku novembra smo se člani Strojnega krožka »KMETOVALEC« odpravili na strokovno ekskurzijo v Pomurje. Glede na to, da nas še daje nostalgija po konjskih vpregah in seveda konjih, smo si najprej ogledali kobilarno v madžarskem obmejnem mestu Radihaza. V ne najbolj urejeni kobilarni redijo približno 200 konj njihove tradicionalne pasme. Ob poti pa smo si ogledovali njihova polja in vasi. Nekaj polja je bilo zgledno obdelanega, znaten del pa zapuščenega in zanemarjenega, kakor tudi vasi ob cesti. Prijatelj Darko je rekel: »Včasih smo hodili v Nemčijo gledat, kako bo pri nas čez leta, no, zdaj smo pa tukaj. Slabo se nam piše.«

V nadaljevanju naše ekskurzije smo si ogledali veliko govedorejsko farmo v vasi Noršinci v Prekmurju, kjer redijo 800 bikov. Kmetijo upravlja družina Cigüt ob pomoči šestih zaposlenih. Krmo za živino pridelujejo na približno 300 hektarjih obdelovalnih površin, od katerih je večina v najemu. Neverjetno lepe živali so nameščene v velikih boksih, kjer mirno ležijo, seveda pa imajo stalno na voljo mešanico dobre domače krme. Bikci so pasme limusin in sharole. Gospodar Štefan nam je povedal, da jih nabavlja na Slovaškem. Za bikca, težkega cca. 250 kg, tam plača tudi do 800 €. Dosegajo pa priraste do 1,6 kg

dnevno, kar je za tako veliko farmo skoraj neverjetno. Vso zrelo živino prodajo v Grčijo ali Avstrijo, kjer zanjo iztržijo najboljšo ceno. Doma ne prodajo nič, saj bi pri naših odkupnih cenah hitro bankrotirali, kakor je poudaril mladi naslednik, univ. dipl. inž. kmetijstva, ki je tudi Štefan.

Zanimivo je, da je imela kmetija Cigütovih leta 1974 le 2,5 hektarja lastnih zemljišč. Takratni mladi gospodar je vedel, da na tem ne bo mogel preživeti, pa je tako svoje posestvo širil in dokupoval, tako da ima zdaj v lasti okrog 90 ha obdelovalnih površin, preostalih 200 pa v najemu. Občudovali smo tudi njihov sodobni strojni park. S sodobnimi kombajni ter traktorji in priključki opravljajo strojne usluge tudi ostalim kmetom in zainteresiranim v okolici. Da gojijo poseben odnos do kmetijske tehnike, potrjuje dejstvo, da je mladi prevzemnik kmetije tudi reprezentant v oranju, od koder se dobro poznata z našim Francijem Kavškom, s katerim sta na hitro pokomentirala tudi to področje.

Od Cigütovih smo se odpeljali v vas Nemščak, kjer smo si v neposredni bližini velike prašičje farme ogledali sodobno bio plinarno, ki jo upravlja pomurska Panvita. Bio plinska elektrarna proizvaja elektriko iz svinjskega gnoja, z dodajanjem koruzne silaže in

steriliziranih klavničnih odpadkov. V velikih betonskih rezervoarjih to zmes zmešajo, jo ogrejejo in tako iz nje izhaja plin, ki poganja električne turbine. Generator moči 1,3 MW proizvaja dnevno 24.000 kWh električne energije, kar zadošča za oskrbo približno 2500 gospodinjstev. Elektrarna je v pogonu tretje leto in tako uspešno rešuje perečo ekološko problematično vzrejo prašičev na bližnji farmi in drugih odpadnih bioloških surovin iz drugih enot Panvite.

Kot stranski proizvod pa nastaja obdelan gnoj – nima značilnega neprijetnega vonja, ki ga uporabijo za gnojenje njiv. Pridobivanje energije na tak način spada med obnovljive vire energije, zato take projekte v znatni meri podpirata tudi država in EU.

Po celodnevni ogledih je bil že čas, da spoznamo še nekaj prekmurske kulinarike, zato smo se v vasi Bogojina, kjer je znamenita Plečnikova cerkev, ustavili na kmečkem turizmu Jožeta Puhana. Postregli so nam z izvrstnimi prekmurskimi specialitetami, ob degustaciji pa smo se prepričali o kvaliteti njihovih izbranih vin.

Lojze Podobnik

P.S. Slike iz opisane ekskurzije si lahko ogledate na spletni strani Govedorejskega društva Stična.

Obnova lokalne ceste v naselju Mala vas - KS. Št. Jurij

Končno smo po dolgih letih tarnanja in obljub le dočakali, da se je projekt obnove lokalne ceste v naselju Mala vas začel in hvala Bogu 99 % tudi dokončal.

Ko sem v zgodnjih pomladanskih dneh tega leta obiskoval lastnike parcel ob omenjeni cesti in jih prepričeval, naj z razmislekom podprejo projekt, sem tudi pri njih začutil, da je skrajni čas, da se cesta končno uredi. In res, zgodil se je skoraj čudež, da so se z občinsko upravo vsi dogovorili in podpisali dogovore, da se je izgradnja ceste lahko začela. Zato moram pohvaliti tudi občinski oddelek za Komunalo in infrastrukturo z županom na čelu, da so bili toliko fleksibilni, da so projekt pripeljali do izvedbe. Posebno moram pohvaliti koordinatorko projekta go. Marijo Likovič, ki je znala z dobro mero potrpežljivosti peljati projekt skozi čeri, katere so se

nastavljale vsakodnevno pri izvedbi cestišča.

To vem zato, ker sem kot član nadzora nad izvedbo sodeloval tedensko, z izbranim nadzorom, predstavnikom izvajalca Komunalne gradnje Grosuplje in seveda s predstavnikom naročnika del go. Marijo Likovič. Zato vem, da se je mnogo stvari sproti reševalo na terenu.

Glede na to, da sem bil kot vaščan skoraj vsak dan na delovišču in sem sproti spremljal izvedbo del, sem zelo zadovoljen z izvedenimi deli KG Grosuplje, zato tudi podjetju in njihovim vodjem gradbišča in ostalim izvajalcem POHVALA.

Zakaj to poudarjam - zato, ker so tudi oni kot izvajalci znali najti pravi kontakt z lastniki ob cesti v obojestransko korist, da je projekt potekal kolikor toliko nemoteno.

Naj se na koncu še enkrat vsem udeležencem zahvalim za dobro izpeljan projekt v upanju, da se bosta tudi ostala kraka ceste proti Št. Juriju in proti Ponovi vasi sanirala, kakor je dogovorjeno.

Mihael Kadunc

4. ocenjevanje medu v Grosupljem

Letos smo v Čebelarstvu Grosuplje priredili že četrto regijsko ocenjevanje medu. Na ocenjevanje so bili poleg domačih čebelarjev vabljeni tudi čebelarji iz drugih društev po Sloveniji. Vzorci so prispeli iz Dobrunj, Mojstrane, Šmartnega ob Dreti, Iga in Bistrice ob Sotli in seveda iz naše občine. Na ocenjevanje smo prejeli 44 vzorcev medu. Prevladovali so vzorci medu kostanja, teh je bilo 13 vzorcev. Sledili so vzorci gozdnega medu 12, cvetličnega medu 7, akacije 7 in hoje 5 vzorcev. Prevzem vzorcev, izvedbo predhodno potrebnih meritev, šifriranje in pripravo vzorcev je vestno opravila tričlanska komisija za zbiranje vzorcev. Potrebno je izmeriti vsebnost vlage in elektrolitsko prevodnost, saj sta to parametra, ki ju predpisuje pravilnik o medu. Vsebnosti vode v medu je dovoljeno največ 20%, na tekmovanju pa lahko sodeluje le med visoke kakovosti - to je med, ki vsebuje največ 18,6 % vode. Zaradi tega kriterija je bil en vzorec izločen iz tekmovanja. Med ostalimi vzorci je na podlagi previsoke vrednosti električne prevodnosti pri cvetličnem medu komisija s soglasjem čebelarjev tri vzorce prerazporedila in jim s tem omogočila, da so bili tudi ti vzorci senzorično ocenjeni. Pri dveh vzorcih je bila

ugotovljena sortna nepravilnost.

Člani senzorične komisije so ocenjevali strogo in niso popuščali, tako da so ocene absolutno primerljive z drugimi ocenjevanji na državnem nivoju!

Čebelar Pavel Petrovčič iz Iške vasi je za svoj vzorec medu hoje prejel največ točk in s tem tudi naziv šampion ocenjevanja!

Med 44 ocenjenimi vzorci je 17 vzorcev prejelo zlato priznanje, 15 vzorcev je prejelo srebrno odličje, 7 bronasto, 5 vzorcev pa je prejelo zahvalo za udeležbo. Slavnostna podelitev priznanj bo potekala na občnem zboru društva, ki bo 15. januarja 2011.

Za ČD Grosuplje Boštjan Maver

Na sliki so od leve proti desni: Andreja Kandolf, Amalija Božnar, Andrej Gostiša, Boštjan Maver, Francišek Kolenc, Marjan Gačnik.

Jesenske vragolije

Jesen je pomahala v slovo in čas je, da pregledamo, kaj vse se je dogajalo pri grosupeljskih tabornikih.

Jesenovanje

V začetku krompirjevih počitnic, od 23. do 26. 10. 2010, smo imeli vsakoletno jesenovanje, na katerem se je zbrala pisana družčina tabornikov vseh starosti. Da smo se imeli na jesenovanju maksimalno lepo, ni potrebno poudarjati, saj smo počeli ogromno zanimivih reči. Prvi dan smo se podili za skritimi slikami, ki so od nas zahtevale odgovore na težka vprašanja in nas tako dobro poučile o taborništvu. V soboto je bil pravljичni dan. Otroci so odigrali glavno vlogo v celodnevni pravljici, polni dogodivščin, izzivov in avantur. Skozi cel dan so uporabljali vse taborniško znanje in preizkušali svojo iznajdljivost. Ko je nastopila tema, smo si najprej na ognju spekli večerjo, nato pa si v zavetju tople hiše, siti in tudi malce utrujeni, pogledali zabavno risanko. Nedelja je bila namenjena izpopolnjevanju taborniških spretnosti, zato smo skupaj osvajali taborniške veščine. Otroci so se zelo izkazali in dokazali, da so že sedaj odlični taborniki. Pravi tabornik se zna orientirati in da bi to dokazali, smo v nedeljo popoldne pripravili orientacijski pohod. Nihče se ni izgubil, zato lahko rečemo, da našim

članom orientacija ni tuja. V ponedeljek so sledile še ustvarjalne delavnice in zaključek fantastičnega uvoda v jesenske počitnice.

Gremo mi po svoje

4. 11. 2010 je v kino prišel nov slovenski, mladinski film z naslovom »Gremo mi po svoje«. Zakaj je film tabornikom tako pri srcu, je več kot očitno. Prigode nadobudnih tabornikov smo si šli skupaj pogledat tudi grosupeljski taborniki. V nedeljo, 7. 11. 2010, smo se v neverjetnem številu (60+), zbrali v ljubljanskem Koloseju in si z velikim navdušenjem ogledali film. Niti za sekundo nismo podvomili o tem, ali nam bo film všeč. Poleg tega, da je film nadvse taborniško obarvan, so v njem igrali tudi odlični igralci (npr. Jurij Zrnec). Predstava je bila vredna ogleda. Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil

naši starešini Jani Škrjanec, ki je za nas čakala v neskončno dolgi vrsti in se hrabro borila za vstopnice, ki so šle za med.

Srečanje oblubljskega območja

Taborniki smo zelo družabni in zato smo 13. 11. 2010 taborniki rodu Louis Adamič organizirali srečanje starejših tabornikov (14+) oblubljskega območja. Poleg igre in zabave smo srečanje izkoristili tudi za medsebojno spoznavanje in pa dogovarjanje o sodelovanju med rodovi v prihodnosti ter o skupnih projektih, kot so npr. območni vodniški tečaj. Oblubljsko območje počasi a vztrajno in zanesljivo polaga trdne temelje sodelovanja in skupnega udejstvovanja, prav zato je imelo to srečanje za nas velik pomen in zelo smo ponosni, da smo ga uspešno organizirali ter izvedli. Ponovno pa bi se radi zahvalili Mariji in Jožetu Škrjancu, ki sta nam zopet prijazno dovolila uporabo prostora pri Šormovem mlinu v Dobju pri Grosupljem.

Peter Virant

20 let po odločitvi za samostojno Slovenijo

V avli Osnovne šole Šmarje - Sap je bila 26. novembra prireditev v počastitev 20-letnice odločitve za plebiscit, ki jo je organizirala šola v sodelovanju z Območnim združenjem veteranov vojne za Slovenijo Grosuplje. Kljub močnemu sneženju se je prireditve udeležilo kar precej obiskovalcev, med njimi so bili župan dr. Peter Verlič, podžupan Dušan Hočevar, ravnateljica šole Louis Adamič Janja Zupančič, predsednik Rotary kluba Grosuplje Marko Lavrih ter nekaj občinskih svetnikov in nekaj predstavnikov iz kočevskega veteranskega združenja in policijskega združenja Sever. Pred prireditvijo in po njej so si obiskovalci lahko ogledali tudi razstavo, ki je zajemala čas od prelomnega trenutka, ko je nekdanja oblast zaprla četverico (Janeza Janšo, Ivana Borštnerja, Davida Tasiča in Francija Zavrla), pa vseh demokratičnih prizadevanj Slovencev in Slovenk, do vojne, pogajanja med njo ter nato priznanja slovenske države, do zadnjega odhoda jugoslovanskega vojaka skozi Luko Koper. Učenci šmarske šole so se lepo potrudili in s svojimi mentorji in mentoricami pripravili zanimiv in pester kulturni program, ki so ga še dodatno popestrile tudi pevke Ženskega pevskega zbora Brinke. Uvodne pozdrave vsem gostom in udeležencem je namenila vodja šole Renata Križman, ki je dejala, da je ta prireditev ena od prvih, ko se bomo v Sloveniji spominjali po 20 letih teh prelomnih zgodovinskih dogodkov. Himna, ki

je zazvenela iz otroških grl, je že sama po sebi nakazovala, da so mladi prevzeli pobudo in da hočejo domovino spoznavati na simbolni ravni, še bolj pa s srcem.

Iz scenarija prireditve smo lahko razbrali večplastno zasnovo, v kateri so se zvrstili petje, glasba na posamezne instrumente, recitacije, nagovori, multimedijski vložek in veteransko dejanja, katerega sta izvedla člana veteranskega združenja.

Župan občine Grosuplje dr. Peter Verlič je v svojem nagovoru poudaril izjemnost slovenske odločitve, saj nas takrat za samostojno pot s strani mednarodne skupnosti ni želel nihče priznati. A ker je bila naša pot tako odločna, nam je ni mogel nihče preprečiti. Take odločnosti, je dejal župan, ni čutil nikoli prej in ne pozneje, kot se je izoblikovala v Slovincih in Slovenkah v tistih odločilnih dneh. »Če ne bi bilo tedaj odločnih fantov, ki so bili pripravljeno prijeti tudi za orožje, bi se lahko zgodovina pisala tudi drugače.« Kljub težavam, ki nas trenutno tarejo, pa je Slovenija v teh 20-ih letih dosegla mednarodno uveljavitev. Kot prvi iz vzhodnoevropskih držav smo celo predsedovali Evropski uniji.

Še posebej je župan izpostavil kraj, kjer so se odločili za tako prireditev. Sporočilo, ki si ga bodo mladi zapomnili, bo trajalo dlje kot katerakoli proslava na kakšnem javnem trgu. Mladi se bodo morali v svet podati odločno in pogumno, še posebej pa podkrepjeni z re-

snico, da bodo povsod, kamor se bodo podali, ponosno dejali: »Slovenec sem.«

Predsednik Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Grosuplje Boris Peterka je poleg pozdravov poudaril, kako veliko delo so opravili vsi pripadniki tako vojaških, policijskih kot civilnih organizacij. Prisotnim pa je na kratko skiciral še nekaj utrinkov iz njegovega dela v času vojne, več pa je dejal, da bo spregovoril na domovinskih urah, ki jih bodo odslej organizirali po šolah.

Naj pa še zapišem, da take prireditve, kot smo ji bili priča v Šmarju - Sapu tokrat, so bile v preteklih 20- letih (tudi po šolah!) bolj izjema kot pravilo. Spomnimo! Ob neki uradni proslavi državnega praznika v Kulturnem domu Grosuplje je za začetek zbor zapel Vodopivčeve Žabe.

Zato lahko šmarski šoli, predvsem pa njene-mui vodstvu, čestitamo, in seveda vsem, ki so sodelovali pri pripravi in izvedbi proslave. Kako pomembno je imeti rad svojo domovino morda vedo le tisti, ki so zanjo izgubili svoje najdražje. In da se ne bi Slovenija nikoli več znašla v okoliščinah, ko bi se morali soočiti z vojno, je treba mlademu rodu (ki se sem ter tja zaradi nepoznavanja zaletavo spusti in nerešljive avanture), kaj lahko vsak naredi za svojo domovino in državo, da do takih razmer sploh ne pride. Zato spodnje fotografije govorijo predvsem o mladini - naši bodočnosti!

Jože Miklič

Dan Rudolfa Maistra

V Družbenem domu Grosuplje je bila v ponedeljek, 22. 11. 2010, ob 19. uri proslava v počastitev državnega praznika Dan Rudolfa Maistra.

Proslava je bila organizirana pod okriljem KD Vokal Grosuplje in UTŽO Grosuplje v sodelovanju z Zvezo kulturnih društev Grosuplje. Moški pevski zbor Grosuplje pod dirigentskim vodstvom Primoža Cedilnika je s pevskim programom predstavil pesmi na besedila generala Rudolfa Maistra.

Praznični govor je imel gospod Drago Samec. Izbor poezije, recitacije in povezovanje pa je opravila Marija Samec, ki je z občutkom za velikega Slovenca, generala in pesnika vodila publiko ter s prijetnim, vendar odločnim glasom recitala pesmi.

Janez Menart: ODA O GENERALU RUDOLFU MAISTRU

Poet, Slovenec, general,
Slovenec, general, poet!
Ko pljusnil je krvavi val
in pokončal germanski red,
si od usode izbran,
da ti bo meč slovenstva dan.

Ni ti bil dan dedni dar:
s kladivom volje in duha
si sam skoval za sveto stvar
ga v ognju zvestega srca
in ga pogumno branil v bran
za Štajersko in Korotan.

Ti prvokrat junaško kri
k zastavi slave si pozval
in prvokrat kar svet stoji,
pod njo slovensko vojsko zbral,
da prvokrat je za teboj

šla v boj zares za narod svoj.

*Krivični svet, sovražni vik
sta ti ustavila korak.*

*A ljudstvo je pošten sodnik
in sodba se glasi: Junak,
vse storil si, in storil več,
kot zmogel je tvoj šibki meč...*

Pozdravni govor je imel Janez Lesjak. Eden od začetnih stavkov: »Rudolf Maister, vojak, domoljub, pesnik,« je nakazal vsebino govora. Orisal nam je pogumno držo vojaka, ki je stopil v prve bojne vrste, uspel združiti somišljenike in vztrajal pri obrambi severozahodne meje Slovenije. In ravno to, da posameznik zbere, navduši in napolni srca soborcev z ljubeznijo do domovine, je bila rdeča nit govora.

Biti zaskrbljen za svojo domovino, stopiti iz sence, se izpostaviti, tvegati svoje življenje; vse to je zmogel general Maister. S pogumnim dejanjem je ob koncu 1. svetovne vojne, po razpadu Avstro-Ogrske monarhije, z začetkom v Mariboru, nato pa tudi na širšem štajerskem področju dosegel, da je velik del slovenskega narodnostnega in govornega področja Štajerske in Koroške prišlo pod slovensko oziroma jugoslovansko upravo. 23. novembra 1918 je s svojo vojsko razorožil nemško varnostno stražo in jo razpustil. Zaradi tako pomembnega in pogumnega dejanja je postal ta dan slovenski državni praznik – DAN RUDOLFA MAISTRA.

Gospod Lesjak, tudi sam pogumen in odločen mož, aktiven v osamosvojitveni vojni za Slovenijo, je razumel generala Maistra, da

ni mogel stati ob strani kot nemi opazovalec. S svojimi dejanji je Maister pokazal pot, ki vodi v samostojnost in neodvisnost. Veliki apetiti vojaških velesil lahko majhnega človeka v majhni državi enostavno zbršejo z obličja, zato je pogum posameznika, ki je sposoben dvigniti narodno zavest zelo pomemben.

General Maister nam je pokazal, da brez boja, brez strnitve lastnih vrst in brez ljubezni do domovine noben narod ne bo preživel. Narod vedno ostane in bo preživel, oblast je tista, ki se menja. Veliki voditelji ostanejo v srcih naroda, muhe štiriletne odletijo v pozabo. Vojak, domoljub in pesnik Rudolf Maister je in bo ostal.

Rudolf Maister: LJUBLJANSKA ROŽA

»Tam v beli, beli Ljubljani
najlepše rože cveto!«
Tako so mi rekli fantje.
Šment! Brž sem šel po eno.

Po beli, beli Ljubljani
sem lepe rože iskal
in gor in dol sem hodil
in noč in dan ne zaspal.

Devet sem dni po Ljubljani
za rožo hodil potrj,
ko zunaj mesta zagledal
ográjen, zelen sem vrt.

V njem rasla roža najlepša,
kar dalo jih je nebo.

»Ej, tale roža bo moja,
ker je prelepa tako!«
Utrgati sem jo hotel,
izgrebsti jo iz prstí,
prišel vrtnar pa je hudi,
na vrtič pustil mi ni.

*Jaz pa sem izmislil si eno:
čez plot sem vpognil nje cvet
in pil iz cveta ljubezen
in pel veselo sem v svet.*

Pogledali smo še v drugi Maistrov svet, v njegovo kulturno delovanje, bibliofilstvo, s katerim je bil zaznamovan vse svoje življenje in njegovo vlogo pri prvem slovenskem faksimilu in to so bile Prešernove poezije. Zanimiva je tudi usoda njegove knjižnice, ki je danes v Mariboru. Novi župan občine Grosuplje, dr. Peter Verlič, je v pozdravnem govoru poudaril veliko vlogo Rudolfa Maistra, ki jo odkrivamo šele zadnje čase.

Čprav je bilo na proslavi malo obiskovalcev, se je naše druženje po zaključku proslave nadaljevalo v predverju Družbenega doma. Narodnozavedni, ponosni na našo državo in z mislijo na pesem »Slovenec sem« skladatelja Gustava Ipavca smo se po prijetnem klepetu razšli.

Naj nas odločen pogled generala Rudolfa Maistra spremlja pri vsaki naši odločitvi.

Bojan Lukavečki

Javno komunalno podjetje Grosuplje

vabi k sodelovanju zdrave, pridne in mlajše delavce za zbiranje, odvažanje in ravnanje s komunalnimi odpadki oziroma opravljanje raznih gradbenih del

Pogoji:

- delo ravnanja z odpadki in izvajanja gradbenih del, spadajo med težka fizična dela ob vseh vremenskih razmerah, zato morajo biti kandidati mlajši, zdravi in v dobri fizični kondiciji.

Delovno razmerje bomo sklenili za določen čas 1 leta s polnim delovnim

časom, z možnostjo podaljšanja pogodbe.

Vabimo vas, da pošljete svoje prošnje s kratkim življenjepisom v 8 dneh na naslov: Javno komunalno podjetje Grosuplje, Cesta na Krko 7, 1290 Grosuplje.

Iztok Vrhovec, predsednik PGD Grosuplje: »Delajmo dobro vsem, dokler zmoremo.«

Grosuplje - mesto strahov ali varna oaza pod slovenskim nebom? To je vprašanje, s katerim se je v letošnjem letu soočilo nemalo krajanov, ki so jim naravne katastrofe ali nesreče, ki jim je botrovala človeška nepremišljenost, zagrenile svetle trenutke življenj. V okoliščinah, ko usoda človeka udari v obraz, pa posameznik ni na milost in nemilost prepuščen svoji iznajdljivosti, klenosti in moči, ampak jim v nezlomljivem duhu solidarnosti in socialnega čuta na pomoč priskočijo pripadniki enega največjih humanitarnih združenj na Slovenskem, prostovoljni gasilci. Humanost in humanitarnost sta vrlini, ki združujeta pod krovom gasilstva vse, ki jim je mar za dobrobit sočloveka. Kljub izurjenosti, strokovni podkovanosti, neprecenljivim izkušnjam in vztrajnosti pa se gasilcem na poti delovanja postavljajo vedno nove bariere, ki jih z lastnimi rokami in raznoterim naborom v njihovi malhi profesionalizma na morejo premostiti. Če dejavnost zastane zaradi materialnih ovir, neodzivnosti na sodoben družbeni razvoj, tudi človeška srčna plat nima pravega učinka. O pomanjkljivostih v društvu, naraščajočih potrebah in nenazadnje več vidnejših akcijah, ki so zaznamovale letošnje leto med grosupeljskimi varuhi rdečega petelina, smo se na polovici mandata na čelu največje prostovoljne organizacije v občini pogovarjali s predsednikom PGD Grosuplje Iztokom Vrhovcem.

Za grosupeljskimi varuhi rdečega petelina je prvo stoletje delovanja že mimo. V novo dobo ste zapluli s polnimi jadrinami idej in osebne smelosti prav vsakega člana posebej. Kaj je najbolj zaznamovalo sto prvo leto delovanja društva in po čem se razlikuje od pretečenega obdobja?

»Najprej hvala za pozornost in spremljanje dela gasilcev. Kar tradicionalno se javljamo vsako leto ob tem času in našim občankam in občanom predstavimo delovanje in aktivnosti tekočega leta. Pogumno in zavzeto smo zakorakali v sto prvo leto. Najbolj je letošnje leto zaznamovala 30-letnica preselitve iz starega gasilskega doma v nov gasilski center, huda toča poleti, potem hude poplave, prometna nesreča na dolenski avtocesti in še bi lahko našteval. Prav gotovo pa sem najbolj vesel naših mladih članic in članov, katerih število se iz leta v leto povečuje. Pri nas se dobro počutijo, tako da sem prepričan, da imamo prihodnost gasilstva v Grosupljem zagotovljeno. V letošnjem letu je naše društvo prvič pripravilo tudi tekmovanje za pokal gasilske zveze Slovenije v mesecu maju. In tukaj naj omenim, da so naši starejši gasilci postali tudi pokalni zmagovalci Slovenije. Veliko je tudi drobnih stvari, ki se skozi leto dogajajo in prav vsaka je potrebna za prostovoljno društvo, kajti samo skupaj z vsem, kar dobrega naredimo, lahko tvorimo pravo celoto.«

Je misel 100-letnice: prostovoljstvo, pomoč, zaupanje in sodelovanje, s katero ste pospremili aktivnosti ob preteklem jubilejnem letu, dobila krila in v letošnjem letu tudi dejansko oplemenitila vašo celovsko združenje?

»Gotovo je temu tako. Stoletnica nas je pozitivno zaznamovala z več vidikov. Če se spomnim samo na članice in člane, kako zavzeto smo se pripravljali na praznovanje. Pa na državne in občinske oblasti, ki so nas počastile s svojo prisotnostjo, tu so še naši donatorji, ki nam stojijo ob strani, in še in še. In prav v času 100-letnice se je med našim članstvom začela prebujati mladina, to si

Pogovarjala se je: mag. Barbara Pance

štejem v posebno čast. In po vsem tem lahko z gotovostjo trdim, da je bilo tudi letošnje leto eno izmed uspešnejših.«

Obeležili ste tudi tri desetletja novega gasilskega centra. Sami ste še premladi, da bi prisostvovali tedaj moderni gradnji, so pa staroste, ki so sodelovale pri projektu, nedvomno pripomogle k napredku prostovoljnega gasilstva v kraju. Ali nova generacij že razmišlja o novih prostorih? Ali so potrebe že prerasle obstoječe prostorske kapacitete?

»Ponosen sem na vse naše članice in člane, ki so gradili in dogradili ta gasilski center v 80-letih. Kar večina teh članov je še zelo aktivna tudi danes. In vedno pravim, da se danes lahko ponašamo s takimi prostori in da imamo take možnosti, so prav gotovo zaslužni naši predhodniki, ki so društvo vodili v preteklosti in so bili sposobni izobraziti in pripraviti kader, ki lahko vse, kar je bilo narejeno, danes še nadgrajuje, predvsem pa so znali navdušiti generacije, ki smo prihajale za njimi. O kakšni dogradnji ali novih prostorih ne razmišljamo. Smo pa v fazi obnavljanja in sanacije stavbe tako znotraj kot zunaj, kajti po 30 letih je potrebno postoriti marsikaj in zob časa je tudi že pokazal svoje. Te stvari tečejo bolj počasi, ker so povezane tudi s financami, najnujnejša dela pa seveda poskušamo po svojim močeh, s svojimi vložki in z znanjem opraviti.«

Je zanimanje med mladimi še tako goreče, ali želja po prostovoljstvu z novimi generacijami usiha?

Za grosupeljsko gasilsko društvo danes lahko trdim, da smo v fazi vzpona. Mlada generacija prihaja in ponosni smo na tiste, ki

zasedajo sedeže v naših vrstah. Tukaj mislim na najmlajše pionirje in seveda na naše operativne člane, ki imajo veliko znanja, volje in energije. To so naša prihodnost, naš ponos in naše zadovoljstvo.«

Grosupeljčani se v primeru požarne, druge naravne ali od človeka povzročene katastrofe lahko vsak trenutek dneva in noči nadejajo pomoči izurjene gasilske ekipe. Katere so strokovne, profesionalne in nenazadnje tudi obče človeške odlike vaše operativne enote?

»Naša operativna enota ima vse odlike, ki so potrebne za pomoč ljudem v različnih stiskah. Član operativne enote mora biti gotovo najprej dovolj star, opraviti mora vsa potrebna izobraževanja, da se lahko v različnih situacijah izpostavlja in konec koncev tudi znajde. Naši operativni člani med izobraževanjem dobijo veliko informacij, podatkov, seveda pa se tudi v tem času izoblikujejo tiste človeške odlike,

Predsednik Iztok Vrhovec na slavnostnem občnem zboru ob 30-letnici vselitve PGD Grosuplje v Gasilski center Grosuplje.

ki jih marsikdo, ki se s tem ne ukvarja, nima. Tukaj naj poudarim, da je vsak, ki je pripravljen pomagati sočloveku v stiski, že po naravi nekaj posebnega, nekaj več, če hočete slišati. In to lahko z gotovostjo trdim za vsakega našega operativnega člana, pa tudi ljudje, s katerimi so ob dani situaciji v stiku, to potrjujejo.«

Letošnje leto je bilo tudi za vas leto številnih preizkušenj: poplave, toča, huda prometna nesreča na dolenski avtocesti. Ste upravičili namen svoje dejavnosti in kje ste opazili največje pomanjkljivosti?

»Gotovo smo upravičili namen, saj smo v prvi vrsti postavljeni med ljudi zato, da jim pomagamo. Res je, imeli smo leto preizkušenj, vendar nas nič ne sme presenetiti. In tako je bilo tudi ob teh treh velikih nepričakovanih katastrofah. Ob dogodkih, kot so bili v letošnjem letu, lahko rečem, da spravimo na noge skoraj vse aktivne članice in člane društva. Vedno pa si želimo stvari izboljšati, kajti iz vsake stvari se človek nauči nekaj novega. Vsaka intervencija, ki se zgodi, je za nas pomembna, zato se je skrbno lotimo z vsemi razpoložljivimi sredstvi. Pomembno pa je tudi to, da se po vsaki intervenciji naredi analiza, kaj bi bilo lahko drugače, morda boljše. In tudi to je tisto praktično izobraževanje posameznika, iz katerega se lahko marsikaj koristnega nauči. Predvsem pa sta pomembna tudi meddruštveno sodelovanje in pomoč.«

Kaj je osrednja motivacija prostovoljnih gasilcev, saj vemo, da tržno naravnana družba in njeni akterji niso najbolj naklonjeni prostovoljstvu oziroma prostovoljnemu pripadnikom gasilskih in drugih društev v marsikaterem podjetju ne nudijo ustrezne pomoči, nimajo razumevanja do tistih, ki s svojo prisotnostjo na kraju nekega dogodka izkažejo skrb za solidarnost do sočloveka v stiski. Se soočate s tovrstnimi ovirami?

Na to skoraj nimamo vpliva. Zanimivo je, da država v tovrstnih situacijah ne ukrepa in ne zna postaviti jasnih smernic. Jasno videnje pa ima takrat, ko je potrebno ukrepati. S tovrstnimi težavami se ne srečujemo, lahko rečem, da imajo naši zaposleni operativni člani izvrstne delodajalce in če je le možno, se

angažirajo tudi med svojim rednim delovnim časom.«

Ali bi bilo zaradi takih družbenih anomalij v globalnem pa tudi zaradi skokovitega prirasta populacije v občini smiselno razmišljati o poklicnem gasilstvu? Bi bilo društvo sposobno prerasti okvire prostovoljnega združenja? Ali sploh o tem razmišljate?

»Grosuplje res skokovito narašča, vendar v tem trenutku je občina obvladljiva. Sprejet je nov požarni načrt, ki ga je v sodelovanju z osemnajstimi društvi pripravila Gasilska zveza Grosuplje. Tu je natančno definirano alarmiranje posameznih društev ob različnih nesrečah. In če pogledamo, da ima občina Grosuplje 18 aktivnih prostovoljnih gasilskih društev in to je skupaj krepko prek tisoč članov, ne vidim razloga, zakaj bi morali razmišljati o poklicnem jedru, ki bi bilo od centralne Gasilske brigade Ljubljana oddaljeno le dobrih 10 km.«

Ali dolgoročno obstaja prihodnost v prostovoljstvu? Bo morda potrebno razmisliti o komplementarni obliki te dejavnosti?

»Prostovoljstvo ima prihodnost. Gasilstvo ima svojo vizijo, svoj cilj in jasne načrte. V gasilskih vrstah se marsikje ne dogajajo samo gasilske dejavnosti, tu se dogaja še mnogo več, in zakaj bi ljudje zapuščali prostovoljna združenja, če se tu počutijo doma.«

Biti gasilec v Grosupljem danes in pred nekaj desetletji – kakšna je najočitnejša razlika ne samo v odgovornosti, ampak tudi osebni predanosti poklicu?

»Ja, gotovo je biti gasilec v Grosupljem danes nekaj povsem drugega z vidika požarne varnosti ali potrebne opremljenosti posameznika in društva. Razvoj družbe nas nenehno sili v posodabljanje tako osebne opreme gasilca kot primerne opreme, ki jo neka osrednja operativna enota potrebuje za profesionalno izvajanje dela. Dandanes je tudi vse več izobraževanj, ki jih predpisujejo zakoni, vse več zahtevne tehnike in biti gasilec danes je tudi zelo zahtevno in odgovorno. Samo, če si osebno predan tej dejavnosti, lahko svojo vlogo odigraš kot zmagovalec.«

Gasilstvo, pa čeprav prostovoljno, je human in humanitaren poklic. Kakšne so vaše izkušnje z ljudmi, ki jim nesreča pljune v obraz? Človek v stiski od gasilcev kdaj zahteva tudi nemogoče. Ravno zato pa mora biti gasilec tudi svojevrsten psiholog in ne podvržen osebnim emotivnim ravnanjem. Kakšen je torej vaš pristop do ljudi v najbolj občutljivih trenutkih njihovih življenj?

»Prav imate. Ljudje, ki so prizadeti, včasih od nas pričakujejo tudi nemogoče. To je povsem normalo. Res pa je, da ljudem v stiski veliko pomeni tudi občutek bližine, prava beseda in da se v danem trenutku poskušaš poistovetiti s tistim, ki trpi. V najbolj občutljivih trenutkih morajo ljudje to začutiti. O tem se med seboj veliko pogovarjamo in ljudje to začutijo, kar je bistvo vsega. Velikokrat se je to že izkazalo in želim si, da bi bilo tudi v prihodnje tako.«

Kaj bi na dobri polovici mandata na čelu predsedstva izpostavili kot kronski dosežek vašega dela?

»Prirast mladine, odmevna stoletnica in to, da se tukaj srečujemo ljudje treh generacij, ki se med seboj dobro dopolnjujemo in drug od drugega marsikaj koristnega naučimo.«

Kaj ste si zadali, da boste pospravili pod streho do zaključka predsedovanja največji prostovoljni organizaciji na domačih tleh?

»Do zaključka mandata res ni več daleč. Pa vendar, z vodenjem društva imam opraviti še dve leti. Največja moja srb v teh letih bo gotovo poiskati svojega naslednika. Človeka, ki bo organizacijo uspešno vodil tudi prihodnja leta. Drugo, kar je, si želim, da bi po teh treh pestrih letih dogajanja v našem društvu delali tudi na ljudeh, da bi znali še bolj delati drug z drugim, da bi si izmenjali čim več izkušenj in seveda si želim do konca mandata posodobiti naš avtomobilski park z novo prepotrebno avtociстерno in zaključiti notranja obnovitvena dela. Tako, da dela ne bo zmanjkalo - ne meni, ne mojim naslednikom.«

Prvič v zgodovini je vaše društvo izvedlo državno pokalno tekmovanje starejših gasilk in gasilcev, kar je zaradi zmage domačih

Gradbeni odbor, ki je pred 30 leti smelo začel z gradnjo novega gasilskega centra v Grosupljem, skupaj s predsednikom Iztokom Vrhovcem.

Letošnje poplave so spet zagodle (predvsem) mestu Grosuplje.

▶ veteranov še toliko bolj zanosno. Zakaj je izvedba tovrstne tekmovalne prireditve pomembna za društvo?

»Predvsem je izvedba tekmovanja na državnem nivoju, ki ga pripravlja Gasilska zveza Slovenije, pomembna tako za promocijo posameznega društva kot za desetino naših starejših gasilcev. Potrebno je vedeti, da je tekmovanje za Pokal Gasilske zveze Slovenije na leto samo sedem. In da je bilo za pripravo tega izbrano prav naše društvo, je gotovo nagrada najprej našim starejšim gasilcem, ki se že več kot 15 let udeležujejo na tekmovanjih na območju celotne Slovenije, hkrati pa je to tudi priznanje slovenske zveze našemu društvu. Zmaga naših starejših gasilcev na domačem terenu in seveda v skupnem seštevku vseh tekem v Sloveniji pa je prav gotovo potrditev, da gasilstvo v Grosupljem živi.«

Ali veteranom, ki so bili na svojem terenu neprekosljivi, sledijo tudi druge, mlajše desetine? Kakšno težo sploh posvečate tekmovalnemu delu gasilstva?

»V zadnjem času posvečamo veliko časa tudi tekmovanjem in drugim gasilskim veščinam. Naj omenim tudi tekmovalno ekipo naših članic A, pa ekipo članov A in seveda naše ekipe najmlajših pionirjev ter mladine. Gotovo posamezniki vidijo zgled starejših, kar je dobro in pohvalno. Tudi tekmovanja so povezana z vajami in izobraževanjem, nenazadnje tudi z odrekanjem in s prilagajanjem, ampak vse to je gasilstvo. Želim si, da bi zgled v naših veteranih videlo čimveč generacij, ki prihajajo za njimi. Pa ne samo zgled v tekmovalnosti, ampak zgled v gasilcu kot takem. Upamo, da se bodo opogumile tudi naše starejše gasilke in v prihodnosti sestavile svojo ekipo.«

Če se pomakneva na bolj žareč teren, ki je tudi javno najbolj opazen, so to aktivnosti vaših pripadnikov v primeru požarov in drugih neprilik. Kakšna je statistika boja z ognjem na območju vašega delovanja?

»Nesreče na našem območju so vedno bolj zahtevne. Klasičnih požarov skorajda ni več. Če pogledamo širitev in poseljenost Grosupljega, lahko vidimo marsikaj. Od zahtevnosti objektov do zahtevnosti ljudi, tako da je za samo Grosuplje izjemno pomembno, kako pristopiti, s čim pomagati in na kakšen način opraviti svojo nalogo. V letu, ki mineva, je bil glede na prejšnja leta manjši upad intervencij do danes, vendar so bile le-te bolj zahtevne.«

Ste bili stodontno uspešni ali kje zaradi nedostopnosti terena ali drugih zapletov vaša pomoč ni obrodila sadov? Ali so vaši gasilci usposobljeni za spopad z vsemi vrstami požarov? Kaj pa s posodobitvijo opreme? Ste po letih debelih krav in nakupov sodobnega gasilskega orodja še med vodilnimi društvi v občini?

»Bojim se, da bo nekoč temu tako in bom moral vaši trditvi potrditi. Vesel sem, da lahko v tem trenutku rečem, da smo svoje delo do sedaj bolj ali manj opravili uspešno. Vse pa ni odvisno samo od nas, kajti zahtevnost terena,

objektov in nevarnih industrijskih con je odvisna tudi od opreme. V tem trenutku bom drzen in jasno povedal, da naše društvo glede na potrebe nima vse potrebne opreme, ki bi jo v kraju potrebovali. Tukaj mislim predvsem na intervencije na višini. Ne živimo več v Grosupljem nekoč, ampak živimov Grosupljem danes. Želim si, da do česa hujšega na visokih stavbah, blokih in drugih objektih ne bi prišlo, po drugi strani pa se vseeno bojim, da bo tovrstna pomoč potrebna že jutri. Društvo, kot je naše, bi za tovrstne intervencije glede na pozidavo kraja potrebovalo tudi avto lestev. V načrtu, ki smo ga naredili, je predviden nakup v nekaj letih. Verjamem pa, da nam bosta za ta podvig morali priskočiti na pomoč tako občina kot gasilska zveza, zavedajoč se, da si v naši občini zaslužimo varnost tudi na tem področju. Kako uspešni bomo, ne vem, z gotovostjo pa lahko povem, da bomo v prihodnjih letih intenzivno delali na tem projektu. Vsega sami ne zmoremo, želimo pa delati in ljudem zagotavljati varnost.

Med vodilnimi društvi seveda smo. Oprema pa temu ni primerna, kot sem že povedal, se borimo in se bomo borili za to, da bomo lahko kot vodilno društvo imeli tudi spodobno opremo. Kategorizaciji bomo vsekakor poskušali zadostiti. Kakšen posluh za to bo imela lokalna skupnost, ki je konec koncev odgovorna za požarno varnost in zagotavljanje varnosti, o tem pa kdaj drugič. Operativni člani se redno vsako leto izobražujejo v izobraževalnem centru na lgu na tistih področjih, katerim je potrebno nameniti še posebno pozornost. Gašenje notranjih požarov z uporabo izolirnih dihalnih aparatov, gašenje nevarnih snovi in reševanje so področja, ki jim je potrebno dati največ pozornosti.«

Za obstoj nujno potrebujete finančna sredstva. Večino sredstev pridobite s prostovoljnimi prispevki in iz občinskih jaslji. Je gospodarska kriza udarila tudi po gasilskem žepu?

»Križa je povsod in gasilci nismo izjema. Nekaj sredstev za delovanje nam nameni Gasilska zveza Grosuplje, ostalo pa si moramo zaslužiti sami. Težko je, ker smo društvo IV. kategorije, kar pomeni med prostovoljnimi društvi najvišjo možno kategorijo. Od nas se zahteva

veliko, tako od opreme kot usposabljanja. Gasilska oprema je draga, zato si vsega, kar bi nam pripadalo, ne moremo privoščiti. Vesel sem, da nas ljudje vsako leto toplo in z navdušenjem sprejmejo, ko jim prinesemo koledar - to pa je tudi edini lastni vir dohodka.«

Pečat ste pustili tudi pri vseslovenski čistilni akciji, ki je še dokaz več, da prostovoljstvo klije v srcih vseh Slovencev. Koliko vas je sodelovalo pri čiščenju Slovenije in kako zasmeteno se vam je odkrilo Grosuplje?

»V tej akciji se je zopet pokazalo to, da si želimo narediti nekaj dobrega in koristnega za kraj, v katerem živimo. Sodelovalo nas je preko 100 članov in članic, prijateljev, sokrajanov, ki smo imeli zborni mesti pred gasilskim centrom in smo tudi čistili pod vodstvom gasilcev. Odziv krajanov je bil neverjeten in prijeten. To so trenutki, kjer je edinstvena priložnost v današnjih časih spregovoriti s sosedom, znancem iz ulice ali s tistimi, ki so morda kratek čas naši občani. Želim si, da bi bilo v prihodnje takih akcij še več. Ta dan smo združili prijeto s koristnim.«

Gasilci ste se še posebej izkazali tudi v dveh naravnih ujmah, ki sta nas pretresli. V juniju nas je presenetila katastrofalna toča, ki je ravno v naši občini terjala nemalo gospodarske škode in poleg jeklenih konjičkov naluknjala tudi nekaj domov in poslovnih stavb. Kakšno pomoč ste nudili občanom?

»Vso razpoložljivo tehniko in ves usposobljen kader. To je bil trenutek, ko smo morali stopiti skupaj, narediti načrt reševanja in pomoči ter oditi na teren med ljudi. Tukaj lahko govorimo o veliki naravni katastrofi in škodi. Bilo je razkritih nešteto hiš, poplavljenih kleti, stavb, cestnih odsekov in še bi lahko našteval. Res je, da se včasih ne da rešiti vsega in vse v istem trenutku. Predvsem smo bili dobro organizirani, odlično smo sodelovali tudi z vsemi ostalimi društvi, kar je v takih situacijah ključnega pomena tako za ljudi kot za nas.«

Še vedno niso ušle iz spomina silovite septembrske poplave, ki so nekaj krajev v občini odrezale od sveta, poplavilo je veliko hiš, zalilo pa tudi gasilski center. Pokazalo se

Grosupeljski starejši gasilci so letos spet bili državni prvaki.

je, da je voda hujša od divjanja ognja. Ste bili gasilci pripravljene na razsežnosti kataklizme? »Gasilci smo bili že ves dan v pripravljenosti - od pol šeste ure zjutraj, ko so nas obvestili, da se kaj takega lahko zgodi. Res je. Bila je velika katastrofa, vendar smo situacijo obvladovali, saj nas je sodelovalo več kot 50 članic in članov. Po vsej občini so sodelovala vsa društva Gasilske zveze Grosuplje.«

Kako pa ocenjujete uspešnost reševanja, koliko občanom ste rešili dom?

»Reševanje ocenjujem kot zelo uspešno. V štirih dneh smo imeli prek 80 pozivov, torej toliko intervencij, ki so bile uspešno zaključene. Naj povem, da so bili naši operativni člani v 24-urni pripravljenosti, na terenu so se menjavali na nekaj ur, nekateri pa so zdržali brez počitka več kot 72 ur. To je uspeh in prava predanost organizaciji.«

Poleg šmarskih gasilcev ste pomagali tudi v eni največjih tragedij v zadnjem času na dolenski avtocesti, ko so v naletu 38 vozil umrli trije ljudje, več pa je bilo težje ali lažje poškodovanih. Vaša prioriteta je bila reševanje življenj in osvobajanje ljudi iz zveržene pločevine.

»Nesreča na dolenski avtocesti je bila res ena največjih v Sloveniji. Za tovrstne nesreče mora biti usposobljena posebna gasilska enota s koncesijo, ki je mi nimamo. V takem primeru je za kakršno koli nesrečo na avtocesti usposobljena Gasilska brigada Ljubljana. Vedno pa smo ob takih nesrečah prisotni tudi grosupeljski in šmarski gasilci kot pomoč Gasilski brigadi Ljubljana.«

V množičnih medijih so deževale pohvale o vaši odzivnosti in požrtvovalnosti. Redko kdaj reševalci požanjejo toliko pohvalnih besed.

»To je naša naloga in naše poslanstvo. Če nas ljudje opazijo, pa smo še toliko bolj veseli in zadovoljni, saj tudi s tem pokažejo, da naše delo spremljajo in naš trud ni zaman.«

Pred letom sva se pogovarjala tudi o možnosti prevzemanja nadzora nad avtocesto na dolenskem kraku ravno v smislu pokrivanja

Grosupeljski gasilci so letos poleg Zlatega ključa Grosupljega od Rotary kluba Grosuplje prejeli tudi defibrilator.

prometnih nesreč. Dejali ste, da so pogovori v tej smeri stekli predvsem v smislu, da bi ob prometni nesreči, skupaj z Gasilsko brigado Ljubljana, obvestili tudi vas. Očitno je, da so dogovori ostali na mrtvi točki. Bi bilo v nasprotnem primeru reševanje bolj uspešno?

»Pogovori o tem niso ostali na mrtvi točki. Kot ste dejali, smo z Gasilsko brigado Ljubljana in centrom za obveščanje Ljubljana v dogovoru, da se ob prometnih nesrečah obvesti tudi nas. Tako da že kar nekaj časa z njimi sodelujemo v primerih, ko se zgodi prometna nesreča. Reševanje ne bi bilo nič bolj uspešno, ker je bilo v tem primeru izpeljano profesionalno z vsemi, ki so na kraju nesreče sodelovali. Bilo je tudi ravno pravšnje število gasilcev in reševalcev.«

Grosupeljski rotarjci so vam podarili defibrilator – napravo za oživljanje. Ste jo pri nesreči uporabili, je sicer komu že rešila življenje?

»V letošnjem letu smo grosupeljski gasilci prvič prejeli tudi zlati ključ mesta Grosuplje. Veseli in ponosni smo bili, da sta organizatorja Radio Zeleni val in Rotary klub Grosuplje na tem mestu prepoznala prav naše društvo. Ob podelitvi zlatega ključa smo v dar prejeli tudi nov defibrilator. To je naprava za oživljanje ljudi, ki pa je, hvalabogu, do danes še nismo uporabili čisto zares. Imeli pa smo izobraževanje za naše člane, kako in v kakšnih primerih uporabiti napravo. Ob tej priliki bi se rad v imenu PGD Grosuplje iskreno zahvalil tako Radiu Zeleni val in njegovemu direktorju Borisu Peterki kot Rotary klubu Grosuplje za pozornost in pomemben prispevek našemu društvu.«

Vašemu delu je mogoče že nekaj časa slediti tudi na svetovnem spletu.

»Res je. Naše društvo ima tudi svojo internetno stran. Najdete nas na www.pgdgrosuplje.com, tu se trudimo objaviti vse novice, dogajanja, intervencije pa tudi slikovnega materiala je veliko. Povabim vse občanke in občane, da si našo novost ogledajo in uživajo ob prebiranju naših zanimivosti.«

Med vašim predsedovanjem pa ste sami aktivno nastopili tudi na političnem področju in z društvom Rad imam Grosuplje prebili prag občinskega sveta, hkrati pa postali tudi neprofesionalni podžupan. Kaj to pomeni za grosupeljsko društvo v odnosu do ostalih združenj. Boste, ker ste pristojni za družbene dejavnosti, ostala (sorodna) društva in organizacije prezrli?

»Govoriti o tem, da bi koga želel prezreti, je smešno, in ste o tem povprašali napačnega človeka. V politični prostor sem vstopil zato, ker si želim narediti nekaj več in nekaj dobrega. Za človeka, ki je pripravljen delati, se povsod najde mesto. Ljudje so v meni videli potencial in me postavili na mesto, ki se jim v tem trenutku zdi, da je zame najbolj primerno. Osebnost sem zelo zadovoljen, saj sem s svojim nastopom preizkusil tudi samega sebe. Več kot očitno je, da je moje skoraj dvajsetletno delovanje na veliko področjih v občini

Grosuplje obrodilo določene sadove. Na funkciji, ki jo opravljam, pa bom skušal delati v dobrobit vseh, ki se v naši občini trudijo tudi v prostem času postoriti kaj dobrega. Moja vrata so in bodo odprta vsem občankam in občanom, tako kot sem obljubil, bom vsakemu prisluhnil in po svojih močeh pomagal.«

Kaj porečete na očitke, da ste v konfliktu interesov, saj v občinskem svetu odločate o porabi javnega denarja, obenem pa ste na čelu organizacije, ki se napaja tudi iz občinskih sredstev. Ali boste v primeru, če se bo to pokazalo za utemeljeno, katero od funkcij zamrznili, prekinili?

»Ne vidim razloga, da bi si zamrznil kakšno funkcijo, če želim delati v dobrobit občine Grosuplje in organizacije, ki ji pripadam. Sam v tem vidim nekaj pozitivnega in tako bom tudi deloval na področjih, ki jih zastopam, ne glede na funkcijo. Javno delo je transparentno, dostopno vsakemu, tako da ne vidim konflikta interesov. Morda pa v prihodnje še kakšno funkcijo dobim. O čem se bomo pogovarjali takrat?«

Med letom se je zgodilo nekaj kadrovskih sprememb v vodstvenih funkcijah gasilske organizacije. Katere zamenjave so se zgodile?

»Pri nas v gasilstvu se spremembe dogajajo. To je nekaj povsem normalnega in sam sem zagovornik tega, da je potrebno postaviti prave ljudi na prava mesta. Če človek to sam spozna, je toliko bolje in lažje, v nasprotnem primeru pa je vse stvar dogovora. Prav je, da delo, ki ga opravlja posamezni član ali članica, opravlja resno, odgovorno in da je kos nalogam, ki mu jih funkcija nalaga. Kakšnih strašnih in pomembnih posebnosti ni bilo, nekaj menjav se je zgodilo na področju poveljstva, sem pa v tem mesecu na moj predlog in soglasen sklep upravnega odbora imenoval svojo namestnico.«

Kakšna pa je vaša osebna vizija razvoja občine in gasilstva v domačem kraju? Ali gre zgolj za ideje ali uresničljive temelje?

»Prepričan sem, da bomo gasilci tudi v prihodnje dobro sodelovali z občino. Podpora novega vodstva prav gotovo imamo, zato vidim možnosti razvoja gasilstva na vseh področjih in v vseh osemnajstih društvih. O razvoju občine ne dvomim. Nova moč, sveže ideje in dobro zastavljeni programi bodo zagotovo obrodili sad.«

Kakšne pa so vaše želje občanom ob letu, ki z naglico trka na naše duri?

»Delajmo dobro vsem, dokler zmoremo. Uspehe bomo dosegli takrat, ko bomo delali drug z drugim, ne drug mimo drugega. Doseči konsenz ni vedno enostavno, potrebna je volja, včasih pogum, nad vsem pa mora prevladati razum. Vsega tega v svojem imenu in v imenu vseh naših članic in članov želim našim občankam in občanom.«

Gospod Iztok Vrhovec, hvala lepa za pogovor in srečno.

Sončni dvori dobili svojo lekarno

Nadaljevanje z naslovnice

Tekst in fotografije: Mag. Barbara Pance

Devetintrideseta lekarna in že druga v naši občini je pokazatelj uspešnega prodora ljubljanskega monopolista na farmacevtskem trgu. »Naše vodilo so najboljše storitve in cene,« je v nagovoru nanizal oče lekarne, ki ni skrival ambicij po dodajanju novih členov k lekarniški verigi. Potencialne obiskovalce lekarne – odprtja se je poleg nekaterih občinskih svetnikov, med njimi so bili Branka Mijatovič in Matjaž Trontelj ter podžupan Iztok Vrhovc, udeležila tudi plejada vidnejših občanov, med njimi olimpijonec Miro Cerar s soprogo, nekdanjo državno tožilko in ministrico Zdenko Cerar – je pozval k čim pogostejšem obisku poslovalnice, rekoč: »Obiščite nas tudi, ko potrebujete samo nasvet ali preventivo, saj je ravno slednje tisto, o čemer odločamo sami.« Vzpodbudo za smelo delo je dal tudi vodji nove poslovalnice Saši Zaviršek Mikolič, mag. farm. domačinki iz Šmarja. Župan dr. Peter Verlič se je razveselil nove povezave s prestolnico, ki jo je prineslo odprtje lekarne. »Služila bo še za večje zdravje, a potrebe so še večje,« ni skrival pomanjkljivosti zdravstvene oskrbe v občini, s katero se kani soočiti v svojem mandatu: »V načrtu imamo zdravstveno postajo v Šmarju, zraven pa bo tudi lekarna. Naš cilj je, da so

storitve čim bližje ljudem.« Nadejal se je, da bodo lekarno obiskovali ne samo stanovalci blokov v Sočnih dvorih, ampak tudi drugi Grosupeljčani.

Od penine do zdravlil

»Danes smo sem prišli na šampanjec, potem pa bomo hodili po zdravje,« se je pošali župan. Reden gost na otvoritvah novih poslovalnic Lekarne Ljubljana je tudi prvi varuh rotovža Zoran Jankovič, ki je kot lastnik mestnega ključa nenazadnje tudi njihov boter. Izpostavil je kazalce zdrave kakovosti podjetja, ki jih nedvomno ustvarja strokoven in prijazen kader. »Zaradi dobrih izkušenj z lekarno, je ta v našem prostoru obstala že trideset let. In tisto, kar je dobro, se da mirno plasirati. Lekarna Ljubljana im vizijo, ki zasleduje cilj. Dvesto ljudi z visoko izobrazbo v podjetju skrbi za preventivo. Sposobnost teh ljudi je svetla točka, ki naj bi ji vsi sledili,« je bil Ljubljančan gostobeseden. Ob tem je ošvrknil čas slabe klime in energije, ki je skupaj s sovražnim govorom vzniknil v Sloveniji. In ravno tovrstno sodelovanje, kot sta ga z lekarniškim pobratenjem sklenila Ljubljana in Grosuplje, je lahko dober zgled za premostitev akutnih razmer. »Če bi našli takšen skupni jezik tudi na področju politike, potem bi bilo vse lepše,« je ne majhnemu

številu obiskovalcev, ki so pospremili svečanost, na srce položil Jankovič.

Samopostrežna in strokovna pomoč

Lekarna Ljubljana ima na področju lekarniške dejavnosti zagotovo primat, saj sodi med največje lekarniške zavode v Sloveniji. Njena ustanoviteljica je Mestna občina Ljubljana, vendar pa v procesu oskrbovanja bolnikov in drugih uporabnikov z zdravili in komercialnim lekarniškim programom poleg prestolnice, v kateri se skoncentrira dober delež prometa – to je 80 odstotkov – preskrbuje prebivalce kar v dvanajstih občinah, med temi je prisotna tudi v naši lokalni skupnosti. Njena skrb je zagotavljati redno farmacevtsko službo za približno 400.000 prebivalcev Ljubljane in okoliških krajev. Ne ravno majhna poslovalnica na pragu Brezja je lično urejena, obiskovalcem pa je poleg strokovne izdaje zdravlil in zdravstvenih potrebščin na recept na voljo tudi samopostrežna izbira vrhunskih kozmetičnih preparatov in drugih izdelkov. Lekarna v Sončnih dvorih, ki bo na voljo več kot 1000 prebivalcem novega naselja in domačinom iz Brezja, bo odprta med delavniki od 8.30 do 19.30, med vikendi in prazniki pa ne bo obratovala.

Nova lekarna je ljudem pokazala lično založeno notranjost.

Vplivna zakonca Cerar - Miro in Zdenka - na otvoritvi lekarne.

SLIKA NA NASLOVNICI: Slavnostna otvoritev 39. lekarne, že druge v Grosupljem.

Župana Grosupljega in Ljubljane, dr. Peter Verlič in Zoran Jankovič, se tovrstnega sodelovanja še nadejata.

Direktor Lekarn Ljubljana mag. Marko Jaklič z vodjo poslovalnice Sašo Zaviršek Mikolič.

Zoran Jankovič s svojo nekdanjo varovanko, športnico in občinsko svetnico Branko Mijatovič.

Dodelitev štipendij Občine Grosuplje

Tudi za šolsko leto 2010/2011 je Občina Grosuplje razpisala podelitev štipendij v skladu z sprejetim Pravilnikom.

V zakonitem roku je za štipendije zaprosilo 40 kandidatov. Že pri odpiranju vlog smo člani Komisije za dodelitev štipendij ugotovili, da bomo imeli zelo težko in odgovorno delo, saj smo vedeli, s kolikšnimi sredstvi razpolagamo. Najprej smo vse kandidate razporedili glede na to, koliko točk so pridobili v skladu s Pravilnikom. Pa smo bili zopet v zadregi, naša želja je bila, da čim več naših odličnih dijakov in študentov dobi štipendije. Po izračuni bu lahko dobilo štipendije 16 kandidatov, a Komisija se je smelo odločila, da bomo predlagali 20 štipendij, s tem bi ugodili 50 % kandidatov. A za tak predlog je zmanjkalo kar nekaj sredstev. Komisija je podobno delala tudi v preteklih letih, vedno je predlagala nekaj več štipendij in je prejšnji župan g. Janez Lesjak vedno kazal

polno razumevaje do naših pridnih študentov in zagotovil potrebna dodatna sredstva. Veseli smo, da je tudi novi župan dr. Peter Verlič takoj bil pripravljen poiskati potrebna dodatna sredstva, da bomo lahko podelili 20 štipendij. In kaj študirajo ti naši najbolj pridni dijaki in študentje:

- 4 Medicinsko fakulteto, na kar smo še posebej ponosni,
- 1 Fakulteto za arhitekturo,
- 1 Fakulteto za gradbeništvo in geodezijo,
- 2 Fakulteto za družbene vede,
- 3 Filozofsko fakulteto,
- 1 Akademijo za gledališče, radio, film in televizijo,
- 1 Visoko šolo za umetnost, Nova Gorica,
- 1 Konservatorij za glasbo in balet,
- 1 Srednjo gradbeno, geodetsko in ekonomsko šola,
- 1 Škofijsko klasično gimnazijo,

- 1 Gimnazijo Šiška,
- 1 Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo,
- 1 ŠC PET, Srednjo tehnično šolo za telekomunikacije,
- 1 Srednjo poklicno in strokovno šolo - mehatronik operater.

Kot vidimo s seznama, bomo imeli v občini Grosuplje kmalu na voljo zelo kvaliteten kader najrazličnejših poklicev. Upajmo, da jih bomo znali zadržati tudi v naši domači občini. Tudi v občini potrebujemo najboljši kader. Člani Komisije za dodelitev štipendije Občine Grosuplje iskreno čestitamo vsem dobitnikom štipendije in jim zaželimo mnogo lepega pri nadaljnjem študiju. Prav gotovo pa gre zahvala tudi staršem, oziroma družinam, ki so svoje otroke motivirali in vzpodbujali pri šolanju.

Predsednica Komisije za dodelitev štipendij Občine Grosuplje
Angelca Likovič

Življenje v živo

Kulturni dom Stična je bil v četrtek, 16. decembra zvečer nabito poln obiskovalcev. Ta večer so se namreč občinstvu predstavili dijaki in profesorji Srednje šole Josipa Jurčiča, ki so v letu, ki opozarja na revščino in kliče k dobroti in solidarnosti, pripravili zanimiv dvourni program, namenjen osvetlitvi aktualne problematike. Na začetku je vse navzoče pozdravil ravnatelj šole Milan Jevnikar. Za njim je zapel šolski mladinski pevski zbor pod vodstvom prof. Simone Zvonar, dijak Timotej Mrzelj je nastopil s monologom človeka z roba - klošarja, nato pa so nastopili profesorji in dijaki v enourni igri »Do roba in nazaj« prof. Maje Zajc Kalar. Gledališka predstava je bila zelo dobro zasnovana: imela je zanimivo vsebino, odlično scensko zamisel in nadarjene igralce, ki so nam predstavili »življenje v živo«. Spremljali smo lahko usode treh mladostnikov-dijakov, ki so se soočali s težavami odrasčanja: težave v šoli, težave z vrstniki, težave doma v družini. Igralci so nam realistično, a z odličnim in po svoje prav značilnim »ivanškim« humorjem, ki je piker, zdravo

zajedljiv, ni pa uničevalen, ampak vzgaja in krepi, prikazali osamljenost in izgubljenost sodobnega mladega človeka, razpad odnosov v družini, materialno revščino, ki onemogoča dostojno vključitev v družbo in po drugi strani zasičenost z materialnimi dobrinami, ki hromi človeka pri vzpostavitvi vseh odnosov s soljudmi, ki so izven območja daj-dam. Bogata vsebina igre je tako razgrnila številne teme, za katere mislimo, da se nas ne tičejo, pa so še kako prisotne med nami: iskanje smisla lastnega bivanja tu in zdaj, nezmožnost vzpostavitve zdravih medčloveških odnosov, začenši v družini, beg od problemov v takšne ali drugačne droge, pretirano (nesmiselno) aktivnost, slabo družbo itn. Igra je močno nagovorila prav vsakega gledalca v dvorani: dokaz za to je bil tudi bučen aplavz ob njenem zaključku.

Po igri je sledila krajša okrogla miza, na kateri so sodelovali Dušan Strnad, župan občine Ivančna Gorica, Patricija Pavlič, direktorica Centra za izobraževanje in kulturo Trebnje, Stane Kerin, ravnatelj Misijonskega središča Slovenije, Nešo Stojanovič, direktor Centra za socialno delo Grosuplje, Mojca

Urh, predstavnica Slovenske Karitas, Zina Jakovljevič, dijakinja prostovoljka in Jasmina Balaban, profesorica SŠ JJ. Vsak govornik je predstavil svoj pogled na problem revščine in svoje izkušnje pri delu z ljudmi. Zelo širok spekter pričevanj bi lahko strnili v nekaj misli. Potrebno je biti pozoren na probleme sočloveka, še posebno mladostnika. Pomembno je, da se mlad človek nauči pravilno usmerjati svoje življenje. Pridobivanju kvalitetnega znanja je potrebno posvečati posebno pozornost, saj je znanje gibalno vsake družbe. Večih oblik revščine v različnih deželah se med seboj ne da primerjati, pomembno pa je, da pomagamo, če se pomagati da, tako na medosebni kot na institucionalni ravni.

Celotna prireditev je napravila zelo dober vtis: gledalcu je pokazala ne samo, da srednja šola s svojimi profesorji in dijaki odlično živi in diha, ampak da tudi vzgaja človeka za - človeka. Takšnih pristnih gest bi, pa ne samo v predprazničnem in prazničnem času, v našem javnem življenju potrebovali še več.

Andrej Štrus

Šmarski in grosupeljski gasilci pomagali pri reševanju v veliki prometni nesreči

Največja nesreča po številu udeležencev na avtocesti doslej pri nas se je zgodila v soboto, 27. novembra, v pozni popoldanski uri nekaj minut čez 16.30. Med glavnimi vzroki za nesrečo je bila po besedah izvedencev neprilagojena vožnja razmeram na cesti, a običajno je tako, da redkokdaj samo ena okoliščina botruje nesreči. Nedvomno je popoldansko lepo sončno vreme po predhodnem močnem nočnem sneženju povzročilo, da je marsikateremu vozniku popustil kanček pazljivosti. Med najbolj usodnimi pa so bili izredno gosti pasovi nizke megle, ki se je začela dvigovati po dolinah v okolici Velike in Male Stare vasi, kjer se je nesreča zgodila, neposredno ob teh vaseh oziroma slab kilometer pred izvozom za Grosuplje iz ivanjske strani.

Na kraj nesreče so med prvimi prišli reševati šmarski gasilci, ki sicer nimajo koncesije za tehnično reševanje na avtocestah. Kmalu za njimi so se jim pridružili še trije Grosupeljčani. Tam je že bila policija, nato so prišli še gasilci Ljubljanske gasilske brigade, pa cela vrsta reševalcev.

S šmarskimi gasilci sem se nato srečal v torek, 30. novembra, v gasilskem domu, kjer so bili poleg predsednika PGD Šmarje - Sap (in poveljnika GZ Grosuplje) Janeza Pezdircja še vodja »šmarske intervencije« Vincenc Habič in približno polovica od 16 sodelujočih pri reševanju. Ko sem pozorno poslušal njihove pripovedi, so bile to zgodbe, ki človeka zaznamujejo, a vendar duh gasilcev se v trenutku spremeni v dejavnega reševalca. Zato podrobnosti, ki so mi jih povedali, ne bom opisoval. Konec koncev tudi iz pietete do umrlih v nesreči in njihovih svojcev. Naj pa zapišem predvsem to, da so prvi del reševanja, ko so morali med zmečkano pločevino reševati

okoli 20 različno ponesrečenih ljudi, biti poleg fizičnih in zdravstvenih delavcev tudi psihologi. Potem je sledilo pospravljanje, ki je trajalo vse do 5. ure zjutraj. Da pa so delo opravili kljub prostovoljstvu profesionalno, nam pričata dva dokumenta, ki smo ju pridobili:

Prvega so poslali iz Zdravstvenega doma Ljubljana - Splošna nujna medicinska pomoč z Bohoričeve 4 v Ljubljani, pod katerega je podpisana predstojnica mag. Renata Rajapakse. Zahvaljuje se vsem sodelavcem prostovoljnega gasilskega društva. »Z vašo pomočjo smo kljub nemogočim okoliščinam masovno nesrečo uspeli odlično obvladati in poškodovance ustrezno oskrbeti,« je zapisala. Drugega je poslala profesionalna Gasilska brigada Ljubljana, pod katerega se je podpisal poveljnik Tomaž Kavčič in zapisal, da se v imenu GBL, in še posebej gasilcev IV, izmene, zahvaljuje vsem gasilcem v PGD Šmarje - Sap. »Pri svojem delu ste izkazali vse odlike, ki krasijo največje profesionalce: strokovnost, zavzetost in mirnost tudi v najtežjih situacijah.« Iz PGD Šmarje - Sap so v nesreči pomagali: Cene Habič, Nejc Strežek, Jure Boben, Miha Kastelic, Gašper Gobec, Jože Mehle, Polde Perovšek, Martin Hribar, Miha Modic, Janez Pezdirc, Andrej Štefančič, Nejc Černe terše Petra Habič, Silvo Mestek in Marko Hribar. Iz PGD Grosuplje pa so reševali Luka Ferkulj, Simon Sever in Mario Ljubanovič.

V sredo, 1. decembra, je predstavnikom obeh prostovoljnih gasilskih društev župan dr. Peter Verlič ob prisotnosti podžupanov Dušana Hočevarja in Iztoka Vrhovca izročil zahvali, na katerih piše: »Zahvala za požrtvovalno in nesebično pomoč v hudi prometni nesreči na avtocestnem odseku Višnja Gora - Grosuplje v soboto, 27. 11. 2010.

Jože Miklič

Mladinci PGD Račna kronali uspešno leto s prvim mestom na državnem tekmovanju v kvizu

V letu 2010 smo bili gasilci PGD Račna izredno aktivni tako na operativnem, kot na tekmovalnem področju. Skozi vse leto je bilo veliko aktivnosti, poleg vsega pa se pripravljamo na praznovanje 100. obletnice obstoja društva, ki jo bomo praznovali v letu 2011. Iz obilice dogodkov pred okroglim jubilejem pa velja omeniti izredno motiviranost mladincev, ki so nam pripravili kopico lepih presenečenj na tekmovalnem področju.

Že več kot desetletje poveljnik in mentorji vlagamo veliko energije v tekmovalne ekipe. Vseskozi dokazujemo dobro delo z uvrščanjem ekip na državna tekmovanja. Do sedaj je uspelo pionirkam in članicam B osvojiti osmi mesti na državnih tekmovanjih, ostale udeležene ekipe pa so se običajno uvrščale nekje na sredino lestvice.

Ekipa mladincev se je v letošnjem letu odločila drugače. Pokazali so veliko mero resnosti in želje po doseganju dobrih rezultatov. To so dokazali že spomladi na občinskem tekmovanju v orientaciji v Ponovi vasi, ko sta ekipi mladincev osvojili prvo in drugo mesto, ekipa mladink pa je bila druga. Ti rezultati so jih popeljali do regijskega prvenstva v orientaciji, ki je potekalo v organizaciji našega društva. Mladinci so zopet zasedli prvi dve mesti, mladinke pa so bile tretje. Ekipi mladincev

sta se s tem rezultatom uvrstili na državno tekmovanje v Loški dolini. Obe ekipi sta tudi tam pokazali veliko borbenost in izenačenost saj sta se uvrstili na zelo dobro četrto oziroma peto mesto med 29 sodelujočimi ekipami, kar je bilo za PGD Račna najboljši rezultat katerekoli ekipe na državnem tekmovanju.

V jesenskem času se je občinskega gasilskega prvenstva v Grosupljem udeležilo sedem ekip iz PGD Račna, kjer so prvo mesto zopet osvojili mladinci in mladinke iz našega društva. Regijskega in državnega tekmovanja v teh kategorijah letos ni bilo.

Zadnje tekmovanje v letu 2010 pa se je odvijalo v gasilskem kvizu, kjer pa je bilo potrebno poleg teoretičnega znanja pokazati tudi večšine v vezanju vozlov in v poznavanju gasilskega orodja. Ekipa mladincev je na občinskem kvizu v Šmarju-Sap osvojila tretje mesto in se s tem uvrstila na regijsko tekmovanje v Dolenji vasi. Fantje so z uvrstitvijo na regijsko tekmovanje dobili nov zagon in začeli s pripravami, učenjem, vezanjem vozlov, hkrati pa so se dobro zabavali in postajali vedno boljše ekipa. Na regijskem tekmovanju so dali vse od sebe in bili na koncu tudi sami presenečeni, ko so osvojili prvo mesto in se s tem tudi uvrstili na državni gasilski kviz. Časa za priprave so

imeli samo en teden, samozavest je rasla iz dneva v dan in v soboto 27.11.2010 so nastopili na kvizu v Zrečah. Pisni preizkus so fantje kot edini v tej kategoriji opravili brez napake. Sledili sta še tekmovanja od 5 proti 0 in 3-0, kjer je ekipa izgubila samo štiri točke. Praktične vaje so bile narejene zelo suvereno, brez napake in z odličnim časom. Celotna ekipa je slutila, da je zopet blizu najboljšim. Po razglasitvi rezultatov je bilo vse jasno – ekipa PGD Račna je osvojila prvo mesto s 6,7 točke prednosti pred drugouvrščeno ekipo. To je prvi naslov državnih prvakov katerekoli ekipe iz PGD Račna v 100-letni zgodovini društva. Člani mladinske ekipe so si s tem zaslužili kopanje v Termah Zreče, po nekaj dneh pa še bowling.

UO PGD Račna čestita vsem tekmovalnim ekipam za dosežene uspehe v letu 2010, posebej pa si čestitke zaslužijo mladinci: Škoda Anže, Perme Peter, Gruden Timotej, Adamič Luka, Sašek Miran, Krampelj Uroš in Krampelj Toni. Za uspeh ekip sta nedvomno zaslužna tudi mentorja Mirko Gačnik in Škoda Tomaž.

Hkrati želimo vsem krajanom srečno, zadovoljno, predvsem pa mirno in zdravo novo leto 2011.

Kdor želi več informacij v zvezi z dogajanjem v PGD Račna, jih lahko spremlja tudi na spletu na www.pgd-racna.si.

Za PGD Račna poveljnik Mirko Gačnik

http://www.pgd-racna.si/index.php?option=com_ozio-gallery2&view=05image-erotator&Itemid=81

erotator&Itemid=81

Zmagovalna ekipa mladincev PGD Račna z mentorjema.

Naši mladi gasilci na regijskem kvizu

V prejšnji številki Grosupeljskih odmevov smo poročali o uvrstitvah ekip mladih gasilcev iz naših prostovoljnih gasilskih društev na občinskem gasilskem kvizu v Šmarju - Sapu. Najboljši med njimi so nato sodelovali na regijskem kvizu, ki je bil 20. novembra v Podružnični osnovni šoli dr. Franceta Prešerna v Dolenji vasi pri Ribnici, kjer je bil rojen eden izmed starost slovenskih gasilcev - Ignacij Merhar.

V starostni skupini **MLAJŠI PIONIRJI** je ekipa **Čušperk 1** zasedla 3. mesto (1. je bila ekipa Stična 2 - GZ Ivančna Gorica, 2. pa Ložine - GZ Kočevje, **Velika Loka** se je uvrstila na 5. mesto, **Čušperk 2** pa na 9. mesto od skupaj 18. tekmovalnih ekip.

Med **STAREJŠIMI PIONIRJI** je prepričljivo zmagala ekipa **Čušperk 4**, na 3. mesto se je (prav tako) uvrstila ekipa **Čušperk 3**. (2. je bila ekipa iz Hočevja - GZ Dobrepolje), Ekipa iz **Zagradca pri Grosupljem** pa se je to pot uvrstila na 13. mesto od skupaj 18 tekmovalnih ekip.

MLADINCI so si mesta podelili takole: 1. mesto ekipa **Račne**, 3. mesto ekipa **Šmarje - Sap** in za las slabše na 4. mestu - samo za stotinko točke - **Ponova vas** na 4. mesto. (Na 2. mesto se je uvrstila ekipa Stična 4 - GZ Ivančna Gorica.) V tej skupini je tekmovalo 13 ekip.

Jože Miklič

Kulturno in družabno srečanje upokojencev nekdanje občine Grosuplje v Stični

V soboto, 27. novembra ob 10. uri, se je v telovadnici Osnovne šole Stična začelo tradicionalno kulturno in družabno srečanje upokojencev iz društev upokojencev, ki so organizirani na območju nekdanje občine Grosuplje oziroma sedanjih občin Dobropolje, Ivančna Gorica in Grosuplje. Za začetek naštejmo ta društva upokojencev: DU Grosuplje, DU Šmarje - Sap, DU Dobropolje, DU Stična in DU Šentvid. Srečanja sta se udeležila župana dr. Peter Verlič - Grosuplje in Dušan Strnad - Ivančna Gorica, župan Janez Pavlin pa je svojo odsotnost opravičil. Pokrovitelj srečanja je bila Občina Grosuplje, kar je bilo izvedeno prek javnega razpisa še pod prejšnjim župa-

nom Janezom Lesjakom.

Srečanje je z nagovorom začela Grosupeljčanka Malči Žitnik, predsednica »koordinacije« kot se njena vloga tudi uradno imenuje, saj je njena vloga namenjena povezovanju in prenašanju informacij in idej med temi društvi. Med nagovorom je dejala: »Nobeden nam ne more oporekati bogastva naših izkušenj, modrosti in bogatih življenjskih zgodb. Od teh pa se lahko učijo generacije, črpajo navdih za svoje delo, delo za premagovanje ne nazadnje tudi trenutne krize. V dolgih letih smo se navzeli posebnega gledanja na svet. Namreč! Z zornega kota, ki ne jemlje vsega za suho zlato, marveč poskušamo opazovati dogajanja iz neke razdalje in kančkom soli. In takšni kot smo, bi želeli verjeti v partnerstvo - poudarjam - partnerstvo vseh Slovenk in Slovencev, od najmlajših do najstarejših za preboj ljudi vseh starosti.«

V kulturnem programu so sodelovali predvsem pevski zbori iz posameznih društev upokojencev. V njih upokojenci radi sodelujejo, saj jim pomenijo več kot samo kulturno udejstvovanje - pomeni jim druženje, ki je mnogo več v tem starostnem obdobju kot pa se zdi na prvi pogled. Zato jih petje in družnje dobesedno pomlajuje. Pa vsaj naštejmo nastopajoče zборе: Mešani pevski zbor Sončni žarek iz Društva upokojencev Šentvid pri Stični, Ljudske pevске Društva upokojencev Šmarje - Sap, Ženski pevski zbor Lastovke - Grosuplje in Mešani pevski zbor Škrjanček iz Društva upokojencev Dobropolje. Poleg teh zborov pa je s svojim vrhunskim petjem upokojence počastil Miloš Genorio ob harmonikarski spremljavi Janeza Goršiča.

Ivanjski župan Dušan Strnad je že zaradi svojih korenin (saj je rojen v dobrepoljski občini,

dela in živi pa v ivanjski, pa tudi z grosupeljsko ima kar precej vezi) dejal, da bo najbrž že zaradi tega sodelovanje še toliko lažje. Mnogo projektov so že v preteklosti reševali in rešili med občinami skupaj. Zato Strnad zagotavlja, da bo tudi v bodoče, prav tako za generacijo, ki danes praznuje.

Župan dr. Pete Verlič je med drugim menil (to je bilo še pred sprejetjem pokojninske zakonodaje), da se ta zakonodaja ne bi smela dotakniti pokojnin. Vsem prisotnim pa je že v naprej voščil lepe praznike in »obilne penzije«. Predstavnica Mestne pokrajinske zveze upokojencev Anka Tominšek je bila kritična do sprejemanja aktualne zakonodaje in izplačevanja pokojnin, saj trdi, da se nihče v državi ne bi smel igrati s tako številno skupino prebivalstva, ki vedno bolj drsi v revščino. Nihče nima pravice jemati ljudem iz tistega fonda, katerega so še kot delavci ustvarjali sami v preteklosti, če hočemo imeti pravno in pravično družbo.

Zbrane je nekoliko z zamudo pozdravil tudi predsednik Mestne pokrajinske zveze upokojencev Marjan Sedmak, ki je omenil, da je pred nekaj dnevi bil v Bruslju, kjer so se pogovarjali o demografski sliki. Iz nje izhaja, da se bo življenje ljudem podaljševalo in da bodo ljudje, rojeni okoli leta 2000, živeli v povprečju več kot 100 let. Če to postavimo nasproti dejanski situaciji v Sloveniji, se bo najbrž v precej kratkih razdobjih pojavilo še več pokojninskih reform, da ne rečemo kar revolucij. Ampak! Ker je bilo srečanje namenjeno pretežno druženju, in ne duhamornim vsakodnevni političnim temam, so ga udeleženci nato nadaljevali ob zvokih in petju dua Dolcevita.

Jože Miklič

Malči Žitnik, predsednica Koordinacije društev upokojencev iz nekdanje občine Grosuplje, pri nagovoru.

Pogled na vse udeležence srečanja upokojencev v telovadnici Osnovne šole Stična.

Prireditev sta pozdravila tudi župana občin Ivančna Gorica in Grosuplje – Dušan Strnad in dr. Peter Verlič.

Miloš Genorio je ob spremljavi harmonikarja Janeza Goršiča s svojim izrednim pevskim talentom počastil upokojece. Zadaj duo Dolcevita.

Ženski pevski zbor Lastovke z zborovodjo Mojco Intihar.

Šmarske pevke so prepevale v družbi harmonikarja.

Vsi predsedniki upokojenskih društev iz nekdanje občine Grosuplje ob koordinatrici.

Grosupeljčanka gospa Majda Senčar – nagrajena za črtico Mavrične zastave

Na območju koordinacije Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti osrednje Slovenije so razpisali natečaj na temo Evropsko leto boja proti revščini in socialni izključenosti.

Do konca junija je prispelo na natečaj več kot 100 besedil, v katerih so avtorji razmišljali o življenju na robu.

Najboljše so zbrali v zborniku Blizu in daleč. Med izbranimi je bila tudi črtica gospe Majde Senčar z naslovom Mavrične zastave. Avtorica pripoveduje resnično zgodbo o mladi družini, ki jo najame, da bi pazila na otroka med počitnicami na Sardiniji. Gospa opazuje življenje družine, moža – nogometaša in žene – manekenke, ki se z otrokom ukvarjata le eno uro na dan, pa še takrat bolj mimogrede, hkrati pa z do bolečine ranjeno dušo opazuje mondeno življenje v hotelskem kompleksu in ljudi z roba, ki skrbijo, da bogatašem nič ne manjka. Pretrese jo prizor s prodajalcem, ki po plaži prodaja rute, pa si bogate gospe dajo rute le razkazovati, nič pa ne kupijo. Naslednje jutro najdejo prodajalca obešenega na drevesu na vrvi, zvezani iz teh rut.

V zborniku Blizu in daleč nam podobne zgodbe kažejo našo brezbriznost do ljudi, ki jim življenje ne prizanaša.

Gospa Majda Senčar, članica Univerze za tretje življenjsko obdobje, je rahločutna opazovalka in poslušalka ter izvrstna pripovedovalka. Čestitamo!

Univerza za tretje življenjsko obdobje Grosuplje

Rotarijci praznujejo 80. obletnico

Slovenski rotarijci letos praznujejo 80. obletnico delovanja, Rotary klub Grosuplje pa šesto. Pred božičnimi in novoletnimi prazniki so se grosupeljski rotarijci zbrali v Mestni knjižnici Grosuplje in zadovoljno ugotovili, da imajo za sabo uspešno leto. »80 let je po vseh človeških in civilizacijskih merilih spoštovanja vredno obdobje. Visoka obletnica je dokaz, da smo Slovenci že od nekdaj pripravljeni pomagati in da delamo dobro, ter je hkrati porok, da bomo svojo pot nadaljevali tudi naprej. Rotarijci smo odprti za vsakogar z dobrimi nameni. Če so ti nameni podkrepjeni z močjo in voljo za njihovo uresničitev, toliko bolje. V čast mi je, da vodim klub ravno v času častitljivega jubileja in hkrati v prelomnem in izjemnem obdobju, ko bo v nekaj mesecih zaživel samostojni slovenski distrikt 1912,« je zbranim povedal predsednik Marko Lavrih.

5 skupnimi moči proti otroški paralizi

Poudaril je, da so v teh letih izpeljali vrsto socialno-humanitarnih in izobraževalnih akcij, s katerimi so pomagali ljudem v stiski, pripomogli k izenačevanju izobraževalnih možnosti otrok in spodbujali nadarjene mlade ljudi k lažjemu doseganju zastavljenih ciljev. Eden od ključnih projektov Rotary fundacije je projekt Polio Plus, v sklopu katerega so uspeli zreducirati otroško paralizo s 100 na nekaj 10 držav po svetu. Projekt je trenutno v sklepnih fazah in samo v zadnjem letu so zbrali 100 milijonov ameriških dolarjev za dokončen udarec tej zahrbtni bolezni. Grosupeljski rotarijci od samega začetka vodijo socialni program, ki ob omenjenem štipendiranju (novembra so podpisali

pogodbe s štirimi novimi štipendisti) zajema še sodelovanje pri poletni izmenjavi mladih, organizacijo prireditve za rejence iz bližnje okolice in drugo. Po potresu v Posočju so prispevali tudi sredstva za novo hišo, kamor se je pred časom vselila družina, ki je takrat izgubila vse imetje. Leta 2008 so denar vložili še v razminiranje večjih površin ob šolah, igriščih in vrtovih v mestu Goražde v Bosni in Hercegovini. Pred tem je bilo tam veliko smrtnih žrtev, po razminiranju pa nič več. Rotarijce je nagovoril tudi župan dr. Peter Verlič. Izpostavil je, da občina mora in želi pomagati tistim, ki potrebujejo pomoč - da pa ob tem veliko vlogo igra tudi Rotary klub s svojim udejstvovanjem. Zaradi tega je prepričan, da je pred grosupeljskimi rotarijci še dolga in uspešna prihodnost.

Tamara Barič

Kaj je novega v skavtskih vrstah?

Skavti smo pogumno zakorakali v novo skavtsko leto, sprejeli medse nove člane, ki so se odlično vključili v skupino. Pa poglejmo, kaj je novega v posameznih vejah - od najmlajših, pa do najstarejših.

Volčiči, kot najmlajši predstavniki skavtov, smo tudi v novo šolsko leto vstopili s polno paro... Na skali posveta smo v krdelo sprejeli 9 novih volčičev in nato ulovili bika, s katerim smo se kasneje obilno nasitili. Zadnje čase smo predvsem veseli iger na snegu, zato smo tudi v današnji molitvi prosili Gospoda, naj zapade vsaj še 5 metrov snega.

Grosupeljsko četo sestavlja 5 vodov - 3 dekliški in 2 fantovska (starost 12 - 16 let), vsi člani pa so zelo razigrani in pripravljeni na vse. Četi se je letos pridružilo precej novih članov, tako da smo veliko časa posvetili medsebojnemu spoznavanju. Naučili smo se, kako postavimo ogenj, ter spoznali različne vrste ognjev, tako da nam hladni zimski čas ne bo mogel do živenga. Naučili smo se varno

ravnati z nožem in sekiro, saj sta to orodji, ki ju skavti veliko uporabljamo na taborih in drugih aktivnostih. Pet izvidnikov se je tudi udeležilo Jakca - dnevno-nočnega orientacijskega izziva, kjer so dosegli odlično 7. mesto!

V zadnjem mesecu smo popotniki in popotnice, najstarejši skavti iz stega Grosuplje 1, trenirali v veščinah preživetja v naravi. Ogledali smo si poučne filme ter se z znanjem orientacije izgubili in potem ponovno našli v gozdu. Pospravili smo skavtsko hišico ter jo pripravili za novo leto, ko pa je zapadel sneg, smo pridno očistili cerkveno parkirišče, okolico pa dodatno polepšali z zanimivo postmodernistično snežno skulpturo, ki s svojo postavitvijo dviguje pogled proti Bogu. Naučili smo se tudi novega načina pripravljavanja jajc - na pomarančo. Recept: jajce ubiješ v pomarančo, ki jo postaviš na odprti ogenj. Tako pripravljena jajca pričajo s svojim edinstvenim okusom, v katerem se čuti aroma agruma.

Luč miru iz Betlehema 2010

Projekt Luč miru iz Betlehema letos skavti pripravljamo že 20 leto zapored. V čast nam je, da že toliko let ponašamo v vse domove naše župnije to luč, ki prinaša mir in toplino božične noči. Kot vemo, luč miru prepotuje vso dolgo pot iz votline Jezusovega rojstva v Betlehemu prav do vsakih vrat, kjer so jo ljudje pripravljeno sprejeti.

V Ljubljani smo luč miru prejeli 12. 12. 2010, v našo župnijo pa smo jo prinesli k maši 18. 12. 2010 ob 18.00.

V naslednjih dneh (21. - 23. 12. 2010) smo luč prinesli prav vsakomur izmed Vas. Veselimo se, da Vas lahko s tem skromnim darom osrečimo in Vam polepšamo praznike. Vaš dober namen v zahvalo za luč pa bo pričaral nasmeh tistim, ki žive v stiski, saj gredo darovi - kot vsa leta - v dobrodelne namene.

Prijetno pričakovanje in praznovanje božiča Vam želimo Grosupeljski skavti!

Z roko v roki 2010 v Žalni

Kot že vrsto let so tudi letos prijatelji Rdečega križa z nastopajočimi pripravili dobrodelno prireditev na prvo adventno nedeljo, 28. 11. 2010 popoldne, ko je kar močno snežilo, a v srcih mnogih je bilo toplo, ker so prižigali poleg prve svečke na adventnem venčku tudi plamen v srcih, kot tista prostovoljka, ki je obiskala invalidko v domu starejših občanov in že z obiskom prižgala lučko upanja namesto na njen prerani grob.

V venčku, ki so ga spletali nastopajoči, je najprej nastopil tudi pomlajen Moški pevski zbor Samorastnik pod vodstvom Draga Zakrajška, ki je zapel dve pesmi – Domača hiša in Gor čez Izaro.

Sledila je družina Petre in Mateja Berčana s Police skupaj s štirimi otroki, ki sta predstavila svojo družino. Pogovor z zakoncema Berčan je za časopis napravila naša sodelavka Alenka Adamič in si boste tudi na ta način lahko ustvarili predstavo, kako živijo in na kaj so najbolj ponosni v tej družini.

Iz Vrtca Rožle je na prireditve »prilezla« cela skupina Mravljic. Tako se namreč imenuje skupina 15 otrok, starih od 5 do 6 let, ki sta jih mentorici Jožica Bambič in Marta Vidmar naučili plesati z dežniki po filmski glasbi Jonnya Raya. Po plesu z dežniki so predstavili še pesem Stena Vilarja v priredbi Tomaža Kozlevčarja z naslovom Ko bi vsi ljudje na svetu ...

Naslednja je »priletela« skupina Metuljčkov, enake starosti kot predhodna, pod mentorstvom Lidije Veler in Karmen Omahen. Ob spremljavi harmonike so predstavili Eko himno vrtca Kekec.

Na prireditvi je sodelovalo tudi pet razredov žalske šole: prvi razred je predstavil pesmico o prijateljstvu pod vodstvom Dragice Pirnat in Simone Peršin, drugi razred je bil »z družino na sprehodu« v recitaciji pod vodstvom Darje Vrhovec,

tretji razred je bil »z očkom in mamico na počitnicah« pod vodstvom Stanke Erjavec, četrti razred je predstavil instrumentalno glasbeno točko pod vodstvom Anje Virant, peti razred pa je pod vodstvom Anice Kastelec pripravil recitacijo o družini.

V goste je iz Dobrepolja na prireditev prišla družina Erčulj. Doma so iz Zagorice. Njihova družina šteje šest članov in kar štirje se ukvarjajo s petjem ljudskih pesmi.

V tej zasedbi pejejo že 5 let. Štirikrat so se udeležili pevske prireditve v Andražu pri Polzeli. Družina peje, nastopali so v Mozirskem gaju in v Zrečah. Preko Javnega sklada za ljubitelje kulturne dejavnosti so bili leta 2009 izbrani na državno prireditev v Laškem. To pot so zapeli Mi smo pa z Dobrih polj, Kangalilejska ohcet in Ena ptička priletela.

V drugem pogovornem delu prireditve je sodeloval bogoslovec petega letnika Ivan Šumljak iz Maribora. Njegova mladost je bila polna preizkušenj, saj je izgubil svojo družino. Po smrti očeta in matere, (mama bi bila letos stara šele 50 let, če bi še živel), so ga sprejeli v rejništvo. Kmalu je umrl tudi rejnik. Sam pa na vse to pravi, da mu je Bog vzel vse, kar je imel, da bi živel samo za Boga. Njegovo razmišljanje o prireditvi po prireditvi ter o poklicanosti ljudi za življenje pa v celoti objavljamo.

Prav tako »tradicionalni gostje« na tej prireditvi so bili tudi varovanci Društva Sožitje Grosuplje. Društvo skrbi za osebe z motnjami v duševnem razvoju. Predstavili so se s plesno točko z naslovom Tri planike.

Na koncu je g. Franc Horvat, predsednik Občinskega združenja Rdečega križa Grosuplje, naklonil posebno pozornost krvodajalcem jubilentom. Letos jih je bilo kar deset. Hkrati se je zahvalil tudi za lepo pripravljeno prireditev.

Štefan Štibernik	Velika Loka 54	5x
Jožefa Avsec	Plešivica 28	15x
Terezija Kocmur	Velika Loka 18	15x
Jože Garantini	Plešivica 26a	20x
Andreja Pajk	Luče 37a	20x
Marjan Koželj	Plešivica 1d	25x
Frančiška Markelj	Luče 56	30x
Damijan Šeme	Žalna 28	35x
Dragica Štibernik	Luče 39a	35x
Marjan Štibernik	Luče 25c	45x

Napovedovalca pa sta se na koncu zahvalila za vse prispevke, s katerimi bodo lahko prižigali lučke v srcih družin in posameznikov v stiski. Ob izhodu so spet čakale dobrote kmečkih gospodinj ... Zelo so se potrudile.

Jože Miklič

In kaj so po prireditvi menili organizatorji prireditve Z roko v roki?

Dobrodelna prireditev Z ROKO V ROKI v Žalni je bila na zunaj bolj verska. Njen naslov je bil ZA NAŠE DRUŽINE. Prav nič ni izstopalo, da so jo organizirali pravzaprav prostovoljci Krajevne organizacije Rdečega križa Žalna. Vsi gostje so namesto vstopnic dobili celo podobice z angeli varuhi, čeprav je zadaj na podobici pisalo Z ROKO V ROKI – ZA NAŠE DRUŽINE. Tudi zastava Rdečega križa ni nikjer visela, čeprav je na koncu prireditve dobil besedo gospod predsednik Območnega združenja Rdečega križa Grosuplje, vse zelo prijazno nagovoril, kratko predstavil rodovitno delo Območnega združenja in se posebej zahvalil krvodajalcem jubilentom.

Večina prostovoljcev nas je vernih. Življenje po evangeliju pomeni oznanjati veselo novico. Zato je za nas naravno oznanjati vero, upanje in ljubezen.

Danes ima vsakdo pravico širiti sovražstvo do Boga, Cerkve, ljudi...torej imamo tudi mi pravico širiti ljubezen do Boga, Cerkve, družine in vseh ljudi, ne glede na spol, raso, versko pripadnost ali pripadnost katerikoli organizaciji. Vsi smo ljudje in vsi bi bili radi srečni. Zato se NE BOJTE BOGA, Cerkve, velikih in veselih družin, vernih ljudi, ampak tistih, ki vsemu rečejo: PRAV.

Prisluhnite tejle zgodbi!

Hčerko pomebnega Američana so v »Early showu« intervjuvali v zvezi z napadom 11. septembra in voditeljica jo je vprašala: »Kako je lahko Bog to dopustil?«

Anne Graham je odgovorila prizadeto in prepričljivo. Rekla je: »Verjamem, da je Bog zaradi tega žalosten. Tako kot smo žalostni mi. Toda že pred mnogimi leti smo rekli Bogu, naj izgine iz naših šol, naj izgine iz oblasti in iz našega življenja. Verjamem, da se je tiho in mirno umaknil. Kako naj pričakujemo od Boga, da nam bo dal svoj blagoslov in nam zagotovil svoje varstvo, če smo od Njega zahtevali, naj nas pusti same?«

Glede najnovejših dogodkov – napadov, streljanja v šolah itn., mislim, da se je vse skupaj začelo, ko je Madeleine Murray O'hare vložila tožbo na sodišču, ker ni hotela, da se na naših šolah moli ...

IN REKLI SMO - PRAV.

Nato je nekdo rekel, naj se na naših šolah ne bere Svetega pisma. (Sveto pismo pravi: Ne ubijaj, ne kradi, ne laži, ne nečistuj, ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe ...)

IN REKLI SMO - PRAV.

Potem je dr. Benjamin Spock rekel, da našim otrokom ne smemo dati eno po zadnjici, kadar se grdo obnašajo, ker bo s tem popačena njihova osebnost in ogrožena njihova samopodoba (mimogrede, sin dr. Spocks-a je naredil samomor ...). Mislili smo, da strokovnjaki že vedo, o čem govore.

IN REKLI SMO - PRAV.

Potem nekdo rekel, naj naše hčere napravijo splav, če si tako želijo in ni jim treba tega povedati staršem ...

IN REKLI SMO - PRAV.

Potem je rekel modri član šolskega direktorata: Ker so fantje fantje in bodo to itak počeli, dajmo jim kondome, kolikor jih bodo potrebovali. Naj se zabavajo, kolikor se želijo.

IN REKLI SMO - PRAV.

Potem je rekel najvišji predstavnik oblasti, ki smo ga izvolili, da ni pomembno, kaj delamo zasebno, dokler bo naše delo dobro opravljeno. In strinjajoč se s tem smo rekli, da nam je popolnoma vseeno, kaj nekdo dela v zasebnem življenju, pa čeprav je predsednik, le da imamo delo in da nam gospodarstvo uspeva.

Nato je nekdo rekel: Tiskajmo časopise s fotografijami nagih žensk, saj je to zdravo in normalno občudovanje ženskega telesa.

IN REKLI SMO - PRAV.

In potem je nekdo to občudovanje razširil in posnel fotografije nagih otrok in mladostnikov, da bi jih objavil na internetu.

IN REKLI SMO - PRAV,

Saj imajo vendar pravico do svobodnega izražanja.

Nato je prišla zabavna industrija in rekla: Napravimo TV showe in filme, ki prikazujejo vulgarnost, nasilje in pornografijo. Napravimo glasbo, ki poziva k posilstvu, drogam, umorom, samomoru

in satanizmu. - In rekli smo, da je to samo zabava in da nima škodljivih posledic. Poleg tega pa nihče tega ne jemlje resno.

In sedaj se sprašujemo, zakaj naši otroci nimajo vesti in zakaj ne morejo ločiti med dobrim in slabim in zakaj jim je popolnoma vseeno, če ubijejo tujca, sošolca ali sebe. Za vse nas pa velja: ŽANJEMO, KAR SEJEMO.

Čudno, kako ljudje enostavno prekolnejo Boga in ga zavržejo, nato se pa čudijo, zakaj svet drvi v pekel. Zanimivo, kako hitro verjamemo, kaj piše v časopisih in dvomimo, kar pravi Sveto pismo.

Nenavadno, kako surove, vulgarne, neokusne in obsesne zadeve krožijo po internetu, odprta diskusija o Bogu v šolah in javnosti pa se zatre.

Gre komu na smeh?

Žalostno, da nas bolj skrbi, kaj si drugi ljudje mislijo o nas, kot to, kar si Bog misli o nas.

Če vam je vseeno ob teh besedah, potem se ne pritožujte, v kako težkem položaju je današnji svet.

Nam pa ni vseeno, zato v imenu vseh družin kličemo NA POMOČ. Podajmo roko otrokom, da bodo imeli očeta in mamo, ki se imata rada. Pomagajmo vsak tam, kjer lahko, z Božjo pomočjo za našo srečo.

Mojca Kastelic
Krajevna organizacija
Rdečega križa Žalna

Zahvala

ISKREN BOGLONAJ VSEM, KI STE POSREDNO ALI NEPOSREDNO POMAGALI PRI PRIPRAVAH IN IZVEDBI DOBRODELNE PRIREDITVE Z ROKO V ROKI 2010 – ZA NAŠE DRUŽINE.

HVALA VSEM NASTOPAJOČIM ZA LUČKE VERE, UPANJA IN LJUBEZNI, KI STE JIH PRIŽIGALI V NAŠIH SRCIH.

HVALA TUDI Grosupeljskim odmevom za pomoč pri oglaševanju.

Blagoslovljen BOŽIČ in NAS – videnje naslednje leto, če Bog da.

Organizatorji

Gost prireditve Z roko v roki o poklicanosti ...

Na prvo adventno nedeljo smo se v Žalni pri Grosupljem zbrali na dobrodelni prireditvi »Z roko v roki«, kjer sem po povabilu gospe Mojce Kastelic imel priložnost z vsemi nastopajočimi in poslušalci podeliti svojo življenjsko izkušnjo. Zgodbo, kako lahko danes na zanimiv način pokliče Gospod delavce, ki bodo obdelovali njivo veselja in ljubezni (Cerkve), ki resnično osrečuje tiste, ki si to želijo.

Skupaj z malosemeniščnikom Urošem sva se v snežnem popoldnevu pripeljala v Žalno, kjer so naju pričakali veseli obrazi domačinov in bil sem prijetno presenečen nad dobroto in gostoljubjem, še najbolj pa nad odkritosrčnostjo otrok, ki so tekali sem in tja in se veselili ob prazniku vseh nas (nedelja Karitas). Prav prijetno je bilo začutiti, da veselje otrok izraža namen, zaradi katerega smo se zbrali, da bi osrečili in priklicali nasmeh na obraz in si tako polepšali popoldan. »Z roko v roki«, drug z drugim, bi naj delali za lepši jutri. In v največje notranje zadovoljstvo mi je bilo pričevanje družine Berčan, ki je spregovorila o svojih družinskih stiskah. Danes spregovoriti o stiskah ni lahko, saj se nam večkrat ljudje posmehujejo, češ kaj nas to zanima, to vi rešite v vaši hiši. NE, življenje kristjana se izpolnjuje v skupnosti, v občestvu med seboj in z Bogom, tako je med nami navzoča božja ljubezen, za katero smo poklicani, predvsem pa da bi jo prinašali tistim, ki jo najbolj potrebujejo. To so večkrat družine med nami, ki si ne upajo spregovoriti o stiskah, ki se zgrnejo nad nas, zakonca pa sta nas izpolnila s svojo izkušnjo v njenem zakonu in zakonski skupini, ki jo vneto obiskujeta in sta dejavna pri gibanju Družina in življenje. V teh skupinah se pogovarjajo, prepletajo življenjske izkušnje in tako izročijo svoje življenje, da je del celotne skupine, del

župnijskega občestva, v katerem delujejo. In »kjer sta zbrana dva ali trije v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi« (prim. Mt 18,20), so Gospodove besede.

Ja globoko sem bil prepričan, da je bil med nami Gospodov Duh, Gospod, ki se je sklonil s križa k nam, da bi nam pokazal pot, ki v življenju vodi preko trpljenja k veselju, ki ga svet ne more dati, a ga vsak človek še kako potrebuje. In ta dan je bila priložnost, da smo vsi začutili, da Gospod vse težko, hudo, skratka trpljenje, zmore spreobrniti v dobro. Tega si v novem cerkvenem letu najbolj želim, da bi bil sposoben videvati dobro v poti preizkušenj, ki mi bodo podarjene, da bi mogel skupaj z Njim odkrivati tisto pravo pot, ki resnično osrečuje. Kajti apostol Pavel nam v božji besedi prve adventne nedelje pravi: »Poleg tega poznate čas, v katerem smo. Ura je že, da se zbudite iz spanja, zdaj je naša rešitev bliže kakor takrat, ko smo vero sprejeli. Noč se je pomaknila naprej in dan se je približal. Odrzimo torej dela teme in nadenimo si orožje luči. Živimo pošteno, kakor se podnevi spodobi: ne v požrešnosti in v popivanju, ne v posteljah in v razuzdanosti, ne v prepirljivosti in v nevoščljivosti. Pač pa si oblecite Gospoda Jezusa Kristusa in ne skrbite za meso, da bi stregli njegovim poželenjem«. (Rim 13, 12-13). Kristjani smo poklicani, da danes svetu okoli nas, prinašamo to Svetlobo, ki je razsvetlila božični večer, saj to duhovno hrano vsi skupaj tako zelo potrebujemo. Naj nas naše orožje – Jezus Kristus, spremlja v tem letu, še prav na poseben način pa v adventnem času, ko se pripravljamo na prihod Emanuela - Boga z nami. Odprimo mu srca in pustimo, da stopi k nam po ljudeh, ki želijo biti del nas.

»Z roko v roki« nam bo uspelo!

Ivan Šumljak

Akcija "pomagajmo brezdomcem na Srednji šoli Josipa Jurčiča Ivančna Gorica"

Letošnje leto je posvečeno solidarnosti in medsebojni pomoči, zato smo tudi na Srednji šoli Josipa Jurčiča, pod vodstvom mentorice prof. Jasmine Balaban, organizirali dobrodelno akcijo pod naslovom »Pomagajmo brezdomcem«. Akcija je cel mesec aktivno potekala preko zbiranja starih oblačil, ki jih ne potrebujemo več, in zbiranja denarja. Prispevali smo vsi, od dijakov do profesorjev, in se z zbranim denarjem dijaki 4.b v spremstvu profesorice Jasmine Balaban in Mojce Saje Kušar odpravili v Ljubljano po nakupih. Kupili smo ogromno higienskih pripomočkov (zobne ščetke, zobne paste, britvice...), spodnje perilo, nekaj spalnih vreč, kap, šalov, rokavic, odev, pripravljene hrane v konzervah, testenini, moke in mleka. Zapravili smo ves zbrani denar, vendar pa smo s pazljivim izbiranjem cenejših izdelkov in primerjavo cen nakupili veliko uporabnih in potrebnih izdelkov. Tudi v šoli se je nabiralo vedno več oblačil, saj je veliko dijakov prineslo cele vreče ali škatle in so za pomoč poprosili tudi sorodnike.

Z akcijo smo po dobrem mesecu dni zaključili in 25 dijakov se nas je odpravilo na obisk v dnevni center organizacije za pomoč brezdomnim Kralji ulice. Predstavili so nam njihov program delovanja in pomoči, kako se lahko brezdomci spet vključijo v družbo, kakšne možnosti zaposlitve jim ponujajo, kako jim pomagajo priti do stanovanja in podobno. Odpravili smo se tudi na ogled etnografskega muzeja, kamor nas je spremljal Gadafij, ki je pod okriljem organizacije, in nam povedal, kako življenje na ulici sploh zgleda, kako lahko pomagamo in kaj bi bilo treba spremeniti v našem pristopu in odnosu do brezdomnih. Po vrnitvi v dnevni center nam je bila predstavljena tudi revija, ki jo Kralji ulice mesečno izdajajo in v katero brezdomni prispevajo tudi svoje članke. Celotna akcija in obisk je bil za vse zelo koristen. Tako neposreden stik s pomoči potrebnimi zagotovo odpre oči in nam pokaže, da naš svet ni tako brezmadežen in krasen, kot ga marsikdaj doživljamo. Skupaj lahko poskrbimo, da bo lepši, zato je potrebno pomagati, moramo biti strpni, brez predsodkov in predvsem ne smemo obsojati. Kot je rekel Gadafij: »Nikoli ne veste, kdaj se boste vi znašli v takšni situaciji.«

Napisala : Zina Jakovljevič, 4.b

S Petro in Matejem Berčan na miklavžev večer: Ko se iz medsebojne ljubezni rodi novo življenje!

Rada se spominjata svojih najstniških in mladostniških let. Njuna skupna točka so bile Ljubljanske Žale, župnija Sv. Križa, kjer sta se srečevala na mladinskih srečanjih. V svoji mladostni aktivnosti sta kmalu začutila, koliko je mogoče narediti, če mladina drži skupaj. In prav v tem delovnem utripu je preskočila iskrica – zaljubila sta se in se po skoraj šestih letih skupne hoje odločila za zakon.

PETRA in MATEJ BERČAN in njuni 4 otroci: 8-letna Lucija, 6-letni Jakob, 4-letna Rebeka in 6-mesečna Marija. Petra univerzitetna diplomirana ekonomistka, Matej lesarski tehnik. Takoj po poroki, 9 let je že od tega, sta zaživela na Polici. Vajena druženja in odprtosti ljudi v ljubljanskem okolju, sta kmalu ugotovila, da je utrip življenja na vasi drugačen. V Ljubljani se lažje skriješ v množici, tu pa je kraj tako majhen, da te hitro vsi poznajo in opazujejo. Počasi, pravita, prebijajo led. Tudi s tem, ko otroci obiskujejo šolo na Polici, spontano prihaja do novih poznanstev in povezanosti. Bilo je prav na Miklavžev večer, ko sem

prislunhila in neopazno doživljala življenje družinice Berčan. Za prijetno dobrodoščilo je poskrbel ljubek, sproščen nasmešek male Marije, ki ji mehki pajacki krepijo prve prijeme in s katerimi si že zna krajšati čas. Na mizi so dišali domači Miklavževi piškoti, meni pa so oči begale na drugo stran, v tisti kot sobe, kjer se je s stene bleščala temno modra ponjava – božična noč. Zametki božičnih jasic že nastajajo pod spretnimi rokami in domiselnimi idejami očija Mateja, ki se mu četica malčkov rada pridruži pri delu (sama pravita, da tudi otroci zraven delajo svojo »štalo«) ... Praznično vzdušje se je že naselilo pri Berčanovih. In potem pridejo veselo razpoloženi Lucija, Jakob in Rebeka – vsak s svojim Miklavževim darilom. Veselje je neizmerno, ko mamica Petra glasno razmišlja, da je pa to že kar malo preveč ... Toda, kdo bi se ne veselil otroških radosti in iskric v očeh!?

Še pod vtisom tistega iskrenega otroškega živ-žava začnem pogovor z vprašanjem, kaj čutita zakonca, da se odločita za veliko

družino; morda tudi sama prihajata iz velikih družin? Petra odstre zastor svoje mladosti: "Sama prihajam iz enostarševske družine – z bratom sva živela z mamo in ko mi je bilo deset let, je brat umrl v prometni nesreči. Z mami sva ostali sami. Težka življenjska izkušnja ... Morda sem prav zaradi osamljenosti tako hrepenela po tem, da si nekoč ustvarim svojo družino. Zato sem danes zelo vesela, da so nama bili podarjeni kar štirje otroci! Mislim, da je lepo, če se iz najine medsebojne ljubezni, rodi novo življenje – kaj je lahko še lepšega!" Tako življenjsko iskren odgovor, da sem tudi sama začutila njuno srečo.

Kaj vama pomeni družina, kaj je pravo domače, toplo ognjišče v vajinih očeh? Kaj je tisto, kar vidva želita zase in za svoje otroke?

Trenutek tišine. Srečata se z očmi. Kot morda tolikokrat, kadar sta drug z drugim na samem. Potem Petra začne svojo pripoved: „Zgodba, ki jo sama nosim o razbiti družini, je vame položila sledečo življenjsko popotnico – srečna sem, da smo skupaj! Zavedam se, da je za našo skupno »srečo«, potrebno veliko dela in truda! Pri vsem, kar z otroci skupaj delamo, želim, da pridejo do izraza njihove ideje, njihovo mišljenje in njihov notranji svet. Trudiva se, da bi jih kar najbolje vključevala v družinsko življenje in obveznosti. A z moje strani to pomeni, da moram v tak skupen projekt (npr. peka kruha) vložiti toliko več energije. Vedno pa se ta trud poplača z nasmeški otrok in mojim mirom. Vsak otrok je svet zase, različen in vsak me po svoje potrebuje, osrečuje, a po drugi strani, moram priznati, tudi izčrpava. Želim si, da otroci začutijo, da je dom njihovo pribežališče, da bodo doma vedno lepo sprejeti, karkoli se jim že zgodi. Sem pa tudi jaz samo človek – ranljiva, vzkipljiva in utrujena in mi vedno tudi ne uspe vseh namer uresničiti.“

Moževi pogledi, namenjeni ženi, v njeni pripovedi so še podkrepili vse njene besede, potem pa je dopolnil njihovo družinsko vodilo: „Zame je družina zatočišče, kraj, kamor se prideš spočit, kjer si umiriš duha. Obenem pa tudi kraj, ki je potreben moje ljubezni. Ljubezen pa ni romantika, ampak delo, ki na koncu osrečuje. Kot oče vidim, da sem odgovoren za vzdušje v družini, kar pomeni odpovedati se samemu sebi, svojim željam in potrebam. A z ljubeznijo, vse to zmoreš! V družini, katero živiva, dajeva precejšnji poudarek odkrivanju in spoznavanju samega sebe. Šele, ko sebe dovolj poznaš,

si pripravljen sprejeti ženo/moža in iz te enotnosti naprej vzgajaš otroke.“

Življenje se obrača, odločitve pa so naše...

V želji, da bi družini in otrokom dala prvo mesto, sta se Petra in Matej po rojstvu tretjega otroka, Rebeke, odločila, da se Petra po izteku porodniškega dopusta, ne vrne na delo v računovodski servis v Ljubljano, kjer je bila zaposlena. Ostala je doma. Odločitev, pravi, ni bila lahka. Vzgojena, da mora vedno v vsem znati poskrbeti zase, tudi materialno, bi najbrž težko predelala dejstvo, da bo finančno odvisna od moža. Pa je prav tedaj prišla drugačna preizkušnja. Komaj 29 let ji je bilo, ko se je morala soočiti z boleznijo. Takrat, je razmišljala, kako kratkotrajno in krhko je lahko življenje. Čemu ga ne bi živeli z vso polnostjo?! Morda je bil to eden izmed odgovorov, da sta se z Matejem tako odločila. In niti za trenutek jima ni bilo žal tega koraka. Otroci imajo vedno na stežaj odprta vrata, ko se vrnejo iz šole. Veliko časa imajo za skupne urice, pogovore, ustvarjanje. Lucija, Jakob, Rebeka prav dobro vedo, kaj je dom, družina in te radosti doživlja tudi mala Marija. Kaj je lepšega kot sveže skuhanu kosilo, ko vsa družina sede za mizo in da imajo čas za pogovor, za sprehod v naravo!

Družina in življenje je njuno prav posebno delo

Kljub četici malčkov sta zakonca Berčan dejavna tudi v gibanju Družina in Življenje. Kako in zakaj sta našla pot vanj? - mi radovednost kar ni dala miru. Matej je iskreno odprl še ena vrata njenega doma, prostor, iz katerega je spregovorila nova iskrenost, kot da ničesar ne skrivata samo zase:

„Kmalu, ko sva se preselila v najin dom na Polico, sem enostavno prevzel navade večine: ko sem se vrnil iz službe, sem delo nadaljeval v delavnici. Vsak dan, dan za dnem, do večera. Žena je bila sama z otroki. In seveda s problemčki, težavami in problemi ... Ko sem zvečer delo končal in prišel k družini - sem enostavno utihnil. Nisem zmozel pogovora. Tudi ne tedaj, ko je Petra to želela. Nisem čutil njene krize. Najine krize. Saj mi je bilo vse nekako samo po sebi razumljivo. Potem pa so nama moji starši podarili bon za vikend konferenco za zakonca v Ankaranu. Ob pogovoru o vrednotah smo dobili v reševanje vprašalnike. Ko sem le-tega izpolnil, je rešitev pokazala moje življenje, ki sem ga živel: moje vrednote so bile delo, kosilo, spanje; za vse ostalo, za kar sem mislil, da so vrednote [družina, otroci, žena, vera, ljubezen], pa se je izkazalo, da so le moje ŽELJE. To spoznanje me je streznilo in spremenilo. Spremenil sem svoj način življenja. Namesto popoldanskega dela, sem čas namenil družini. Moje razmišljanje mi ni dalo miru, poklical sem Danija in Vilmo

Siter, voditelja društva Družina in Življenje, in ju prosil, naj prideta na Polico, da tudi pri nas ustanovimo zakonsko skupino. Pa ni šlo tako lahko! Dogovor je bil tak, da sva sprejela vodenje zakonske skupine v Žužemberku, v zameno, pa smo po treh letih ustanovili zakonsko skupino tudi na Polici.«

Petra dodaja: »Iz izkušenj, da se samo pisna vabila ljudi ne dotaknejo, sva osebno povabila zakonske pare, ki sva jih vsaj na videz poznala. Tako se enkrat mesečno srečuje šest parov. Skupina danes deluje že četrto leto po načelih in gradivu društva Družina in Življenje. V pomoč sta nama tudi Nina in Matjaž Vidic. V skupini se učimo drug drugega sprejemati in poslušati, mišljenje vsakega spoštujemo, puščamo svobodo razmišljanja brez komentarjev, ki bi lahko ustvarili napačno sliko vsakemu izmed nas. Znamo tudi sočustvovati drug z drugim. Teme so takšne, da spodbujajo zakonca k pogovoru in to nas vse skupaj bogati. Priprave za vodenje skupine so tudi za naju velika duhovna obogatitev.«

Petra pa vsa ta spoznanja, razmišljanja in vse, kar ji prinaša delovanje v gibanju Družina in Življenje, še na en način prenaša v življenje; kot urednica glasila Družina in Življenje skrbi, da njihovi člani lahko prebirajo zapise iz dejavnosti in življenja svojih članov.

„Marsikdaj,“ pravi, „če hočeš, da je narejeno, narediš sam! Sicer pa je potrebna dobra organizacija dela.“ Tako spretno krmari med družino in urednikovanjem, lovi proste trenutke, ko sta otroka v šoli in dojenčica spi ... Matej pa pohvali svojo Petro, rekoč: „Je iznajdljiva, vse naredi tako, da zaradi tega ni nihče od nas za nič prikrajšan!“

Spet dva topla pogleda. Ki brez besed govorita o veliki Ljubezni in Razumevanju.

„Oh, pridejo trenutki, ko tudi jaz vsega ne zmorem kar tako, ko se razjezim, tudi zjočem – pa naj vidijo, da sem tudi jaz ranljiva,“ iskreno odpre tudi najbolj skriti kotiček svojega materinskega srca.

Potem, pravi, vsak izmed njenih „fantov“ in deklet ve, kaj mu je storiti.

December, ta praznični čas

December, pravita Petra in Matej, je v njihovi družini čas velikih aktivnosti in prazničnih priprav. Vse, kar delajo, delajo kar najbolj skupaj. Že v začetku decembra naberejo zelenje in skupaj naredijo adventni venček. Z idejami lahko sodeluje vsak. Nastal je prav lep venček, ki že krasi družinsko mizo.

Nadaljujejo z nabiranjem mahu, ko združijo prijetne trenutke z zdravim življenjem v naravi. Postavitve jaslic, pravi Matej, se lotijo nekoliko bolj zgodaj, predvsem zato, ker mora čas razporediti tako, da ga je zadosti tudi za sodelovanje pri postavljanju jaslic v župnijski cerkvi. Na drugi strani je tu pečenje sladkih dobrot in izdelovanje božičnih voščilnic. Ob vsem so tu še Petrine obveznosti urednikovanja glasila, ki je prav posebno praznično darilo vsem članom društva.

Berčanovi se trudijo živeti duhovno bogato družinsko življenje. Tako se na prihod božičnih praznikov pripravljajo z večernim srečevanjem ob adventnem venčku, kjer si povedo, kaj so lepega in kaj slabega doživeli čez dan. Otroci so vir njune ustvarjalnosti. Tudi zato je njihovo praznovanje Božične noči posebno doživeto, saj nenazadnje to Božično noč nosijo v svojih srcih skozi vse leto.

Jim znamo slediti?!

Naj bo to Božično-novoletna spodbuda vsem družinam dobre volje!

Alenka Adamič

**RAD
IMAM
GROSUPLJE**

Spoštovane občanke in občani,
dragi prijatelji!

Naj Vam prihajajoče leto
prinese veliko dobrega.

RAD IMAM GROSUPLJE
se bo tudi v letu
2011 prizadeval za bolj
prijetno in varnejšo
Občino Grosuplje.

2011 krat **SREČNO**

Vam želi

Društvo
Rad imam Grosuplje

Spoštovane občanke in občani!

V dnevih, ko se poslavljamo
od starega in s
pričakovanjem zremo v novo,

se tudimi pridružujemo
dobrim željam.

Želimo vam vesele praznične dni,
v novem letu 2011,
pa obilo zdravja, sreče, zadovoljstva in miru.

Socialni demokrati Grosuplje

Krščanska demokratska stranka

Naj v teh dneh svetla misel prižge lučko upanja in topel stisk roke napolni srce s srečno zavestjo medsebojne bližine ...

Naj duhovne, moralne in narodne vrednote zopet zaživijo v naših srcih ob 20- obletnici dneva samostojnosti (PLEBISCITU).

Spoštovane občanke in občani, želimo vam blagoslovljene **BOŽIČNE** praznike ter uspešno, zdravja in veselja polno **NOVO LETO 2011**.

K D S OO Grosuplje, Mihael Kadunc

*Še včeraj je bilo, ko sem te sanjal
veliko kot vesoljstvo neizmerno;
in da sam Bog nad tabo se je sklanjal
in ljubil te z ljubeznijo stoterno.*

*In mislil sem, da tvojo moč oznanjal
od jutrer mladih v zarjo bom večerno;
da bom od tebe laž sveta odganjal,
kot sin nad tabo čuval z roko verno...*

*A danes srce tlači skrb mi druga:
O Korotan, mej naših zvesta straža,
kjer tekla zibel je našega pluga,*

*o tožna Istra, naša hči najdražja
in Kras, Goriška, vi mejniki juga,
kdaj boste našli svojega Matjaža?*

(Janko Samec, DOMOVINI)

**Spoštovani občani
in občanke!**

Ob 20-letnici plebiscita o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije vam iskreno čestitamo. Želimo vam prijetno praznovanje dneva samostojnosti in enotnosti ter mirne in ljubezni polne božično-novoletne praznike.

Leto 2011 naj bo napolnjeno z zdravjem, optimizmom in osebnim zadovoljstvom, naj bo leto prijetnih trenutkov ter modrih odločitev.

OO SDS Grosuplje

Spoštovani občani in občanke

**Iskrene čestitke ob Dnevu samostojnosti
in enotnosti ter veliko zdravja in
osebnega zadovoljstva v letu 2011.**

Občinski odbor LDS Grosuplje

Ne glejte nazaj.

Pozabite na temne oblake.

Srečo od sonca ujemite,

za hip jo med prsti zadržite,

potem pa jo med vaše bližnje,

prijatelje in znance vrzite.

Želimo vam miru in veselja božične noči, sreče, uspehov in zadovoljstva v novem letu 2011. Ob jubilejnem dnevu samostojnosti pa vsem iskrene čestitke.

OBČINSKI ODBOR GROSUPLJE

Vsem krajkankam in krajanom Grosupljega želi Krajevna skupnost Grosuplje doživete božične praznike ter srečno, prijazno in uspehov polno novo leto 2011!

Predsednik KS Grosuplje Marjan Jakopin

Voda, naše upanje

Koncept in sporočilo razstave Narava in parki Slovenije, ki si jo lahko ogledate na Radenskem polju.

Razstava ima daljšo zgodovino in je bila najprej pripravljena v francoščini. V času priprav na predsedovanje Francije in Slovenije Evropski uniji sta se obe državi dogovorili, da bodo Francozi so gostovali v Ljubljani na trgu pred Križankami z razstavo o svojih narodnih parkih, Slovenija pa z naravnimi posebnostmi in parki na razstavi v središču Pariza. Na Prešernov dan, 8. februarja 2008 sta jo slovesno odprla podpredsednik francoske vlade in minister za okolje gospod Borloo ter naš takratni okoljski minister Janez Podobnik. S pomočjo veleposlanika RS v Parizu gospoda dr. Janeza Šumrada in kulturne atašejeke gospe Lize Japelj smo do konca leta 2009 razstavo postavili še v sedmih francoskih mestih, od Normandije do Burgundije, nazadnje v dvorani Sveta Evrope v Strasbourgu. Letos pa razstava potuje po Belgiji.

Kako predstaviti Slovenijo zahtevnim in razvjenim svetovljanskim Parižanom ter meščanom drugih francoskih mest? Kaj vedo o Sloveniji? Takšna vprašanja smo si zastavljali, ko smo iskali koncept in sporočilo naše predstavitve. Domišljamo si, da smo v srcu Evrope, a se ne zavedamo, da večina še nikoli ni slišala za nas in nima predstav, kaj je Slovenija in kje leži. Kako jih presenetiti z neznano Slovenijo?

Slovenija je svet v malem, toda velika in bogata z miniaturnimi naravnimi in krajinskimi čudeži. Podobna je butični draguljarni z majhnimi odmerki daljnih svetov in velikih dežel.

Prostorsko smo bili omejeni na 35 velikih stenskih panojev. Iz izkušenj vemo, da obiskovalci na razstavah ne berejo dolgih besedil, ampak jih pritegne ali odvrne prvi vtis: atraktivna fotografija in kratki zapomnljivi stavki ali še krajše misli in citati. Izbrali smo fotografije najboljših slovenskih naravoslovnih fotografov, največ je bilo neponovljivih posnetkov iz zraka Matevža Lenarčiča.

Kako nagovoriti Francoze o neznani Sloveniji, o državi in pokrajini, ki jo bodo prvič spoznali šele na razstavi? Za rdečo nit razstave smo izbrali vodo, čudež stvarstva, skrivnost vsega lepega v naravi in njene neponovljivosti. Z naslovom Voda, naše upanje (L'eau, notre espérance) smo želeli nevsiljivo opozoriti na pomen vode in na vsebinsko drugačnost predstavljanja naravnih vrednot in zavarovanih območij Slovenije. Očarljive fotografije iz zraka na rečne okljuje na Planinskem polju in okoli Kostanjevice, na smaragdno Sočo, na obdelane terase, na Piran, Bled, Alpe

Če imate kakršnokoli vprašanje nas lahko kontaktirate na spodnji naslov:
CENTER Grajski vrt Boštanj d.o.o., Veliko Mlačevo 59, 1290 Grosuplje
 Uradne ure so v petek od 8:00 – 10:00,
 Telefon: 040 655 796 (Lara Kastelic)
 Faks: 01 786 50 32 ali 01 786 36 68
 e-pošta: info@radenskopolje.si, info@grajski-vrt.si
 spletni naslov: www.radenskopolje.si in www.grajski-vrt.si

in na ravne preproge prekmurskih polj, na simfonično valovanje briških in haloških vinogradov, ali na krajinsko pestrost posameznih slovenskih dežel so bile namenjene uvodnemu spoznavanju Slovenije kot pokrajine kontrastov in različnih obrazov. Edina besedila na panojih so bili naslovi: voda na začetku življenja, voda oblikovalka podzemne Slovenije, voda kot tekoči kristal, pitna voda za naše preživetje, voda za navdih in duhovno obogatitev. Brez vode ne bi bilo gozdov, pljuč sveta in zelene zakladnice Evrope, ne bi bilo Ljubljanskega barja, Radenskega polja ali Lovrenških jezer na Pohorju, brez nje tudi ne bi bilo divje razjedenege okamnelega površja visokogorskega krasa. Predstavitev rastlinskih in živalskih vrst smo omejili na tiste, ki nosijo ime po deželi Kranjski (kranjska čebela, kranjski jeglič in kranjska lilija) in na vrste, značilne za Slovenijo (proteus, Zoisova zvončica, soška postrv, rjavi medved).

Naslava kultura lesa in kultura kamna sta obiskovalce opozarjala na slovensko kulturno dediščino in bogastvo njene različnosti. Les in kamen sta dve temeljni prvini našega ljudskega izročila, njunega nastanka pa ne bi bilo brez vode.

Zaradi prostorske omejitve se je Slovenija v Franciji predstavila samo z osmimi zavarovanimi območji. V kratkih stavkih smo želeli ujeti bistvo in značilnost vsakega parka. Odzivi obiskovalcev so bili presenetljivi. V Parizu smo se najprej soočali s hladnostjo in šikanami muzejskega osebja; kot bi prihajali iz neke zaostale kolonije. Ko pa je bila razstava postavljena, so bili nepričakovano navdušeni nad neznano Slovenijo. Tako navdušeni, da so za francosko muzejsko združenje organizirali strokovno ekskurzijo po Sloveniji, da so se prepričali, če je res tako lepo.

Razstava Narava in parki Slovenije, trenutno je na ogled na Radenskem polju, je po obsegu manjša od francoske, smo pa razširili predstavitev naših parkov na tiste v nastajanju in parke, ki jih v Franciji nismo mogli vključiti zaradi omejenih prostorskih pogojev: Ljubljansko barje, Radensko polje, Strunjan, Škocjanski zatok, Kamniško Savinjske Alpe. Razstavo je financiralo Ministrstvo za okolje in prostor RS, prvič smo jo odprli septembra lani v Cankarjevem domu v Ljubljani, nato je bila na ogled v Krajinskem parku Kolpa, v Info središču Triglavskega narodnega parka in na Goričkem.

Zavarovana območja Slovenije so prikazana kot mozaik najlepšega, kar imamo Slovenci. Žal se ne zavedamo, kako nam v tujini zavidajo naravne in krajinske lepote naše domovine.

Janez Bizjak, avtor razstave

foto: Lara Kastelic, arhiv CGVE

FIZIOTERAPIJA

- Poškodbe: zvini, izpahi, poškodbe mišic...
- Ortopedska obolenja: bolečine v vratu, križu, kolenu...
- Športne poškodbe in preobremenitveni sindromi: teniški komolec, ahilova tetiva, trn petnice...
- Urinska inkontinenca: Neocontrol magnetna stimulacija, trening mišic medeničnega dna
- MBST- terapija pri obrabi sklepnega hrustanca

Z vrhunsko vadbo
do odličnega počutja.

PROGRAM VADB ZIMA 2011

Vpisujemo v drugo tromesečje sezone 2010/2011
od 03.01.2011 do 04.03.2011

- Jutranja terapevtska vadba (NOVO)
- Metoda feldenkrais (NOVO)
- Pilates I. – terapevtski pilates
- Pilates II. – BODY tehnika
- Vadba za nosečnice
- Dinamična Joga
- Magičnost gibanja
- Power plate – 30 minutna individualna vadba za vse generacije

TERAPEVTSKE MASAŽE

Klasična masaža, terapevtska masaža, športna masaža...
– Darilni boni

BIORESONANCA

Učinkovita in neinvazivna terapija, s katero odkrivamo in zdravimo vzrok alergij, kroničnih obolenj, utrujenosti in številnih drugih obolenj.

LASERSKO ODSTRANJEVANJE DLAK

Hitro in učinkovito odstranjevanje dlak po vsem telesu.

FIZIOTERAPIJA

G R O S U P L J E

Fizioterapija Grosuplje d.o.o., Brezje pri Grosupljem 70, 1290 Grosuplje
tel.: 01 7863 135 / Info@fizioterapija-grosuplje.si / www.fizioterapija-grosuplje.si

Ustvarjalne delavnice s

V ponedeljek, 29. 11. 2010, je bilo v jeditnici naše šole še posebej živahno in prijetno. Tu so se ob 17. uri zbrale naše pridne mamice, ki sta se jim pridružila tudi dva korajžna očka. V ustvarjalnih delavnicah, ki sta jih vodili dve mamici, so izpod spretnih rok naših staršev nastali prelepi izdelki, primerni za okrasitev prostorov ali obdarovanje prijateljev in znancev. Izdelke smo teden dni kasneje prodali na božičnem sejmu v OŠ Št. Jurij. Gospem Nadi Štifter in Katji Vidmar se prisrčno

**DELAJMO DOBRO VSEM,
DOKLER ZMOREMO!**

**GASILCI PROSTOVOLJNEGA GASILSTVA
SE VAM OB LETU ZAHVALJUJEM
NAŠIH SKUPNIH USPEHIH, ZA KATERE
NAJ NAS V LETU
SPREMLJAJO POGUM, DOBRO**

starši učencev OŠ Žalna

zahvaljujemo, ker sta sprejeli naš izziv in izvrstno izpeljali celoten projekt, v katerega sta vložili veliko časa in truda. Seveda se iskreno zahvaljujemo tudi vsem mamam in obema očkom za urico dragocenega časa, ki so ga preživeli za »delovno« mizo, ter za dobro voljo, s katero so napolnili vse kotičke žalske šole.

Učiteljice: Simona, Dragica, Darja, Stanka, Anja, Anica, Meta, Polona in učitelj Aleš

MIZARSKES STORITVE

SIMON BABIČ s.p.
Sp. Slivnica 89, 1290 Grosuplje
gsm: **031/587 825**
simon.babic@amis.net

IZDELAVA in MONTAŽA:

- notranja vrata
- kuhinj
- spalnic in otroških sob
- dnevnih sob
- garderobnih omar

PGD GROSUPLJE
WWW.PGDGROSUPLJE.COM

ILSKEGA DRUŠTVA GROSUPLJE
MO ZA VAŠE SODELOVANJE PRI
NE MORAMO DELATI DRUG Z DRUGIM.
U, KI PRIHAJA,
RA VOLJA IN PRAVI RAZUM!

ZZ

Goran Petrovič dr. dent. med. | **15 let**
zasebna zobozdravstvena ordinacija

- preventivni pregledi in posveti
- konzervativa
- protetika
- certifikat za vgraditev bredent SKY implantatov
- nevidni ortodontski aparati INVISALIGN
- rtg digitalno slikanje zob

invisalign® bredent
medicall

SKY IMPLANTATI ZA SPROŠČEN NASMEH

Goran Petrovič dr. dent. med., tel.: +386 1 787 34 13, gsm: +386 41 723 731

15 let zasebne zobozdravstvene dejavnosti

Želim Vam lepo doživeti božične praznike.
Nasmeh na obrazu naj Vas spremlja
celotno naslednje leto.

ANDREJA HRIBAR HOSTNIK, dr.stom.
Pod hribom cesta II 24a, Grosuplje

Telefon: 041 780 741

Odlične, neboleče zobozdravstvene
storitve na najvišjem strokovnem
nivoju, ob uporabi najsodobnejših
materialov in opreme.

Uporaba laserja za trda in mehka tkiva.
Z nami vam skrb za zobe postane užitek.

Crawford

garažna & industrijska vrata

Matjaž Zorman s.p.
GSM 031 336 800

vrata.zorman@gmail.com

Vino 17F, 1291 Škofljica

N.Si

NOVA SLOVENIJA
Kršansko ljudska stranka

Želi vsem občankam in
občanom občine Grosuplje
blagoslovljen Božič in srečno
ter veselo Novo leto 2011.

Skrivnost in lepota božične
noči naj Vas vedno znova
osrečuje in napolnjuje z
neskončno ljubeznijo.
Ta ljubezen in upanje pa naj
nam vsem daje smisel in
pogum, da z nasmehom
zremo v prihodnost in živimo
v upanju za boljši jutri.
Kajti prava pot je pot srca,
ostalo so le ovinki.

Naj vas v božično noč in
Novo leto popelje pot brez
ovinkov in naj vas v
prazničnem miru sreča
nežno objame!

Vsem želimo mirne praznične
dni, obogatene s kršansko
tradicijo in kulturnim
izročilom, ki se prenaša iz
roda v rod.

Ob DNEVU SAMOSTOJNOSTI
IN ENOTNOSTI pa vsem
občankam in občanom občine
Grosuplje, iskreno čestitamo
in želimo prijetno in dostojno
praznovanje s ponosom
na svojo domovino.

ODDAMO POSLOVNE PROSTORE

V centru Grosupljega v novi upravno poslovni stavbi na naslovu Taborska cesta 1 oddamo v najem nove poslovne prostore v 4. nadstropju in sicer pisarno v izmeri 58,93 m² in pisarno v izmeri 44,02 m².

Poslovna stavba ima dvigalo in skupno recepcijo.

V novi poslovni stavbi imajo sedež tudi Upravna enota Grosuplje, Geodetska pisarna Grosuplje in Krajevna skupnost Grosuplje.

V neposredni bližini se nahajajo Občina Grosuplje, Okrajno sodišče v Grosupljem, Davčna uprava Ljubljana – izpostava Grosuplje, banke, pošta, avtobusna in železniška postaja.

Prevzem poslovnih prostorov je možen takoj.

Cena: po dogovoru,

odvisno od ročnosti najema.

Za morebitne dodatne informacije in ogled lahko kontaktirate na e-mail:

joze.sircelj@hjoja.si ali na številko 041/384-275 (Jože Šircelj).

P O K L O N I T E S I
L E P Š I P O G L E D
N A S V E T
S R E Č N O 2 0 1 1

Očesni center
Preskar

Očesni center Preskar, Kettejev drevored 32, 8000 Novo mesto
Telefon: 07 332 41 44, Gsm: 041 389 529, www.preskar.si

UŽITEK JE ZAČETI Z ZALETOM

Zahvaljujemo se Vam za izkazano zaupanje in prijetno sodelovanje v iztekajočem se letu. Želimo, da Vam praznični dnevi prinesejo veliko lepih trenutkov in prijetnega počutja, brez vsakdanje naglice.

V NOVEM LETU VAM VOŠČIMO OBILO SREČE, ZDRAVJA, POSLOVNIH USPEHOV TER UŽITKA V VOŽNJI.
Avtoval.

Avtoval
Prodajno
servisni center

www.avtoval.si

Užitak v vožnji

EKSPRES DOSTAVA

BREZPLAČNO!

Izjemna ponudba

Pokličite na brezplačno številko **080 2005**.
Naročila sprejemamo **24 ur na dan**.

Brezplačno in **ekspresno hitro** dostavimo.

Brezplačno **priklopimo** in **preverimo stanje**
napeljave.

NAROČITE ali **REZERVIRAJTE**
brezplačno dostavo zelene jeklenke **ŠE DANES!**
tudi, če še nimate prazne jeklenke!

→ Butan plin **JE VELIKO VEČ.**

Akcija velja do 31.12.2011. www.butanplin.si**AŽUR****NEPREMIČNINE, DELNICE, SKLADI, MENJALNICA**Kolodvorska cesta 2 Grosuplje T 01 7860 880 F 01 7860 881 M +386(0)31 610 644 E azur@siol.net www.azur-nepremicnine.si**Nudimo vam:**

- ✦ strokovno posredovanje pri prodaji, nakupu, menjavi, oddaji ali najemu nepremičnin
- ✦ priprava pogodb in drugih listin, pridobivanje potrebnih dokumentov, sestava predloga za vpis v zemljiško knjigo
- ✦ brezplačni ogledi in oglaševanje na naših spletnih straneh ter ocenitev tržne vrednosti vaše nepremičnine

Pri nas lahko opravite prav vse v zvezi z nepremičninskimi posli. ✦

VARNO, ZANESLJIVO, STROKOVNO

NAJBOLJ VARČNO OKNO!
Okno, ki se s prihranki pri energiji, izplača samo!

Toplotna izolativnost okna U_w
0,8 W/m²K

- ☑ **6-KOMORNI PROFIL** z vgradno debelino 90 mm
- ☑ **TROJNO TESNENJE:** 2x na krilu, 1x na okvirju
- ☑ Debelina stene profila 3mm
- ☑ Okovje z **gobastimi protivlomnimi varovali** in režnim prezračevalnikom
- ☑ S 3-slojnim steklom $U_g=0,7$ W/m²K okno doseže izredno visoko raven toplotne izolativnosti, kar se kaže pri velikem prihranku energije in znižanju stroškov ogrevanja.

! PRIMERNO ZA PASIVNE IN NIZKOENERGIJSKE HIŠE!

PONUJAMO TUDI:

- ☑ ALU in PVC OKNA
- ☑ ALU VHODNA VRATA
- ☑ ALU ZIMSKE VRTOVE
- ☑ Vetrolove, nadstreške
- ☑ Zasteklitve balkonov
- ☑ Steklene fasade...

OBIŠČITE NAS V NAŠEM RAZSTAVNO-PRODAJNEM PROSTORU V PONOVI VASI!

Z vami že 18 let

TIM=TRADE d.o.o.
GROSUPLJE

ALU in PVC OKNA • VRATA • ZIMSKE VRTOVE
Ponova vas 4b, 1290 Grosuplje
Tel.: 01 781 80 30, e-mail tim.trade@siol.net
www.tim-trade.si

A3J d.o.o.
Grosuplje

GRADITE Z NAMI!

GRADNJA:

- NIZKOENERGIJSKIH HIŠ
- STANOVANJSKIH HIŠ
- proizvodnih objektov
- poslovnih objektov
- gradnja na ključ, kompletно z vsemi obrtniški deli in instalacijami

ADAPTACIJE

- STANOVANJ
- STANOVANJSKIH HIŠ

UREJANJE OKOLICE IN DVORIŠČ

OSTALA ZAKLJUČNA DELA V GRADBENIŠTVU

PRODAMO:
SAMOSTOJNA ENODRUŽINSKA HIŠA NA KRKI - PODBUKOVJE:

- NOVOGRADNJA 3 PGF
- Z ZEMLJIŠČEM 700 m²

150.000,00 EUR

A3J d.o.o.
PONOVA VAS 4 b, 1290 Grosuplje
Telefon: 01 78 18 030
Fax: 01 78 18 036
GSM: 041 622 135
E-mail: a3jdoo@gmail.com

Mercator Kariera
Ustvari svojo zgodbo

Mercator, d.d., v Obratu Pekarna Grosuplje med svoje sodelavce vabi **pekovskega pomočnika (m/ž)**, z II. stopnjo izobrazbe živilske ali druge ustrezne smeri.

Delo obsega:

- pomožna dela v pekarski proizvodnji,
- čiščenje proizvodnih prostorov in opreme.

Pogodbo bomo sklenili za določen čas 2 mesecev, z možnostjo zaposlitve za nedoločen čas.

Na prosto delovno mesto se najlažje prijavite prek spletnega obrazca (www.mercator.si/kariera, rubrika Prosta delovna mesta), vaše prijave z življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev pa sicer lahko pošljete tudi na naslov
Poslovni sistem Mercator, d.d.
Kadrovski sektor, Dunajska cesta 107, 1000 Ljubljana
ali po e-pošti na naslov: zaposlitev@mercator.si
Prijave sprejemamo do 30. decembra 2010.
Obravnavali jih bomo zaupno.

**Naj iskričnost pisanih
decembrskih luči polepša
drobne trenutke časa, naj
čarobnost zimske narave
zasenči črne misli, naj
toplino in iskrenost besed
srečujete vse leto, naj sreča
šepeta neizpeto melodijo o
prijateljstvu...**

SREČNO 2011!

**Društvo delovnih invalidov
Grosuplje**

OGREVANJE - VODOVOD - SOLARNI SISTEMI - TOPLOTNE ČRPALKE

Kek d.o.o. montaža strojnih instalacij, svetovanje in inženiring

E Energenti:

Olje, plin, solar,
les in toplota iz narave

kW Območja moči:

od 1,5 do 20.000 kW

1-2-3 Programske stopnje:

100: Plus, 200: Comfort,
300: Excellence

SYS Sistemske rešitve:

do potankosti med seboj
usklajeni proizvodi

**Zastopa, prodaja
in tehnično svetuje**

KEK d.o.o. Grosuplje

Gasilska c. 37

1290 Grosuplje

Tel. 01/7860 760

Fax 01/7860 762

GSM 030 346 106

E-mail: info@kek.si

www.kek.si

Dva v enem: kompakten center Vitodens 333 vam nudi prednosti stenskega kondenzacijskega kotla Vitodens 300 iz plemenitega, nerjavnega jekla, v kombinaciji z integriranim akumulacijskim ogrevalnikom sanitarne vode (prostornina 86 l). Tako nudi za eno ali dvostanovanjske hiše udobje ogrevanja prostorov in sanitarne vode v eni napravi. Z le 140 cm višine se lahko Vitodens 333 brez težav postavi pod poševnine ali v niše. In kar se tiče širine, se Vitodens 333 orientira po običajnih rastrih za kuhinje.

Koledar kulturnih prireditev JANUAR 2011

Kulturni dom Grosuplje

K1 sobota, 1. 1.; kino, ob 19.00, ZKD Grosuplje; **SCOTT PILGRIM PROTI VSEM**, romantična družinska pustolovščina

Četrtek, 6. 1. ob 17.00 in 18.30, Gledališče Fru-Fru in ZKD Grosuplje, Otroški abonma 2010/2011 Raziskujemo živalski svet!
Andrej Rozman Roza: PIKEC JEŽEK IN GASILKO JEŽ, lutkovna predstava;
režija: Gledališča Fru-Fru, likovna podoba: Adriano Janežič, glasba: Marjan Kunaver, aranžma: Andrej Žibert; igrata: Marjan Kunaver, Irena Rajh; tudi za izven

K2 sobota, 8. 1., kino, ob 19.00, ZKD Grosuplje; **REZERVNA POLICISTA**, akcijska komedija

Torek, 11. 1., ob 17.30, dvorana Družbeni dom Grosuplje, Zdravstveni dom Grosuplje
SREČANJA ZDRAVČEK: »Ekcem, glivice, luskavica«, predava: dr. med. spec. spl. med. Janko Dolinar; za izven

Torek, 11. 1., ob 19.30, Mestno gledališče Ljubljansko in ZKD Grosuplje,
Abonma 2010/2011
Conor McPherson, prev. Alenka Klabus Vesel: **SIJOČE MESTO**, drama;
režiser Luka Martin Škof, igrajo: Matej Puc, Boris Ostan, Jana Zupančič, Domen Valič; tudi za izven

Četrtek, 13. 1. 2010, ob 18.00, ZKD Grosuplje, Najstniški abonma 2010/2011 Ufurej se!
LUČI VELEMESTA (Charlie Chaplin, 1931), s predavanjem Glasba v filmu dogaja (dodaja)??!: Mitja Reichenberg; tudi za izven

Petek, 14. 1., ob 19.30, Producent: Frenk Celarc, Slovenski filmski sklad in ZKD Grosuplje

OČA, celovečerni film; režija: Vlado Škafar, direktor fotografije : Marko Brdar, montaža: Vlado Škafar, Jurij Moškon, oblikovalec zvoka: Julij Zornik, snemalec zvoka: Urša Kos, scenografija: Zoran Grabarac, Vlado Škafar, Tanja Vuković, Frenk Grdin, maska: Mirjam Kavčič; igrata: Milivoj Roš, Sandi Šalamon; predfilm: Smila film KD Smila, ZKD Grosuplje

BREZ POVRATKA, mladinski film; režija: Matic Žmuc, kamera: Jaka Trilar, igrajo: Teja Pirnat, Katja Grum, Miha Srdinšek, Aleš Starc, Martina Trontelj, Miha Koščak; mentorji: Gregor Zorc (igra), Luka Gluvić (montaža), Luka Puš (kamera), Anita Ferčak (maska); za izven

K3 sobota, 15. 1. 2011, kino, ob 19.00, ZKD Grosuplje; **SOCIALNO OMREŽJE**, drama

Torek, 18. 1., ob 17.30, dvorana Družbeni dom Grosuplje, Zdravstveni dom Grosuplje
SREČANJA ZDRAVČEK: »Migrena - glavobol«, predava: doc. dr. med. spec. nevrolog Marjan Zaletel; za izven

Četrtek ali petek, 20. ali 21. 1., ob 19.00, Ufurej se! 2010/2011; Produkcija Pernarčič&Pernarčič, JSKD Ol Ivančna Gorica in ZKD Grosuplje
Muzàkl: **GREVA SE JEŽKA**, režija: Tijana Zinajić, igra in songi: Vesna Pernarčič-Žunić, Matija Vastl, pri klavirju: Joži Šalej; tudi za izven

K4 sobota, 22. 1. 2010, kino, ob 19.00, ZKD Grosuplje; **WALL STREET**, drama

Torek, 25. 1., ob 17.30, dvorana Družbeni dom Grosuplje, Zdravstveni dom Grosuplje
SREČANJA ZDRAVČEK: » Multipla skleroza«, predava: dr. med. spec. spl. med. Darko Taseski; za izven

K5 četrtek, 27. 1. 2011, kino, ob 17.00, ZKD Grosuplje; **MAX V ZADREGI**, mladinski film

K6 sobota, 29. 1. 2011, kino, ob 19.00, ZKD Grosuplje; **LAHKA PUNCA**, romantična komedija

***Organizator si pridružuje pravice do spremembe programa**
Info in rezervacije vstopnic: ZKD Grosuplje, Adamičeva cesta 16, 1290 Grosuplje, T: 01/786 40 28
Predprodaja vstopnic na blagajni Kulturnega doma:
17.00 – 19.00 sreda, 18.00 – 19.00 sobota in uro pred predstavo
Predprodaja v pisarni Zveze kulturnih društev Grosuplje:
12.00 – 16.00 ponedeljek, torek in četrtek

bilo je ...

KUD France Prešeren, Impro liga:

MAESTRO,

improvizacijska predstava s sodelovanjem publike in delavnica
Četrtek, 24. november 2010, ob 19:00

Predstava Maestro je v bistvu tekma med 4 improvizatorji. Ti se pomerijo v različnih improvizacijskih disciplinah. Voditelj, ki povezuje tekmovanje, publiko predstavi posamezne discipline. Publika nato določi, kje se bodo prizori odvijali in kakšne osebne značilnosti bodo morali odigrati tekmovalci. Tako smo spremljali zlobneže, romantike, pogoltnéže na krajih, kjer jih ne bi pričakovali: v lunapraku, na zmenku... Po predstavi so se otroci, imetniki najstniškega abonmaja, udeležili še delavnice osnovnih improvizacijskih veščin. Zabavali so se, tako da smo naše druženje zaključili krepko čez 9. uro zvečer.

»TA VESELI DAN KULTURE«, DAN ODPRTIH VRAT: LIKOVNI, MULTIMEDIJSKI, GLEDALIŠKI IN LITERARNI DOGODKI,

Sobota, 27. 11., ob 9.00, likovna skupina Paleta, KD Teater in Mala šola risanja
ob 10.00, Gledališči GGNeni in ggNeNi KD Teater

Zaradi prvih snežnih padavin je bila udeležba na likovni delavnici akvarela slabša od prijav. Tako so bili prisotni nagrajeni za res pravo individualno delo s slikarko Joanno Zajac-Slapničar. Delavnica je bila generacijsko najbolj pestra. Poleg rednih članic Palete se jo je udeležila še deklica iz Male šole risanja, ki je bila zagotovo najmlajša udeleženka izobraževanja v sklopu »Ta veseli dan kulture« ZKD Grosuplje. In kot pravijo naše slikarke, ji idej za motiv akvarelov nikakor ni zmanjkalo.

➤ Uroš Kaurin, gledališki igralec, je v Družbenem domu Grosuplje razmikal ude in misli igralcem gledaliških skupin GGNeNi in ggNeNi. Udeleženci delavnice so se učili novih gledaliških veščin, predvsem pa so skušali ogreti prave dele telesa, ki omogočajo kar najboljšo izgovarjavo, oziroma povezavo giba in telesa. S svojo mladostjo je Uroš Kaurin spodbudil mlade in malo manj mlade igralce (to so bile prve skupne vaje novoustanovljene skupine ggNeNi, ki jo tvorijo srednješolci in v Grosupljem že uveljavljenih igralcev skupine GGNeNi), da so lahko uživali v gledališkem udejstvovanju, kjer ima Uroš Kaurin že bogate izkušnje.

Sreda, 1. 12., ob 19.00, literarna skupina KD Teater

POGOVORNI VEČER z gostom Alešem Debeljakom Slovenija, do kod besede tvoje?

Gost večera Aleš Debeljak je za uro in pol spremenil oder kulturnega doma v svoj miselni svet. Nastopil je kot predavatelj, sociolog kulture, pesnik in kot posameznik, ki si upa deliti svoje misli in občutja s poslušalci. Razkril je svoje poglede na zahodno civilizacijo – na ta paket idej, ki je po renesansi pljusnil čez ocean in danes domuje domala po celem svetu. Tudi skozi svoja osebna doživljanja je predstavil slovenski kulturni prostor, ki se je osamosvojil skupaj s slovensko državo. Kaj smo pri tem pridobili in kaj izgubili? Odgovori Aleša Debeljaka so tako prepričljivi, ker poleg potrebnega znanja v odgovorih vedno ponudi ključ za povezovanje tem; ključ so individualne zgodbe, ki pomagajo razumeti dogajanje v širšem obziru. Večer je sklenil s svojo poezijo iz obdobja, ko je končeval doktorski študij v ZDA. Takrat je prispeval svoj delež pri postavitvi Slovenije na kulturni zemljevid Sveta. Z dr. Alešem Debeljakom sta se pogovarjala Larisa Daugl in Jan Pirnat.

Četrtek, 2. 12., ob 19.00 in ob 19.30, ZKD Grosuplje in Občina Grosuplje,

otvoritev razstave URŠKE

UTŽO Grosuplje in MUZIKŪL, vokalni koncert

Likovna skupina UTŽO Grosuplje je imela otvoritev razstave v avli kulturnega doma Grosuplje. Za razstavo lahko rečemo, da je ena najboljših do sedaj. Predvsem zato, ker je slik ravno prav veliko, da zmorejo prostor napolniti s svojo pripovedjo, formo in barvo. Moramo reči, da Urške kar lepo izzivajo obiskovalce, ki jih je v decembru običajno v Kulturnem domu rekordno število. Zagotovo je mentorica Aleksandra Zalar dobro premislila in domislila naslov

razstave. Urške vas bodo izzivale še do konca meseca decembra. Za to priložnost je strokovna služba namestila nove karnise za slike še za podobne priložnosti.

Maša Tiselj, Tanja Pečenko in Lovro Frelj na klavirju so za dve uri na oder Kulturnega doma Grosuplja prinesli napeve z brodvejskih desk. Poslušalci so uživali v znanih pesmih iz muzikalov, ki sta jih Maša in Tanja odpeli v živo, na klavirju ju je spremljal Lovro Frelj. Pomagal je tudi pri dramaturškem loku, ki je povezal vse napeve. Pevki sta glasbeni izbor osmislili s krajšimi dialogi in menjavo kostumov, ki je na potekala kar na odru za špansko steno. Ljubitelji muzikalov so prišli na svoj račun. Doživeli smo lep dialog povezovanja podob in petja.

**Petek, 3. 12., ob 19.30, Abonma 2010/2011, SMG Ljubljana, ZKD Grosuplje
Svetlana Makarovič:**

KRIZANTEMA NA KLAVIRJU,

glasbeno-gledališki projekt

Čprav gre za glasbeno-gledališki projekt Janje Majzelj v okviru Slovenskega mladinskega gledališča, igralki uspe na oder z odlično interpretacijo šansonov in z drobnimi gledališkimi posegi postaviti v ospredje na oder besede in lik Svetlane Makarovič. Drugi abonmajski večer je tako prinesel glasbeno obarvano gledališko postavitev šansonov karizmatične slovenske pesnice in pisateljice. Uspešna združitev besede in glasbe je gledalce spremljala še na poti domov.

Sobota, 4. december 2010, 9.30–11.30, delavnica AFRIŠKI PLES, delavnica za plesno baletne skupine TeGIBlo KD Teater 10.00–11.30 v dvorani Mestne knjižnice Grosuplje, vokalna delavnica IZGOVORJAVA PETE BESEDE in KRAJŠI SPREHOD ČEZ DOMOLJUBNE PESMI (G. in B. Ipavec, P. Šivic in R. Gobec).

Maša Kagao Knez je skupaj z Blažem Korezom, ki je celotno dogajanje spremljal z afriškimi bobni, v večini s t. i. djembo, pripravila dinamičen izlet v vročo Afriko. Delavnice se je udeležilo 60 otrok iz obeh osnovnih šol, v soboto pa so afriške ritme začutile tudi plesalke skupin TeGIBlo Teater Grosuplje. Otroci iz šol so se poleg osnovnega plesnega giba naučili tudi otroško afriško pesmico in tudi nekaj besed o življenju v Afriki; o tem, kakšno vlogo in povezano imajo ples in ritem ter obredje v deželi, ki bo mladim tudi zaradi te izkušnje bližje. Delavnice so zapuščali razgreti in zadovoljni.

Andreja Martinjak, izjemna in uspešna zborovodkinja, je bila tudi letos z nami na vokalni delavnici. Organizirali smo jih za naše zборе, ki jih imamo kar 15 – pod okriljem ZKD Grosuplje prepeva kar 255 pevcev. Zagotovo lahko govorimo o najbolj množični dejavnosti. Po dogovoru z mentorico smo izbrali teme, ki so aktualne med zbori, izgovarjava pete besede in vpogled ali sprehod čez domovinsko tematiko avtorjev, ki so letos tema Srečanja vokalnih skupin JSKD OI Ivančna Gorica, ki bo marca 2011. Naj samo dodam, da so se nekateri udeleženci delavnic z zborovodkinjo srečali že tretjič.

Izobraževanje je temelj vsakega umetniškega delovanja. Več znaš, več veš, atraktivnejše je pojavljanje in izvajanje zbora ali drugih skupin na javnih nastopih. Samo znanje in poznavanje literature pa je velika prednost mentorja, ki tako lažje presodi, kaj je tisto, kar bi za delo na ustaljenih rednih vajah najbolj aktiviralo delujoče člane skupin in katere teme, pesmi ali plesi so tisti, ki jih bodo člani izvajali na nivoju, ki je maximum za izvajalce in užitek za poslušalce. Zato se nam zdi brezplačno izobraževanje naših mentorjev ter članov nujnost in dobra priložnost ob dnevu odprtih vrat. Razmišljamo le še to, kako čim več delujočih skupin oz. članov pritegniti v delavnice. Letos se je od vseh 700 članov (tu ne štejemo UTŽO Grosuplje) izobraževanja udeležilo 61 članov skupin. Naša hotenja v prihodnje se naj bi približala višji številki – vsaj 20 odstotkom članstva. To pomeni preprosto, da bomo morali društva še bolj animirati. Naših dogodkov in delavnic v sklopu »Ta veseli dan kulture« se je udeležilo 358 obiskovalcev.

ne le priložnost za druženje, ampak tudi srečanje z ustvarjanjem in kulturnim dogajanjem v domačem okolju.

Sobota, 11. 12., ob 10.00, Gledališče HIŠKA, KD Teater Grosuplje & OŠ LA Grosuplje in ZKD Grosuplje - Veseli december 2010 James M. Barrie v prir. Irene Žerdin:

PETER PAN,

premiera, predstava za otroke

Otroško gledališče Hiška z novimi igralci nadaljuje tam, kjer so lansko leto končali.

S predstavo Peter Pan so sicer odleteli iz Grosuplja v deželo Nije, a otroci v dvorani s pomočjo vilinskega prahu skupaj z njimi poletijo v pravljčni svet. Tam jih čaka zlobni Kapitan Kljuka, ki ima ob sebi čisto prave gusarje. Tam so najdenčki in indijanski poglavar. Kako se bo v deželi Nije znašla Vendi s svojima bratcema, pa si pogledajte v eni od ponovitev v prihodnjem tednu. Občinstvo je predstavo toplo sprejelo in lahko že napovemo, da je to nova uspešnica tega najuspešnejšega otroškega gledališča ZKD Grosuplje.

Jan Pirnat in info ZKD Grosuplje

napovedujemo ...

Četrtek, 6. 1., ob 17.00 in 18.30, Gledališče Fru-Fru in ZKD Grosuplje, Otroški abonma 2010/2011 Raziskujemo živalski svet!

Andrej Rozman Roza:

PIKEC JEŽEK IN GASILKO JEŽ,

lutkovna predstava

Zgodba predstave: Gasilko Jež je neustrašni in prijazen gasilec, ki v gozdu pomaga in rešuje male gozdne prebivalce, ki se včasih tudi po svoji krivdi znajdejo v težavah. Glavni junak je Pikec Ježek, ki rad kaj »ušpiči«. Za napetost pa poskrbi goljufiva podgana, ki v svojem podzemnem rovu ves čas načrtuje roparske podvige.

Skozi niz dogodivščin Pikca, Lizike in njunih malih prijateljev bodo otroci spoznali, kako se obnašati v primeru naravnih in drugih nesreč: požar, poplava, potres, kako se nesreč obvarovati in koga poklicati na pomoč.

Predstava nagovarja najmlajše in jih na nevsiljiv, hudomušen in prijazen način seznanja z nevarnostmi, s katerimi se lahko srečajo v

Torek, 7. 12., ob 19.00, Gledališče ggNeNi in Smila Film, KD Smila

Brez povratka

– premiera mladinskega filma

Skupina mladih se poda na pot. In se izgubijo. Kam jih bo pripeljal strah in kdo je skrivnostni

deček s koruznega polja? Kratki film z odprtim koncem ne ponudi dokončnih odgovorov. Zato pa je na dlani odgovor, da se je skupina mladih ustvarjalcev odločila pravilno, ko so se odločili za sodelovanje z mentorsko ekipo Smila filma, ki ga je omogočila in vzpodbudila Zveza kulturnih društev Grosuplje. Brez povratka je mladinski film, kjer so pred in za kamero glavno besedo imeli mladi. In če se v igri kaže njihova mladostna sproščenost, kar je v današnjih mladinskih filmih prava redkost, se mentorska pomoč kaže predvsem pri uporabi filmskega jezika. Polna dvorana ob premieri v Kulturnem domu Grosuplje je izjemen dosežek, kar priča o sveži mladi ustvarjalni sili v Grosupljem. V filmu igrajo Katja Grum, Miha Koščak, Teja Pirnat, Aleš Starc, Miha Srdinšek in Martina Trontelj. Matic Žmuc je poleg režije v filmu poskrbel tudi za organizacijo filmskega večera, za kamero je prvič stal Jaka Triler. Mentorji, ki so sodelovali pri filmu, so Luka Gluvić, Luka Puš, Anita Ferčak in Gregor Zorc. Kreativnost mladih je s pravilnim vodenjem prinesla gledljiv filmski izdelek, ki kliče k nadaljnjemu sodelovanju. Mirno lahko zapišemo, da se je ob premieri, kjer sta se kot predfilma zavrtela tudi Use your ilusion in Bratec, ki sta delo društva Smila Film, uživalo ob dobrih filmih in mladostni energiji ustvarjalcev in tudi gledalcev. Filme si je poleg staršev, učiteljc in drugih obiskovalcev ogledalo veliko mladih, ki so bili ali so sošolci in prijatelji mladih filmarjev. Takšni dogodki mladim ponujajo

vrtnu, šoli ali v domačem okolju.

Lutkovna predstava je nastala v sodelovanju z Upravo RS za zaščito in reševanje, ki je tudi pobudnik skupnega projekta. Namenjena je otrokom od četrtega do desetega leta.

Ustvarjalna ekipa: režija: FRU-FRU, literarna predloga: A. Rozman Roza, likovna podoba: Adriano Janežič, tehnologija in izdelava lutk ter scene: Marjan Kunaver, Mateja Šušteršič, poslikava: Neva Vrba, Adriano Janežič, glasba: Marjan Kunaver, aranžma: Andrej Žibert; igrata: Marjan Kunaver, Irena Rajh

Torek, 11. 1., ob 19.30,
Mestno gledališče
Ljubljansko in ZKD
Grosuplje, Abonma
2010/2011
Conor McPherson, prev.
Alenka Klabus Vesel:

SIJOČE MESTO,
drama.

Zgodba predstave: Ian (Matej Puc) je psihoterapevt z malo ali nič terapevtskimi izkušnjami. John (Boris Ostan) je vdovec, ki v dneh brez pravega cilja in nočeh brez sna išče izhod iz dokaj nenavadne stiske. Neasa (Iva Krnjc) je mlada ženska, ki jo je Ian zapustil in potisnil v nezavidljiv položaj. Laurence (Domen Valič) je fant, ki se preživlja s prostitutiranjem.

Glavni motivi te sijajno napisane igre so: občutek krivde, rekonstrukcija razbitin preteklosti in poskus pričeti življenje na novo. Sestavljena je iz petih prizorov, med posameznimi prizori mineta približno po dva meseca. Čas dogajanja je sedanost.

Spoznamo, da ni vedno terapevt tisti, ki pomaga in odpre oči pacientu. Spoznavamo, da resnica ni vedno v izrečenem besedilu, nasprotno, dostikrat je skrita med vrsticami. Spoznamo, da sta molk in monolog enako pomenljiva. Da je dolgo trajajoče medlo nezadovoljstvo lahko hujše kot hipna bolečina. Zgodba je v celoti osredotočena na ljudi. Mesto, četudi omenjeno v naslovu, je tu le kulisa, velikanska osvetljena maketa, pred katero žarijo štiri zbegana človeška bitja.

Sprva so imela njegova dela zelo monološko strukturo, šele v zadnjem času je začel pisati drame po bolj tradicionalnem dialoškem vzorcu. Pojavlja se tudi več ženskih likov, saj se poskuša poglobiti tudi v ženske dele svoje psihe, kar mu je bilo v svojem pijanskem obdobju zelo težko. Krivda je glavno vodilo v Sijočem mestu, kjer sta tako pacient kot njegova zrcalna podoba, psihoterapevt, ujeta v začarani krog krivde in odgovornosti.

Ustvarjalna ekipa prve slovenske uprizoritve: prevajalka: Alenka Klabus Vesel, režiser: Luka Martin Škof, dramaturgija: Alenka Klabus Vesel in Dejan Spasič, scenografija: Miha Knific, kostumografija: Nadja Bedjanič, avtor glasbe: Matej Končan - Kleemar, Lektor: Arko, oblikovanje svetlobe: Aljoša Vizlar, fotografije: Barbara Čeferin; igrajo: Ian - Matej Puc, John - Boris Ostan, Neasa - Jana Zupančič, Laurence - Domen Valič

Premiera je bila v MGL 24. februarja 2010; predstava traja 1 uro in 55 minut in nima odmora. Lepo povabljeni.

V predstavi namesto prvotne igralka Ive Kranjc, ki je na dodatnem študiju v Berlinu, igra Jana Zupančič, ki izvira iz Ivančne Gorice in je bila v gimnazijskih letih članica stiške gledališke skupine Drzne in lepi KD Stična.

Lepo povabljeni ljubitelji komorne igre in vsi, ki so se odločili za naš abonma.

Četrtek, 13. 1. 2010, ob 18.00, ZKD Grosuplje, Najstniški abonma 2010/2011 Ufurej se!

LUČI VELEMESTA

(Charlie Chaplin, 1931), s predavanjem Glasba v filmu: Mitja Reichenberg

O filmu: Slavnostna filmska projekcija mojstrovine Charlesa Chaplina (1931, ZDA); zgodba o malih ljudeh v velikem mestu in o krutem ter

pokvarjenem svetu kapitala, kjer se skuša znati Chaplinov sloviti lik Potepuha. Film bo v živo spremljal simfonični orkester pod taktirko svetovno znanega dirigenta Roberta Israela z izvorno Chaplinovo partituro, ki jo je leta 2004 restavriral Timothy Brooks.

Luči velemesta združujejo dve zgodbi; tisto o malih ljudeh v velikem mestu ter drugo o krutem in pokvarjenem svetu kapitala. Potepuh (Charles Chaplin) neke noči reši življenje pijanemu ekscentričnemu milijonarju. V zahvalo mu ta obljubi gostoljubje, denar, prijateljstvo - do naslednjega jutra, ko se reveža ne spomni več. Potepuha igra usode v istem času pripelje mimo slepe ulične prodajalke cvetja; dekle ga zamenja za milijonarja, ki prav tedaj vstopi v avto. Prav težave z identiteto in izgubo spomina v Lučeh velemesta privedejo do najbolj komičnih in čustvenih trenutkov.

Chaplin, ki je predprodukcijo filma pričel v času nemega filma, končal pa leta 1931, ko je zvočni film v filmski industriji prevladoval, se je Luči velemesta kljub temu odločil končati v tradiciji nemega filma; nastala je brezčasna komična melodrama, za mnoge režiserje največji in najpomembnejši film, kjer se je režiser z izvorno uporabo glasbe in zvokov celo norčeval iz novonastalih »govorečih« filmov

O predavatelju: »To je nekaj res dobrih filmskih naslovov, na katere lahko napeljemo pogovor o različnih problematikah, ki mlade zanimajo,« je pripisal predvideni predavatelj slovenski skladatelj, pedagog, esejist Mitja Reichenberg, ki je študij kompozicije končal na Akademiji za glasbo v Ljubljani leta 1984, izpopolnjeval pa se je na Visoki šoli za glasbo na Dunaju, kjer je leta 1995 magistriral. Z vso resnostjo se ukvarja z natančnimi vprašanji in najpomembnejšimi segmenti kompozicije filmske glasbe.

Na film in pogovor povabljeni tudi starejši filmofili!

petek, 14.01. Ob 19:30
uri, Producent: Frenk
Celarc, Slovenski
filmski sklad in ZKD
Grosuplje

OČA,
celovečerni film; režija:

Opis zgodbe filma iz kataloga Mednarodnega tedna kritike Beneškega filmskega festivala: Oče in sin preživita ves dan v naravi. Ribarita, se pogovarjata, preverjata stanje njunega odnosa. Odrasli v sinovih odgovorih zaznava samostojnost razmišljanja in bistrost spoznanja, kar ga preseneti in razžalosti. Po ločitvi staršev se je sin očitno bolj zblizal z materjo, s katero živi. Toda v sebi nosi žalost očetove odsotnosti. Mogoče bodo solze uspеле zabrisati boleče spomine in zapečatile ta trenutek ponovnega srečanja, poskus približanja razdalj med njima, pomirile nesporazume, vrnilo izgubljeni čas. Pa tudi zapolnile prostor dolgih tišin in ublažile očetove skrbi glede ekonomske krize, ki zanj in za njegove kolege delavce pomeni negotovost zagotavljanja prihodnosti za njihove otroke.

Film sugestivnih podob, vabečih zvokov, lirčnih povezav in skrivnih utripov srca. Razvoj zgodbe, ki ne teče vedno sosledno, počasi razodeva njihov simbolni pomen, skupaj z vzdušjem vseobsegajoče narave, ki predstavlja udobno okolje, stalni kontrapunkt, univerzalni odgovor, ki presega posamezne dogodke. Tako - čisto drugače od novic v medijih - govori tudi o ekonomski krizi, ki grozi prihodnosti delavcev in njihovih sinov. Obzorje krize je odlično vmeščeno v ta prvenec, ki ga krasijo izjemna poetična občutljivost in dosleden filmski izraz, prežet s trenutki duhovnosti, vrednimi mojstrovine Tarkovskega in Sokurova. Preliv dveh slik se izkaže za ponavljajoči se motiv, ki daje nov pomen pokrajini, ljudem in njihovim odnosom. Bolje rečeno je uporaba preliva umetniško dovršena in inovativna oblika, ki v obžalovanjih, spominih in čustvih kaže možnost ponovne vzpostavitve izgubljene harmonije. Kot tiho po nevidni nevihti resnično pomembnih stvari. Neizgovorjenih ali ne do konca izgovorjenih, iz spoštovanja do najbolj skritih čustev, senčnih lis človekovega značaja, ki jih je težko izraziti. Naravno okolje s svojim ustavljenim časom omogoča junakoma, da osvobodita besede od molka, solze od sramu, da se lahko zgodi čudež sobivanja. Namesto enega ali več zaprtih »jaz« se pojavi odprti »ti«.

Info ZKD Grosuplje

Javni sklad za kulturne dejavnosti - izpostava Ivančna Gorica

Napoved skladovih prireditev

MED BESEDO IN PODOBO, PRENOS REGIJSKE RAZSTAVE

torek, 18. januar 2011, ob 18.00, Vrhnika, Galerija Cankarjevega doma

Na regijski razstavi na Vrhniki bodo poleg likovnih del, ki so bila razstavljena že v Logatcu, na ogled še izbrana dela iz izpostave Litija. Razstava je prerez ustvarjanja avtorjev na področju Osrednje Slovenije, ki ga je pripravila strokovna selektorica Anamarija Stibilj Šajn. Iz ivanške izpostave se bodo predstavili Meta Jakič, Saša Strnad, Gabrijel Vrhovec in Judita Rajnar. Ob razstavi bo izšel manjši vendar pregleden in izčrpen katalog z reprodukcijami vseh razstavljenih likovnih del.

DELAVNICA ZA HOSTESE IN VODITELJE KULTURNIH PRIREDITEV

petek, 21. januar 2011, ob 16.30 in sobota, 22. januar 2011, ob 9.00, Grosuplje, Kulturni dom

Dvodnevna delavnica je namenjena vsem, ki želijo aktivno sodelovati pri organizaciji in oblikovanju kulturnih prireditev, se pravi: predsednikom in članom kulturnih društev, učencem 9. razredov, dijakom, študentom, zaposlenim in upokojenim posameznikom. Za posameznike, ki želijo v naslednjih letih voditi prireditve v organizaciji JSKD OI Ivančna Gorica, je udeležba na delavnici obvezna. Spodnja starostna meja udeležencev je 14 let. Delavnico bo vodila diplomirana igralka in izkušena režiserka Simona Zorc Ramovš.

ZAKLJUČEK LIKOVNEGA NATEČAJA GOZD KOT PROSTOR PRAVLJIČNE UTOPIJE IN IZBOR LIKOVNIH DEL

ponedeljek, 31. januar 2011, Slovenija

Vsakoletni likovni natečaj izpostavi omogoči, da celoletno dejavnost predstavi z eno tematiko in torej vsebinsko rdečo nit vodi od prireditve do prireditve. Likovna dela prispela na natečaj se bodo namreč pojavljala na vseh vabilih, letakih, plakatih in spletni strani. To pomeni, da je celoletna dejavnost tematsko zaokrožena, prepoznavna, ustvarjalna ter vsakič sveža in nova. Po natečaju, ki je v celoti objavljen v pričujočem glasilu, bo izbor naredila strokovna žirija, razstava vseh prispelih del pa bo 27. septembra 2011 v Stični.

NAPOVEDUJEMO OBMOČNA SREČANJA IN REVIJE ZA PRVO POLLETJE SEZONE 2011

Območno srečanje otroških folklornih skupin - četrtek, 10. 2. 2011, ob 17.00, Dobropolje

Območno srečanje mladinskih gledaliških skupin - Gledališke Vizije - petek, 18. 2. 2011, ob 18.00, Grosuplje

Območna revija odraslih pevskih zborov in malih pevskih skupin, 1., 2. in 3. del - četrtek, petek in sobota, 3., 4. in 5. 3. 2011, ob 19.00, Grosuplje, Šentvid pri Stični, Dobropolje

Območna revija predšolskih, otroških in mladinskih pevskih zborov, 1. in 2. del - sredi in četrtek, 9. in 10. 3. 2011, ob 17.00, Šentvid pri Stični, Dobropolje

Območno srečanje odraslih folklornih skupin ter pevcev ljudskih pesmi in godcev ljudskih viž - sobota, 19. 3. 2011, ob 19.00, Dobropolje

Območno Linhartovo srečanje - ogledi do nedelje, 20. 3. 2011 - za vse gledališke skupine ivanške izpostave

Območno srečanje otroških gledaliških in lutkovnih skupin - torek, sredi, 22. in 23. 3. 2011, ob 8.30, Grosuplje

Območno srečanje mladih novinarjev/literatov Občine Grosuplje - petek, 25. 3. 2011, ob 9.00, Grosuplje

Območna revija plesnih ustvarjalcev - torek, 10. 5. 2011, ob 17.00, Ivančna Gorica

Območno srečanje (delavnica/razstava) otroških likovnikov - sredi, 18. 5. 2011, ob 9.00, Višnja Gora

ROK ZA ODDAJO PRIJAVNIC ZA VSA OBMOČNA SREČANJA IN REVIJE JE 31. JANUAR 2011!

VEČ O ODPRTIH NATEČAJIH IN RAZPISIH NA NAŠI SPLETNI STRANI: WWW.KULTURA-USTVARJANJE.SI

a) ogledi za območno Linhartovo srečanje (ogledi 1. 12. 2010 - 20. 3. 2011), prijave na strokovne ogledne potekajo do 15. januarja 2011
b) odprt natečaj Gozd kot prostor pravljici utopije (1. 12. 2010 - 31. 1. 2011)

Otroški Ex-Tempore keramike

Marjeta Baša, znana keramičarka in lončarka iz Kala pri Ambrusu, je organizirala za vikend, 20. in 21. novembra 2010, 1. otroški ex-tempore keramike, z delovnim naslovom »RADI ŽIVIMO V OHRANJENI NARAVI«. Dvodnevno vrenje idej naših šolarjev se je dogajalo v učilnici Kulturnega doma v Ambrusu. S pomočjo izpostave JSKD v Ivančni Gorici je povabila otroke osnovnih in srednjih šol občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica. Ex-tempora se je udeležilo 10 učencev,

in sicer iz OŠ Louisa Adamiča Grosuplje (Nika Devetak), OŠ Krka (Pia Škufca in Benjamin Fink) in najbolj številčno iz OŠ Ambrus (Gregor in Matevž Perko, Nina Novak, Sara Novak, Nika Miklič, Žan Hren in Cene Župančič). Izdelki - vsi polžki, medvedki, metulji, drevesa, ptiči, lončki, kipi se sedaj sušijo in čakajo na peko.

Razstava izdelkov je bila na ogled do 19. 12. 2010 v prostorih Kulturnega doma Ambrus.

Miljanka Šimšič

Mavrična kultura za vse

MLADA ZARJA SE JE PONOVRNO PREDSTAVILA NA DRŽAVNEM SREČANJU

Na srečanju so nastopile pevske in godčevske skupine, ki so bile izbrane na regijskih srečanjih po koordinacijah na področju celotne Slovenije. Srečanje so popestrili tudi trije seminarji o ljudskem petju in godčevstvu. Iz Grosupljega je nastopila skupina pevcev ljudskih pesmi Mlada zarja iz KD France Prešeren Račna pod vodstvom Olge Gruden in Sabine Benedik.

GLEDALIŠKA PEDAGOGIKA V VZGOJI IN IZOBRAŽEVANJU

V začetku decembra je v Ljubljani potekala druga konferenca gledališke pedagogike: teorija in izkušnje, možnosti in rešitve. Konferenca v organizaciji državnega JSKD in Društva ustvarjalcev Taka Tuka je predstavila mednarodne raziskave o pomembnosti gledališke vzgoje v vrtcih in šolah. Otroci, ki so del gledališkega ustvarjanja, so po mnenju raziskovalcev bolj ustvarjalni, logični, samozavestni, boljši v reševanju primerov... Številni ustvarjalci in organizatorji so predstavili možnosti izobraževanja na gledališkem področju, večinoma pa so bili enotni, da v Sloveniji manjka šolanih gledaliških mentorjev. Izsledki iz konference bodo še na voljo.

MODROST IN PRAVICA

Predstavitve prevodov Jurčičeve Kozlovske sodbe v Višnji Gori v angleški, španski, francoski in nemški jezik, je potekala ob Ta veselem dnevu kulture na ivanški skladovi izpostavi v dopoldanskem

času. Naključnim obiskovalcem je bil podrobno predstavljen večletni projekt ter vse raznolike dejavnosti, ki jih le-ta vključuje od razstav do publikacij in literarnih večerov ter uprizoritev gledaliških izsekov iz omenjenega besedila.

PREDSTAVITEV LITERARNEGA ZBORNIKA S KONCERT ZGREŠENIH PRIMEROV

V Mali dvorani Španskih borcev v ljubljanskih Mostah je ob Ta veselem dnevu kulture potekala predstavitve zbornika Daleč in blizu. V njem je objavljen jagodni izbor literarnih del, ki so prispela na literarni natečaj Osrednje Slovenije na temo Evropsko leto boja proti revščini in socialni izključenosti.

Dodali smo mu tudi izbor likovnih del z natečaja ivanške izpostave Kako se bojujem proti »revščini«? Območna izpostava Ljubljana je bila organizatorica celoletnega projekta in zaključnega dogodka, ki so se ga udeležili številni avtorji; od osnovnošolskih otrok do seniorskih piscev. Prireditve so pospremili tudi predstavniki Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve skupaj z letošnjo ambasadorico Failo Pašič Bišič, ki je govorila o svoji poti boja proti socialni izključenosti. Glasbena skupina Zgrešeni primeri je ob tej priložnosti predstavila avtorske skladbe na temo socialnih razlik. Iz naše izpostave so na natečaju sodelovali: Anton Drab, Kristina Grandovec, Julija Ilič, Katarina Petra van Midden, Andrejka Miše Glavič, Marija Mohorič, Marija Pilko, Petra Prebanda, Majda Senčar, Gabrijela Škantelj.

Mirne praznike in obilo sreče ter ustvarjalnih trenutkov v novem letu 2011! **Barbara in Simona**

Likovniki iz Grosupljega so se predstavili v osrčju Kamnika

»Tudi zima je ženska«

V četrtek, 9. decembra 2010, so se v osrčju Kamnika, tik pod Malim gradom, v kavarni Veronika, predstavili slikarke in slikarji Kulturnega društva Teater, Likovne skupine Paleta iz Grosuplja Glasbeni salon ruske romance sta z vokalom in klavirjem pričarali Olga Kuzmich iz Rusije in Larisa Kočerova iz Ukrajine. Razstava likovnih del nosi ime »Tudi zima je ženska«. Razstava bo na ogled do začetka meseca januarja 2011.

Alenka Rožac, članica društva, je ob odprtju razstave povedala, člani društva, v iskanju novih znanj kot samostojna likovna skupina, sodelujejo na različnih extempori, se udeležujejo likovnih kolonij in delavnic, družijo jih veselje in smisel za lepoto, skladnost ter potreba po lastnem izražanju in sporočanju.

V kavarni Veronika izvajajo raznovrsten kulturni program, še zlasti veliko pozornosti namenjajo kulturi za otroke, slikarskim razstavam ter glasbenim večerom. Izredno veliko zanimanje se je pokazalo za kaligrafske delavnice, s kaligrafino Katarino Rojc iz Domžal, ki so v kavarni stalnica, potekajo vsako drugo soboto v mesecu, od 9. do 11. ure. Otroke vsako soboto dopoldan pričaka v kavarni maskota Term Snovik, Palček Snoviček, istočasno potekajo kreativne delavnice. V soboto, 18. decembra bo v kavarni že svojo četrto knjigo za otroke predstavila mlada pisateljica Alenka Klopčič z naslovom Črt in Lena. Celoten dobiček od knjižnega projekta bo pisateljica in ljubiteljica živali namenila Obalnemu društvu za zaščito živali – zavetišču Koper. V mesecu januarju 2011 se bo v kavarni Veronika z likovnimi deli predstavila Savina Vybihal iz Polzele.

Katarina Karlovšek

Med danico in večernico - Ludve Potokar

3. domoznanski večer - Mestna knjižnica Grosuplje, 16. december 2010, ob 18. uri

Že tretji domoznanski večer v Mestni knjižnici Grosuplje je s pozdravnimi besedami pospremila direktorica knjižnice Roža Kek. Veseli smo, da živijo med nami ljudje, ki znajo domoznansko gradivo tako dobro odkrivati in predstavljati, kot to zna profesor Jakob Müller.

Moderatorica večera Vera Šparovec je pozdravila posebne goste, ki so se odzvali vabilu na ta večer: nečaka Ludveta Potokarja Jurija in Matijo Potokarja, nečakinji Bredo Potokar in Branko Miklič, publicista in esejista profesorja Justina Stanovnika, Ludvetovega mladostnega prijatelja dr. Franceta Vrbinca, direktorja slovenske gimnazije v Celovcu dr. Miha Vrbinca.

Literarna sekcija Kulturnega društva sv. Mihael, ki praznuje prvo leto svojega delovanja, se trudi predstavljati kvalitetno besedno umetnost, povezano s tremi tematskimi polji: narodnim – s tem so začeli maja 2010 s predstavo Oj, božime; družbenim – to naj bi začeli obdelovati prihodnjo pomlad in domačijskim – ta pa se uresničuje z literarnim večerom Od danice do večernice. Njegovo jedro je zaokrožen, k celostnemu portretu usmerjen literarni kolaž Ludveta Potokarja, odličnega slovenskega pisatelja, ki ni bil 50 let le zamolčevan, ampak tudi sramotno pozabljen. V slovensko literarno elito ga je inavguriral šele profesor France Pibernik leta 1995, ko je izdal izbrano Potokarjevo prozo pod naslovom Onkraj samote. Izboru je podal tudi nadvse obsežno študijo o Potokarjevi življenjski in pisateljski poti, ki ju je zaznamovala vojna.

Profesor Jakob Müller je na izust pripovedoval o njegovem življenju in delu. Pisatelj Ludve

Potokar se je rodil 18. decembra 1923 na Cikavi pri Grosupljem. Bil je zadnji otrok v številni družini železniškega čuvaja Antona Potokarja in Marije, rojene Godec. Že 17-leten je občutil tegobe vojne. Zaradi protidržavnega delovanja je bil 1941 odpeljan v italijanska taborišča. Ko se je vrnil, je odšel med vaške stražarje, kjer je ostal tri mesece, do kapitulacije Italije. Tedaj je dobila postojanka vaških straž v Šmarju ukaz, da se umakne na Turjak. Ludvik se jim je pridružil. Padli so v zasedo in Ludvik je bil težko ranjen. Partizanski politkomisar je poskrbel, da so ga pripeljali do železniške postaje in v bolnico, kjer se je dalj časa zdravil. V tem času je bilo v Ljubljani ustanovljeno domobranstvo in Potokar se jim je pridružil. Na posebnem kurzu se je pripravljal za poročevalca, obveščevalca in propagandista. Leta 1945 se je umaknil na Koroško, Angleži so ga vrnili v Slovenijo, vendar mu je uspelo pobegniti. Ker se uniforme ujetnikov in čuvajev niso dosti razlikovale, sta s prijateljem prišla zvezdi na domobranski kapi in odkorakala mimo straž v svobodo. Travmatične izkušnje so ga za stalno zaznamovale in pogosto je padal v depresijo.

Študiral je v Gradcu. Študenti so stanovali v posebnih barakah, kjer so kulturno delovali. Tu je napisal najkvalitetnejša dela.

Povratak v domovino ni bil možen, zato se je v taborišču prijavil za odhod v Kanado. Delal je pri slovenskem farmerju Možini, kar mu je omogočalo veliko svobode. Izpolnjeval je znanje angleščine, tudi na večernem tečaju. Na zunaj je deloval samozavestno, notranje pa je bil labilen in travmatičen.

Ko je odslužil dve leti obveznega dela v Kanadi, se je skušal vpisati na univerzo v Clevelandu, ker je tam živel njegov bratranec Adamič. Pet let je delal v različnih tovarnah in ustanovah. Vpisal se je Cleveland College in študiral

kulturologijo, leta 1953 je diplomiral, 1955 pa magistriral. Vrnil se je v Kanado, v Blue River, po osmih letih se leta 1964 vrne v Vancouver duševno bolan in 28. marca 1965 naredi samomor.

Ludveta je vojna zaznamovala, o njej piše in razmišlja. Pojmuje jo kot kruto in tragično, zato se kmalu začne vračati v mladost in svoj rojstni kraj. V nedokončanem romanu Krivi vir, le 30 strani je ohranjenih, opisuje Šmarje in dolensko podeželje. V tem kolektivnem romanu najdemo sledi Jurčičeve fabulativnosti, elemente cankarjanskega kanctorstva, Kranjčevu poetičnost, reymontovsko opisovanje življenja in celo bahtinovsko polifoničnost romana. Osebe so vseh stanov in poklicev, vsaka oseba je svet zase, pa vendarle jo določajo tudi osebe, s katerimi prihaja v stik. Recitatorke in recitatorji: dr. Štefka Zaviršek, Alenka Adamič, Marjana Adamič, Vera Šparovec in Janez Pintar so prebrali značilne odlomke iz Potokarjevih del, predvsem iz romana Krivi vir. Grosupeljski župnik gospod Janez Šket je zaigral na kitaro in zapel Oblaki so rdeči in Domovina, katere refren je zapela tudi cela dvorana, mladi pianist Filip Suhadolc je zaigral Mali preludij J. S. Bacha in citrarka Monika Zaviršek narodno pesem Pojdem v Rute.

Za zaključek literarnega večera je profesor Müller podaril knjižnici arhivsko gradivo o Ludvetu Potokarju, ki ga je pred nekaj leti prejel od profesorja Pibernika. Arhiv obsega Ludvetovo medvojno in povojno prozo, med drugim tudi ohranjeni torzo romana Krivi vir, Ludvetova pisma domačim, slikovno in raziskovalno gradivo, zlasti dopise njegovih prijateljev in znancev. V Mestni knjižnici Grosuplje bo gradivo gotovo skrbno shranjeno in na voljo raziskovalcem.

Marija Samec

Spoštovane bralke in spoštovani bralci Grosupeljskih odmevov!

Zaradi velikega števila dogodkov in nekaterih daljših prispevkov, bo nekaj prispevkov, ki so pretežno prispeli za objavo iz naših osnovnih šol in vrtcev (med njimi je daljši prispevek Eko dan na Osnovni šoli Brinje) objavljeno v naslednji številki Grosupeljskih odmevov. - Prosim za razumevanje!

Odgovorni urednik Jože Miklič

Smo mednarodno podjetje s franšizo v Sloveniji. Odpiramo poslovalnico v Grosupljem in iščemo sodelavce. Prijave za razgovor pošljite na e-mail: matic.novljan@gmail.com

Naše kapelice v župnijah občine Grosuplje

Dvorana Mestne knjižnice Grosuplje, četrtek, 25. november 2010.

Kdor bi po dolgem in povprek ne le enkrat preromal to našo čudovito zemljo in bi hodil po njej odprtih očih in še bolj odprtega srca, bi nekoč nemara le zaslutil, čemu ji pravimo domovina. In če bi na svojih popotovanjih razmišljal še o njeni pretekli usodi, ki bržčas tudi kmalu spoznal, zakaj ta zemlja ne premore katedral.

Premajhna je zanje in kaj bi z njimi! Ima pa vse polno po sebi umerjenih pomnikov, ki jih je stoletja ustvarjala in varovala, da jo še zdaj napolnjujejo z lepoto, ki je ni nikoli preveč. Skladno se pridružujejo njenemu narodnemu obrazu in ustvarjajo iz nje kulturno pokrajino, je v knjigi Znamenja na Slovenskem zapisal dr. Marijan Zadnikar.

S to mislijo smo začeli predstavitev knjige NAŠE KAPELICE V ŽUPNIJAH OBČINE GROSUPLJE, ki so jo na odru dvorane Mestne knjižnice Grosuplje predstavili dr. Boris Kuhar, etnolog, ki je bil pobudnik in urednik te knjige, gospod Ivo Puhar, ki je sodeloval kot popisovalec in fotograf, gospa Andreja Smoličeva, predsednica Univerze za tretje življenjsko obdobje, ki je sodelovala kot popisovalka kapelic in preko UTŽO tudi kot založnica knjige, višji bibliotekar Drago Samec je prispeval bibliografijo gradiva, ki govori o kapelicah v župnijah občine Grosuplje, zbral pa je tudi odlomke iz domoznanskih leposlovnih del.

Dr. Boris Kuhar je povedal, da se je ideja o popisu kapelic in znamenj rodila med urami etnologije pri Univerzi za tretje življenjsko obdobje. Začeli smo zbirati podatke in fotografije, iskati lastnike kapelic in ljudi, ki bi o njih kaj vedeli povedati. Krog sodelavcev se je širil, fotografije so se kopičile in nazadnje so

ugotovili, da je samo kapelic več kot sto. Zato so se odločili, da znamenja pustijo za naslednji projekt, v knjigi pa so popisali samo kapelice. Tri leta so se trudili s terenskim delom pri zbiranju podatkov in fotografij. Postavili so razstave Naše kapelice na poti do knjige v Mestni knjižnici Grosuplje, na Polici, v Šmarju, Št. Juriju, Škocjanu. Razstave so bile dobro obiskane in obiskovalci so dodali še marsikak zanimiv podatek, ko so videli razstavljeno fotografijo svoje ali poznane kapelice.

Župnije so predstavljene na zemljevidih in kapelice so vrisane vanje, saj je ob knjigi nastal tudi pravi uradni kataster naših kapelic. V župniji Grosuplje je opisanih 11 kapelic, v župniji Kopenj jih je 17, sem so uvrstili tudi kapelice na ilovskem, čeprav ti kraji spadajo pod dobrepoljsko župnijo. V župniji Polica je 23 kapelic, v škocjanski fari 15, vzeli pa so tudi vse kapelice, ki sodijo v župnijo, čeprav sodijo v drugo občino. V šmarski župniji je 9 kapelic, v župniji Št. Jurij 18, v žalski pa 17. Skupaj je torej opisanih 108 kapelic.

Najprej izvedemo, kje kapelica stoji ter kdo in zakaj jo je postavil. Zgodbe, ki so jih pripovedovali domačini, so zanimive in pokažejo na različne vzgibe, ki so pripeljali do postavitve kapelic. Največ jih je bilo postavljenih po zaobljubi. Sledi arhitekturni opis kapelice in kateremu svetniku je posvečena. Prevladujejo kapelice, posvečene Mariji, Srcu Jezusovemu, sv. Antonu – Padovanskemu in Puščavniku, sv. Martinu, sv. Luciji ... Opisane so poslikave, kipi, dodatki. Vsaka kapelica je predstavljena tudi z več fotografijami.

Večina kapelic je lepo oskrbovanih. Če so družinske, se skrb zanje prenaša iz roda v rod, celo z oporokami. Tudi za vaške kapelice lepo skrbijo, vedno so okrašene z rožami in svečami. Nekatere pa so zapuščene in v slabem stanju. Denar, zbran s prodajo knjige, bo namenjen obnovi kakšne takšne zapuščene kapelice, veseli pa bi bili, če bi uspeli dobiti še kakšen evropski denar. Že samo zbiranje in popisovanje kapelic je marsikatero skupnost

ali družino pripravilo, da so kapelico obnovili ali vsaj polepšali.

Dr. Kuhar je poudaril, da etnologa pri kapelicah zanimajo predvsem zgodbe, zakaj so bile postavljene, pa tudi zgodbe o življenju, ki se je odvijalo okoli njih. Dr. Boris Kuhar se je zahvalil vsem, ki so pomagali, da je nastala ta knjiga. Popisovalci so bili: Matic Bavdek, Nejc Gregorič, Janez Jamnik, Tanja Kadunc, Antonija in Anton Kralj, Marija Kralj, Olga Kralj, Tomaž Krampelj, Katja Novak, Lara Petrič, Barbara Podlogar, Ivica in Marjan Potisek, Vera in Ivo Puhar, Andreja Smolič, Maja Sodja, Ivanka Šircelj-Žnidaršič, župnik dr. Edo Škulj, Veronika Špacapan; fotografije so prispevali: dr. Boris Kuhar, Tone Muha, Tone Podržaj, Ivo Puhar, Marjan Šircelj, Veronika Špacapan in Marjan Trobec.

Knjigo je lektorirala Ivanka Šircelj-Žnidaršič, do konca pa sta pri urejanju knjige in s ponovnimi fotografijami sodelovala Vera in Ivo Puhar. Andreja Smolič, ki vodi Univerzo za tretje življenjsko obdobje, pa je pomagala pri zbiranju donacij za knjigo in ves čas stala ob strani ustvarjalcev knjige in jih spodbujala.

Fran Jaklič o življenju znamenj v črtici Kapelica sv. Ane takole razmišlja: Kadar sem prebiral zgodovinska poročila o nastanku spomenikov, cerkva, znamenj, kapelic in sem bral imena ustanoviteljev, o slogu, in načinu zgradbe in o drugih rečeh, tedaj sem v spisu naravno nekaj važnega pogrešal. O nagibih, ki so vodili ustanovitelja, da je žrtvoval premoženje in trud, da je nastalo »znamenje«, je malokje kaj zapisanega. Pa vendar niso znamenja, kapelice idr. nastale kar tako! Nekaj notranjega je moralo vzdigniti človeka, da se ni ustrašil žrtev za spomenik. O, ko bi zbrali zgodovino vseh znamenj in kapelic ob naših cestah, ki stoje na križpotjih, sredi polja ali pa samotarijo na gričku ali ob robu gozdov, bi bile debele knjige in brali bi povesti, ki bi zgrabile človeka in ga povzdignile!

NAŠE KAPELICE

Množica poslušalcev je napolnila dvorano Mestne knjižnice Grosuplje – foto Marjan Trobec.

Gospod Ivo Puhar je sodeloval pri knjigi do konca. Če se je pokazalo, da je fotografija slaba, je zadnje dneve, tik pred tiskom, še lovil zadnje lepe dneve in fotografiral kapelice. Težko je bilo dobiti lepe slike. Če je bilo sončno, so drevje in okolica metali sence na kapelico, večina kapelic je zastekljena, kar je tudi oteževalo fotografiranje.

Gospa Andreja Smolič se je naprej predstavila kot popisovalka kapelic. Večino ljudi in kapelic v župniji Žalna je poznala že iz otroštva, zato ji delo ni bilo težko. Nekaj zanimivih in duhovitih mladostnih spominov se ji je ob delu obudilo in jih je ta večer podelila z nami. Založništvo knjige pa je težji in zahtevnejši projekt. Treba je bilo zbrati denar, poiskati sponzorje. Denar od prodanih knjig bodo namenili za obnovo kapelic, ki so v slabem stanju.

Višji bibliotekar Drago Samec je povedal, da so v njegovo bibliografijo uvrščeni tudi zapisi o znamenjih, saj je bibliografija nastaja še v času, ko so zbirali podatke tudi o znamenjih. V svoje razmišljanje o nastanku kapelic je vpletel misel, da so kapelice nastale tudi zato, ker so bile cerkve pogosto zaprte, zato pa so bili svetniki v kapelicah ves čas med ljudmi, da so lahko ob njih pomolili, prosili za srečno vrnitev ob odhodu z doma ali pa se poslovili od umrlega sovaščana. Posebno zadovoljstvo pa mu je bilo iskati odlomke v domoznanskem leposlovju o kapelicah in znamenjih. Našel je zanimive pripovedi o rezbarju Satančku, ki je Kristuse rezljal, o presuhem kipu Antona Puščavnika, ki ga župnik ni hotel blagosloviti, o vaščanih, ki so se prepirali, kam naj bo kapelica obrnjena.

V črtici Znamenje iz knjige Preproste stvari je dr. Emilijan Cevc o nastanku znamenja takole razmišljal: O, znamenje sredi vasi, preprosto, lepo znamenje, ki posvečuješ delo človeških rok in povzdiguješ očete in matere v svečenike. Cerkev in znamenje – kakor velika maša in očenaš.

Nihče ne ve več, kdaj so ga postavili in po kakšni zaobljubi, in v nobeni knjigi ni to zapisano. Najbrž so preprosto rekli: Jezus in Marija morata biti med nami, ne v cerkvi zaprta, temveč v znamenju sredi vasi, da ju vidimo, ko gremo na delo in se vračamo

domov in ko si povemo pametno besedo. Bedela bosta nad nami in našimi otroki, ki se jima bodo igrali ob nogah...

In ljudje so šli ter postavili znamenje.

Svoj pečat knjigi je dodala lektorica Ivanka Šircelj Žnidaršič, ki je vztrajala tudi pri arhitekturnem opisu vsake kapelice in pri poenotenju izrazov. Posebej se je potrudila pri prevajanju besedil s kamnitih plošč.

Predstavitvi knjige je prisostvoval tudi zaslužni profesor Fakultete za arhitekturo dr. Peter Fister. Pohvalil je knjigo in poudaril pomembnost znamenj v slovenskem prostoru. Tudi Evropa se zaveda teh slovenskih arhitekturnih posebnosti in jih pomaga obnavljati in vzdrževati kot del značilne slovenske krajine. Vse odgovorne je pozval, naj poiščejo poti do evropskega denarja in ohranijo bogastvo kapelic in znamenj naslednjim rodovom.

V kulturnem programu so sodelovali vedno odlični folkloristi Mlada zarja iz Račne, ki jih vodi gospa Olga Gruden. Zapeli so nam manj poznani pesmi Pesem o svetem Janezu in Pesem o sveti Barbari, kasneje pa še Staro polko in Vsi so venci vejli, za konec pa so nastopili še Ljudski pevci s Police, ki jih vodi profesor Edvard Adamič, upokojeni učitelj čela. Zapeli so Tam gori za našo vasjo, Kje so tiste stezice in iz stolpa sem mi zvon zvoni.

Po vsej slovenski zemlji so posejana znamenja: ob cestah in križpotjih, sredi polj in gozdov, na robu vasi in na trgih, na planem in v bregu stoje. Tudi ona, morda najskromnejša med pomniki davnih dni, dokazujejo, da nismo šele od včeraj na tej zemlji, je zaključil svoj uvod v knjigo Znamenja na Slovenskem dr. Marijan Zadnikar.

Tudi v dvorani Mestne knjižnice Grosuplje smo zaključili kar več kot dve uri dolg domoznanski večer s klepetom ob kozarčku in prigrizku. Za dobrote so poskrbele skrbne gospodinje, članice UTŽO.

Knjiga obsega 275 strani z opisi in barvnimi fotografijami kapelic. Kupite jo lahko v Mestni knjižnici Grosuplje, stane pa 15 evrov.

Marija Samec

Knjigo Naše kapelice so predstavili: Dr. Boris Kuhar, pobudnik akcije in urednik knjige, Ivo Puhar – fotograf in popisovalec, Andreja Smolič – popisovalka in predstavnica založnika UTŽO, Marija Samec – povezovalka domoznanskega večera, Drago Samec – bibliograf – foto Marjan Trobec.

Dr. Miklavž Komelj v Mestni knjižnici Grosuplje

Univerza za tretje življenjsko obdobje in njen krožek za književnost sta povabila v goste pesnika, publicista in umetnostnega zgodovinarja dr. Miklavža Komelja.

Njegova doktorska disertacija je bila posvečena beneškemu srednjeveškemu slikarstvu. Pesni že od gimnazijskih let dalje. Vse poslušalce je navdušil z recitiranjem svoje pesmi iz zbirke Luč delfina (1991) na izust. V zgodnji poeziji se drži klasičnih pesniških oblik, soneta, v kasnejših zbirkah Jantar časa (1995), Rosa (2002), Hipodrom (2006), Nenaslovljiva imena (2008), Modra obleka (2009) pa svoj odnos do sveta izraža v prostem verzu in ritmu.

Leta 2009 je dr. Komelj izdal knjigo Kako misliti partizansko umetnost. Velik del knjige je posvečen razmišljanju Adolfa Jakhla o umetnosti. Do sedaj smo Jakhla poznali le kot partizana, komunista in ustanovitelja Grosupeljske čete, neznan pa nam je bil kot literarni ustvarjalec, ki bi se razvil v dobrega literata. Matej Bor pa je v zgodbi V partizanskem taboru, besedilo je bilo objavljeno tudi v 3. zborniku občine Grosuplje, opisal srečanje s komandantom Grosupeljske čete v gozdovih okoli Grosupljega, literarni večer in pogovor z Jakhlom o literaturi v času vojne in po njej. Dr. Komelj ni delal razlik med literaturo po politični plati, ampak je presojal le, kaj so novega, posebnega, ne le strogo vezanega na vojni čas ubesedili slovenski pesniki in pisatelji med drugo svetovno vojno. Poudaril je, da je razširjenost in množičnost literarnega ustvarjanja med vojno, pestrost vsebinskih in oblikovnih elementov tako bogata, da ji ne najdemo primerjave v Evropi.

Marija Samec

Klemen Benedik

Kljub poznemu sobotnemu popoldnevu in belini, ki jo je oddajala zasnežena narava, je bilo zunaj že povsem temno. Le luči iz bližnjih hiš in javne razsvetljave so medlo oddajale svetlobo in klicale po življenju. Tema je pronicala tudi skozi okna kapele v Domu starejših občanov v Grosupljem. Le oltar na steni je oddajal naravnost čudežno, sončni podobno svetlobo, ki se je tiho plazila po vsem prostoru. Ob vratih nasproti oltarja je stal slok mladi mož, nepremično zroč v svetlobo, ki jo je oddajal oltar. Globoko zamišljen, je brez besed strmel predse ...

KLEMEN BENEDIK, mladi umetnik, slikar in oblikovalec. Umetnik, ki počasi zaključuje še zadnje finese na oltarju. Do božiča, ko naj bi bila oltar in nadangel Gabrijel, ki bo „nagovarjal“ s stene nasproti oltarja, zaključena, je samo še štirinajst dni.

„Ni dileme, obljubil sem, to moram do božiča narediti,“ tiho pravi, kot bi hotel povedati: - Ljudje tukaj v domu, ki jim ta kapela pomeni pribežališče v trenutkih osamljenosti in iskanja ali težkih življenjskih preizkušenj, ali kraj, kjer se lahko v tišini zahvalijo za uresničene želje, morda tudi prijetno starost,

Sporočilo ljubezni in svetlobe, miru in veselja

morajo dobiti to dragoceno božično darilo.“ In potem v pogovoru „stopiva na pot“, ki je mladega grosupeljskega umetnika pripeljala k delu v to kapelo. V besedah se najprej, morda s kančkom nostalgije, ki nas navdaja vedno, kadar se spominjamo prijetnih trenutkov preteklosti, vrne v zgodnjo mladost: „Živel smo v Ljubljani na Ilirski ulici, ki sodi v župnijo sv. Petra. Spominjam se, da sem še kot otrok vso mašo vedno strmel v čudovito poslikan strop te cerkve, ki me je vedno znova popolnoma prevzel in v meni vzbujal željo in mladostne sanje, da bi tudi jaz nekoč znal ustvariti nekaj takšnega. Ker so v meni že kot prvošolčku prepoznali talent v likovnem izražanju, so me tako tudi usmerjali. Zapisal sem se slikarstvu. Življenjska pot me je pripeljala v Čušperk, kjer je doma moja žena Sabina in tako tudi na prečudoviti Kopanj. Tu sem najprej ustvaril kip sv. Antona Puščavnika, nato naslikal fresko sv. Marjete v kapeli v Račni in fresko Marije v župnišču na Kopanju. Tako sem spoznal tudi g. župnika g. Janeza Šketa. Očitno so mu bila moja dela všeč in povabil me je k sooblikovanju kapele v Domu starejših občanov. Nad povabilom sem bil zelo navdušen, ker mi je to predstavljalo nov izziv.“

Na moje vprašanje, kako se mu je prebudila ideja, kakšen naj bo oltar, skromno razgrne misli, kot bi jih nizal na slikarsko platno:

„Takoj, ko sem vstopil v prostor, sem začutil, da mora tukaj bivati nadangel Gabrijel, ki je oznanil Mariji Kristusovo rojstvo. Prišla je ta misel kar sama od sebe, zdi se mi, da niti nisem dosti razmišljal. G. Šket je bil nad mojo idejo navdušen in želel je, da narišem še skico za oltar. Kaže, da so se moje ideje poistovetile z željami in videnji tega projekta g. župnika ter članov župnijskega pastoralnega sveta. Tako smo začeli skupno pot realizacije tega duhovno bogatega projekta.“

Milost, ki nam je bila dana skozi Njegovo trpljenje...

- Koliko časa ste si vzeli za razmislek, ali drugače – vodilo za ustvarjanje? -

„Kapela je postala moj izziv. Začelo se je nekje spomladi. Nato sta bila vsaj dva meseca iskanja, razmišljanja, risanja skic, pogovorov z g. Šketom. Bile so tudi neprespanske noči, iskanje, kako podati osnovno sporočilo, ki naj bi ga nosila kapela in oltar, sporočilo ljubezni in svetlobe, miru in veselja. Nisem hotel poudarjati trpljenja križanja temveč milost, ki nam je bila dana skozi Kristusovo trpljenje,“ pove s tonom glasu, ki zaznamuje njegovo globoko misel.

- Kaj vse ste preštudirali, preden ste se lotili dela? - z vprašanji počasi odstiram tančico, ki skrivnostno zagrinja slikarsko platno.

„To niso enostavne stvari. Ogromno literature sem preštudiral. Poglobil sem se v simboliko starega krščanstva, iskal motive, ki imajo zelo močno sporočilnost, šel skozi zgodovino umetnosti, ponovno vzel v roke Biblijo, predvsem Novo zavezo,“ se z mislimi še enkrat sprehodi po poteh globokega razmišljanja in študija, preden je lahko spregovorila njegova duša tako, da je v sebi začutil navdih in so se rodile zasnove.

- Umetnik. Mora imeti – človek v sebi vero, mora verovati ali je moč umetnika, da tole lahko ustvari tudi brez prisotnosti verovanja. Se motim, ker mislim, da to ni mogoče? - nadaljujem pogovor.

Ne razmišlja veliko, s pogledom objame oltar, rekoč: „Prepričan sem, da je vsak umetnik duhoven človek, ker ustvarja iz svoje duše, pa naj to prizna ali ne. Meni pri tovrstnem ustvarjanju veliko pomeni moja vera. Tako sem bil vzgojen in samo tako lahko poiščem stik z Božjim.“

- Koliko časa je vgrajenega v tem delu? -

„Tega dela ne štejejo ure. Takšen projekt je v tebi vedno prisoten - je, ali pa ga ni! Čas je tu nekaj relativnega - ure so minute. To je morda težko razumeti. Vendar tudi tedaj, ko zaprem vrata ateljeja, kjer pripravljam detajle, ali te kapele, kjer nadaljujem, moje delo ni nikoli končano. To je pač način življenja vsakogar, ki se s srcem in dušo zapiše umetnosti. In samo tako vem, da sem na pravi poti, samo tako mi lahko uspeva,“ razpreda svoje razmišljanje.

Takrat nastajajo najboljša dela

- Imate morda svoje trenutke, ko vam gre laže „od rok“, iz duše, kot temu pravimo?

„Ko začutim inspiracijo, podobe živijo v meni in nisem miren, dokler ne zaživijo, bodisi na platnu, kipu ali katerikoli zvrsti. Takrat nastanejo najboljša dela. Pride pa tudi tišina, zatišje, praznina - to je težak čas, pa vendar - samo človek si,“ pove in se zamisli. Oči pa ves čas objemajo svetlobo oltarja.

- S kom ste največ sodelovali v tem času? -

„Odlično sem sodeloval z župnikom g. Šketom, razgledanim in čudovitim človekom. Res sem vesel, da sem ga lahko spoznal. Tudi sodelovanje s Petrom Kastelicem, ki je zadolžen za izvedbo mizarskih del, in z župnijskim pastoralnim svetom, ki ima prav

tako nekatere pristojnosti pri izvedbi tega projekta,“ ne skriva zadovoljstva nad ljudmi, s katerimi se je srečeval v času svojega umetniškega ustvarjanja.

- Oltar in angel se bližata zaključku. Ste zadovoljni, je to tisto, kar ste osnovali, preden ste začeli z delom? - sprašujem, kot bi hotela pod pogovor potegniti črto ločnico in še enkrat pogledati v zakulisje dogajanja.

„Angel je bel, v sedečem položaju, zlata krila so izdelana v mozaiku, na katere delčke naj bi ljudje s posebnimi pisali in barvami napisali svoje želje (saj je vendar angel priprošnjik), nad glavo bo žarel sij, enako kot na oltarju nad glavo Kristusa. Pojavila se mi je dilema, da bi ne bil angel preveč karizmatičen, da bi preveč ne izstopal. Zato sem se odločil za svetlobni oltar. Za oltarjem sem vgradil omaro z reflektorji, tako da gre za svetlobne efekte, igro svetlobe. Kristusa na oltarju sem prikazal tako, da ne trpi, ampak s svetlobo oddaja ljubezen. Tako sem zasnoval tudi tabernakelj - hostija prihaja iz njega samega, iz njegovega telesa. Oranžni polkrogi pomenijo ljubezen, ki jo oddaja. Hotel sem pokazati, da je On ljubezen. Iz štirih kotov oltarja nagovorijo Jezusova delovanja:

- obujenje Lazarja od mrtvih, ozdravljenje gobavca, nahanitev lačnega, odpušcanje. Celotna kapela ima neko zgodbo, ki bo zaključena še s postavitvijo vseh štirih delov rožnega venca, ki bo poslikan na steklo. Svetli in veseli del bosta na oknih, da bo skozi prodirala svetloba, žalostni in častitljivi pa na nasprotni steni, kjer ni oken. Seveda so to načrti za prihodnost. Hotel sem, da oltar in celotna kapela toplo delujeta in mislim, da mi je to uspelo,“ je zaključil prijetno pripoved.

Res, nekaj posebnega mi je bilo prisluhniti njegovim besedam, podkrepjenim z vsem, kar sem lahko občudovala.

- To bo prelepo božično darilo vsem tistim stanovalcem doma, ki se že sedaj radi ustavljajo v kapeli. Kaj pa Vam osebno pomeni božič?

„Božič je zame najlepši praznik. Čaroben. Spominjam se vonja piškotov, svečk, jaslic, prijaznosti, obdarovanj, občutka miru in neke posebno globoke sreče. Tako je pri nas še sedaj in srčno si želim, da tudi moj otrok, moja družina božič doživlja tako, kot sem in ga še vedno jaz. To namreč, kar ti starši položijo v zibel in kot te vzgajajo od otroštva naprej, ostane v tebi in tako živiš naprej.“

Prelepe misli, s katerimi bi tudi jaz zaključila najin pogovor - vzemite jih kot božično voščilo vsi, ki boste prebiralali ta pogovor. Hvala, g. Klemen Benedik, za tople besede in seveda prelepe umetnine v kapeli!

Alenka Adamič

Tradicionalen koncert pihalnih orkestrrov

Glasbena šola Grosuplje je ob zaključku leta organizirala božično- novoletni koncert pihalnih orkestrrov. Mali pihalni orkester Glasbene šole Grosuplje je pod vodstvom dirigenta Andreja Tomažina zaigral A Day at the Museum (Promenada, Portret) Jamesa Curnowa in Great Movie Marches (Most na reki Kwai, Knjiga o džungli, Star Trek, Indiana Jones) Johna Mossa. Z obširnejšim programom je nastopil Pihalni orkester Glasbene šole, ki je zaigral: Encanto (Robert W. Smith), Godba gre v veselje (Rok

V malem pihalnem orkestru sicer nastopajo otroci, stari približno deset do dvanajst let, v večjem pa starejši od 14 let naprej. »Vaje imajo dvakrat tedensko, mali pihalni orkester pa enkrat. Enkrat do dvakrat na mesec so še dodatne vaje ob sobotah. Imamo okoli 30 mlajših in 30 starejših učencev. Predvsem je v to vloženo veliko truda s strani učiteljev, dirigenta in učencev.« nam pove ravnatelj Glasbene šole Grosuplje Dejan Zavašnik, ki je ponosen tudi na to, da koncert postaja tradicionalen in so

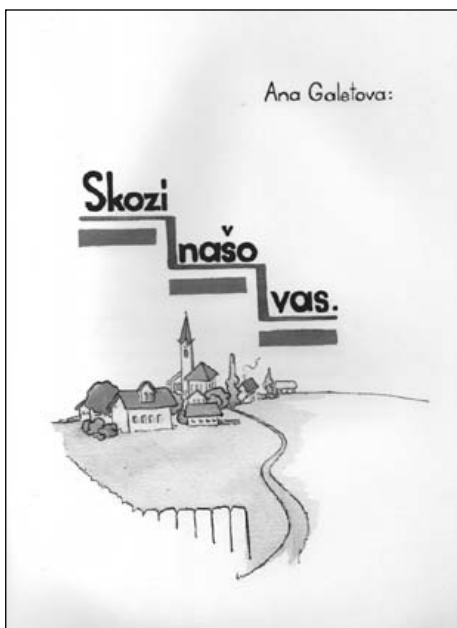
Golob), Star Wars Saga (John Williams), Os Passaros do Brasil (Kees Vlak), White Christmas (Irving Berlin), Silvestrski poljub (Jože Privšek), Radetzky March (Johann Strauss). Vodil jih je dirigent Mitja Dragolič, ki je v letu 2010 prejel tudi nagrado za najbolj obetavnega mladega dirigenta. Vmes je nastopila še sekcija tolkal Glasbene šole s sambo iz brazilskega karnevala.

ga priredili že več kot dvajsetkrat. »To nam pomeni en tak velik dogodek, ko se vloženi trud, ljubezen do glasbe povrne. Letos maja v Dobrepolju je bil sicer veliki orkester prvi v 4. kategoriji godb v Sloveniji. Imamo izredne uspehe, ki so zdaj vidni, čeprav so bili rezultati tudi že prej,« še doda.

Tamara Barič

Ana Gale: Skozi našo vas

Prva knjiga iz Domoznanske zbirke občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje

Domoznanska soba Mestne knjižnice Grosuplje, petek, 17. decembra 2010

Direktorica knjižnice Roža Kek je v pozdravnem nagovoru povedala, da danes predstavljamo prvo knjigo iz domoznanske zbirke naših treh občin. Pozdravila je člane uredniškega odbora: dr. Mihaela Glavana, ravnatelja Ivana Grandovca in Marjana Potokarja, urednika in pisca spremnega besedila k 'Anini knjigi' dr. Milana Dolgana in oblikovalca Roberta Kuharja. Od županov se nam je pridružil le župan Dobropolja Janez Pavlin, prisotna pa sta bila tudi mag. Brane Šuštar iz Slovenskega šolskega muzeja in Andreja Smolič, vodja Univerze za tretje življenjsko obdobje.

Dr. Mihael Glavan se je zahvalil Mestni

knjižnici Grosuplje in direktorici Roži Kek za zasluge pri izdaji knjige, prve v domoznanski zbirki treh občin, ki jih še vedno veže zgodovinska, prostorska, gospodarska in kulturna identiteta, ozaveščenost o skupni naravni, kulturni in duhovni podobi. Domoznanska tematika se že 42 let uresničuje v Zborniku občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje. Po občinah občasno izhajajo domoznanske publikacije, ta zbirka pa ima namen postati redna povezujoča knjižna zbirka.

Za začetek so izbrali gradivo, ki je že čakalo pripravljeno za objavo. To so bile pesmi Ane Gale Skozi našo vas. Ob 100-letnici so originalne risbe in besedila postavili na ogled v Sevnici, na šoli, ki se imenuje po Ana Gale in usposablja za življenje otroke s posebnimi potrebami. Najprej so hoteli prositi Mohorjevo založbo za izdajo, potem pa je padla ideja o domoznanski zbirki.

Dr. Milan Dolgan je bil rojen 1933 v Sevnici in spomnil se je svojih prvih srečanj z Ano Galetovo pri rosnih šestih letih. Kasneje je raziskal njeno zapuščino in 1971 izdal njene Pesmi in prozo. Nekaj pesmi je že tedaj poznal, lani v Sevnici pa je videl celotno zbirko ilustracij in pesmi. Eden od pobudnikov za izdajo teh pesmi je bil Brane Šuštar iz Slovenskega šolskega muzeja.

Ana Gale naj bi te pesmi in slike napisala in narisala leta 1943 za svojega nečaka, ki ga je učila, ko se je vrnila iz Sevnice v Grosuplje. Fantku je bilo ime Francek, klicali pa so ga Nanu. Vendar je vse tako pripravljeno, pesmi in ilustracije, kot da bi bilo namenjeno tiskanju. Zanimivo je, da se je v tistih težkih časih lotila takega dela.

V knjigi so pesmi, ki govorijo o posebnih, ne vsakdanjih dogodkih na vasi: o brusaču, Ciganih, prihodu Ribničana, krošnjarja, sladoledarja. Ilustracije nam kažejo te ljudi, 6 slik je posameznih, štiri pa so individualne. Na naslovnici je slika vasi, vendar v njej ne prepoznamo Št. Jurija, kjer je delala, ne Žalne, kamor je rada hodila. Naslov je podčrtan s črtami v barvi zastave. Alternativni naslov bi po mnenju dr. Milana Dolgana lahko bil Vsi smo ljudje, vzeti iz njene prve naslovne pesmi:

*Naša vas je za hribom skrita,
naša gmajna je s plotom obita,
le ozka stezica drži do nje,
pa vendar najdejo k nam ljudje.*

Oblikovalca Roberta Kuharja, doma iz okolice Višnje Gore, poznamo kot oblikovalca znaka, ki je predstavljal Slovenijo med predsedovanjem EU, oblikoval pa je tudi grb občine Grosuplje. Za simbol domoznanske zbirke si je izbral rimsko cesto, ki povezuje vse tri občine. Sestavljena je iz kamnov, ki so trdni le, ko so z vezivom povezani skupaj. Znak se ne konča, ampak širi perspektivo v neskončnost. Logotip zbirke torej izraža sožitje, skladnost, trdnost in trajnost. Trije obarvani tlakovci simbolizirajo naše tri občine: modra barva in grb – Dobropolje, zelena barva in grb – Ivančna Gorica, rdeča barva in grb – Grosuplje. Te barve se bodo pojavljale tudi v naslovih knjig, glede na občino, od koder bo prihajal avtor publikacije.

Oblikoval je tudi prvo knjigo zbirke Skozi našo vas. Originalne risbe so bile na slabem papirju in poškodovane, to je pokazal na naslovnici, kjer se vidi celo struktura papirja. Ilustracije v knjigi je očistil in osvežil. Postavil jih je na drugačen papir kot spremno besedilo.

Ana je sama pripravila velike risbe in male ornamente, ki so tudi dobili svoje mesto v knjigi.

Dr. Mihael Glavan je poudaril, da je uredniški odbor za začetek zbirke imel srečo, da je naletel na že pripravljen biser, ki je 60 let ležal v predalu. Pri tisku se je potrudila grosupeljska tiskarna Partner. Tako so zbrali vse ustvarjalce knjige iz domačega okolja. Sedaj pa mora knjiga med ljudi.

Direktorica knjižnice je povedala, da bomo ubrali že znane poti za prodajo. Cena knjige je 10 evrov in jo lahko kupite v Mestni knjižnici Grosuplje.

Del uredniškega odbora zbirke: stoji direktorica knjižnice Roža Kek, sedijo: oblikovalec Robert Kuhar, dr. Mihael Glavan, dr. Milan Dolgan, župan občine Dobropolje Janez Pavlin.

Marija Samec.

Celotna Slovenija pomagala ogroženim otrokom

Krizni center za otroke (KCO) - Hiša zavetja Palčica je v Grosupljem zaživela pred tremi leti. »Vsako leto več nameščenih otrok (v treh letih je številka narasla na že okrog 150) govori o tem, da smo KCO za najmlajše nujno potrebovali,« pravi vodja centra Manuela Ham. V centru bivajo otroci, stari do šest let, za katere v domačem okolju ni poskrbljeno. Največkrat gre za žrtve fizičnega, spolnega in čustvenega nasilja. Vse bolj pogosti so tudi primeri, ko starši svoje otroke zapustijo ali pa se jim odrečejo.

Elektronska pošta zaokrožila po vsej državi

In ravno za tako ogrožene otroke je v zadnjem času primanjkovalo osnovnih dobrin. Ker v času recesije KCO težje dobiva donatorska sredstva, se je Hamova s prošnjo za pomoč prek elektronske pošte obrnila kar na prijatelje. Ti so pošto posredovali dalje in odziv je bil izjemen. »Zadeva je hitro zaokrožila naokoli in ker so na sreči ljudje tako prijazni, imamo znova za nekaj časa dovolj stvari. Že pred dvema letoma smo sicer sprožili podobno akcijo. Ko otroci od nas odidejo, jih nekako opremimo s stvarmi in zato zmanjkajo

Vedno nas prijetno preseneti pozitiven odziv ljudi. Zdaj nas kličejo celo iz Prekmurja in ponujajo pomoč,« nam je povedala Hamova in dodala, da se še vedno pozna obdobje krize. »Ljudje oziroma podjetja so pripravljena pomagati, ampak težko s finančnimi sredstvi pa ravno to bi nam prišlo najbolj prav. Ampak razumemo, da je trenutno težko nam in vsem ostalim.«

»Ko že misliš, da si videl vse...«

Trenutno so v Palčici med sedmimi otroki tudi 4-letni fantek, katerega mamica se je čez noč odločila, da si želi drugačno življenje; 5-mesečna dojenčica, za katero starša ne moreta skrbeti zaradi težav z duševnim zdravjem in 8-mesečna dojenčica, ki je imela ob namestitvi alkoholni sindrom. Prav slednji primer je pretresel sicer že vsega hudega vajeno Hamovo. »Deklico so k nam pripeljali neko soboto ponoči. Bila je izredno nemirna. Imeli smo podatek, da je bila dojena s strani mame, ki je uživala alkohol. Odpeljali smo jo na Metelkovo in naprej na Pediatrično kliniko. Ugotovili so prisotnost alkohola v krvi. Hospitalizirana je bila toliko časa, da so se zadeve umirile. Ko že misliš, da si videl vse, ugotoviš, da so stvari, ki se ne dogajajo

samo v ameriških kriminalkah, ampak tudi v slovenskih domovih.«

Otroci v KCO načeloma ostanejo približno mesec dni. V tem času mora pristojni Center za socialno delo poiskati najbolj primerno rešitev za otroke- največkrat je to namestitev v rejniško družino. Ker je le-teh vedno manj, so otroci v centru ponavadi nameščeni veliko dlje.

Tamara Barič

Manuela Ham, vodja centra.

Z globalnim projektom do spoznavanja drugih držav

Četrtošolci in petošolci OŠ Brinje so se letos pod vodstvom mentoric Majde Križman Žužek in Marlene Javornik pridružili mednarodnemu projektu Global Teenager Project (GTP), v katerega je vključenih več kot 16.000 učencev, dijakov in učiteljev iz 40 držav. Projekt se je zaključil v začetku decembra, ob tej priložnosti pa so učenci predstavili svoje vtise in pripravili razstavo.

Projekt, ki ponuja več

»Kot učiteljico me ti projekti navdušujejo predvsem zaradi njihove življenjskosti. Učenci raziskujejo, pošiljajo sporočila v angleščini, se seznanjajo z možnostmi, ki nam jih ponuja splet, se učijo od sovrstnikov iz drugim držav, spoznavajo razlike in podobnosti med ljudmi, razmišljajo o rešitvah globalnih problemov, razvijajo vrednote, kot so strpnost, sodelovanje, vztrajnost. Znanje, ki nam ga ponujajo učbeniki, je pogosto ozko usmerjeno v pridobivanje ocen in točk, ti projekti pa

posegajo izven ocen in šole. Otroci jih običajno sprejmejo z navdušenjem,« nam je povedala Križman Žužkova.

GTP ponuja več tematskih sklopov, poteka pa v angleščini, nemščini, francoščini, španščini, nizozemščini in arabščini. Projektno delo temelji na sodelovanju preko interneta, raziskovanju in komunikaciji v večji skupini. Letošnja tema je bila Narava in svet okoli nas.

Očarani nad Kanado in Egiptom

Učenci OŠ Brinje so tako že septembra začeli »učni krog«, ki je trajal nekaj več kot deset tednov. Vsak teden so dobili posebne naloge, ki so jih morali izpolniti. Partnerjem iz Kanade, Egipta, Velike Britanije, Madžarske in Romunije so najprej predstavili sebe, šolo, domači kraj in državo. Nato so se začeli ukvarjati z raziskovalnim vprašanjem in partnerjem pošiljali svoje ugotovitve. Ob obisku razstave so nam sodelujoči učenci povedali, da jih je najbolj pritegnilo raziskovanje, spoznavanje raz-

ličnih kultur in delo na računalnikih. Od držav sta se jim še posebej vtisnili v spomin Egipt in Kanada. »Pričakovala sem, da je v Egiptu samo puščava, ugotovila pa sem, da je tam tudi veliko zelenja,« je denimo dejala Nika, Kaja pa je navdušeno dodala: »Sama bi enkrat rada šla obiskat to državo.« Ko so spoznavali Kanado, jih je presenetilo predvsem to, da tamkajšnji učenci v šolah nosijo uniforme. In če so eni v sklopu projekta predvsem spoznavali druge države, je drugim skupinsko delo prineslo nove izkušnje tudi na področju računalništva: Zala je denimo dobila svoj prvi elektronski naslov na Gmailu, ki ga že navdušeno uporablja za komunikacijo z učiteljico in drugimi.

Tamara Barič

V novem letu si želijo drugih prostorov

Božiček med nagovorom.

Eva Pirnat med plesno točko.

Parketarstvo Rajko Novak s.p.

Polaganje vseh vrst
parketov in laminatov,
tekstilnih in plastičnih
podov ter obnova parketov.

Nabava in dostava
vseh podov.

Tel 041 / 658 - 955

e-pošta:
novak.rajko@siol.net

Društvo Sožitje Grosuplje je pred prazniki za svoje varovance znova pripravilo novoletno prireditev, na kateri so poleg plesnih in glasbenih točk osebe z motnjami v duševnem razvoju presenetili tudi z božičkom in darili ter nastopom ansambla Viharnik.

Razveselilo jih je priznanje občine

Ob pregledu dogajanja v letu 2010 je predsednica Društva Sožitje Grosuplje Barbara Škerlj izpostavila srebrno občinsko priznanje, ki so ga prejeli za več kot 10-letno delovanje, ob tem pa opozorila na nekatere težave, s katerimi se soočajo. »Pri nas so resnično velik problem prostori, ker jih imamo v OŠ Louis Adamič, kjer so tudi drugi razredi. Moramo razumeti, da ima šola tudi svoje potrebe. Na občini so nam ponudili neke mansardne prostore, ki niso dovolj dobri. Mi rabimo res majhen prostor, ki pa mora biti dostopen za gibalno ovirane,« nam je povedala in dodala, da bi bili veseli tudi novih prostovoljcev, ki bi enkrat tedensko priskočili na pomoč.

Spremembe ne gredo v pravo smer

Prireditve, na kateri so s pevsko točko nastopili varovanci grosupeljskega in kranjskega društva, s plesnim vložkom pa je navdušila Eva Pirnat (Eva je sicer ena izmed prvih oseb z motnjami v duševnem razvoju, ki je prejela priznanje občine Kranj), se je udeležila tudi direktorica Zveze Sožitje Mateja De Reya. Vsem

je zaželela srečno novo leto in dala vedeti, da je pred njimi pomembno leto. Trenutno namreč država pripravlja več zakonskih sprememb, nad katerimi v zvezi niso navdušeni. Z zbiranjem podpisov v podporo njihovih stališč (obrazec bodo objavili tudi na spletni strani zveze) želijo opozoriti, da spremembe na treh ključnih področjih ne gredo v pravo smer. Po novem naj bi namreč osebe z motnjami izgubile status invalida - prekvalificirali jih bodo v za delo nezmožne prejemnike socialne pomoči; šoloobvezne otroke naj bi izključili iz rednih osnovnih šol in jih usmerili v posebne šole ter zavode; poleg tega pa se uvaja še institut skrbništva za polnoletne, ki sami ne zmorejo varovati svojih pravic. Čeprav jim Konvencija OZN o pravicah invalidov priznava pravico do pravne sposobnosti, predlog družinskega zakonika določa nadomestno odločanje, kar pomeni, da namesto osebe z motnjo v duševnem razvoju odloča nekdo drug. V Zvezi Sožitje želijo zbrati vsaj osem tisoč podpisov oziroma podpise polovice svojih članov, ki jih bodo predvidoma februarja izročili predsedniku državnega zbora Pavlu Gantarju. Kot je dejala De Reya, podpise zbirajo »v opozorilo zakonodajalcem, da nas ni tako malo in da spremembe ne gredo v smeri, ki bi si jih želeli. Čas je, da nas začnejo malo bolj resno upoštevati.«

Tamara Barič

Nastop Kranjčanov, kjer so prisotni začeli zraven plesati.

Nastop varovancev Društva Sožitje Grosuplje.

G. Nenad Stojanovič, novi direktor Centra za socialno delo Grosuplje

„Svoje nove naloge prevzemam z zavedanjem, da smo tu zaradi ljudi, da jim nudimo pomoč in strokovno svetovanje – vse, kar so javna pooblastila centrov za socialno delo. Glede na to, da je Krizni center, kjer sem bil do sedaj zaposlen, del Centra za socialno delo, so mi naloge in pristojnosti poznane. Nove naloge v grosupeljskem Centru prevzemam s ciljem, da najprej ugotovim, kaj je Center delal dobro in da to delo nadaljujem,“ je bil jasen g. Nenad Stojanovič.

Grosuplje, 1. december. Po upokojitvi dosedanje direktorice Centra za socialno delo Grosuplje, ge. Vesne Širok, je s 1. decembrom odgovorno delo direktorja prevzel g. NENAD STOJANOVIČ, univ. dipl. socialni delavec. V 19-letnih delovnih izkušnjah je delal v osnovni šoli kot svetovalni delavec, v vzgojnem zavodu je bil vzgojitelj in nazadnje opravljal naloge vodje kriznega centra za mlade v sklopu Centra za socialno delo v Ljubljani. Spekter bogatih izkušenj, ki jih bo potreboval za vodenje centra.

Alenka Adamič

S kakšnimi pričakovanji prevzimate nove, precej zahtevne in hkrati nehvaležne naloge? - sem ga povprašala prav prvi dan njegovega uradnega nastopa dela.

Kakšno je vaše mnenje o vseh ostrih puščicah, ki so uperjene v centre za socialno delo?

G. Stojanovič o tej temi takole: „Pri svojem delu imamo zelo nehvaležno vlogo. So problemi, ko česa ne naredimo (pa četudi ni vedno v naših močeh), pa spet drugič, ko naredimo (pa spet ni vsem po volji). Zavezani smo namreč etičnemu kodeksu in hkrati zakonodaji. Delati moramo po črki zakona, pa četudi se marsikdaj z njo ne strinjamo. Dejstvo je, da delamo z ljudmi v stiski. Srečujemo se z različnimi področji. Center za socialno delo je namreč edini, ki sreča človeka v stiski celovito. Zadeve, kjer lahko saniramo problematiko, se ne pojavljajo v medijih. Žal pa so včasih pričakovanja ljudi nerealna, Center ne more rešiti vseh problemov. Pri našem delu ni področja, kjer ne bi moglo priti do trenj. Vse te

ostre puščice, uperjene v delovanje in kazanje na napake, ki naj bi jih zdaj eden, zdaj drugi center zagrešil pri svojem delu, vsi strokovni delavci spremljamo in z vsakim sočustvujemo, saj nam ni vseeno, kaj se v stroki dogaja. Je pa gotovo, da takšne in podobne zadeve niso prijetne. Verjamem v strokovnost opravljenih zadev, pa kakorkoli jih že komentirajo mediji. Strokovni delavci centrov za socialno delo to najbolj vemo.“

Vas takšna in drugačna mnenja niso ovirala pri odločitvi? Iz takšnih ostrih puščic namreč tudi grosupeljski Center ni bil izvzet.

„Prav gotovo sem o tem veliko razmišljal. Vendar človek kljub temu zagriže v to kislino, trpko jabolko. Odločil sem se v upanju in pričakovanju, da pa je mogoče v tem delu le še kaj spremeniti v dobro uporabnikom in stroki – v obojestransko zadovoljstvo.

Glede očitkov na delo grosupeljskega Centra pa lahko povem le, da je tedaj Centru Skupnost centrov nudila strokovno pomoč in sodelovanje. Ker sem tudi sam delal v tem timu, mi je situacija dobro poznana in zato nikakor ne prihajam v neznanost!

Namreč, že ko se človek odloči za tovrstni študij, ve, da bodo poti ovinkaste in strme. Toda tisti del, kjer vidiš, da pa lahko le toliko in toliko ljudem v stiski s svojim znanjem in pooblastili pomagamo, prevlada, kljub temu, da veš, da tvoje delo ne bo nikoli cenjeno,“ meni g. Stojanovič.

Imate morda v svojem programu načrtano, čemu boste dajali prednost pri svojem delu?

„Zakonodaja našega dela je jasna. Eno področje so javna pooblastila, ki jih centri imajo, drugi pa je obvezni del, ki ga izvajamo. Grosupeljski Center obravnava kar 17.000 uporabnikov. Želim, da bi delovali tako, da bi bil Center še bolj prepoznaven in dobro vpet v lokalno skupnost. Glede na spremembo zakonodaje, ko se spreminjata Zakon o socialno varstvenih prejemkih in Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, bo v marsičem potrebna sprememba organizacije dela. Zaupam v kolektiv strokovnih delavcev, zato sem prepričan, da bomo pri delu dajali prednost strokovnosti. Glede na to menim, da naši uporabniki lahko z zaupanjem gledajo na delo Centra za socialno delo Grosuplje,“ spodbudno začena svoje vodstveno delo g. Nenad Stojanovič.

Uspešno delo mu zaželimo, da bi bilo v obojestransko zadovoljstvo – njegovo in vseh, ki bomo kdajkoli prestopili vrata Centra za socialno delo.

Srečanje starejših v Škocjanu

V soboto 27. novembra sta župnijska Karitas in krajevna organizacija Rdečega križa Škocjan organizirali srečanje starejših krajanov. V ta namen je bila ob 15. uri sv. maša v Pastoralnem centru, ki sta jo darovala g. župnik Edo

Škulj in g. Franc Oražem. Nato je sledilo družabno srečanje, prav tako v tem centru, kjer imajo čudovite prostore za tovrstna srečanja. Pridne starejše krajanke in tudi tiste, ki se žal že več let ne morejo udeležiti na tovrstna srečanja, je obiskal sv. Miklavž, ki jih je obdaril s simboličnim darilcem, kava, čokolada in bonboni. Obdarili so jih tudi aktivni Škocijanski skavti z ročno izdelanimi adventnimi venčki. Za bogato obloženo mizo pa smo svoj delež prispevale prostovoljke Karitasa in Rdečega križa.

Ob toplim čajem, soku in kapljici rujnega je čas hitro tekel. Poslovlili smo se v želji, da se naslednje leto spet snidemo v čim večjem

številu. Veseli smo, da nas taka in podobna srečanja še bolj povezujejo med seboj.

Saj pravijo, da lepa beseda, iskrice v očeh in topel stisk rok ne stanejo nič, razveselijo pa vsakega izmed nas.

Srečno, zdravo in vse dobro v letu 2011 Vam želimo prostovoljci Karitasa in Rdečega križa.

**Precednica KORK Škocjan
Darinka Virant**

Rokomet se v Grosupljem igra pol stoletja

Petek, 3. december 2010, je bil, kot že nekaj dni poprej, povsem zimski in kazalo je že, da se sneženje kljub napovedim ne bo umirilo. Pa se je in narava, odeta v praznična snežna oblačila, je bila odlična kulisa za praznovanje visokega jubileja Rokometnega kluba Grosuplje. Tudi Dvorana Brinje je bila praznična in pripravljena na sprejem ljubiteljev te dinamične in privlačne igre, ki so prišli na slavnostno akademijo, s katero je Rokometni klub Grosuplje obeležil 50. obletnico ustanovitve kluba. Zgodovina kluba je bila na slavnostni akademiji prikazana s predstavitvenim

filmom, ki je odstrl pogled na svet, Grosuplje in šport v posameznih obdobjih delovanja kluba in na zanimiv način priklical v spomin čase, ki so za nekatere oddaljeni, za druge pa še vedno blizu. Pozornemu poslušalcu in gledalcu ni ušla razlika med tistimi oddaljenimi časi in današnjimi dnevi, a skupna je bila tedaj in je še danes pristna navdušenost za šport, ki se rodi, preprosto obstane v človeku in ne zamre kljub težavam takratnega ali današnjega časa. Zgodovina kluba se je začela pisati 21. septembra 1960, ko je bila pri takratni Okrajni zvezi za telesno vzgojo Ljubljana ustanovljena rokometna

sekcija TVD Partizan Grosuplje. Prvo igrišče je bilo na današnjem nogometnem igrišču v Brinju, kasneje pa je bilo igrišče ob Taborski cesti, v bližini današnje policije. Že v tistem času ta igrišča niso ustrezala tekmovalnim pravilom, zato so morali rokometiši tekme igrati na tujih igriščih. Prvo asfaltno igrišče je Grosuplje dobilo pri Osnovni šoli Louisa Adamiča na začetku sedemdesetih let in je rokometišem služilo, dokler ni rokomet postal povsem dvoranski šport in so tekmovalna pravila zahtevala igranje v dvorani. Spet je bilo potrebno igrati tekme na tujih igriščih. Na prelomu tisočletja so se dolgoletne sanje o domači športni dvorani in rokometnem igrišču v njej uresničile – Grosuplje je leta 2000 dobilo Dvorano Brinje, ki je dom rokometišev še danes in v kateri se rokometna tradicija, rojena v šestdesetih letih, nadaljuje z novimi rodovi. Zgodovina kluba je podrobneje predstavljena tudi v zanimivi publikaciji z naslovom 50 let rokometu v Grosupljem, ki jo je klub izdal ob 50. obletnici svoje ustanovitve in ki skozi pripovedi posameznikov, ki so bili s klubom tesno povezani, odstira delovanje kluba in čas, v katerem je klub deloval.

Udeležence slavnostne akademije sta nagovorila dr. Peter Verlič, župan Občine Grosuplje in Andrej Ambrožič, član Upravnega odbora Rokometnega kluba Grosuplje. V svojih nagovorih sta se ozrla v zgodovino, pogledala pa tudi v prihodnost. V spominu je najbolj ostala misel, ki vzpodbuja in hkrati obvezuje: Za klub je petdeset let dolga doba, a potrebno je vztrajati tudi v prihodnje. Rokometišem to ne bo težko, kajti vztrajnost je ena njihovih največjih vrlin.

Delo v klubu so v posameznih obdobjih zaznamovali posamezniki, ki so svoj prosti čas namenili ljubezni do športa. Zato je bil osrednji dogodek slavnostne akademije podelitev priznanj – kipec rokometiša za delo v klubu posameznikom, ki so se izkazali kot igralci, trenerji ali rokometni delavci v vsej njegovi petdesetletni zgodovini. Obdobje od ustanovitve kluba do konca šestdesetih let je grosupeljski rokomet seveda najbolj zaznamovala prva generacija igralcev, ki niso bili samo igralci, temveč še trenerji in rokometni delavci hkrati, med njimi pa je bil duša Andrej Šušterič. Na začetku sedemdesetih je začel prihajati nov rod, ki je že dal slutiti večji razmah rokometne igre v Grosupljem, v tem obdobju je delovala tudi ženska ekipa.

Prejemniki priznanj iz obdobja 1960–1980 od leve proti desni: Andrej Ambrožič, podeljevalec priznanj, in prejemniki priznanj Janez Ahlin in Dušan Marinčič ter igralci prve generacije Vili Fabjan, Andrej Strehovec, Jakob Lenarčič, Lojze Zrnec, Božidar Gabrijel, Janez Verbič, Andrej Šušterič in Franci Potokar. Na sliki manjkata Janko Kralj in igralec iz prve generacije Marko Zupančič.

Prejemniki priznanj iz obdobja 1980–2000 od leve proti desni: Dušan Rus, podeljevalec priznanj, in prejemniki priznanj vnuk pok. Vinka Kobilice je prevzel priznanje za dedka, Vojko Viršek, Marko Potokar, Jože Marolt, Tanja Habjan je prevzela priznanje za moža Bogdana Habjana, Zdenka Hribar je prevzela priznanje za pok. moža Jožeta Hribarja in Milica Predatič.

V obdobju od leta 1980 do leta 2000 je roket v Grosupljem živel in preživel, proti koncu devetdesetih predvsem v upanju na novo športno dvorano. Igralcem, trenerjem in rokometnim delavcem v tem obdobju ni bilo lahko. Če je bilo v osemdesetih letih še nekaj pridiha prejšnjih časov, pa so devetdeseta leta prinesla nove izzive. Potrebno se je bilo prilagoditi novim razmeram v družbi in s tem tudi zahtevam v športu.

Leta 2000 je Grosuplje dobilo Dvorano Brinje in rokometnašem se je odvalil kamen od srca. Uresničilo se je tisto, o čemer so prejšnje generacije le sanjale. Nov zagon se je pokazal že kmalu. Članska ekipa se je v sezoni 2001/2002 uvrstila v 1. B državno rokometno ligo, delo z mlajšimi selekcijami je postalo načrtno in zato tudi njihovi uspehi niso izostali. Najbolj nadarjeni igralci so uspeli v prvotigaških klubih in postali mladinski in celo članski državni reprezentanti. Klub se je v tem desetletju soočal z velikim izzivom, in sicer kako zagotoviti stabilno financiranje svoje dejavnosti in preko sto mladim, ki iščejo svojo izpolnitev in potrditev v športu, omogočiti športno udejstvovanje.

Vsi prejemniki priznanj so bili s klubom povezani daljše obdobje v različnih vlogah: kot igralci, trenerji ali kot rokometni delavci in vsak je v svojem obdobju s svojim delom postavil kamenček v mozaik zgodovine kluba. V vseh obdobjih obstoja Rokometnega kluba Grosuplje pa je v vlogah igralca, trenerja in rokometnega delavca deloval Andrej Ambrožič. Priznanje mu je podelil Dušan Anžlovar, predsednik Rokometnega kluba Grosuplje, člani upravnega odbora pa še duhovito karikaturu.

Občina Grosuplje, Krajevna skupnost Grosuplje in Zveza športnih organizacij Grosuplje so klubu v vseh obdobjih stale ob strani in podpirale razvoj rokomet v Grosupljem, najzvestejši sponzor pa je še vedno Mercator Pekarna Grosuplje. Klub jim je zato ob 50. obletnici ustanovitve podelil priznanja, ki so jih njihovi predstavniki prejeli iz rok Dušana Anžlovarja, predsednika Rokometnega kluba Grosuplje.

Andrej Šušterič, eden izmed ustanoviteljev kluba, je za konec vsem prisotnim pripravil prijetno presenečenje. V trajno hrambo je klubu izročil originalni zapisnik o ustanovitvi kluba iz leta 1960 in zaželel klubu, da ga odslej čuva tako, kot ga je čuval sam petdeset let. Najprej je bila tišina, ampak prijetna, nato pa se je razlegel aplavz, ki je v tistem trenutku lahko pomenil samo en velikanski: Da!

V kulturnem programu, ki je spremljal podelitev priznanj, so sodelovali samozavestni mladi harmonikar Tilen Magaš, učenec Glasbene šole Grosuplje, muzikalki Maša Tiselj in Tanja Pečenko, ki sta navdušili občinstvo s svojo živahnostjo in mladostno razigranostjo, ter skupina Lavanda, ki je v zimski večer prinesla nekaj

Andrej Ambrožič prejemnik priznanja iz rok Dušana Anžlovarja, predsednika kluba.

toplega in dišečega po morju. Program je povezovala prikupna televizijska voditeljica Tanja Bivic.

Po končani slavnostni akademiji so se ljubitelji rokometu zadržali na družabnem srečanju in si ogledali domiselno zasnovano razstavo o dejavnostih kluba v preteklosti. V klepetu s starimi prijatelji, soigralci in soigralkami so obudili spomine, se predstavili za nekaj časa v preteklost, ko so sanjali svoje sanje in se zavedeli, da so bili del nečesa, kar bo ostalo prihodnjim rodovom, rodovom,

Dušan Anžlovar je prejel originalni zapisnik o ustanovitvi kluba iz leta 1960.

ki so danes tu, rodovom, ki še prihajajo. Mogoče še največ pove izjava enega izmed udeležencev, nekdanjega igralca: »Ponosen sem, da sem bil del te zgodovine, pa čeprav tedaj nisem bil najbolj pomemben.« S čustvi in spomini nabit petkov zimski večer je prinašal optimizem, ki je porok, da se bo roket v Grosupljem igral tudi v prihodnosti.

Brigita Repar Rokometni klub Grosuplje

Prejemniki priznanj iz obdobja po letu 2000 od leve proti desni: Brane Kokot, podeljevalec priznanj, in prejemniki priznanj Dušan Anžlovar, Brigita Repar, Meta Javornik, Jože Miklavčič, Marko Strojani, Nikola Radič, Dražen Ljubanovič, Dragan Marič in Janez Knep.

Za Mercator Pekarno Grosuplje je priznanje prevzela Mojca Mlakar, za Zvezo športnih organizacij Grosuplje Mitja Lončar - predsednik predsedstva, za Krajevno skupnost Grosuplje Tone Žitnik, nekdanji predsednik, in za občino Grosuplje dr. Peter Verlič, župan.

Na evropskem prvenstvu želim kolajno

Vrhunska grosupeljska strelka Renata Oražem Vršič skupaj z Željkom Moičevićem.

Med športnike, katerih rezultatov v iztekajočem se letu ne smemo spregledati, zagotovo spada članica Strelskega društva (SD) Grosuplje Renata Oražem Vršič. 38-letnica iz okolice Šentvida je bila lani izbrana za najboljšo slovensko strelko, verjetno pa ji ta naziv ne bo ušel tudi letos po vrhunskih nastopih na svetovnem prvenstvu (SP).

Leto 2010 se izteka - zagotovo si ga boste zapomnili po desetem in devetem mestu na 50. SP v Münchnu. Ste tako visoki uvrstitvi pričakovali? Kakšne cilje ste imeli pred SP-jem?

Moja želja je bil nastop na SP v streljanju z velikim kalibrom na 300 metrov, a lani

še nisem imela ustrezne puške, poleg tega v Sloveniji nimamo niti strelišča s primerno razdaljo. Zato sem se povezala z reprezentančnimi kolegi, ki so že tekmovali s puško velikega kalibra (VK). Da ne bo pomote, oziroma da si ljudje ne bi delali napačnih predstav o tem, da sem kar prišla za eno puško in čez pol leta osvojila 10. in 9. mesto na svetovnem prvenstvu. S strelstvom se ukvarjam že od 11. leta in tekmujem z več vrstami orožij. Osnova za streljanje z velikim kalibrom je bil pri meni mali kaliber. Od tu izhaja, da obvladam vse tri strelske položaje, tako sem z lahkoto prešla na daljšo razdaljo. Zaradi prej omenjenih razlogov sem trenirala z malokalibrsko puško in s tem nekako kompenzirala ter se prilagajala velikemu kalibru.

Med najboljše ste se povzpeli na tekmi z VK puško v disciplini 60 leže na 300 metrov. S 594 krogi ste državni rekord popravili za 13 krogov. V disciplini 3 x 20 pa ste s 575 krogi zasedli deveto mesto in popravili državni rekord za 6 krogov. Kakšni so bili občutki po teh nastopih?

Občutki, ko uspeš na velikem tekmovanju poseči po državnem rekordu, so fenomenalni. Sama sem bila najbolj zadovoljna s tem, da mi je uspelo prebroditi v glavi visok rezultat. Vsak športnik se na svoji poti kdaj znajde v težki psihološki situaciji. Zame je bila tokrat ta, da sem prej s puško malega kalibra v disciplini 60 leže zadela največ 592 krogov, na SP pa sem morala ohraniti mirno kri, ko sem se začela zavedati, da v bistvu streljam svoj življenjski rezultat, ko je tista meja do 600-ih krogov minimalna.

Da ste pred SP-jem dobro pripravljene, je pokazalo tudi državno prvenstvo, kjer ste prav tako poskrbeli za nov državni rekord. Ste z minulo sezono zadovoljni? Po čem si jo boste najbolj zapomnili?

Minulo sezono si bom zapomnila po lovu na državne rekorde. V tej sezoni sem osvojila 6 novih državnih rekordov in enega izenačila.

Že vrsto let ste članica SD Grosuplje. Poleg vas z odličnimi rezultati izstopata tudi vaša klubska kolega Željka Moičević in Andraž Poje, katerima sledijo še nekateri mlajši strelci. Kako ocenjujete dosedanje dosežke kluba, razvoj?

VSD Grosuplje nastopam od leta 2003. Počutje v klubu je odlično. Pomemben je team, ki deluje na polno paro in s tem pripomore tudi k našim uspehom. Klubski dosežki so vidni konec leta, ko se podeli priznanja najboljšim. Trudimo se, da bomo tudi letos pri vrhu.

Ali je kakšen dejavnik, ki ga pogrešate na področju strelstva v Sloveniji ali v Grosupljem?

Na področju slovenskega strelstva, menim, da manjka ogromno profesionalnega trener-

skega dela. V mladinski konkurenci se najdejo zelo nadarjeni športniki, ko pridejo pa študentska leta, jih nikjer ni. In ravno tu vidim problem nekega timskega strokovnega dela. Kar se pa tiče pogojev v našem klubu, si že vrsto let prizadevamo za nove prostore. V prostoru, kjer treniramo, je taka vlaga, da se je naše strelske opreme oprjel vonj, slabo pa vpliva tudi na samo trdoto materiala, iz katerega je narejena strelska oprema.

Zaposleni ste v Specialni enoti Slovenske policije, imate dva otroke in poleg tega ste vrhunska športnica. Kako usklajujete družinske, športne in službene obveznosti?

Bistveno je, da se znaš organizirati oziroma uskladiti stvari. Postaviti si moraš prioritete. Lepo je, če imaš razumevajoče ljudi okoli sebe, da ti pomagajo pri vsakdanjih obveznostih. Ravno zaradi omenjenih vsakdanjih obveznostih je težko govoriti o tem, kolikokrat na teden treniram oziroma koliko ur. Treniram vmes med vsemi temi obveznostmi, ko najdem čas.

Stari ste 38 let, s streljanjem pa se ukvarjate že 27 let. Si predstavljate svoje življenje brez tega športa? Številni športniki pravijo, da so jih treningi naučili predvsem discipline; poleg tega pa tudi učenja prenašanja porazov ter zmag. Kaj je tisto, kar bi lahko rekli, da je šport »dal« vam?

Od 11. leta se profesionalno posvečam samo temu športu in si težje predstavljam, kakšno bi sploh bilo moje življenje, če tega ne bi počela. Najbrž bi si že nekaj poiskala, da bi bilo življenje polno. Šport ti da nek red, pridobiš neštete vrline - vztrajnost, samodisciplino, samokontrolo, točnost, odgovornost, pozitivno mišljenje...

Ste kaj razmišljali o tem, koliko časa boste še aktivni v strelstvu? Kakšne cilje imate v novi sezoni?

Včasih razmišljam, pri 40-ih bom pa nehala, ker je ravno taka okrogla številka, ko pa se malo bolj poglobim, si že dodam: »Ali ne bi raje pri 42?« Če bodo to dopuščali pogoji in razmere, bom vztrajala, dokler se bo dalo. Kako naj neham, če grem pri vseh obveznostih na kontrolno tekmovanje in sem tam druga? To pomeni, da sem še zmeraj zraven, v igri za vrh. V bistvu mi to tudi daje motivacijo in me žene naprej. Cilj v novi sezoni je nastop na evropskem prvenstvu s samostrelom, poseči po novi kolajni. Želja je tudi nastop na evropskem prvenstvu z velikim kalibrom.

Bi za konec kaj sporočili mladim športnikom?

Mladim športnikom sporočam: bodi pošten in vztrajen (vsak trud se ti enkrat poplača), hodi po svoji poti, bodi odgovoren za svoja dejanja - igraj fair play!

Tamara Barič

Zavod za prostorsko, komunalno in stanovanjsko urejanje Grosuplje d.o.o.

⇒ PRI GRADNJI VAŠEGA NOVEGA ALI REKONSTRUKCIJI OBSTOJEČEGA OBJEKTA VAM NUDIMO:

- izdelavo »urbanističnega dela« posebnega dela projekta (lokacijska dokumentacija po starih predpisih),
- izdelavo projektne dokumentacije za vse vrste objektov,
- pridobitev gradbenega dovoljenja,
- izdelavo geodetskega posnetka in parcelacijo zemljišča.

⇒ ČE STE ETAŽNI LASTNIK V VEČSTANOVANJSKI HIŠI, NAS LAHKO NAJAMETE:

- za upravnika vaše hiše,
- za vpis etažne lastnine.

NAJDETE NAS

na Taborski cesti 3 v Grosupljem in na telefonskih številkah

01 7810-320 ali 01 7810-329 ali 7810-333

Športni plezalec Samo Šajn državni prvak

Plezalna sekcija ASCENDO, ki deluje v okviru Planinskega društva Grosuplje, že nekaj let skrbi za nastope mladih športnih plezalcev na tekmovanjih Vzhodne lige in državnem prvenstvu.

Državno tekmovanje v športnem plezanju za mlajše kategorije je letos obrodilo najslajše rezultate do sedaj. Naši tekmovalci so pokazali, da v kategoriji mlajših plezalcev sodijo v sam vrh športnega plezanja Slovenije.

Samo Šajn je v skupini cicibani dosegel skupno 1. mesto v kategoriji težavnost in prvič v zgodovini našega društva osvojil naslov državnega prvaka! V kategoriji, kjer tekmujejo otroci, stari 11 let ali mlajši, je desetletni Samo ugnal vse starejše tekmovalce. Bitka za prvo mesto je bila vseh pet tekem izredno naporna. Smeri so postajale vedno težje in bolj komplicirane, pokazati je bilo potrebno veliko vzdržljivosti in tehnike. Najboljši trije tekmovalci so se borili do zadnjih atomov moči, odločal je tako rekoč vsak oprimek in vsak gib. Naš Samo se je vseh pet tekem dobro boril in na koncu se je izkazalo, da si zasluži najvišjo stopničko.

Poleg tega sta v isti kategoriji od skupno 28 tekmovalcev zasedla odlično 5. mesto Jan Jerovšek ter 7. mesto Urban Stanko.

V skupini starejši dečki – težavnost - pa 5. mesto Roka Lukavečkega pomeni tudi velik uspeh, ki ga je dosegel v konkurenci tekmovalcev, ki zastopajo Slovenijo na mednarodnih tekmovanjih. Rok je sicer že stari maček državnih tekmovanj, vsako leto od cicibanov naprej je stopničko višje, letos pa se je za las približal najboljšim trem.

Neverjetno nas je presenetil tudi Jan Jerovšek, ki je pričel tekrovati šele letos, a je na tekmi v Kranju z 2. mestom pregnal ostale plezalce, kar je prineslo, da se je v skupnem seštevku zavihel tako visoko. Na tekmi v Kranju je bila konkurenca res izjemno huda, a na koncu je zopet odločala spretnost in tehnika, kar pa je bilo Janu kot pisano na kožo.

Urban Stanko je prav tako pokazal, da se z veliko truda in vztrajnosti lahko poseže po visokih mestih in mislimo, da nas bo v prihodnjem letu še prijetno presenetil.

Naši plezalci so bili zelo dobri tudi v ostalih kategorijah. Skupne uvrstitve na državnem prvenstvu 2010 so naslednje:

CICIBANI - težavnost	
Mesto	Ime in priimek
1.	Samo Šajn
5.	Jan Jerovšek
7.	Urban Stanko
14.	Lenart Tomažič
15.	Žiga Zajc
19.	Rok Bernot
23.	Jernej Šlajpah
23.	Matic Rozman
25.	Anže Zajc

CICIBANI - balvani	
Mesto	Ime in priimek
7.	Samo Šajn
9.	Jan Jerovšek
11.	Urban Stanko
14.	Žiga Zajc
19.	Matic Rozman
20.	Jernej Šlajpah
20.	Lenart Tomažič
22.	Rok Bernot
25.	Anže Zajc

MLAJŠE DEKLICE - težavnost	
Mesto	Ime in priimek
17.	Kristina Rus
19.	Pia Ečimovič

MLAJŠE DEKLICE - balvani	
Mesto	Ime in priimek
16.	Kristina Rus
18.	Pia Ečimovič

STAREJŠI DEČKI - težavnost	
Mesto	Ime in priimek
5.	Rok Lukavečki
34.	Aljaž Gorjup

STAREJŠI DEČKI - balvani	
Mesto	Ime in priimek
11.	Rok Lukavečki
32.	Aljaž Gorjup

V društvu smo zelo veseli doseženih rezultatov in iskreno čestitamo vsem tekmovalcem, ki so se udeležili državnega prvenstva. Letošnja sezona je pokazala, da delamo z otroki dobro, da je naš pristop pravi ter predvsem in najbolj bistveno, da naši otroci izredno uživajo v plezanju. Dobri rezultati pa prinašajo tudi nove izzive in potrudili se bomo, da bomo tudi v bodoče najboljšim namenili še posebno pozornost in jim zagotovili najboljše trenerje. Športno plezanje v občini še ni uvrščeno pod tekmovalni šport, zato večino finančnega bremena nosijo starši.

Ob zaključku letošnje sezone se še posebej zahvaljujemo staršem in ostalim družinskim članom, ki so vztrajno spremljali otroke na treninge in tekme, za njihovo glasno navijanje na tekmah ter za splošno spodbudo vsem tekmovalcem. Zahvaliti se moramo tudi trenerjem: Urhu Čehovinu, Sandiju Pelku, Mateju Kovačiču in Bojanu Lukavečkemu, ki so letos pokazali, da se s trdim delom, kvalitetnimi treningi in veliko dobre volje lahko naredi ne le izvrstne plezalce, ampak tudi državnega prvaka.

Ne smemo pa pozabiti na delo z ostalimi otroki, saj letos hodi na plezanje kar 120 otrok, ki uživajo v športnem plezanju pod vodstvom ostalih vadiateljev: Teje Peklaj, Lučke Oblak, Aljaža Peklaja, Iztoka Šonca, Marjana Trobca in ne nazadnje tudi Franca Štibernika, ki skrbi, da na plezalni steni lahko brezplačno uživajo otroci vrtcev in šol v dopoldanskem času.

Zahvala tudi vsem ostalim, ki morda sodelujejo malo bolj iz ozadja, ampak so vseeno v veliko pomoč in nam tudi omogočajo uspešno delo društva in plezalne sekcije ASCENDO.

**Vsem občanom
želimo srečno v
letu 2011!**

**Franc Štibernik,
predsednik PD
Grosuplje**

Maruša Mišmaš, Katja Zof in trenerka Špela Dizdarevič nagrajene za športne dosežke 2010

V petek, 12. 11. 2010, se je v prestolnici Slovenije zbrala atletska srenja. Skorajda vsi najboljši slovenski atleti in atletinje so prišli na prireditev po zaslužene nagrade za

Katja Zof, Anja Benko in Manca Šepetavc

Trenerka Špela Dizdarevič, Maruša Mišmaš, Katja Zof in Dušan Zof.

dosežke v letu 2010. Vsi se že pripravljajo na novo sezono, v kateri ne bo manjkalo izzivov, zato se je bilo lepo spomniti dosežkov iz minule sezone.

Maruša Mišmaš si je laskavi naslov najboljša mlajša mladinka priborila s 5. mestom na Mladinskih olimpijskih igrah v Singapurju na 400 m z ovirami ter 4. mestom v Moskvi, kjer so potekale evropske kvalifikacije za nastop na Olimpijskih igrah, v letu 2010 je postala tako mladinska kot članska državna prvakinja. Trenerka Špela Dizdarevič pa je bila nagrajena za najboljšo trenerko med mlajšimi mladinkami.

Katja Zof je med pionirkami zasedla odlično tretje mesto, kjer je atletske trenerje prepričala, da je odlična metalka kopja, saj je v letošnjem letu zmagala na veliki reprezentančni tekmi v Berssononu v Italiji v metu kopja z dolžino 48,99 m

Doroteja Rebrnik, Eva Vivod in zmagovalka med ml. mladinkami Maruša Mišmaš.

ter postavila dva državna rekorda v metu kopja, tako 400 g z dolžino 52,56 m kot 500 g z dolžino 50,39 m, ter postala državna prvakinja med pionirkami in podprvakinja med mladinkami.

Cilj sezone 2011 tako Katje kot Maruše je nastop na svetovnem prvenstvu v Franciji, evropskem prvenstvu v Estoniji in na Olimpijskem festivalu mladih v Turčiji. Maruša pa bo nastopila še na evropskem ekipnem prvenstvu za člane in članice v Turčiji.

Staro leto se izteka in prihaja novo leto 2011, zato se vam AK ŠPELA zahvaljuje za izkazano zaupanje in želi vsem, ki za nas stiskate pesti, nam stojite ob strani, vsem članom kluba, staršem, sponzorjem, ZŠO Grosuplje naslednje:

Nikoli ni prepozno, da se za trenutek ustavimo, nikoli ni prepozno, da obiščemo prijatelje in nikoli ni prepozno za voščilo in želja.

Ob kocu leta se Vam zahvaljujemo za zaupanje, ki ste ga nam izkazali v tem letu in Vam želimo lepe božične praznike in veliko sreče ter uspehov v novem letu 2011.

AK ŠPELA
Predsednik: Bajo Dizdarevič

Razpis priznanj Zveze športnih organizacij Grosuplje 2010

Zveza športnih organizacij Grosuplje (ZŠO) razpisuje za leto 2010 naslednja priznanja:

1. jubilejna priznanja

- zlati znak ZŠO,
- srebrni znak ZŠO,
- bronasti znak ZŠO.

2. priznanja za športne dosežke

- zlata plaketa ZŠO,
- srebrna plaketa ZŠO,
- bronasta plaketa ZŠO,
- priznanje ZŠO.

3. priznanje za pomemben prispevek pri razvoju športa v občini Grosuplje

- zlata plaketa ZŠO.

Za priznanja Zveze športnih organizacij Grosuplje lahko kandidirajo:

- športnice in športniki, športne ekipe ter športni delavci, ki tekmujejo ali delujejo v športnih društvih ali drugih organizacijah s sedežem v občini Grosuplje,

- športnice in športniki ter športni delavci s stalnim bivališčem v občini Grosuplje, ki tekmujejo ali delujejo v športnih društvih izven občine Grosuplje,

- športna društva s sedežem v občini Grosuplje.

V skladu s Pravilnikom o priznanjih in nagradah Zveze športnih organizacij Grosuplje lahko kandidate za posamezna priznanja predlagajo športna društva, organi Zveze športnih organizacij Grosuplje, javni zavodi s področja vzgoje in izobraževanja, organi Občine Grosuplje, druge organizacije in posamezniki.

Predlogi za priznanja morajo biti poslani na naslov Zveze športnih organizacij Grosuplje (Ljubljanska cesta 40a, Grosuplje, tel.: 01 7864 745, e-pošta: zso-grosuplje@t-2.net) na posebnem obrazcu, ki ga dobite na sedežu Zveze športnih organizacij Grosuplje, do srede, 5. januarja 2011. Kasneje prispelih

predlogov ne bomo upoštevali. Na sedežu Zveze športnih organizacij Grosuplje lahko dobite tudi Pravilnik, ki natančno opredeljuje kriterije za podelitev priznanj.

Če je kandidat posameznik ali športna ekipa, je potrebno posredovati tudi fotografijo kandidata. Fotografija mora biti v elektronski obliki (datoteki) v formatu JPG. Posredujete jo lahko na CD-ju, USB ključku ali po elektronski pošti.

Priznanja bodo podeljena v drugi polovici januarja 2011 na prireditvi "Športni dosežki v letu 2010".

Vodja strokovne službe ZŠO Grosuplje
Andrej Cevc

ZVEZA ŠPORTNIH ORGANIZACIJ
GROSUPLJE
Ljubljanska cesta 40A
1290 Grosuplje

Potokarjeva z ekipo ubranila pokalni naslov

Grosupeljska odbojkarica Monika Potokar je z ekipo Nove KBM Branika v finalu Pokala Slovenije s 3:2 premagala igralke kamniškega Calcita Volleyball. Mariborčanke so tako ubranile lansko zlato in že dvanajstič osvojile pokalni naslov. Dosežek je toliko več vreden, ker letos nastopajo v popolnoma prenovljeni in pomlajeni zasedbi - od starih igralok je ostala skorajda le Potokarjeva. Finalno tekmo so sicer začele dokaj neprepičljivo, a tudi Kamničanke so imele svetlo-temne trenutke. Do končne zmage sta jima pomagala predvsem boljši blok in napad. »V veliki meri so k zmagi pripomogli tudi gledalci z bučnim navijanjem ter domač teren. Super je bilo igrati v takem vzdušju. Taktike nismo spreminjale, dobro smo se pripravile, kako jih bomo ustavile z blokom, kar nam je tudi odlično uspelo,« nam je povedala Potokarjeva in dodala, da je zelo zadovoljna z igro vseh igralok. Meni, da imajo še precej rezerv. »Prepričana sem, da lahko pokažemo se več, najbolj pa sem bila zadovoljna z našim blokom in dobrim servisom.«

Prvi cilj uresničen

Mariborčanke so tako dokazale, da so se hitro uspele uigrati, s trenutnim nivojem igre pa so napovedale tudi boj za naslov državnih prvakinj čez nekaj mesecev. Tekmo si je v živo sicer ogledalo 1100 gledalcev, kar zagotovo ni zanemarljiva številka.

Direktor NKBM Branik Mitja Koželj je po tekmi povedal: »To je dokaz, da smo v začetku sezone s pomladitvijo in izbiro kadra šli v pravo smer. Veseli me, da tudi mlajše igralke dokazujejo svojo vrednost in da bomo nanje res lahko računali. Sezona je še dolga, toda prvi zadani cilj smo uresničili. Zdaj nam ostane še Interliga in seveda državno prvenstvo. Za žensko odbojko pa je bil razplet, ki smo ga videli v Luknji, seveda dobra reklama in dokaz, da je ženska odbojka ravno tako zanimiva, kar navsezadnje dokazuje tudi veliko število gledalcev.«

Tamara Barič

Petošolci na obisku v Domu starejših občanov

V petek, 26. 11. 2010, smo se učenci 5.a razreda OŠ Brinje odpravili v Dom starejših občanov, da bi njegovim prebivalcem popestrili turobno dopoldne. Pod mentorskim vodstvom razredničarke gospe Marlene Javornik in učiteljice angleščine Tatjane Knežević smo učenci pripravili prireditev, ki je prijetno zmotila vsakdanja opravila starejših občanov našega mesta. Na prireditvi smo se predstavili z glasbenimi, plesnimi in igranimi točkami. Poslušati in gledati so nas prišli skoraj vsi, le najbolj bolni so ostali v posteljah po sobah. Invalidi in tisti, ki ne morejo več skrbeti zase, so se pripeljali kar na invalidskih vozičkih. Vzdušje v veliki prenovljeni domski jedilnici je bilo zelo prijetno. Učenci smo čutili, kako hvaležni so bili naši gledalci, da smo si vzeli čas samo zanje. In res smo

se zelo trudili, ker smo videli, koliko vesolja smo prinesli ljudem, ki v jeseni življenja ne morejo več delati vsega kot nekoč. Nekateri so se za kak trenutek ali dva spomnili svoje mladosti in tudi kake oči so se orosile. Na koncu vsake točke so nam vsi vneto ploskali. Tako smo vedeli, da smo naredili dobro delo. Vsem smo razdelili še darila, ki smo jih izdelali sami. Do ljudi, ki bivajo v domu, smo bili vljudni in prijazni. In veseli in prijazni so bili tudi oni. Čisto na koncu je vsak od nastopajočih dobil še čokoladico in sok. Poslovlili smo se z željami, da jih še kdaj obiščemo. To nam ob tako lepem sprejemu ne bo težko. Mislim, da smo z našim obiskom v domu starejših občanov polepšali dan tudi sebi.

Ana Lucija Šimonič, 5.a OŠ Brinje

*Zdrav človek ima sto želja,
bolan le eno. (A. P. Čehov)*

Kiropraktika

Tradicionalna metoda zdravljenja, do katere imajo ljudje zelo različen odnos

Večina nas pozna kiropraktiko kot metodo za lajšanje bolečin v hrbtenici, ta metoda pa ponuja veliko več. Obsega sistem določanja hrbteničnih in sklepnih deformacij, ki se nahajajo po vsem telesu, terapevt pa jih namešča v pravi položaj, običajno v nekaj zaporednih obiskih. S tem razbremeni škodljiv pritisk na živčni sistem in organe.

Take deformacije stiskajo živčne poti in povzročajo bolečino, hkrati pa tudi normalno vedenjsko in fizikalno delovanje telesa. Deformacije običajno nastanejo pri poškodbi, travmi ob porodu, pa tudi pri naravni obrabi telesa. Lahko pa so tudi posledica nepravilne prehrane in zastrupljanja, ki nastane pri nekaterih stopnjah kroničnih bolezni. Tako pri marsikateri dlje trajajoči bolezni nastanejo neugotvljene deformacije, ki prispevajo k stopnjevanju težav. Brez kiropraktične diagnostike deformacij ne bi zaznali in bi povzročale trpljenje do konca življenja.

Kiropraktika je komplementarna veda, ki je specializirana za ugotavljanje in uravnavanje sprememb oziroma premikov v telesu. Cilj kiropraktike je torej vzpostaviti normalno strukturo poti, po katerih teče energija bolje in gibajoči deli normalno delujejo.

Kiropraktika se je razvila v ZDA koncem 19. stoletja, sedaj pa je priznana in razširjena po vsem svetu. V nekaterih državah je del zdravstvenega sistema, v drugih se izvaja kot dopolnilna metoda v samoplačniških ambulantah, najbolj pomembno in varno za uporabnika pa je, da izberejo usposobljenega terapevta, ki je tudi zdravnik.

Kot je znano, vsaka metoda tradicionalne medicine zajema človeka kot celoto. To pomeni, da človeka ne pojmuje samo kot

telo, temveč kot skupek fizičnega telesa in energije, ki delujeta v harmoniji. Zaradi posebnih lastnosti vsakega človeka je tudi obravnava vsakega človeka individualna.

V anatomskega pogledu kiropraktika razrešuje blokade in deformacije, ki motijo pretok oziroma komunikacijo med možgani kot upravljavcem vseh življenjskih funkcij in med vsemi ostalimi deli človeškega telesa. Hrbtenjača in živčevje predstavljajo povezavo z vsemi organi v telesu. Če nastopijo zaradi bolezni, poškodb, degeneracije ali kakšnih drugih vzrokov deformacije v zgradbi organov in tkiv v sklepih, še posebno pri sklepih hrbtenice, kjer potekajo živčne poti, je moteno delovanje celotnega organizma, nastanejo pa lahko tudi vedenjske ali čustvene motnje. Kiropraktika take nepravilnosti v telesni zgradbi odkriva in z manipulativnimi tehnikami razbremeni moten pretok komunikacije.

Najpogostejši vir težav v hrbtenici so deformacije in moten pretok, predvsem zaradi neustreznega načina življenja, ki ta človeški organ najbolj obremenjuje. Ne smemo prezreti niti posledic nepravilne drža, kot sta skolioza ali kifoza ter bolečine med sedenjem, stanjem ali dvigovanjem, ki se prav tako zdravijo s kiropraktiko. Po drugi strani pa je lahko prizadet kateri koli organ v telesu.

Posebno pri otrocih imajo vedenjske težave lahko mnogotere razloge, eden izmed najpogostejše spregledanih pa je deformacija lobanjskih kosti. Veliko ljudi živi v zmotnem prepričanju, da je lobanja zgrajena iz solidnega kosa kosti. Lobanja ni le skupek kompaktnih, nepremično povezanih kosti, ampak se njene ploščate kosti premikajo v mikroskopsko majhnih dimenzijah. Gre

za podobno gibanje, kot ga lahko zaznamo pri Zemljinih geoloških ploščah. Poškodba glave ali vratne hrbtenice lahko povzroči, da se ploščate kosti glave postavijo v napačen položaj. Enake težave lahko povzroči tudi neustrezna predporodna prehrana in težak porod. Če se kosti ne morejo premikati pravilno, lahko pride do nevroloških motenj, stresa, nenormalnega vedenja, pa tudi do glavobolov, razdražljivosti, hiperaktivnosti ali depresije.

Velikokrat se zgodi, da klasična medicinska diagnostika (npr. rentgensko slikanje) ne pokaže vzroka težav, saj gre lahko za mikro poškodbe oz. spremembe v določenem organu ali organskem sistemu. Prav zato, ker je potrebno nepravilnosti najprej odkriti, šele nato zdraviti, je za kiropraktika poleg ustrezne izobrazbe potrebna tudi izjemna ročna občutljivost in spretnost. Med uporabniki je metoda priljubljena kot učinkovita brez uporabe zdravil, ima relativno hitre učinke, kakovostni kiropraktiki pa metodo lahko še dopolnijo npr. z bioenergijo, akupunkturo ipd.

S kiropraktiko vam terapevt lahko pomaga, če imate:

- bolečine v vratnem, prsnem ali križnem delu hrbtenice (lumbago, ishias),
- občutek škrtanja v vratu,
- bolečine v udih ali sklepih,
- glavobole, ki so povezani z deformacijo vratne hrbtenice in imate posledično bolečine v rokah in nogah,
- težave po športnih poškodbah (kolena, gležnji, ramenski sklepi, zapestje...),
- migrene, vrtoglavice, šumenje v ušesih, izgubo sluha,
- občutek mravljinčavosti udov, artritisa,
- slabosti, zaprtost,
- epilepsijo, paralizo, izgubo ravnotežja,
- razne psihoze, psihosomatska obolenja, depresije,
- arteriosklerozo, povišan krvni tlak, angino pektoris, bronhialno astmo,
- posledice po srčnem infarktu,
- presnovne motnje /protin, sladkorna bolezen, hujšanje/,
- jecljanje, slepota ali slabovidnost, pozabljenost,
- neplodnost, impotenca, težave v menopavzi pri ženskah,
- oslavljen imunski sistem.

Kiropraktika je lahko tudi preventivna metoda, saj je bolje najti in odpraviti vzrok težav, še preden v resnici nastanejo.

Vir: <http://www.kiropraktika-weiss.com/prva.html>; <http://www.biomedica.si/>

Mojca Sajovic

SAMOPLAČNIŠKA ZOBNA ORDINACIJA

v Centru Dolfke Boštjančič na Igu

PRENADENT D.O.O.

vas vabi in vam ponuja

**estetsko sanacijo zobovja s plombami, prevlekami
iz najkvalitetnejšega porcelana, implantanti ter
protezami, beljenja in vse preventivne posege
pri odraslih in otrocih.**

**Novo! BREZBOLEČINSKO DELO z uporabo
najnovejšega LASERSKEGA SISTEMA.**

Naročanje po telefonu 040 / 934 000

vsak delavnik med 8. in 18. uro

Najboljši človekov štirinožni prijatelj ni stol – ampak pes!

Prehrana breje in doječe psice ter mladičkov.

V določenih stanjih psa je potrebno še posebej paziti na izbor pasje hrane.

Z mag. Petrom Levstkom, dr. vet. med., ki se je še posebej posvetil proučevanju pasje prehrane, smo se pogovarjali o napotkih, ki se jih moramo držati skrbniki mladičev, breje in doječe psice, nasveti o prehrani pri driski pa prav tako ne bodo odveč.

PREHRANA BREJE IN DOJEČE PSICE

Do tretjega tedna brejosti ne hranimo psice bistveno drugače kot poprej. Po tretjem tednu brejosti pa do sedmega tedna postopoma povečujemo obrok. Od sedmega tedna brejosti pa do skotitve mladičev obrok povečamo samo za polovico normalnega obroka. V tem času so mladiči v psici že veliki in bi prepoln želodec zavzemal preveč prostora, kar bi pri psici povzročilo nelagodno počutje. Povečano količino hrane moramo porazdeliti na več delov. Hrano moramo pa poleg tega, da smo jo količinsko povečali, še vitaminsko in kvalitetno obogatiti.

Med brejostjo se poveča potreba organizma predvsem po beljakovinah, ki so gradbeni material za ustvarjanje hitro rastočih plodov. Če psica tedaj ne dobiva dovolj hrane ali je hrana pomanjkljiva, črpajo plodovi hranljive snovi za lastni razvoj iz materinega telesa. Posledica takšne prehrane so poporodne bolezni psice, kot je na primer poporodna mrzlica. Psica za zarod porabi 1/18 lastnih beljakovin in maščob. Če pa ta del zaradi pomanjkljive prehrane ne nadomešča, pride tudi pri plodovih do pomanjkanja beljakovin oziroma do motnje v njihovem razvoju. Lete se kažejo v zgodnjem poginu mladičev. Takšni mladiči niso živahni, nimajo volje do sesanja in nekaj ur ali dni po porodu poginejo.

Po porodu, ko mladiči sesajo, in v prvih dveh tednih hrano povečamo od 2-x - 2,5-x, ker mladiči po prvem tednu življenja podvojijo svojo telesno težo in to izključno na račun materinega mleka. Med tretjim in petim tednom v času, ko mladiče pričnemo dohranjevati, pa je obrok večji za 1-x do 2-x od osnovnega obroka, ki ga dobi psica. Takoj ko pričnemo mladiče dohranjevati, začnemo zmanjševati obrok psici na normalen obrok.

PREHRANA MLADIČEV PO SKOTITVI IN MED RASTJO

Mladiče, ki iz kakršnega koli vzroka ne sesajo pri psici (carski rez, vnetje mlečnih žlez,

poporodna pareza), hranimo umetno. Večina rejcev poizkuša vzrediti psičke s kravjim mlekom, kar večini ne uspe. Kravje mleko vsebuje precej manj hranljivih snovi kot pasje in mladičem ne zagotavlja normalnega telesnega razvoja. Tako podhranjeni mladiči kmalu po porodu poginejo. Edini ustrezen nadomestek za psičkino mleko je mleko za mladičke v prahu, ki je dosegljivo v vsaki boljše založeni trgovini s pasjo hrano.

V prvih treh tednih mladiči ne potrebujejo nobene dodatne hrane, če jo dobivajo dovolj in dovolj kvalitetno z materinim mlekom. To vsebuje dovolj hranilnih snovi za rast in razvoj, hkrati pa vsebuje tudi protitelesa, ki varujejo mladiče proti raznim kužnim boleznim (pasja kuga, parvoviroza,...) v najzgodnejšem obdobju življenja.

Tri do štiri tedne po skotitvi začnemo mladiče dohranjevati. Prvi obroki morajo vsebovati čim več beljakovin, vitaminov in rudnin. Najbolj ustreza mlečni nadomestek z dodatki, telečeje in piščančje meso (drobno mleto), od drobovine pa jetra, srce, vranica in ledvice, nadalje pa trdo kuhana jajca in ovseni kosmiči. Iz naštetih živil naredimo kašasto hrano, ki jo obogatimo z vitaminskimi pripravki. Obrok mora biti kašast zato, ker mladiči goltajo hrano in bi se jim večji kosi zataknili. Izmed pripravljene hrane lahko izberemo briketirano tipa »starter«, ki je izdelana prav za prvo prehrano sesnih mladičev.

Prvič začnemo psičke odstavljati od matere pri štirih tednih starosti. Takrat začnejo dobivati mlečne zobe, s katerimi povzročajo poškodbe seskov. Psičke odstavljamo postopoma: najprej jih vzamemo psici le za nekaj ur čez dan, potem čez noč. Čez en teden jih vzamemo za vse dopoldne ali popoldan. Na ta način ščitimo psico pred nadležnimi mladiči, mleko ji hitreje usahne, psički pa prej postanejo samostojni. Pri šestih tednih starosti mladiči ne sesajo več pri materi.

Ko so mladički stari sedem tednov, jih hranimo pet do šestkrat na dan. Posamezni obroki ne smejo biti preobilni, ker mladiči v tem obdobju nimajo občutka sitosti in jedo preko svojih potreb. Prav tako še nimajo razvitega refleksa za bruhanje. Pri tem lahko pride do prenažrtja in s časom do kronične razširitve želodca in povešenosti hrbtnice (t.i. sedlast hrbet). Izkušen rejec po zadebelitvi trebuha ve, kdaj je mladiček sit. Za neizkušene rejce pa naj velja pravilo, da se mladiču vzame posoda s hrano, ko psiček prvič dvigne glavo iznad posode. Ko psički dopolnijo osem tednov, zmanjšamo število obrokov na štiri do pet krat. Po dvanajstih

tednih starosti damo od tri do štiri obroke dnevno. Od pol leta do enega leta starosti psičkom damo dva do tri obroke dnevno.

Psi so v mladosti hitro rastoče živali, pravimo, da rastejo pred našimi očmi. Zato posvečamo njihovim prehrani posebno pozornost. Od psa, ki v razvoju ne dobi ustrezne prehrane, ne moremo pričakovati, da bo lepo raščen, vzdržljiv in odporen. S šestimi meseci pes doseže dve tretjini svoje velikosti. V tem obdobju najintenzivneje rastejo in pridobivajo na teži. Po dvanajstih mesecih pa je večina pasem razen največjih že odraščeni.

PREHRANA PRI DIAREJI (driska)

Diareja je najpogostejša posledica bolezni, kot so: pasja kuga, parvoviroza, glistavost, zastrupitve, mladičke pa tudi zelo ogroža. Pojavlja se tudi pri obilnem hranjenju z nekaterimi sicer neoporečnimi živili, kot so mleko (predvsem pri starejših psih, ki ga niso vajeni), surova jajca, surova jetra, surova vranica in loj.

Pri diareji je pomembna dietna prehrana in nadomeščanje izgubljene tekočine. Pri močnih driskah je nujno, da takoj poiščemo veterinarsko pomoč, pri blažjih pa lastnik lahko pomaga sam. Najprej psu ne damo 24 ur nobene hrane, počakamo, da se črevo izprazni in spočije. Po tej pavzi damo psu najprej za pitje ruski ali borovničev čaj. Hranimo z razkuhanim rižem, ovsenimi kosmiči, ki jim dodamo nekaj pustega kuhanega zmletega mesa. Obrok ne sme biti preobilen, hrano razdelimo na več obrokov dnevno. Obrok mora vsak dan biti sveže pripravljen in ne premrzel ali prevroč. Ko se blato nekoliko formira, počasi preidemo na običajen obrok.

*Vsem
bralcem
Kinološkega
kotička
želim
zdravo in
mirno leto
2011, vsem
repatim in
kosmatim
prijateljem*

*pa praznike brez petard, topel dom in
ljubezniv objem skozi vse leto!*

Mojca Sajovic

Vprašanja o štirinožnih prijateljih lahko posredujete na elektronski naslov: astra10@siol.net.

Vreme v Grosupljem: november 2010

Neobičajno topli dnevi so se vrstili vse do zadnjih dni meseca – posledično je bil november le za spoznanje hladnejši od oktobra. V zadnjih dneh je sledil nenaden prihod zime z obilnimi snežnimi padavinami.

Zadnji jesenski mesec se je začel s toplimi in oblačnimi dnevi. Še topleje je bilo med 4. in 7. novembrom, ko se je živo srebro v popoldnevih z nekaj sonca povzpelo preko +16 °C. Zapihal je okrepljen zahodnik, zračni tlak pa je 7. novembra začel močno padati. Naslednji dan je bilo že deževno. Popoldne je bila ob prehodu hladne fronte tudi nevihta. Kmalu po 22. uri je za nekaj minut zapihal sunkovit zahodni veter, ki je dosegel hitrost 40 km/h. Oblačno z občasnim rahlim dežjem je bilo tudi še naslednjih nekaj dni. 9. novembra je zračni tlak padel pod 984 hPa! Dan kasneje je znova grmelo. Martinovo je bilo v znamenju meglenega jutra in razmeroma sončnega popoldneva – ker se je do večera razjasnilo, je kmalu nastala megla. Sledili so suhi, a povečini oblačni in topli dnevi. Pihal je okrepljen zahodni veter, ki je presegal hitrost 30 km/h. 15. novembra je veter oslabel, naslednji dan popoldne pa je od juga začelo deževati. V noči na 17. november nas je prešla hladna fronta. Nestanovitno z občasnim rahlim dežjem se je nadaljevalo še do 22. novembra. Tega dne zgodaj zjutraj je bilo med prehodom hladne fronte več dežja, ob tem pa se je tudi nekoliko ohladilo. Čez dan se je počasi razjasnilo in zvečer je nastala megla. Ta je bila kasneje pogost jutranji pojav. Šele 25. novembra zjutraj se je po skoraj mesecu dni znova pojavila slana. Čez dan smo imeli sončno vreme, a je pozno popoldne oblačnost že naraščala. 26. novembra se je vreme poslabšalo – dobili smo prvi sneg. Sredi dneva je začelo snežiti in do 19. ure zapadlo 18 cm južnega snega. Sneženje je tekom noči ponehalo. 27. novembra ob 7. uri je bilo v Grosupljem 25 cm snega. Dan je bil sončen in snežna odeja se je sesedala in talila. Prvo adventno nedeljo, 28. novembra, je zaznamovalo močno sneženje. Snežiti je začelo malo pred poldnevom, že pred 22. uro pa smo dosegli kritično enodnevno količino novozapadlega snega – 30 cm novega snega! Sneženje je oslabilo in ponehalo šele v drugem delu noči. Ob eni uri ponoči je bilo izmerjenih 38 cm novega snega. Presegli smo tudi kritično višino snežne odeje; skupna višina snežne odeje je dosegla 50 cm. Predzadnji dan je bil spremenljiv. Občasno so se pojavljale plohe – sprva je še snežilo, nato pa le deževalo. Zadnji dan proti večeru je znova začel naletavati sneg.

Povprečna mesečna temperatura je bila +7,3 °C, kar je glede na povprečje obdobja 1995-2009 približno 2 °C topleje. Glede na povprečje obdobja 1961-1990 z nekdanje uradne meteorološke postaje v Šmarju-Sapu je bil letošnji november toplejši kar za 3,5 °C. Glede na obdobje

1995-2009 so bila jutra s povprečno temperaturo +4,7 °C toplejša za 2,4 °C, popoldnevi s povprečno temperaturo +10,8 °C pa so bili toplejši za 1,9 °C. Najnižja mesečna temperatura je bila -5,8 °C (28. 11.), pri tleh -7,9 °C, najvišja pa +17,6 °C (5. 11.). Megla je bila zabeležena v osemnajstih dneh. V šestnajstih dneh se je pojavljala prav v mestu, še dva dneva več pa se je zadrževala v bližnji okolici. V dveh dneh je grmelo. Imeli smo šest dni z negativno temperaturo zraka in dva dneva s slano ter enega

*Ko pošle so ti moči,
zaprla trudne si oči.
Pa čeprav spokojno spiš,
z nami še naprej živiš.*

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage žene, mame in babice

Vide Tomšič

roj. Adamič

1953 - 2010

iz Gorenjega Rogatca pri Grosupljem

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste nam stali ob strani v teh težkih trenutkih.

Posebna zahvala Janji Perme, ki je bila do zadnjega z njo in ji stala ob strani. Iskrena hvala osebju in zdravnikom ZD Grosuplje. Hvala g. župniku Antonu Hostniku za lep pogrebni obred in sveto mašo.

Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in jo boste ohranili v lepem spominu.

Žaljuči vsi njeni

*Zaman so bile dnevu upanja, trpljenja,
ker bolezen bila je močnejša od življenja.*

ZAHVALA

Za vedno nas je zapustila naša draga mama

Ivana Zupančič

15. 6. 1933 – 5. 12. 2010

iz Dolenje vasi pri Polici 2

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem za darovano cvetje, sveče in svete maše.

Zahvala gospodu župniku za opravljen pogrebni obred, Poliškemu oktetu in g. Emilu Kovačcu za zaigrano Tišino ter Pogrebnemu zavodu Perpar.

Še posebna zahvala Angie Dežman in dr. B. Pečavarju za nesebično skrb in podporo.

Hvala vsem, ki so naši mami v življenju naredili kaj dobrega, jo imeli radi in jo spoštovali.

Hvala vsem, ki se je boste s toplino, ki jo je sama tako rada razdajala, spominjali.

Žaljuči vsi njeni.

z ivjem. 28. novembra je živo srebro skozi ves dan ostalo pod lediščem. Snežilo je v štirih dneh, snežna odeja pa smo beležili pet dni. Najvišja snežna odeja je bila 29. novembra sredi noči (50 cm); v času uradnih meritev ob 7. uri pa smo imeli 48 cm snega. To je tudi najvišja snežna odeja v novembru v vsaj zadnjih 50-ih letih (po podatkih Agencije RS za okolje za nekdanjo meteorološko postajo Šmarje-Sap). V dvajsetih padavinskih dneh je na kvadratni meter tal padlo 166,7 mm padavin, kar glede na obdobje po letu 1995 predstavlja 134 % običajne količine. Najbolj suh november po letu 1995 je bil leta 2007, ko je padlo 32 mm padavin, najbolj moker pa leta 2000, ko je padlo 308 mm padavin.

iztok Sinjur

*Življenje –
trpeče in krasno – zakaj tako hitiš?
Mladost komaj zakliče:
ustavi se, prelepi hip –
že starost nosi nasproti križ
in težak dar bridko razdeljuje.
Nekoč v popoln mir se sesuje.*

Mihaela Zajc Jarc

foto mag. Barbara Pance - Novice

Popoln mir pesnice Mihaele Zajc – Jarc

Gospa Mihaela Zajc – Jarc (Ljubljana, 12. 8. 1916 – Grosuplje, 15.11.2010), pesnica, pisateljica, zapisovalka ljudskega izročila višenjske doline, se je poslovila.

V Ljubljani rojena, a z dolenskimimi vezmi, je v mestu srkala ljubezen do narave in dolenske dežele. Oče, profesor Evgen Jarc, je bil klasični filolog in slavist, politik in publicist, mati pa je bila Omahnova iz Dednega Dola pri Višnji Gori. Osnovno šolo je obiskovala pri nunah, gimnazijo na Poljanah.

Že v mladosti se je seznanila s celo plejado kulturnikov, predvsem v začetku vojne v društvu Skupspravljanje lepeh umetnosti, katerega člani so bili tudi pesnika Lili Novy in Severin Šali, slikarja France Gorše in Saša Šantel, arheolog Jože Kastelic, v Stični pa je prijateljevala s pesnico Vido Taufer.

Takoj po vojni se je preselila v Višnjo Goro in tu zaživela in oživljala domačijskega duha. Kot zbiralka ljudskega izročila je sodelovala z narodopisnim inštitutom. Sad tega zbirateljskega dela še danes opazimo predvsem v njeni zbirki Duhan iz Višnje Gore, ki je prava zakladnica starosvetnih šeg in navad.

Z objavami, predvsem proze, je začela pred vojno v mladinski reviji Mentor. Njena literarna dejavnost se je razširila še s poezijo ter z narodopisnimi sestavki, ki jih je objavljala v dnevnem časopisju, v občinskih glasilih, nekdanji Naši skupnosti, Grosupeljskih odmevih, Klasju in Višnjanu, Zborniku občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje, Mohorjevem koledarju, Družinski pratiki, Glasniku Slovenskega etnografskega društva, Dolenskem listu in priložnostnih publikacijah. Kot primer navajam samo obsežnejši opis običaja Kako so na Spodnjem Brezovem Marijo nosili, ki je izšel še v Naši skupnosti.

Izbor proznih besedil je izšel v zbirki Višenjski zimzelen (1996), vsebuje pa literarne, spominske, domoznanske in etnografske zapise.

Več je izšlo zbirk pesmi in zvrstile so se: Šopek (1978), Sonce odhaja (1995), Vrba nad tolmunom (1996) in Pozdrav iz Višnje gore (1997).

Središče njenega pisanja je ostala njej tako ljuba Višnja Gora z okolico in z ljudmi iz preteklosti in sedanjosti, z njihovimi običaji, navadami in posebnostmi skozi letne čase.

Bila je čuteča ustvarjalca z bogatim besednim zakladom, ki ni skrivala svoje notranjosti in odprtosti, a tudi ne tihe ljubezenske izpovedi. Kar je nosila v sebi, je občuteno povedala v verzih. Kot se je sama izrazila: "Pisanje mi je že od malih nog kot dihanje in kot izraz, s katerim se potrjujem v svetu. Rada bi izrazila večni klic človekove notranjosti, upanje, željo po lepoti, miru, enotnosti, vmes pa boje, otožnost in žalost, kadar se temu ne morem približati."

Na svoj dom na Starem trgu pod sv. Tilnom je vabila številne obiskovalce, katerim je tudi pomagala s svojim gradivom, pripovedmi, arhivskim gradivom in poz-

navanjem ljudi in krajev celotne nekdanje občine.

V svoji gostoljubni hiši je obiskovalca sprejela v muzejski sobi, polni predmetov s svojimi zgodbami. Stilno pohištvo, porcelan, stare fotografije, knjige, slike, spomini. Na mizo je na pladnju baronice Codellijeve prinesla domače piškote iz beljakov.

ln znala je obuditi drobne spomine. V zapisu Rozetlni iz Višnje Gore se odvrtijo slike iz preteklosti, ko so v letnem času ženske ob nedeljah hodile k maši s šopkom rozetlnov, kot so imenovali rezedo (reseda odorata), dišečo resedo, vrtno enoletnico z zelenkastobelimi, prijetno dišečimi cveti.

Izhajala je iz izročila okolja, sodelovala je pri razstavah ljudskega izročila, starih razglednic, starih listin, pri prireditvah. Obiskovali so jo kulturniki, tudi zamejci, numizmatiki, zbiralci, šolniki in seveda študentje in učenci raznih šol.

ln kot je sama zapisala: 'Tako se mi je na drugačen način izpolnila davna želja iz leta 1945: da bi na posestvu začela nekakšen turizem za kulturnike.'

Za svojo kulturno dejavnost je prejela Jurčičevo priznanje Zveze kulturnih organizacij Grosuplje, predvsem za izjemno skrbno zbiranje, ohranjanje in prenašanje bogatega ljudskega izročila na mladi rod.

V Grosupljem so se je lepo spomnili z literarnim večerom v Knjižnici ob njeni osemdesetletnici z moderatorko Ivanka Černeličevo.

Ko je omagala, se je preselila v Dom starejših občanov v Grosupljem, kjer se je vključila v kulturno delovanje v domu in tudi objavljala v domskem glasilu.

Njena hiša v Višnji Gori je stala ob prometni cesti, zato so njene pesmi pogosto obravnavale hrup in nasprotje – iskano tišino. Sedaj se je umaknila v svet tihote.

A ostala bo z nami in se je bomo spominjali kot kulturnice in sogovornice, ki je znala prisluhniti številnim obiskovalcem iz domačih in njej ljubih krajev. Rada je imela ljudi in prijateljstvu je v življenju posvetila mnogo časa.

Poslovila se je v starosti 94 let in z množico pogrebcev na višenjskem pokopališču čutimo bolečino ob njenem odhodu.

D. Samec

Pripovedi - 58 / Svetije

Poslovila se je Mihaela Zajc Jarc, pesnica, pisateljica, zbiralka ljudskega blaga. Gospa Ivanka Černelič je uredila zbirko njenih pesmi z naslovom Vrba nad tolmunom. Z naslovom je označila tudi pesnico. Staro, v mnogih nevihtah preizkušano drevo, z vitkimi nežnimi vejami se sklanja nad vodo, modro, umirjeno, globoko. Taka je bila gospa

Mihaela Zajc Jarc. Med zbiranjem ljudskih pripovedi je iz Višnje Gore posegla tudi v naše kraje. Iz zbirke narodopisnih pripovedi Duhan iz Višnje Gore sem izbrala tole, ki pripoveduje, kako je Marija s Kopanja hodila v vas k Mariji v Dedni Dol.

Večkrat so prej ldj panoč vidli, kaku sa svetije letele, akrogle svetlobe sa ble, kə

sa hitele nad gozdovi, dalinami u cerkvė. Učasəh je kdo zagledav ktero izmed cerkvá u fari sredi noči vso razsvetljeno. Muj oče je vidu, kaku je svetijá letela čez šentlaj grmuje k svetmu Tilni in prot Dednem Dol. Sa pravli, da je sred noči kapajska Marija hadila k dedendolski u vas.

Pripravila Marija Samec

*Sreča, dobrot, veselje so lepe stvari,
a uživaš jih le, če ti jih kdo podari!*

Minka Marinčič

(11.9. 1935 – 3.12. 2010)

V petek, 3. decembra, se je od nas za vedno poslovila naša članica tovarišica Minka Marinčič.

Rodila se je 11. septembra leta 1935 v Celju kot drugi otrok očetu Jožetu in mami Matildi v družini s šestimi otroki. Kmalu so se z družino preselili v Grosuplje, kjer je preživela otroštvo in mladost. Po končani osnovni šoli se je zaposlila v Tovarni Motvoz in platno. Kot mlado dekle je iskala smisel življenja in se z namenom pomagati sočloveku vpisala v gasilske vrste. Med gasilce je vstopila 17. januarja leta 1951 takrat v industrijsko enoto Motvoz in platno Grosuplje. Nato pa leta 1954 v Gasilsko društvo Grosuplje. Ljubezen jo je leta 1956 pripeljala na Gatino. Z možem Jožetom sta si ustvarila družino, v kateri sta se jima rodila dva sinova, Marjan in Milan. Življenje ji je kmalu pokazalo svoje ostre zobe, saj ji je zbolel mož in po dolgotrajni bolezni leta 1985 umrl. Kljub obilici dela, ki ga je imela kot zaposlena žena in mati je ostala zvesta gasilstvu. Še posebej po smrti moža.

Po prihodu na Gatino se je leta 1957 vključila v naše društvo, katerega članica je bila do svojega zadnjega dne. Kot ustvarjalen in delaven človek je bila aktivna na več področjih. Vse njene dejavnosti pa so imele skupni cilj, pomagati sočloveku in narediti nekaj za napredek kraja. Bila je predsednica gradbenega odbora za izgradnjo kanalizacije na Gatini, članica gradbenega odbora za prvo fazo asfaltiranja ceste na Gatino, svetnica v krajevni skupnosti Grosuplje, ter še veliko drugih zadalžitev, ki jih je opravljala z vso resnostjo.

Svoje človekoljubje je dokazala tudi kot predsednica krajevne organizacije Rdečega križa Grosuplje ter članica Območnega odbora Rdečega križa Grosuplje, kjer je do zadnjega obiskovala starejše in onemogle ter razvažala pakete s hrano pomoči potrebnim. Aktivna je bila v Društvu upokojencev Grosuplje. Kot krvodajalka je del sebe večkrat darovala za pomoč drugim. Zelo velik del, če ne kar večino svojega prostega časa pa je posvetila gasilstvu. Mislim da ni gasilca v Gasilski zvezi Grosuplje, pa verjetno tudi širše, ki ne bi vedel, kdo je Minka, na kar smo gatinski gasilci zelo ponosni.

Minka je s svojim velikim srcem, zagnanostjo, trdim delom, včasih tudi trmo, ki je bila potrebna za doseg zastavljenih ciljev v našem društvu in srcih vsakega posebej pustila velik pečat. Znala se je pošaliti, če je bilo potrebno, pa je tudi vzrojila, največkrat zelo upravičeno. Vedela je, da je za vsako delo potrebno določeno znanje. Zato je takoj po vstopu v gasilske vrste opravila tečaj in izpit za gasilsko podčastnico v gasilski šoli

v Medvodah, nato pa leta 1980 pridobila še čin gasilski častnik. Opravila je tudi tečaj za vodjo članic, katerim se je še posebej posvetila. Kot članici našega društva so ji bile zaupane pomembne funkcije znotraj društva, na ravni Gasilske zveze Grosuplje in Regije Ljubljana II. Tako je bila v letih od 1978 do 1986 poveljnica društva. V času njenega poveljevanja smo se gasilci PGD Gatina začeli udeleževati prvih občinskih gasilskih tekmovanj. Raven tehničnega in operativnega znanja se je začela počasi dvigati. Minki se moramo zahvaliti, da smo danes na tem nivoju z znanjem, katerega smo postavili na njene temelje. Od leta 1986 do 2003, kar je skupaj kar sedemnajst let, pa je opravljala delo tajnice. Do leta 1998 je bila tudi vodja komisije za članice v društvu. Od leta 2003 do 2008 je bila predsednica nadzornega odbora, v tekočem mandatu pa članica le tega.

Ker je bilo za njeno zagnanost in željo po večjem vključevanju žensk v gasilstvo delo v društvu premajhno, so jo opazili tudi na Gasilski zvezi Grosuplje in jo vključili v upravni odbor zveze, kjer je bila v letih od 1989 do 2008 predsednica komisije za delo s članicami. Leta 1998 je postala predstavnica članic Regije Ljubljana II v svetu članic Gasilske zveze Slovenije. Tudi na tem področju je orala ledino, ne le doma temveč tudi izven domačega društva in zveze. Z veseljem in ponosom je oblekla uniformo in se udeleževala raznih proslav in srečanj, več pa jih je tudi sama seveda s pomočjo somišljenic tudi organizirala. Kot delegatka je sodelovala na kongresih Gasilske zveze Slovenije v Murski soboti, Mariboru, Slovenj Gradcu in Sežani. V času njenega delovanja se je močno povečalo število članic, ki v svečanih uniformah sodelujejo na paradah in proslavah. Pri organizaciji domačih prireditvev in delavnih akcij je bila vedno med prvimi in ostala do zadnjega, dokler ni bilo delo opravljeno. Neštetokrat je sama počistila gasilski dom in uredila okolico. Prav tako je ves čas skrbela za svoj dom, katerega vrata so bila za sosede in prijatelje vedno odprta. Veliko skrb, pozornost in ljubezen je namenila družini, še posebej vnukoma Andražu in Anžetu. Zadnje leto pa jo je nekoliko upočasnila bolezen, vendar se ni dala. Čeprav ni mogla več fizično pomagati, je z velikim zanimanjem spremljala vse aktivnosti v domačem društvu in Gasilski zvezi Grosuplje in če je bilo zdravje za malenkost boljše se je udeležila kake slovesnosti.

Za svoje neutrudno delovanje je bila odlikovana z več priznanji. Med njimi je značka za 50 let delovanja v gasilstvu, značka gasilskega veterana, odlikovanje gasilske zveze Grosuplje III, II in I stopnje, odlikovanje gasilske zveze Slovenije III, II in I stopnje, odlikovanje za posebne zasluge in najvišje gasilsko priznanje v Sloveniji, nagrada Matevža Haceta.

Minka, s tvojim odhodom smo izgubili človeka, ki je v današnjem času prej izjema kot pravilo. S svojim nesebičnim delom in dobroti skozi vse svoje življenje si dokazala, da je človek lahko zelo velik tudi brez gore materialnih dobrin. In ti si bila velik človek; skromen in pošten. Tako te bomo tudi ohranili v spominu.

Počivaj v miru!

Člani Prostovoljnega gasilskega društva Gatina

Mariji Marinčič v slovo!

Kakor britev je v petek 3. decembra med gasilce zarezala novica o smrti Marije Marinčič, naše Minke.

Minka, kot smo jo klicali, je med prvimi v Sloveniji opravila tečaj za vodjo članic. Med njeno bogato gasilsko zgodovino naj posebej omenim delo gasilske poveljnice, saj je bila prva v Sloveniji.

Od 1989 je aktivno delovala v GZ Grosuplje, kar 19 let je bila predsednica komisije za članice. Leta 1998 je postala tudi predstavnica članic regije Ljubljana II in s tem tudi predstavnica v svetu članic GZ Slovenije. Ves čas si je aktivno prizadevala za čim večje vključevanje članic in tu je bila zelo uspešna, saj se je aktivnost članic v vseh 6 gasilskih zvezah v regiji zelo dvignila.

Spodbujala je članice k nakupu svečanih oblek in s tem k sodelovanju in udeležbi na raznih gasilskih prireditvah, mnogo ešalonov pa je tudi vodila. Udeleževala se je vseh posvetov članic na nivoju GZ Slovenije in organizirala mnoge posvete v regiji Ljubljana II. Bila je delegatka kongresov GZ Sloveniji v Murski Soboti, Mariboru, Slovenj Gradcu in Sežani.

V naši zvezi je uvedla vajo za članice s 7 tekmovalkami, ki so jo v njenem društvu poimenovali kar Minkina vaja. Na vseh naših srečanjih v zvezi je bila prisotna, le letošnjo leto smo jo pogrešale, tako na izletu kakor na srečanju, z nami je bila nazadnje na regijskem srečanju v Dobrepolju. Lep spomin nanjo bo ostal tudi bilten članic ob 10 obletnici delovanja. Za vsa njena mnoga plemenita dejanja v gasilstvu bi se ji rada zahvalila v svojem imenu, v imenu članic GZ Grosuplje, kakor tudi v imenu GZ Grosuplje.

Majda Kastelic, predsednica komisije za delo z gasilkami pri GZ Grosuplje

ZAHVALA
*Ob izgubi drage in skrbne mama,
sestre in tašče*

Minke Marinčič

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem in gasilcem za izrečena sožalja, besede tolažbe ter darovano cvetje in sveče.

Zahvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Še posebej bi se radi zahvalili PGD Gatina in GZ Grosuplje za organizacijo pogreba in za poslovljni govor g. Kozlevčarju, Svetu članic pri GZ Slovenija in govornici ge. Marinki Cempri Turk, komisiji za delo s članicami pri GZ Grosuplje - predsednici ge. Majdi Kastelic za poslovljni govor, DU Grosuplje, OZ Rdečega križa Grosuplje, GZ Ivančna Gorica, GZ Trebnje, GZ Videm - Dobropolje, GZ Ribnica in vsem PGD v GZ Grosuplje, Moškemu pevskemu zboru Samorastnik za lepo zapete žalostinke ter g. župniku Janezu Šketu za lep pogrebni obred. Posebna zahvala družini Kozlevčar za vso pomoč in požrtvovalnost.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala!
Žalujoči vsi njeni

*Skrb, delo in trpljenje
tvoje je bilo življenje.
Vse to si preстал,
zdaj v grobu boš mirno spal.*

ZAHVALA
*Ob boleči izgubi našega dragega
moža, brata, dedija, pradedija, tasta,
svaka in strica*

Franca Šporarja

(1. 12. 1927 – 13. 11. 2010)
iz Grosupljega

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste se od njega poslovili in z njim prehodili zadnjo pot k večnemu počitku.

Hvala vsem, ki ste bili z nami, izrazili sožalje, počastili slovo s cvetjem in svečami.

Hvala g. kaplanu za lepo opravljen pogreb, pevcem za zapete žalostinke, pogrebcem, ge. Kraljevi za pomoč in organizacijo ter stanovalcem Ljubljanske 4F.

Ohranili ga bomo v lepem spominu.

Žalujoči vsi njegovi.

V spomin Mateju Trontlju

7. 8. 1987 –
24. 11. 2009

*Bil je jesenski dan,
za nas tragično zaznamovan.
Ponoči utihnil je tvoj glas,
za vedno si odšel od nas.
Za boj z boleznijo ti zmanjkalo je moči
in spokojno zaprl svoje si oči.*

*Usoda kruta je
med nas posegla.
Vzela tvojo je mladost,
in z žalostjo postregla.*

*Dom naš je zdaj prazen,
a prej je bil tako prijazen.
Utihnil je tvoj glas.
Za nas se je ustavil čas.
Ni več tvojega smehljaja.
V srcih le spomin ostaja.*

*Nihče ne more te nadomestiti.
Nikoli ne bomo nehali te ljubiti.
Neutolažljivo zdaj naše je srce,
ki čaka, da srečamo zadnjega se dne.*

Minilo je eno leto, odkar za vedno si odšel od nas.

Hvala vsem, ki se ga spominjate in stojite ob njegovem preranem grobu.

Počivaj v miru, radi te imamo in te neizmerno pogrešamo: mami, ati, Polona in Petra

*Oh, kako boli,
ko, ljuba mama, več te ni.
Ostali so sledovi tvojih pridnih rok,
katere cenil bo še pozni rod.
Ponosna, trdna kakor skala,
ljubezen in sebe si nam dala.
Za vse, prav vse, ti še enkrat hvala.*

ZAHVALA
*V 82. letu starosti je prenehalo biti
plemenito srce naše drage mame,
babice in prababice*

Terezije Plavec,

rojene Slak,
iz Brinja v Grosupljem
(30. 9. 1928 – 23. 11. 2010).

Ob boleči izgubi naše predrage mame se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, nam izrekli sožalje, darovali cvetje, sveče ter darove za cerkev. Hvala g. kaplanu in somašniku za lepo opravljen obred s sveto mašo, g. Skalji za ganljive besede slovesa, pevcem za zapete žalostinke, trobentaču za zaigrano melodijo Tišine ter g. Adamiču in ge. Fani za vso pomoč pri pogrebu.

Hvala vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti k večnemu počitku in jo boste ohranili v lepem spominu. Njeni najbližji jo bomo pogrešali.

Žalujoči vsi njeni

POGREBNE STORITVE

Perpar Janez s.p.

Zaboršt 16, 1296 Šentvid pri Stični

Tel., faks: 01 7885 113

GSM: 041 785 113, 041 647 380

**NUDIMO VAM VSE STORITVE
OB IZGUBI VAŠIH NAJDRAŽJIH**

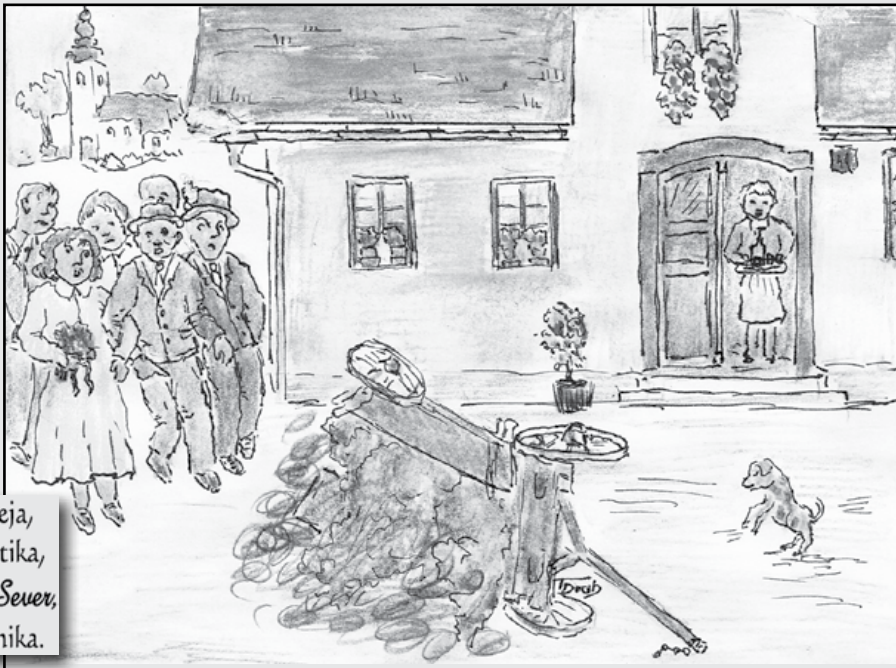
24 UR NA DAN

Kako se je Gustelj za zavrjneno ljubezen maščeval

Vsega nihče ne vé!

- KVIZ

Piše, ureja,
brska, stika,
Polde Sever,
ker ga mika.

Pri Rihtarju so imeli tri dekleta in fanta Gusteljna. Dekleta so se hitro omožila, čeprav so imela komaj kaj dote - bila so namreč prikupna in pridnih rok. Čeprav tudi Gustelj ni bil napačen, mu ženitev ni in ni stekla. Kje je bila težava? Rihtarjevi so imeli le bajto in nekaj površine naokoli. Zemlje je bilo sicer za eno kravico, toda Rakarjev ata so rajši redili koze, češ da so skromnejše in si znajo v sili same poiskati hrane. Za domačo prirejo so imeli pri hiši še rogatega kozla, ki je tu in tam opravil moške usluge tudi drugim kozjerejcem in tako prispeval kak krajcar v družinski mošnjiček. Stvar je kar dobro tekla, dokler se Gustelj ni zagledal v Hribarjevo Heleno, doma iz boljše hiše, in ji predlagal, da bi se vzela. Helena, ki do fanta ni bila povsem ravnodušna, je to povedala staršem, ti pa v zrak: »Kaj, Rihtarjevega bi vzela, da bi potem po kozah smrdela, tako kot Gustelj; ne in ne,« sta bila starša enotna in nepopustljiva. Helena je to kajpak povedala Gusteljnu in pristavila, da bo na priporočilo staršev morala vzeti Petra iz sosednje vasi, ker njegovi bolje stojijo in nimajo koz. Fanta je najprej obšla žalost, ki je počasi prehajala v jezo, le-ta pa v maščevanje. »Le čakajte, si je dejal, »če jaz po kozah smrdim, boste pa še vi.« In je šel v akcijo.

Čez tri tedne, ko so pri Hribarjevih imeli svatbo, je že zvečer izpod njihovega kozolca s pomočjo dveh prijateljev skrivoma potegnil gnojni voz in ga do vrha naložil s kozjim gnojem, še posebej s tistim izpod kozla, ki je najbolj »dišal«.

Ko so na večer svatje iz cerkve zavili k Hribarjevim na poročno gostijo, so pred hišo zagledali prevrnjen voz z gnojem, naokoli pa se je širil močan vonj po kozah. Svatje so najprej zavihali nosove, potem pa so si z vilami utrlji pot v hišo, kjer so ob pijači in jedači kmalu pozabili na kozje vonjave. Gustelj je vse to opazoval skozi lino kozjega hleva in brundal: »No, vidite, da ni tako hudo, če po kozah dišiš, le navadit se je treba.« Čez kako leto se je tudi Gustelj poročil. Ženo je dobil iz hiše, kjer so doma prav tako redili koze, zato sta se prav lepo ujemala. **LS**

Nekaj smešnic o tem in onem

1. Sondiranje

»Cene, če bi prišel k meni na obisk in me ne bi bilo doma, kaj bi počel ta čas z mojo ženo?«

»Na to vprašanje sedajle težko odgovorim. Za prvo orientacijo mi pokaži njeno sliko,« iskreno odgovori Cene, kot se za dobre prijatelje spodobi.

2. Drugotne posledice

Mlad igralec v upanju, da bo sprejet na delo, vpraša: »Gospod režiser, me boste angažirali?«

»Dragi mladi kolega, ne morem, ker ne prenašam preklinjanja in grdih izrazov,« odgovori režiser.

»Za božjo voljo, saj nisem nič takega rekel,« je presenečen mladenič.

»Vi ne, temveč gledalci, ko vas bodo poslušali!«

1. Katerega vitamina se gripa najbolj boji?

- a) E
- b) D
- c) B
- d) C

2. Tujka »dur« pomeni:

- a) mehko
- b) tekoče
- c) trdo
- d) kristalizirano

3. Kolikokrat se je V. Vodnik osebno srečal s Trubarjem?

- a) enkrat samkrat
- b) trikrat
- c) nobenkrat

4. Katera obrt je še dandanes povezana s kameno dobo?

- a) tesarska
- b) mlinarska
- c) kovaška

5. Koliko atomov gradi molekulo žveplovega trioksida?

6. Katera svetnica je v najtesnejši povezavi z meteorologiji?

- a) sv. Zofija
- b) sv. Cecilija
- c) sv. Genovefa

7. Kaj je bolna babica nazadnje vprašala volka?

- a) zakaj je tako kosmat
- b) zakaj je tako zobat
- c) zakaj je tako repat

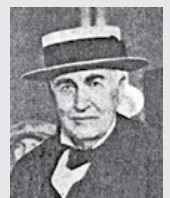
8. Poišči vas, ki ima najmanj znano imensko izhodišče!

- a) Pece
- b) Slivnica
- c) Gatina

9. Čigava kobilica je največkrat bosa?

- a) županova
- b) župnikova
- c) kovačeva
- d) kolarjeva

10. Katerega izumitelja kaže podoba?

Odgovore najdete nekje v okolici.

3. Še večje veselje na drugi strani.

»Gusti, si vesel, ko si končno dovršil šolanje,« vpraša oče sina?

»Seveda sem,« odgovori Gusti, »toda moje veselje ni nič v primerjavi z veseljem mojih profesorjev!«

Lahka križanka - Z olajševalnimi dodatki

O čem nas bo poučila? V poudarjenem navpičnem stolpcu se bo pokazalo, kako bi z najbolj primernim izrazom označili naše razpoloženje v mesecu decembru, ko pričakujemo številne radosti, začeniši z svetim Miklavžem na začetku ter Božičkom in dedkom Mrazom na koncu. Pri vprašalnicah nam bodo v pomoč izpisane črke, v stiski pa si lahko pomagamo tudi s pesmico prigodnico. Časa ni več veliko, začnimo torej!

Vodoravno: 1. najmanjši del človeške množice, 2. stotinka ruske denarne enote, 3. pomembna rimska legija na našem ozemlju, 4. kokošji glas, 5. pesem, zapeta pod oknom, 6. bogatejša gostija, 7. rastlina z omamnimi snovmi, 8. oblika nespolnega razmnoževanja, 9. izstopajoča lastnost, 10. ljudje, s katerimi prenašamo trpljenje.

Spremljajoča pesmica

*Že davno so Zemljani,
opazujoč ta svet,
bistroumno ugotovili,
da vse se vrne spet.*

*Začne se s pomladjo,
poletje svetlih dni,
jesen vsa radodarna
se v zimo presnovi.*

*Letni krog zaključen,
se znova porodi,
začetka mladostja
se človek veseli.*

*Čustva neizmerna
v decembru se zgostijo,
čakanja hrepeneča
v spokojnosti žarijo.*

1		O		M				I	
2			P		K				
3	A			L			R		S
4			K			J	S		
5			O			N			
6	P				D				
7		O			P				
8	K			N		R		N	
9		O			B				T
10	S			R	P				

Leopold Sever

Odgovori: 1. d, 2. c, 3. c, 4. b, 5. štirje 6. a, 7. b, 8. c, 9. c, 10. Edisona.

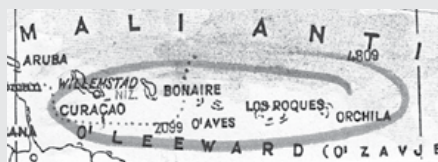
Ljudska primerljivka:

Je gol kakor prva starša!

Ha, ha, kajne, da je dobra? Pa poceni, poceni!

Uganka šaljivka: Kje na Zemlji se praviloma najmanj greši?

Odgovor: Na Deviških otokih.
Kdor ne verjame, naj pa preizkusi!

4. Manj siten upnik

Cerkovnik Matija se je v gostilni srečal z Ludvikom: »Ti, Ludve, kako, da danes nisi ničesar dal, ko sem pri maši pobiral s puščico?« Ludvik: »Ne morem, imam same dolgove!« Cerkovnik: »Bogu si največji dolžnik!« Ludvik: »Že, že, toda bog še najmanj tečnari.«

5. Zaupni pogovor

Zdenko: »Moj oči se pripravlja, da bo jutri prišel v banko.« Srečko: »Kako, preko zvez?« Zdenko: »Kje pa, preko kanalizacije.«

6. Očala so lahko nevarna

Tončka: »Ne prenašam očalarjev. Ko je moj fant začel nositi očala, sva se kmalu razšla.« Milka: Razumljivo. Z očali si te je dobro ogledal, pa te je pustil.«

Če tole ni hecno ...!

(No ja, kakor za koga.)

Humor pred 100 leti

1. Stroga dieta

Zdravnik: »Gospod, če hočete, da se vam bo zdravje izboljšalo, morate shujšati. To pa boste dosegli s strogo dieto: vsak dan boste použili košček prepečenca, skledico solate in kozarec pomarančnega soka!«

Bolnik: »Hvala, gospod doktor, stokrat hvala. Le to mi še povejte, naj vse to vzamem pred jedjo ali po jedi?«

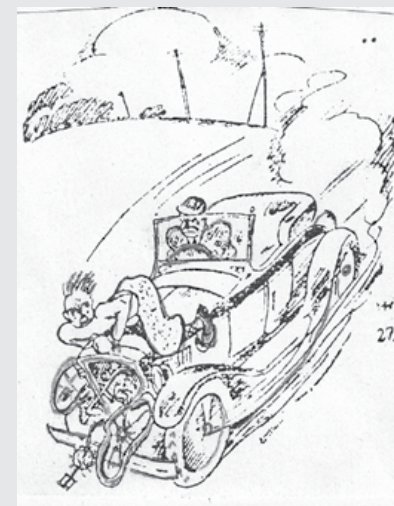
2. Omejeni termini

Na obravnavi se je sodnik strogo obrnil na obtoženca: »Zakaj ste ponoči vlomili v hišo našega uglednega trgovca?«

»Gospod sodnik, nikoli vam ni prav! Ko sem lani stal tule pred vami, ste vpili, kako sem mogel krasti sredi belega dneva!«

3. Fantje so brez skrbi

Lej, kako velika štorcklja leta nad nama, beživa!« vpije Tonček svoji sestri Metki. Metka pa ga potolaži: »Kaj se boš ti bal štorcklje! Mama mi je rekla, da dečkom ni nevarna!«

Čudno, ne morem in ne morem prehiteti tega kolesarja!

Voščilo

Vsem bralcem pričujoče strani želim lepe jaslice in vse dobro v enajstem letu tretjega tisočletja. LS

Plače presekal kot Krjavelj

Glede na negativno poslovanje družbe Samih Taboljši Cestarjev ter težavne likvidnostne situacije cele gradbene skupine in nedoseganja Gospodarskega načrta za leto 2010 se zaposlenim izplača letni regres po zakonu – v višini minimalne plače 734,00 € bruto, RAZEN tistim 36 delavcem posloводства in strokovnih služb, ki so neobhodno potrebni v pripravah in izvedbah aktivnosti sanacije ter prestrukturiranja družbe. Zanimivo pa je, da sta na seznamu nedotaknjenih ostala tudi oba sindikalista. Ni pa v sklepu napisano, da so Groznemu Ivanu v Nemčiji grozno zagrozili zaradi organiziranega kriminala ter poslovanja z VIRTUALNIMI podjetji in bi bil lahko grozno obsojen, a je raje PLAČAL 1 milijon € iz svojega (pardon: SCT – to sem jaz!) žepa.

P.S. Groznemu Ivanu se obetajo »delavci na cesti« - »Se dob'r, da nisem zraven že 23 let,« je dejal JØežek Zagraški. »Se pa ve, na kateri strani sem bil, ko smo štrajkali v Iraku.«

Kaj se šušlja?

Verjetno ste že slišali, da so se dela v predoru Markovec / Primorska ustavila, ker je izvajalcu CPM (direktor Janez Škoberne) zmanjkalo denarja, saj je bil dolžan še od prej raznim podizvajalcem. Zdaj je prišlo celo tako daleč, da se bo menda zaradi tega ustavil tudi krožni promet na največjem srednjeevropskem krožišču. Okoli Tomačevega pa se na pol šušlja, da se po leg Škoberneta omenjajo še Grozni Ivan, pa Duhovnica in Zoki – sama eksplozivna (pardon) ekskluzivna elitna imena.

Bi-NE : Bi = MER-Si > KUR...©

Šlo je nekako takole: trgovsko središče, ki je bilo vredno 100 €not, je cenilec (po naročilu) ocenil, da je čez noč vredno 200 €not. Kordež je na banki tako dobil dodatnih 100 €not posojila. To je ponavljal in ponavljal. Revizorji pa so vse to požegnali. Zato je bil že čas, da odgovarjajo vsi kordeži in vsi njihovi odvetniki, cenilci, revizorji in bankirji. Ker je šlo za dobro organizirano družbo »jaz tebi, ti meni, preostali butci (državljeni) naj se pa znajdejo.

Rebus za tajkunčke:

Velja tudi za neketere VELE-upeljske!

Ker ste vzeli kredit na staro podjetje in ga izčrpavali, dokler ni bilo nič vredno, še ne pomeni, da ste sposoben manager. Zdaj na veliko odpuščate delavce, ki so tam pustili svoja najboljša leta. Kljub temu na novo zaposlujete svoje sinčce, pa hčerkice in drugo raztrgano žlahto ter nekaj novih prisklednikov in starih ritoliznikov, ki še tega dobro ne vedo, kako ste dali podjetju ime. A vedite! Scenarij bo šel do konca! Če že propadamo, propadajmo pokončno in z veliko pompa. Naj se vidi, kako kosmata je vaša duša – nekateri pa ste ITAK brez nje!

P.S. Tudi v VELEUPLJAH je bilo kar nekaj takih podjetij: trgovsko podjetje RABOT, splošno gradbeno podjetje PGP, lesena TIŠLERIJA, tekstilna tovarna VOZI+MOTA, pa še kakšno!

međunarodni odnosi

Hrvaška in Slovenija sta si eno leto po sprejetem arbitražnem sporazumu izmenjali NOTI. Glede na to, da je meja precej dolga, bo teh NOT, predno bo meja zamejničena, izmenjanih še za celo simfonijo.

JØežek Zagraški pa ima za vsak slučaj doma cel kup hrvaških not – od dalmatinskih narodnih pa do Severine, a nima preveč časa, da di bi po NOTAH špinal. Zato sem in tja rajši kakšno kar po posluhu kresne.

Top secret - med ZDA in SLO

Varianta 1: Celotna afera zaupnih ameriških diplomatskih papeš, ki jih je objavil spletni portal WikiLeaks, se je menda začela z ameriško popevkarsko zvezdo Lady Gaga. 23-letni vojak Bradley Manning je želel iz dolgčasa v Iraku poslušati aktualno ameriško pevko. V službeni računalnik je vstavil CD in prek njega prišel v zaupne podatke. - Kdor verjame tej zgodbi ...!?

Varianta 2: Do strogo zaupnih dokumentov lahko dostopa 854.000 Američanov, do nekoliko manj zaupnih pa še približno 2.000.000. - Demokratična družba, pač!

Varianta 3: S pomočjo interneta in infantilnih debilov v diplomaciji smo z depešami dobili TOP, pa še SEKRET po vrhu. - Zdaj Američani razmišljajo, kako bi ukinili internet.

Slovenska varianta 4: Diplomatski izračun 3 x po 20 minut = 3 zaporniki ali 1 Bin Laden.

Komentar: Še dobro, da Pahor ni prosil za eno uro srečanja z Obamo, ker bi sicer morali vzeti tri pripornike iz Guantanamo. - **Lojze Peterle**

Miting resnice št. 2 za EU

Če Afrika od EU ne dobi več milijard € pomoči, bo Evropa postala »črna« je dejal zadnjič na srečanju afriških dežel Moamer el Gadafi. Pahor mu je NATO menda že dal 30 milijončkov € za iztočnico, da bo Gadafi lahko začel z osvajanji. S svojim šotorom, obema kamelama (ki ju je nedavno podaril Pahorju) ter lipancem (ker je v Libiji premalo trave) se bo naselil kar sredi fuzbal igrišča u Stožicama.

Komentar: Trava bo ravno prava, pa še prebivalci DOLGE VASI mu bodo prirredili topel sprejem sredi največje zime.

Bo Kučan postal musliman?

Kučan je svojo kariero posvetil svoji lastni reformaciji, a mu ni v celoti uspela, zdaj ga je pa prehitel še Pahor, v resnici Kučanov ideološki

posvojenec. Ker Kučanov reformatorski duh ni nikdar zamrl (javno se je hvalil, da je protestant), ga je Pahor iz bojzani, da bi bil boljši od njega, zdaj poslal v Bosno in Hercegovino. Obstaja možnost, da bomo dobili Kučana muslimana. - **Vinko Vasle**

JØežkova kriva pota

Where is the difference?

POREDNIKU nekateri že več kot dve leti pripisujejo blazno velike dohodke od EHO cajtngov, pa se POREDNIK zdaj zares sprašuje, kje je tista razlika. Zato predlaga veleupeljski komuni, naj še enkrat pregleda po vseh nakazilih v zadnjem mandatu, če se ni kje izgubilo od 20.000 do 30.000 € - bruto x 4. **Komentar:** Razlika lahko nakaže tudi v US \$ ali pa v švicarskih frankih / CHF, če nima €, na bruto znesek pa je POREDNIK pripravljen plačati tudi vseh 50 % davkov.

poredniška palit'ka

15 let EHOcajtngov!

Ko je POREDNIK EHO CAJTNGOV vprašal JØežka Zagraškega, kdaj se po njegovem začne predvolilna kampanja, je ustrelil – kot iz topa: »Prvi dan po volitvah.«

Odgovor je enak prejšnjemu

Ker bi na [veleuplje\(dez\).info](http://veleuplje(dez).info) na vsak način radi dokazali krivdo POREDNIKU EHO CAJTNGOV, se je na vse pozive virtualnih žurnalistov in preiskovalnih komisij PO NAVODILIH NJEGOVEGA avtokratskega advokata JØežka Zagraškega odzval na vseh 69 vprašanj enako: »Odgovor je enak prejšnjemu,« razen prvega, ko so ga vprašali, ali sta si POREDNIK in JØEŽEK kaj v sorodstvu, pa je dejal, da ne bo odgovarjal, ker se vsak njegov odgovor izrabi in obrne v njegovo KORIST.

In kako je nato komentiral navaden občan: To sprego vodi nekaj turbokapitalistov, turbotajkunov in turboodvetnikov.

Namesto satire družbeno koristno delo!

JØežek Zagraški je iz zaupnih virov izvedel, da je zaradi Zakona o RTV Slovenija, ki ga je pripravila sedanja koalicija z ministrice ŠI@covo na čelu, Hri-bar postal HRIBOVEC. Zato ne bo več hodil v HRI – BAR, saj se boji, da bi politična satira v VINU njegovega lastnega lokala našla preveč RESNICE.

Komentar: Šele zdaj je JØežku postalo jasno, zakaj POREDNIKU EHO cajtngov že dalj časa priporočajo, naj preneha pisati o zblojeni polpreteklosti, temveč naj raje vzame kramp v roke in začne kopati JAVNI vodovod in kanalizacijo s čistilno napravo vred, pozimi naj pa sneg kida. Dela bo imel dovolj!

Kolofon

Grosupeljski odmevi - Glasilo prebivalcev občine Grosuplje

Ustanovitelj časopisa: Občinski svet Občine Grosuplje

Odgovorni urednik: Jože Miklič,

tel. popoldne 786-07-22, 786-07-21 GSM 041-98-22-33

e-pošta: joze.miklic@t-2.net

Uredniški odbor: mag. Tatjana Jamnik Skubic, mag. Barbara Pance, Janez Pintar, Marija Samec, Vera Šparovec, Matjaž Trontelj.

Naslov uredništva:

1290 Grosuplje, Taborska 2

(Občina Grosuplje, hišna centrala 788 87 50)

Lektoriranje: Marija Samec

Oblikovanje matrice: Miha Črtalič

Fotografije in prelom strani: Jože Miklič

Ostale fotografije: avtorji prispevkov, če ni posebej navedeno

Tisk: PARTNER GRAF d.o.o., Grosuplje, Kolodvorska 2

COBISS-ID: 61148160 / **ISSN:** 1580-0911

V skladu z določili Zakona o medijih (Ur. list 35/2001) je z odločbo št. 006-611/2002 z dne 13. septembra 2002 lokalni časopis "Grosupeljski odmevi" vpisan v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije. Na podlagi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list RS št. 89/98) spada časopis med izdelke, za katere se obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 20 %. Glasilo izhaja enkrat mesečno (od novembra 2009 dalje) v nakladi 6.265 izvodov in ga prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

Navodila za dopisovalce

PRISPEVKE ZA GROSUPELJSKE ODMEVE V JANUARJU JE TREBA ODDATI DO PETKA, 14. 1. 2011.

Nenaročeni prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja. Sporočila, ki se nanašajo na kritiko katere koli pravne ali fizične osebe in posegajo v področje, kjer bi lahko prišlo do sporov po Zakonu o medijih, je treba oddati na papirju z lastnoročnim podpisom in polnim naslovom - pravne osebe morajo prispevek avtorizirati in dodati še žig. Avtorji besedil so po zakonu odgovorni za navedbe. Nepodpisanih prispevkov in prispevkov, oddanih po datumu za oddajo, ne objavljamo.

V uredništvu NISMO ZAVEZANI, da se z vsemi pisci prispevkov tudi strinjamo.

Uredništvo si v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi možnostmi v časopisu pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Javne ustanove imajo pravico do brezplačnih objav nekomercialnih prispevkov. **Nenaročeni prispevki bralcev in pravnih oseb ter PR prispevki se ne honorirajo, objavijo pa se, če so napisani v skladu z NAVODILI.**

Če želite, da vam posamezno gradivo vrnemo, priložite kuverto z ustreznno znamko in na njej napisan vaš polni naslov.

Vse ostale pravice in obveznosti uredništva in sodelujočih ureja ODLOK O USTANOVITVI IN IZDAJANJU LOKALNEGA ČASOPISA GROSUPELJSKI ODMEVI (št. 006-1/95-1), ki je bil sprejet na seji Občinskega sveta Občine Grosuplje, dne 30. 10. 2002.

NAVODILA ZA PRIPRAVO BESEDIL

Zaradi velikega števila prispevkov in zaradi želje uredništva, da čim večjemu številu ljudi omogoči povedati svoje mnenje, pripombe in pobude, bomo objavljali prispevke, dolge do največ 30 tipkanih vrstic (cca. 1800 znakov). Daljše prispevke bomo skrajšali ali jih ne bomo objavili. **PRISPEVKE V DIGITALNIH OBLIKAH JE TREBA ODDATI V RTF ALI DOC ZAPISIH.** Prispevki, natisnjeni na papirju, morajo biti zaradi optičnega prepoznavanja besedil printani v ARIAL ali TIMES NEW ROMAN pokončnih fontih velikosti 12 (do max 16) pt in dovolj močnem temnejšem natisu brez kakršnih koli barvnih in drugih okrasnih podlag. Naslovi datotek naj bodo sestavljeni iz prvih dveh (treh) besed nastova prispevka - npr. **RES NAJLEPŠI** je mesec maj.

Digitalne fotografije naj ne bodo vstavljene med besedila, temveč naj bodo priložene posebej, v/pri samem besedilu pa naj bo označeno, kaj posamezna fotografija predstavlja. Krajši, na roko napisani prispevki, naj bodo čitljivi.

TEHNIČNA NAVODILA ZA PRIPRAVO FOTOGRAFIJ IN SLIKOVNEGA GRADIVA

Fotografije, risbe in ostalo slikovno-grafično gradivo naj bo posredovano na mediju, ki ga je mogoče skenirati na ploskovnih skenerjih, le izjemoma so lahko tudi diapozitivi ali negativi. Digitalne fotografije naj bodo zapisane v JPG (brez stiskanja), TIF ali PDF zapisu, 300 dpi, barvne v CMYK razložitvi. Najmanjša ločljivost glede na želeno velikost objave in motiv mora biti 180 dpi.

Oglasno trženje v Grosupeljskih odmevih

CENIK IN POGOJI OGLAŠEVANJA

V zvezi z možnostmi za oglaševanje v Grosupeljskih odmevih objavljamo cenik oglaševanja, ki je narejen na podlagi cenika št. 006-1/95, sprejetem na občinskem svetu 29. 9. 1999.

Iz 1. člena

TABELA ZA OKVIRNI IZRAČUN (CENE SO PRERAČUNANE V EVRO)

Dimenzije oglasa v cm	Površina oglasa v cm ²	Korekcijski tržni faktor	Skupno število točk	Cena v €	Končni znesek z DDV v €
A 6,0 x 6,0	36,0	1,650	59	30,37	36,44
B 6,0 x 8,3	49,8	1,549	77	39,44	47,33
C 6,0 x 12,5	75,0	1,347	101	51,65	61,98
D 9,2 x 8,3	76,4	1,339	102	52,28	62,73
E 12,3 x 8,3	102,1	1,143	117	59,66	71,59
F 12,3 x 12,5	153,8	1,060	163	83,56	100,28
G 18,6 x 8,3	154,4	1,062	164	83,83	100,59
H 18,6 x 12,5	232,5	0,994	231	117,92	141,51
I 18,6 x 27,3	507,8	0,918	466	238,33	286,00
J (39,6 x 27,3)	1081,1	0,866	936	478,68	574,42

Vrednost oglasa J dimenzij (39,6 cm x 27,3 cm) je izračunana za oglas na dveh straneh v sredini. Točka znaša 0,51129188 €. Izračun je za vse oglase pripravljen za črno-beli natis. **Za oglase na notranjih barvnih straneh je treba znesek pomnožiti z 1,25, na zadnji strani z 1,5, na naslovnici pa s faktorjem 2,00.** K neto vrednosti oglasa je treba dodati še 20 % DDV. Račun se izstavi po izidu časopisa. **V ceno ni vračunano oblikovanje oglasa.**

2. člen

Za vmesne velikosti se število točk izračuna z interpolacijo.

Za prvo objavo enakega oglasa ni popusta. Vsaka naslednja serijska objava je cenejša za 5 % do največ 30 %. Če se stranka odloči za celoletno redno oglaševanje, se ji lahko obračuna razlika popustov do 30 % pri sedmem nespremenjenem oglasu.

Rok za oddajo podatkov za oglas (besedila, logotipi, fotografije, ceniki in podobno) je enak kot za oddajo ostalih prispevkov. Predhodno rezervirajte časopisni prostor za vaš oglas!

Če boste oddali **digitalno oblikovan oglas**, mora biti zapisan v JPG (brez stiskanja), TIF ali PDF zapisu (300 pik/palec - za barvne oglase v CMYK barvni razložitvi), naslov datoteke pa naj bo **npr. lon_oktober_2009.pdf**.

Digitalno izdelan oglas pošljite na elektronski naslov joze.miklic@t-2.net najpozneje en teden po roku za oddajo nenapovedanih prispevkov, vendar morate o nameri predhodno obvestiti odgovornega urednika po telefonu (**GSM 041/98 22 33**) ter mu po pošti na njegov domači naslov poslati potrjeno naročilnico pravtako najpozneje en teden po roku, ki je določen za oddajo ostalih prispevkov.

ZA OGLASE, PREDSTAVITVENE PR (piar) ČLANKE IN ZAHVALE OB SMRTI SVOJCEV JE TREBA NAVESTI POLN NASLOV NAROČNIKA OZIROMA PLAČNIKA RAČUNA.

Za vse dodatne informacije sem vam na voljo popoldne na naslovu:

Jože Miklič, Zagradec 53, 1290 Grosuplje, ali na tel. št. **01/786-07-22** (popoldne) ali **GSM 041/98-22-33,**

lahko pa tudi po elektronski pošti na naslovu: joze.miklic@t-2.net.

»Za prijazno Grosuplje«
odgovorni urednik **Jože Miklič**

*Samo nekaj let živimo.
Zakaj bi torej ne storili vsega,
da drug drugemu naredimo življenje lepo!
/Robert Koch/*

Vsem občanom, donatorjem, prostovoljcem in krvodajalcem se zahvaljujemo za mnoga dobra dejanja v iztekajočem se letu ter voščimo vesele božične praznike in srečno, zdravo, za vse ljudi v stiski pa tudi bolj pravično in solidarno leto 2011!

**Območno združenje
Rdečega križa Grosuplje**

Srečanje starejših na Polici

Srečanje starejših, osamljenih, invalidnih in bolnih je letos na Polici potekalo drugič. Pri pripravi je sodelovalo 7 prostovoljk, učenci POŠ Polica pa so pripravili prijeten nastop. Povabljenih je bilo 87 starejših krajanov. Srečanje je potekalo v nedeljo, 21. 11. 2010, ob 15. uri. Ob prigrizku in toplen čaju je bilo prijetno poklepetati in obujati spomine. Za vse povabljene, ki se srečanja niso mogli udeležiti, pa bodo prostovoljke pripravile simbolična darila in jih obiskale v mesecu decembru ter jim tako popestrile temačne dni pred prazniki.

Anica Smrekar

*Novo leto, to nove so poti...
Naj vas naslednje leto vsako jutro
drobna sreča v nov dan prebudi.
Veseli Božič in Srečno 2011*

vam
NK Brinje
želi

*in se, dragi dobri možje,
naj zaupamo vam še
NAŠE skromne ŽELJE:
DA BI lahko naši
OTROCI – NOGOMETAŠI,
ŽOGO ŠE NAPREJ PO
NOGAH MEČKALI
IN JO MORDA CELO
naslednje leto
na NOVEM IGRISČU UMAZALI!*

**Fizioterapija Mediko
Mediko d.o.o.**

Blanka Koščak Tivadar dipl. fiziot.
Pnf in Cyriax terapevt

Dedni dol 33, 1294 Višnja Gora
tel. 01 78 84 631

Dolenjska cesta 156b, 1000 Ljubljana
tel. 01 42 73 129

www.mediko.si,
e-mail: info.fizioterapija-mediko.si

Fizioterapija Mediko
Ker ste se odločili, da sebe postavite na prvo mesto.

**Tudi v novem letu bomo z vami.
Srečno 2011.**

V Višnji Gori in v Ljubljani.
tel. 040 627 915
blanka@fizioterapija-mediko.si
www.fizioterapija-mediko.si

GEODETSKE MERITVE Skubic s.p.
Grosuplje, Adamičeva cesta 2

Tel.: 01 786 37 60
Fax: 01 786 31 09
E-pošta: info@geodetskemeritve-skubic.si
www.geodetskemeritve-skubic.si

**Hitro in ugodno Vam opravimo vse geodetske storitve,
kot so parcelacije, ureditve mej, vris objektov v kataster,
izdelava etažnih načrtov, geodetski posnetki, zakoličbe, itd.**

PRODAJAMO TV
APARATE ZNAMKE

IN
DIGITALNE VMESNIKE
CONAX TER MPEG

GABER
servis

PETER KASTELIC S.P.
PARTIZANSKA 8, 1290 GROSUPLJE

TELEFON: 059 190 524
GSM: 041 774 274

E-MAIL:
SERVIS.GABER@MASICOM.NET

DELOVNI ČAS:
PON., SRE., PET.
9-12^H IN 14-16^H

SERVISIRAMO VSO
AVDIO-VIDEO IN FOTO TEHNIKO

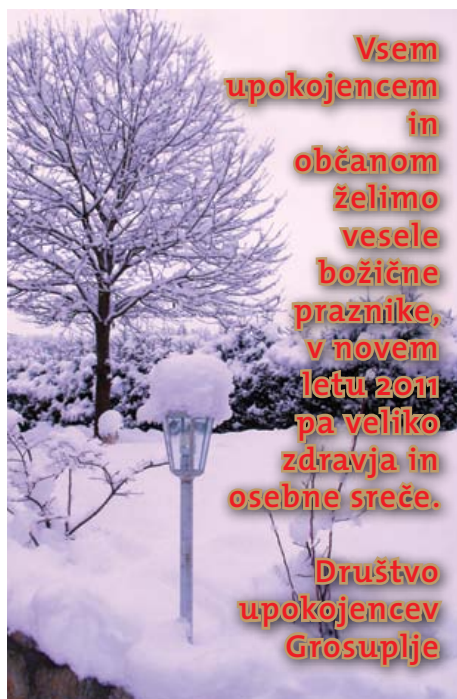
*Darujte 0,5 % dohodnine
Območnemu združenju
Rdečega križa Grosuplje*

**DONATOR LAHKO
POSTANETE, NE DA
BI SEGLI V ŽEP.**

Izpolniti morate le obrazec ZAHTEVA ZA NAMENITEV DELA DOHODNINE ZA DONACIJE, ki je na voljo na spletni strani Davčne uprave republike Slovenije <http://www.durs.gov.si>. Nanj morate vpisati svoj naslov in davčno številko ter našo davčno številko: 65838785. Obstaja pa še bolj enostaven način. Obrazce z že vpisano davčno številko Območnega združenja Rdečega križa Grosuplje je mogoče dobiti tudi na sedežu OZRK Grosuplje, Taborska 6, Grosuplje, od koder bomo obrazec, ki ga boste podpisali, odnesli na Davčno upravo. Obrazce z vpisano davčno številko imajo tudi predsedniki Krajevnih organizacij Rdečega križa Grosuplje. Izpolnjen obrazec lahko tudi sami pošljete na naslov: DURS, Kolodvorska 4, 1290 Grosuplje. Za več informacij pokličite na tel. št. 01/7811 630 ali 051/380 351. Z zbranimi sredstvi bomo pomagali ljudem, ki so v socialni stiski ali pa jih je prizadela kakšna nesreča.

Če boste zahtevo za namenitev dela dohodnine za donacije oddali do 31. decembra, jo bo davčna uprava upoštevala pri odmeri dohodnine za leto 2010.

**Območno združenje
Rdečega križa Grosuplje**

LONova decembrska ponudba

Potrošniški krediti

- **Letos privoščite sebi in svojim bližnjim nekaj več** – s potrošniškimi krediti do daril, ki si jih zaslužite.

Odlična varčevanja

- Ponujamo vam najrazličnejša varčevanja kot **so Zlati LON, Varčevanje Plus, Zlata rezerva, Lonijevo varčevanje, ...** z višjimi obrestnimi merami, saj cenimo in nagradujemo vaš trud in željo po varčevanju.

Depoziti

- Najboljša obrestna mera – **do 5,00 %**

Vabljeni v našo poslovalnico v Grosupljem.

*Naj bo mirno, naj bo lepo,
ne le v praznični bleščavi.
Naj vsak dan v Novem letu
z nasmehom toplim vas pozdravi.*

Srečno!

Poslovna enota **GROSUPLJE**, Kolodvorska 3, T: 01 781 01 30

www.lon.si

 HHRANILNICA LON
Bančništvo na Ljubezniv Osebn Nacin

ZOBOZDRAVSTVO, USTNA HIGIENA, PARODONTOLOGIJA, PROTETIKA, ESTETSKO ZOBOZDRAVSTVO

CENTER USTNE HIGIENE

**ZDRAVLJENJE ZOB
IN BOLEZNI OBZOBNIH TKIV**

Za lep in zdrav nas mehi!

Cikava 38 A, 1290 Grosuplje,
gsm: 051 797 797, t: 01 7865 424,
e: info@center-ustne-higiene.si

www.center-ustne-higiene.si